

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Copyrighted Material
ELLORA'S CAVE TWILIGHT

NEW YORK TIMES and USA TODAY Bestselling Author

Lora Leigh

*Hidden's
Charity*

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

AIDEN'IN YARDIM KURULUŐU

LORA LEIGH

tarafından

yazıldı

Adanmıőlık:

Tony için, çünkü beni ben yapan .

Bana özgürlük verdin, yine de beni kalbimin

kadife zincirleriyle tuttun.

Bana sevgi verdin ve öğrettin

hiçbir şey, hatta duygular bile mükemmel değildir.

Bana çatıőma yaşattınız ve çözümler

aramamı .

Beni güçlü yaptın.

Bana güç verdin.

Kendi huzurumu bulmak için kendi içimde arama yapıyorum.

Sesleri dinlememi sağladınız ve dinlerken

içimdeki kişiyi görmemi sağladınız.

Hayallerime ulaşmak için bana zaman ve

güç verdin.

Ve bunu yaparken, bana

kabullenme

armağanı. Önsöz

Cins Labs

Meksika

Onları yıllarca kandırmayı başarmıştı. Kendisini kontrol etmişti. Cinselliği, arzuları, kadın formunun güzelliğine duyduğu otomatik çekim. Aletini sertleştirmek ve cinsel eğitimin dişiler ve bilim insanları için daha sorunsuz geçmesini sağlamak için tasarlanan ilaçlarına dayanmıştı. Hiç ereksiyon olmamıştı. hiçbirini tatmin edemezdi. Onu görene kadar fiziksel ya da zihinsel, ayık ya da uyuşturulmuş hiçbir arzusu yoktu. Ta ki yeni laboratuvar teknisyenini tanıttıkları güne kadar. Genç bir kızdı. Şimdiye kadar gördüğü şey kadar küçük ve narindi. Uzun, koyu sarı saçları sırtından aşağı dökülen bir ipek gibiydi, iri kahverengi gözleri hücreleri temkinli bir şekilde izliyordu. kudurmuş canavarların her an kaçmaya çalışacağından korkuyordu.

Kızın tepkisi ilk başta onu eğlendirmişti ama yıllar geçtikçe vicdanını ve duygularını rahatsız etmeye başladı. Ve onu izlemeden duramıyor, dilemeden duramıyordu. Ama böyle bir şeyi açığa çıkarmanın yolunu biliyordu.

duygular. Ve zaman geçtikçe, öfkesi büyüdü. Bilim adamlarına, muhafızlara, yaşamak zorunda bırakıldıkları hayatlara duyduğu öfke onun içinde.

İçindeki hayvan öfkeyle uluyordu. Hayatta kalma, bir gün daha savaşma ihtiyacı, ilaçlara ve testlere meydan okumasını parçalayan bir iblis gibiydi. Ama daha ilkel bir şey, kaynağını kavrayamayacağı kadar temel ve kökleşmiş bir bilgi, onu şu konuda uyarıyordu. Bir kadının temsil ettiği tehdit konusunda onu uyardı.

O gün yeni ilaç sisteminden geçerken gizlice onu izledi. Yeni afrodisyakları. Bu çok güçlü bir şeydi.

ereksiyonunu bastırmak için tüm konsantrasyonuyla mücadele ediyordu. İçinden öfkeyle uludu. Hapsedilmek yeterince kötüydü. Öldürmek için sürekli eğitim; ilaçlar ve deneyler hepsine ağır geliyordu ama daha da kötüsü içini doldurmaya başlayan öfkeydi. Bunu kontrol etmek ilaçlardan ya da bu tek kadına duyduğu arzudan bile daha zordu.

Bu öfke ruhunun öyle bir parçası haline geliyordu ki, Aiden'ın kendisinden korktuğu zamanlar oluyordu. Bu öfke tüm Sürü için bir tehdit haline gelebilirdi. Bir muhafıza ya da sürünün diğer üyelerinden birine saldırmaya cüret ederse İnsanlık dışı bilim adamları, o zaman ceza sadece onun değil, tüm Sürü'nün üzerine düşecekti. Ve bu düşünce onu daha da diğerlerinden daha korkutucu.

İçindeki öfke büyüdükçe, Charity'nin onu daha sık izlediğini fark etti. Laboratuvarlarda geçirdiği bir yıldan uzun bir süreden sonra Irklarla daha rahat olmaya başlamıştı. Kız kardeşi Faith'le konuştu. Faithin kafasını doldurabileceği her türlü kızca şeye gülüyordu. Sanki kız kardeşinin yaşadıkları bu kasvetli hayatta umut bulmaya ihtiyacı varmış gibi. Kaçmanın bir yolunu bulamazlarsa, sonunda hepsi ölecekti. Eğer gönderildikleri sapkın görevlerden birinde değilse, o zaman basit bir şekilde gardiyanlarının kurşunlarıyla öleceklerdi. Bu daha önce de olmuştu, yine olacağından emindi.

"Aiden? "Artık onun hücrelerine temkinli bir şekilde yaklaşıyordu, kara gözleri endişeli, ifadesi kasvetliydi. "Dr. Bainesmith senden kadın yakında."

Gözlerinde şefkat ve daha fazlası parlıyordu. Hegrowled, dudağını ısırırken irkilmesine neden olan alçak bir uyarı sesiydi sinirli bir şekilde. Bu sefer öfkesine hâkim olamadı. Bu kadını istiyordu, onu her şeyden çok istiyordu ve buna ihanet edemezdi. temel, içsel arzusu ondan başkasına dokunmamaktı. Ve eğer ona dokunursa onun için korkuyordu. Kontrolünü nasıl sürdürecekti? Ölüm Bu sonsuz duygu ve umutsuz zayıflık labirentine tercih edilir.

"Aiden, seni öldürtecek," diye fısıldadı ısrarla. "O zaman Faith yalnız kalacak."

Sesinin yumuşak tınısı yıkıcıydı. Yaz sıcağı gibi duyularını okşuyordu. Aleti uzama ihtiyacıyla dalgalandı. Dişlerini gösterdi ve başını, saçlarının uzun dökülüşünün ardındaki ifadesinin vahşetini görebileceğı kadar kaldırdı.

Ama onun yüzünü izlemiyordu. Bakışları adamın sikinin üzerindeydi. Kararsız eti seğırdi ama esnekliğini korudu. Sessiz bir uyarı hırıltısıyla dişlerini gösterdi. Kadının bakışları yavaşça ona yöneldi ve adam kadının gözlerindeki bilgiyi gördü. Bunun ereksiyonunu kontrol eden kişi olduğunu biliyordu, diğerlerinin onu etkilediğine inandığı iktidarsızlık değil. Ama orada Hissetmesi gereken korkunun hiçbirı yoktu.

"Aiden, ölemezsin," diye fısıldadı, yalnız olduklarından emin olmak için omzunun üzerinden baktı.

"Lütfen, onlara bu şekilde meydan okumaya devam etmeyin."

"İstediğın kadar kucak köpeğı rolü oynayabilirsin," dedi soğuk bir şekilde. "Bu piçler için üremeyeceğim."

O anda gözlerinde bir şey parladı. Sanki söylemesi gereken, onu rahatlatacak bir şey varmış gibi dudakları inceldi. Başını hızlıca sallayarak bunu engelledi.

"Bugün ölmek için iyi bir gün değil," diye tısladı sessizce. "Bunu önemli bir şey için sakla."

Bakışlarındaki, ifadesindeki inatçılık parıltısı ilgisini çekti. Orada parıldayan sessiz çeliğı daha önce hiç görmemişti. Sanki içsel bir güç çekirdeğı onu ayakta tutuyordu. Ona imreniyordu. Bu inatçılık.

"İşkence etmeleri için bir Cins daha eksildi," diye alay ederek ona karşılık verdi, onun ilgisinden, şefkatinden nefret ediyordu. Ona duyduğu ihtiyaçtan ve

sadece sürüsünü değil, onu da korumak için yapmalıydı. "Neden bana bu şekilde geliyorsun, kızım? Seni çıplak ellerimle parçalara ayırabilirim. Gel, inime gir ve sana bunu kanıtlayayım."

Gözleri önce korkuyla, sonra da garip bir meydan okuma parıltısıyla karardı. Ve siki tekrar kıpırdadı. Onu istiyordu. Hayatında başka hiçbir şeye ihtiyaç duymadığı kadar ona ihtiyaç duyuyordu ve yıkımı da burada yatıyordu. Onu almak, onlara istediklerini bildiği şeyi vermek olurdu. Eğer bir başkasını almak için kontrolünü bırakırsa, o zaman asla tekrar bulacaktı. Charity'yi altına alana, sikini ruhunu paylaşacak kadar derine gömene kadar huzur ve rahatlık nedir bilmeyecekti. Ve bunu yaparken ikisini de yok edecekti. Ruhunun yok olmasındansa kendi ölümünü seçmek daha iyiydi.

"Ölmene izin vermeyeceğim," diye ısırdı. "Burada ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok, Aiden."

"Onların küçük kısraklarını sikmek beni hayatta tutmaz. Ben ölmek için doğmuşum, Charity. Hepimiz öyleydik. Sadece bazıları diğerlerinden daha erken." Onu terk etmesini diledi. Dönüp gitmesini ve kaderiyle gururunun gerektirdiği güçle izin vermesini diledi.

Gözlerinde hayal kırıklığı parladı.

"Charity, o hazır mı?" Bainesmith bakışlarını bir sedyenin getirilmekte olduğu laboratuvarın diğer tarafına çevirdi.

Güçlü ve uyuşturucunun neden olduğu uyarılma kokusu burun deliklerine ulaştığında Aiden'in vücudu gerildi. Kokuyu alınca yüzünü buruşturdu. Bu Charity'nin ona verdiği topraksı tepkinin hafif, taze kokusunu bastırdı ve kokusuyla onu hasta etti.

Kadın yatağa bağlanmış, bacakları kaldırılmış ve açılmış, metal üzengilere tutturulmuştu.

açılmıştı. Ruhunu hasta eden iğrenç bir gösteriydi bu. Sapık doktora eşlik eden askerler hücresinin kapısına doğru ilerledi

Charity geri . Aiden onlara, Charity'nin onlarla savaşıyordu. Ayağa kalktı ve sabırla bekledi. Vücudundaki her kas harekete geçti, savaşmasını istedi. Bunu da uyarılmasını kontrol ettiği kadar kolay kontrol etti.

Bainesmith, yardımcı bilim adamları, gardiyanlar ve teknisyenlerin yavaşça hücrelerine yaklaşmasını düşünceli bir şekilde izledi. Tüm gözler ve orada asılı duran gevşek sikine odaklanmıştı.

"Piç kurusu hâlâ ereksiyon olamadı." Bainesmith kendisine eşlik eden bilim adamına dönerken soğuk ve öfkeliydi. "Bu sefer işe yarayacağına dair bana garanti vermiştin."

Yaşlı doktor şaşkınlıkla başını salladı. Dr. Agullera Aiden'in duyduğu herhangi bir insan kadar sapık ve ahlaksızdı. Adam acı dolu, kanlı bir ölümü hak ediyordu. Bainesmith'inkinden hemen sonra tabii.

"Belki de onun sorunu iktidarsızlıktır, sadece meydan okuma değil, Dr. Bainesmith. Böyle bir durum olabileceği konusunda sizi uyarmıştım." Yüksek ve üstün ses tonu Aiden'in dişlerini kenetledi. Gardiyanlar onu beklerken hücre kapısı yavaşça açıldı, silahlarını hazır tutarak onu izliyorlardı ihtiyatla. Muzaffer gülümsemesini bastırdı. Ölecekti ama kendisinden korktuklarını bilerek ölecekti. Aiden hücreden çıktı, onu bekleyen kaderin farkındaydı. İlaç enjekte edildiğinde Bainesmith ona söz vermişti. Üreme deneyleri bir nedenden ötürü zorunluydu. Eğer sevişemezse, o zaman yaşayamazdı. Doktorun gözlerinin kısılmasını izledi ve ölümünden sonra da yaşaması için dua ettiği doğuştan gelen bir öfkeyle ona lanet okudu.

Bainesmith pişmanlıkla, "Sen mükemmel bir örnektin," diye iç geçirdi. "Bu çok kötü, Aiden. Seni öldürmekten zevk almayacağım, seni becermeyi tercih ederdim."

"Aiden, bunu yapmalarına izin verme." Wolfe'un sesi yankılandı Faith'in korkuyla haykırdığını duyunca bitişikteki hücreye gitti. "Kahretsin, sana buna izin vermemeni emrediyorum."

de bakmadı. Charity'nin inancına rağmen bugün ölmek için çok uygun bir gündü.

"Onu diğer odaya götürün," diye iç geçirdi Bainesmith. "Onunla orada ilgileneceğim."

Kadının sesindeki teslimiyeti duydu. Muhafızlara karşı koymadı; kendisini ileri itmelerine izin verdi ve kendi isteğiyle ölüm odasına doğru yürüdü. Hepsi o odanın ne için olduğunu biliyordu. Oraya girdiniz, çıkmadınız.

"Hayır!" Charity doktora döndü. "Onu öldüremezsın, Delia."

Doktorla olan yakınlığı onu şaşırtmıştı. Onunla uzun bir birlikteliğin verdiği rahatlıkla konuşuyordu. Sesinde, kınanmadan duyulmayı bekleyen, talep eden bir ton vardı. Tüm gözler ona çevrilince laboratuvarı sessizlik kapladı. Aiden onu düşünceli bir şekilde izliyor, daha ileri gitmesi için cesaretlendiriyordu.

"Charity, bu hayvanın bize bir faydası yok," dedi Bainesmith, yüz ifadesi kaşlarını çatarak. "İlaçlar bile onda işe yaramıyor. Güvenilir bir örnek değil."

Charity'nin gözlerinde korku parladı. Şimdi solgundu, bakışları Bainesmith ile onun arasında gidip geliyordu.

"Ama öyle." Sesi artık çıldırmış gibiydi. "Uyarılma yanlış. O kadınlardan öğreniyor... Bunu engelleyemez. Kendini uygun şekilde uyarılır."

Aiden'ın midesinin korku sert ve ağır bir şekilde parlarken midesi düştü.

"Onu sikmeyi çok isterim Charity," diye hırladı ona, son kaçışını engellerse intikam alacağına yemin etti.

"Ekipman çalışmıyor."

"Yalan söylüyor." Kadın ona döndü ve adam kadının gözlerinde gördüğü şey karşısında dişlerini sıktı. O anda dua etmeye başladı. Ona olan arzusunu fark etmemiş olması için dua etti.

Onunla çiftleşmekten ve piçlere istediklerini vermekten bir adım uzaktaydı. Bir çocuk, orijinal Irklardan daha kolay şekilleneceğine inandıkları bir yaratık. Bu kendisinden saklayamayacağı bir bilgiydi ama bunu piçlerden saklamaya kararlıydı

Onu yaratan kişi. Eğer sevişme yeteneğini ortaya çıkarırsa, onu reddedemeyeceği bir kadınla eşleştirmeye çalışmaları an meselesiydi.

Tıpkı Bainesmith'in genç kızına verdiği kontrolsüz tepkiye dayanarak Wolfe'u eşleştirmeye çalıştıkları gibi... Aynı şey kız kardeşi Faith ve sürü arkadaşı Jacob için de geçerliydi.

Yarın Faith'in uyuşturulup diğer adama götürülmesi planlanıyordu. Bunun düşüncesi de dayanılmazdı.

Laboratuvarlarda mahremiyet yoktu. Cinsel deneyler hücrelerde tutulan herkesin gözü önünde yapılıyordu. Faith'in çığlıklarını dinlemek zorunda kalacaktı. Çiftleşme seslerini duyuyor ve bunun onu mahvettiğini biliyordu.

Sürü Lideri ve Jacob kendilerine getirilen kadınları götürürken onları dinledi. Onun ya da Charity'nin kendisinden böyle bir kontrol kaybı görmesini hayal bile edemiyordu. Gururuna ve ruhuna indirilecek darbe, kaldırabileceğinden çok daha fazla olurdu.

"Bu iş için fazla yumuşak, Bainesmith." Sıkı bir yüz ifadesiyle gülümsedi. kızı intikam sözü verdi. "Biraz daha sert birini bulmalıydın. Eminim kan gördüğünde kusuyordur."

Bainesmith kızı hesaplı bir ilgiyle izlerken sessizce küfretti.

"Bir yanıt üretebilir misin Charity?" diye sordu soğuk bir sesle. Tanrım hayır. Omurgasını bir korku ürpertisi sardı. Charity'ye baktı, o anda onu yok edeceğini biliyordu.

"Yapabilirim." Sesi zayıftı, korkunun sesi titriyordu. Bainesmith'in gözleri kısıldı. "Onu demirlere zincirle. Ne yapabileceğini görecekiz."

O zaman onlarla dövüştü. Muhafızlar onu metal X'e doğru zorlamaya başladığında dudaklarından bir öfke kükremesi döküldü.

Odanın diğer tarafına inşa edilmiş. Kıpırdayamayacak, savaşamayacak şekilde bağlanmış olacaktı. Eğer kadın ona dokunursa, eğer kokusunu alırsa.

uyarıldığında, her şey . Afrodizyağın yarattığı zayıflık ona savaşmak için çok az güç bırakmıştı. Kaslar uyuştu, güçten yoksundu; sadece siki gerçek güce sahip olabilirdi. Eğer o dokunursa, saniyeler içinde patlayabilirdi.

Birkaç dakika içinde çapraz çubuğa bağlandı. Kolları ve bacakları bağlandı, beli sıkıca tutuldu.

X'in ortasına, çaresiz bir şekilde. Öfkeyle uludu, sesi ilkel ve öfkeliydi. Bunun bir bedeli olacaktı, dövüşürken yemin etti. kayışlar. Ve bu Charity ile başlayacaktı.

"İşte , Charity." Bainesmith eliyle onun çıplak ve bağlı vücudunu gösterdi. "Onu sertleştir ve bir gün daha yaşayabilsin."

Charity ona temkinli bir şekilde yaklaşırken, adam onu acemice izledi, dizginlenemez bir öfkeyle. Hırladı, ağzının kenarındaki hınzır köpek dişlerini çıkarırken ses göğsünde ve boğazında titreşiyordu.

"Sakin buna kalkışma," diye homurdandı ona, korkmuş ifadesini, vücudunun temkinli duruşunu görmezden gelerek.

"Dokun bana, Charity, ve söz veriyorum ödeyeceksin."

Ona baktı, kahverengi gözleri kasvetli ve duygularla nemlenmişti. Bu bakış onun ruhuna işledi ve göğsünü, içine giremeyeceği kadar yabancı duygularla sıktı.

"Ölmene izin vermeyeceğim." Eli adamın sert karnına dokundu.
"Yapamam, Aiden."

Kadının dokunuşu adamın kaslarını zevkle sıktı. Kızın eli aşağıya doğru inerken dişleri birbirine çarparak onu uyardı.

"Seni kendim öldüreceğim." Onun üzerine atlayacaktı. Onun gözlerindeki açık niyeti gördü ve sonunun geldiğini anladı.

Yumuşak ağzı sikine dokunursa onunla savaştık gücü bulamayacaktı. Daha şimdiden zayıflamış bedeni kıpırdanmaya başlamış, kontrolünü kaybetmiş, onu dokunmaya ikna etmek için çaresizce çırpınıyordu.

"Ama en azından bir gün daha yaşayacaksın," diye fısıldadı üzüntüyle. Dudakları karnına dokundu. Ateşin vücudunu yaladığını, kanında kaynayan arzusun nemli dokunuşla alevlendiğini hissetti. Aleti karıncalanıyor, onun kontrolünden kurtulmak için yalvarıyordu. Dişlerini gıcırdatarak, belinde kabaran şehvetle savaştı.

"Sadece bir gün," diye fısıldadı yine tenine karşı. "İhtiyacın olan tek şey bu Aiden, sadece bir gün daha."

Dizlerinin üzerine çöktü, adam öfkesini haykırırken ağzının ıslak sıcaklığı adamın sikini kapladı. Eliyle testis torbasını kavradı ve dili esneyen sikinin üzerinde gezinirken onu okşadı. Buna karşı koyamadı. Tanrım, ağzı çok iyiydi. Sıcak ve sıkıydı. Dili çekingendi.

ama etinde bir ateş kırbağı gibi hissetti. Ereksiyonunun kabardığını hissetti. Buna karşı koyarken vücudu kasıldı ama ilaca karşı koyamadı, ve onun tatlı ağzı. Sanki nemli derinlikler sadece onun için yaratılmış gibi, siki sertleşti, uzadı, ta ki ellerini tabanın etrafına sarmak zorunda kalana kadar, yarısından fazlasını kapladı.

Kalçaları aniden kıvrılarak kızgın uzunluğunu ağzına gömdüğünde onu boğmasını engellemek için bir mil kullandı. Zihni isyan etti, vücudu ona Charity kadar derinden ihanet ediyordu. Zevk vücudunu yalamaya başladığında ereksiyonunun kabardığını hissetti. Bu çok aşırı bir şeydi. Direnemeyecek kadar yoğun, daha savaştımayacak kadar hararetiydi. O unuttu

Eylemi izleyen ahlaksız bilim adamları, askerleri ve onların sapkın eğlencelerini unuttular. Bilinçli bir kontrol olmadan sikişmeye başladı. Emici ağzı. Kısıtlamalar kalçalarının hareketini engellemek için çok az şey yaptı, dudaklarının arasındaki sıcaklığa doğru umutsuzca itişlerini durdurmak için hiçbir şey yapmadı. Ona dokunmak istiyordu. Onu okşamak ve okşamak istiyordu. Yıllarca bastırılmış uyarılma, zor kazanılmış kontrol o anda paramparça oldu. Aletin kasıldığını hissetti, ağzı Sıkı. İniltisi bir çığlıktı

Tohumunun ucundan fışkırdığını hissettiğinde işkence gibi bir zevk duydu.

Ağzının patladı, başı geriye atıldı, tohumunu emerken boğuk çığlığı etrafında yankılandı. Ve hala onun Aleti daha da sıkılaştı, ellerinin gizlediği bir şişlik vücudunu yırtan coşkuyu artırdı.

Elleri, shaftın içinde aniden ortaya çıkan, neredeyse yumruk büyüklüğündeki düğümün etrafında sıkılaştı. Onu okşadı, dili ereksiyonunun zonklayan başı, menisinin her şiddetli patlamasını ağzının sıcak derinliklerine çekerek, dar amcığını beceme ihtiyacından delirecekmiş gibi hissedene kadar. Çok erken bitmişti ama Aiden çok uzun sürdüğünü biliyordu. Elleri sert aleti hafifletti düğümlemişti ama şimdi hiçbir şey vücudunu dolduran uyuşturucunun neden olduğu uyarılmayı hafifletemezdi. Aleti hâlâ doluydu, o kadar sertti ki canı yanıyordu ve sevişme ihtiyacı aklındaki diğer tüm ihtiyaçların önüne geçmişti. Titremeye başladı. Sonra geri çekildi. Laboratuvarın serin havası ağzının ıslak sıcaklığının yerini alırken dudakları nemlendi, bakışları sessizce affedilmek için yalvardı.

Aiden kayışlara gevşekçe asılmış, önünde diz çöken kadına bakarken başı öne eğilmişti. İçindeki nefret kabarmış, öfke her yanını tutuşturmuştu. Ağzındaki tohumun kalan son kanıtını yalamasını izlerken vücudundaki sinir uçları koptu.

İhanet neredeyse dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Vücuduna sert ve hızlı bir şekilde pompalandı, sinir uçlarını yaktı, sıkılaştırdı

kasları. Yine de, bir kez uyarıldıktan sonra, elinin altındaki umutsuz şişmeye rağmen, siki artık gevşek durumuna geri reddetti. yatıştı. Ona ihanet etmişti. Nedenlerinin bir önemi yoktu. "Bedelini

ödeyeceksin," diye hırladı. "Bir şekilde, bir şekilde, ödeyeceksin."

Hüzünlü küçük gülümsemesi gözlerindeki yaşlarla daha da pekişti. "Çoktan yaptım, Aiden, senin asla bilemeyeceğin şekillerde."

Ve kendi kendine söz verdi, bir gün bunu onun eliyle ödeyecekti. Birinci

Bölüm

Altı yıl sonra

Cins Labs, Güney Amerika

Kaçış. Kafasının içinde bir litanyaydı bu. Laboratuvarlar etrafında patlıyordu, son patlamaya doğru mekanik geri sayım etrafta içi boş bir kasvetle . Yedek jeneratörler sonunda başarısız oldu;

Son aylarını hapsedildiği hücrenin kilidini serbest bıraktı. Charity çıplaklığına ya da yakıcı acısına pek aldırmış etmedi. Metal zemin üzerinde koşarken ayaklarının tabanında bir ağrı hissetti. Geri sayım bittiğinde dağın çökeceğini biliyordu. Yardım için dua etmek için bile yeraltı yerleşkesinin yanlış ucundaydı. Kanatlı Irklara kaçış girişimlerinde yardım ettikten sonra tecrit edilmişti. Diğerleri tarafından kurtarılması umuduyla onlardan mümkün olduğunca uzağa yerleştirilmişti. kardeşleri, sonra o, en azından, kalacaktı. Etrafında kimyasallar patlıyor, kopan elektrik hatları çılgın bir kukla gibi dans ediyordu. kavernöz odalara doğru koştu. Sistemine pompalanan adrenalin sadece son parti ilaçları vücudunda çok daha hızlı ilerliyordu. Zamanın kendisi için tükenmekte olduğunu biliyordu. Yapay hormonun tüm gücü ona çarptığında kendini korumak ya da kurtarmak için çok zayıf, çok çaresiz olacaktı. Hava

Alevler daha yoğun hale geldikçe etrafı ısındı. Ayaklarının yandığını, altındaki kaynar metalden kabardığını hissedebiliyordu. ve kendini daha hızlı, daha sert koşmaya itti. Eğer sadece kaçış tüneline zamanında ulaşırsa, güvenliğin sadece birkaç dakika uzakta olacağını biliyordu. Pille çalışan lambaların loş ışığı Üretim Laboratuvarları'nın içinden geçen uzun koridorları kısmen de olsa aydınlatan ürkütücü kırmızı parlıta ona rehberlik ediyordu. Yine de ne kadar hızlı koşarsa, alevler ve sıcaklık o kadar yakınlaşıyor gibiydi.

Nefes almak için mücadele etti, vücudunu istila eden zayıflığı hissetti, Zamanın sahip olmadığı bir şey olduğunu ve bu sefer çalamayacağını biliyordu. Öfkeden doğan düzensiz bir çılgılık boğazından kaçtı. Elbette fedakârlıkları her zaman korktuğu gibi kendi ölümüyle sonuçlanmayacaktı. Çok yakındı, özgürlüğe kadar yakındı ki tadını alabiliyordu. Hissedebiliyordu.

İşaretli çıkışa doğru sendeleyerek ilerlerken içinde umut çiçekleri Zemin o kadar sıcaktı ki, bıçak gibi kesen acıyı hissedebiliyordu. Etini kavururken ayak bileklerini yakıyordu ama yüzünde serinletici esintiyi hissedebiliyordu.

"Lanet olsun sana, Aiden," diye bağırarak lanet okudu. Korku onu ele geçirdiğinde hep ona lanet okurdu. Bu ona güç verirdi, ona Amaç.

Altı yıl önce onu o lanet laboratuvarlarda bırakmıştı. Onu terk etmişti. Kaçarken acıyor, ihtiyaç duyuyor, onun için geri döneceğini umuyordu. Yıllarca içinde bu umudu beslemişti. Onu kandırmıştı. Konsey her fırsatta. Bilgi aktardı, mesajlar iletti, piçlerin yarattığı işkence görmüş ruhlar için savaştı ve her gün genetik deneyleri durduracak bir mucizenin gerçekleşmesi için dua etti. Ama asla olmadı. Ve her gün onun için gelmesi için dua etmişti. Ta dualar yavaş yavaş kesilene, umudu tükenene ve pes edene kadar. Vazgeçti ama bedeni hatırladı.

İçinde bıraktığı hatıra onun çöküşü olmuştu. Cezası. Ödeyeceğine yemin etmişti ve o da ödemişti.

Yıllar boyunca titiz önlemler aldı. Son aylarda ödeme, akıl sağlığından endişe etmesine neden olacak kadar artmıştı.

Gözyaşları yüzünden aşağı akıyor, son tünelde debgörüşünü bulanıklaştırıyordu. Geri sayım son sayıya, son kaçısa doğru yaklaşıyordu. Bunun çok daha kolay olacağını düşündü. uzaktan, beklemek, bilim ve onun yarattıkları arasındaki umutsuz savaşın bir başka zayıfatı olmak. Ama bir parçası, hayatta kalma içgüdüsünün son kırıntısı teslim olmasına izin vermeyi reddetti. O kaçmak zorundaydı. Yaşamak zorundaydı. Ama ne için, artık emin değildi.

Sonunda, kutsanmış bir şekilde, dağın ıssız girişi ileride belirdi. İlaçlar şimdi vücuduna daha sert pompalanıyordu, Bacaklarını zayıflatıyor, karnına doğru yayılan bir acı gönderiyordu. Karnını tutarak, vücudunun kimyasallara karşı verdiği acı verici tepkiyi görmezden gelmeye çalıştı ve açıklıktan geçerek gecenin berrak havasına karıştı.

Şok içinde çığlık atarken etrafında patlamalar meydana geldi, üzerine yağarken elleriyle başını kapattı. Bir sıcak hava patlaması onu yere fırlattı ama duramadı. Sadece ormanın sağlayabileceğini bildiği korumaya doğru yarı süründü, yarı koştu.

Ve koşmaya devam etti. Ağaçların barınağı, ayın kırılğan ışınlarını bile en sönük ışığa indiriyor, artık görmeyi neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Arkasındaki alevlere, gece gökyüzünde patlayan cehenneme rağmen, burada karanlık hüküm sürüyordu. Serin, yatıştırıcı gece havası etrafına fısıldıyordu, güvenli ve korunaklı bir şekilde ormanda ilerlerken vücudunu olabildiğince mesafe koymaya zorluyordu.

Patlayan Labs'la arasında mümkün olan her şey.

Hareket devam ederken ayaklarının altındaki yumuşak toprak etine hançer gibi saplanıyordu. Kaçış. Güvenlik. Yıllarca kaçmak için savaşmış ve başına geleceklerden çok korkmuştu.

kurtarmak için savaştığı insanlar. Bu sefer onu geri almalarına izin vermeden önce öleceğine yemin etti. Artık lanetlenmişti. Sırlarını biliyorlardı, vücudunda yavaş yavaş meydana gelen değişiklikleri . Kendisi için çok az faydası vardı ve Irklar için de hiçbir faydası yoktu. uzun zamandır kurtarmaya çalıştığı. Ormana doğru tökezledi, uyuşturucu vücudunu doldurduğu için artık görüşü zayıftı. Acı, en azından hala yaşadığını hatırlatan acımasız bir hatırlatıcıydı, ancak bunu yapmak için neden savaştığı yılın sorusu haline gelmişti. Aylar önce pes etmeliydi, diye düşündü üzüntüyle. Acımasız testler onu öldürmeliydi, kan kaybının yarattığı stresten bahsetmiyorum bile. Vücudunun artık kabul etmek istemediği kan nakilleri.

Dizlerinin üzerine düştü. Ani inişin verdiği acı sadece alevlenen acının geri kalanıyla karıştı. Nefes nefese kalmış, hareket etmeye devam etmek için çırpınırken inliyor ve şöyle haykırıyordu uyuşturucunun neden olduğu baskın paranoyayla savaştı. Ormanın sesleri çok yüksekti; bir kuşun çığlığı, çalılıklardaki vahşi yaşamın ayak sesleri. Hayvanlar kan kokusunu alabiliyordu. Bu da gecenin leş yiyicilerini ve yırtıcı hayvanlarını ortaya çıkarıyordu. bir kahkaha attı. O bir oyuncaktan biraz daha fazlası olacaktı. Ondandır ısırmak kadar şanssız herhangi bir yaratık için hastalıklı bir atıştırmalık.

Ama aynı zamanda kokusunun, lekeli kanının kokusunun onları geride tutmak. Hayvanlar genellikle insan düşmanlarından çok daha zeki. Kendini ayağa kalkmaya zorlayamadı. Vücudunun zayıflığı çok yorucuydu ve şu anda sahip olduğundan daha fazla güç gerektiriyordu, bu yüzden onun yerine süründü. Bu onun acısını hafifletti. Ayakları, rahmindeki ateşin daha da büyümesine rağmen. Bir gün O sabah karnında açılan kesik yine kanıyordu. İlaçlar kesildikten sonra kanamayı asla tam olarak durduramadılar. içine enjekte edildi. Acıyı ya da ihtiyacı durduramıyordu. Ve bu ihtiyaç içinde Aiden'in adını fısıldadı. ilaçlar zirveye ulaştığında, çığlık attığını biliyordu. Çığlık atıp yalvardılar, ama hiçbirisi gelmedi. Ve o piçler Aiden yıllar önce ona her ne yaptıysa onun üzerine inşa edilen şey sadece onu metal yatağa bağlayacak, sondaları vücuduna takacak ve küçük notlar alıyorlardı. Ölmelerini umuyordu. Her birinin

çöktüğünde o lanet dağın içindeydiler. Kendi kötülüklerinin atıklarına gömülmüşlerdi. Bu düşünceyle histerik bir kahkaha attı.

"Orospu çocukları," diye soluk soluğa bağırdı, kendini ormanın sık çalılıkları. "Umarım acı içinde çığlık atıyorlardır."

Durdu, onu daha da yere düşüren güçsüzlüğe karşı dişlerini sıkarken vücudu kasıldı. Vücudundan damlayan suları hissedebiliyordu, ağgözlü amından kalın ve sıcak.

Uyarılma artık dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Vücudu aç, tatmin olmaya aç, var olmayan bir serbest bırakma talep ediyordu.

"Aiden..." diye haykırdı, öfkeden doğan çaresizlik, acı ve korku etrafındaki havada yankılanıyordu. İncinmişti, bu ihtiyaç. Cinsel açlığın çarpan öfkesi hayal edebileceği hiçbir şeye benzemiyordu. Kahretsin, öncekinden daha kötüydü. Uyarılmanın verdiği acıyla savaşıarak kalçalarını sıktı. Vücudunun her hücresinde zonkluyor, rahmi ihtiyaç içinde sıkılırken kaslarını çığlık atacak kadar geriyordu. Karnı boyunca akan kanı hissedebiliyordu.

Dalgalanan nabız rahminde. Şansa bak, diye düşündü, etkili bir şekilde kaçamadan kan kaybından ölecekti.

Aptal bilim adamları, bir Irk eşi bulmak ya da yakalamak için savaşıırken yıllardır burunlarının dibindeydi. Spermi sakladılar.

Yıllar boyunca toplanmış, kullanılmak üzere saklanmış, sürekli kötülükleri için bir aday arıyorlardı. Onun varlığından bile haberleri yoktu. Onun hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Aiden'a, onun menisini aptalca yuttuğu gün bağlanmıştı. Ama o günden sonra kaybettikleri zamanı telafi etmeye çalışmışlardı.

.

Her şeyi berbat etmiş, Kanatlı Irklara yardım ederken yakalanmasına izin vermişti. O sırada lider Keegan'ın yanına yerleştirmek için bir kadına ihtiyaçları vardı ve bir süre onu kullanmayı tartıştılar. Ta ki kanını kontrol edip yıllar önce bulduğu şeyi bulana kadar. Sadece Kurt Irkları tarafından bilinen bir hormon ve yüksek seviyede afrodizyak

sadece çiftleşmiş dişilerin kanında aktığı bildirilmişti. O andan itibaren hayatı cehenneme dönmüştü.

"Piçler. "Rahmi tekrar kasılırken dişleri gıcırdadı.

Elini karnındaki kesiğe kenetledi ve kanamanın tekrar şiddetlenmemesi için dua etti. Bazen oluyordu.

Bazen öleceğinden emin oluyordu. Silah sesleri, patlamalar ve savaş çığlıkları hâlâ rahatlıkla duyulabiliyordu. Charity yorgun bir şekilde nefes aldı, hareket etmesi gerektiğini biliyordu, sürüklemek zorundaydı Kendini savaştan ve yakalanma ihtimalinden uzaklaştırmak istiyordu. Yatıp dinlenmek, piçlerin dehşetini unutmak istiyordu.

geride bıraktığını umuyordu. Ama zaman onun yanında değildi ve uyku sadece bir duaydı. Kendini ellerinin ve dizlerinin üzerine sürükledi ve bedenini hareket etmeye zorladı. Sadece biraz daha, diye kendi kendine söz verdi.

Bir yaprak meme ucunu tırmıklarken ürperdi. Oh kahretsin, bu çok hissettirdi

İyi. Çok iyi. Meme uçları, rahatlama umudu olmayan enfes bir duyumun sert noktalarıydı. Onlara dokunmanın, zorlanan klitorisini okşamanın uyarılmayı artırmaktan başka bir işe yaramayacağını çok iyi biliyordu.

"Bir yere mi gidiyorsun Charity?" Kadın donakaldı. Hâlâ elleri ve dizleri üzerinde dururken, bir çift çizme ve uzun kaslı bacaklar görününce gözleri açıldı.

Bakışlarını kaldırdı. Yukarıya, dar kalçaların, sert bir karnın, geniş bir göğsün gölgeli genişliğine. Yüzü karanlıktı, gümüş grisi gözleri saklıydı ama o sesi tanıyordu. Sesini ve Tanrı yardımcısı olsun, kokusunu da... Zengin ve vahşi, biraz da yaz sıcaklığı.

"Affedersiniz. Kızlar gecesi." Rahmi tekrar titreyip acıyla zirve yaparken nefesi kesildi.

Koku onu tahrik ediyordu.

Yakalandığını ve hiç umut olmadığını rotasını değiştirmek için mücadele etti. Adam ona karşı koymak için harekete geçti.

"Kızışmışsın," diye hırladı. Sesinde zonklayan öfkeyi duydu ve ona ettiği son yemini hatırladı. Dehşet içinde titredi.

Bir ağacın kalın gövdesine yaslandı ve yorgun bir şekilde oturdu. şoka girdiğini biliyordu. Elini ona doğru tuttu Karnında, kesikten akan kanı hissediyordu. Onun suçlamasına cevap verme zahmetine girmedi. Uyarılmışlığını ya da tükenmiş gücünü inkâr edemezdi.

"Öyleyse dava et beni." Başını ağaca yasladı, adamın önünde eğilmesini izledi, vücudu o kadar baştan çıkarıcıydı ki, eğer gücü olsaydı ona hemen orada saldırırdı. "Git buradan, yardımına ihtiyacım yok."

Onun sikine ihtiyacı vardı. Bir fark vardı. Sert, kalın ve uzun. Amcığının kalın sularının kalçalarına daha fazla aktığını hissederken inledi. Glorybe, sikilmeye ihtiyacı vardı. Nefret ediyordu ölme düşüncesi, çok tahrik edici, tatminsiz.

"Sana yardım etmeyi mi teklif ediyordum?" diye sordu ona, sesi biraz fazla rahat ve hafifti. Sonra durakladı. Kız onun başını eğişini izledi, sesini duydu. Kabaca nefes al. "Charity, kanaman var." Sesi değişmiş, isteksiz bir endişeye bürünmüştü.

"Ölüyorum Aiden," diye fısıldadı sonra, hüznle. Onun dokunuşunu asla bilemeyecek, asla tatmin olamayacaktı.

Adamın nefesini duydu ve azgın şehvet kokusunun üzerine kanın kokusunu nasıl alabildiğini merak etti.

"Henüz değil, değilsin," diye ısırđı, o kadar hızlı hareket ediyordu ki, onu kollarının arasına alıp göğsünün sert sıcaklığına doğru savururken sadece ağlayabildi. "Benden o kadar kolay kaçamayacaksın, Charity."

Tanrım, vücudu sert ve sıcaktı. Bir kolunu boynuna dolamış, diğerini karnına bastırarak kanı durdurmaya çalışıyordu. Oradaki yaradan su geliyor.

Göğsü gömleğinin kumaşına değerken onun vahşi ve temiz kokusunu içine çekti.

"Sana ihtiyacım var," diye inledi onun boynuna karşı, acı veren şehvet sağduyunun ya da herhangi bir alçakgönüllülük kırıntısının önüne geçmişti.

Kollarında çırılçıplaktı ve adam ateşli ve tahrik olmuştu. Onun uyarılmışlığının kokusunu da alabiliyordu. Fırtınalı, ilkel bir koku etrafını sarıyor, kendi şehvetini daha da artırıyordu.

"Ve sen de bana sahip olacaksın," diye homurdandı. Ama kan kaybından ölüirken değil."

"Bana borçlusun," diye haykırdı kasvetli bir şekilde. "Borçlusun, Aiden. Bana borçlusun. Lütfen acımı dindir."

Adamın kolları kadının etrafında sıkılaştı, kadın hareket ettikçe adamın hızı da arttı.

göğsüne yasladı. İhtiyacı vardı. Uyarılmış acının şimşek çakmaları işkence gibiydi, daha önce hiç olmadığı kadar kötüydü.

"Yakında, Charity. "Cevabı bir nefeslik sesti. Bir söz mü yoksa bir uyarı mı? Merak etti. "İkimizin de ihtiyaç duyduğundan daha erken."

Ormanda hızlı adımlarla ilerliyor, onu kendine sımsıkı sarıyor, sıcaklığını ve gücünü paylaşıyordu. Elinin altında kan vücudundan akıyordu. Üzerine çöken ürpertici zayıflığı hissedebiliyordu ve bu kez kan kaybından kurtulamayacağını biliyordu. Çok fazla kan kaybetmişti ve kan nakli çok uzun sürmüştü. Vücudunun kabul etmesi çok uzun sürdü. Ölümden kaçacaktı. Yıllar önce aradığı şey şimdi ona gelmişti.

"Artık uyuyabilir miyim, Aiden? Çok yorgunum," diye sordu ona belli belirsiz, zayıflığın üzerine çöktüğünü hissederken.

Onun küfrettiğini duydu. Ses karanlık ve ölümcüldü. Bilim adamları Bir kez daha onun olduğuna inandığı şeyi çalmıştı. Önce kontrolünü, şimdi de intikamını.

Başının onun göğsüne düşmesine izin verdi, dudaklarını bir gülümseme şekillendirdi. Ve karanlık üzerine çökerken sessiz bir nefesle vedalaşmayı fısıldadı.

İkinci Bölüm

"O senin arkadaşın, sadece senin kanını kabul edebilir." Asistanı Charity'nin karnındaki kesiği dikerken, doktor aceleyle kan nakli için hazırlandı.

Soluk tenine kan bulaşmıştı, çok fazla kan. Karnından aşağı yavaşça akmış, uyluklarına bulaşmıştı ve Aralarındaki pürüzsüz çıplak et. Kampa ulaşmadan saniyeler önce onun zayıfladığını hissetmişti, her zaman onun bir parçası olan mücadelenin kırılğan bedeninden yavaşça çekildiğini hissetmişti ve biliyordu onu kaybediyordu. Onun kollarında ölüyordu. İçine dolan öfkeyle savaşıırken çenesi çatırdadı. Yüzünü ondan çevirdi ve sahra hastanesinin bulunduğu çadırın yan tarafına baktı. Eğer o Onu izledi, orada öyle solgun ve çaresiz yatışına baktı, öfkesini kontrol edip edemeyeceğini bilmiyordu. Uyarılmıştı. Breeds'in söylediklerine pek itibar etmemiş olsa da, olacakların

psişik yeteneklere sahip olduklarını iddia ettikleri noktaya kadar beyan etmişti. Bildiği bağlar hakkındaki bilgileriyle alay etmişti. onların tahminleriyle alay etmişti. gelecek olaylar. Laboratuvarındaki o gecenin ilaçlardan kaynaklandığına, başka bir şey olmadığına kendini ikna etmişti. Hisleri onu aksi yönde uyarmıştı.

Ona herhangi bir Konsey köpeğine davrandığı kadar soğuk ve acımasız davranmaya . Ama onun kokusunu aldığı, yüzünü gördüğü anda, o kadar solgun, o kadar üzgündü ki kararlılığını sürdürdü. Kokusu onu çağırıyor, narinliği onu dehşete düşürüyordu. Artık çok küçüktü; o kadar kırılıyordu ki, kendi başına kaçmayı nasıl başardığını merak etti. Kaçmak için bile çok zayıf görünüyordu.

Bırakın ormana kaçmayı, kendi gücüyle ayakta durabiliyordu.

Tüm Konsey askerlerini yok etmek üzereydi ve bilim adamını, daha sonra bölgeye gelen Breed avukatları ve hükümet yetkilileri tarafından sorgulanmak üzere tutmak yerine almışlardı. Kan kokusunu, yaklaşan ölümünü hatırlamak neredeyse dayanabileceğinden daha fazlaydı. Bunu ona onlar yapmıştı. Onu tüm haysiyetinden mahrum bırakmışlar ve kendi çılgınlıkları için kullanmışlardı. Deneyler. Tanrıyı oynamaya çalışırken neredeyse onu öldürüyorlardı.

Charity ile ilgili çelişkili duygularını sorgulamak için durmadı. Ona ihanet etmesine duyduğu öfke, özgür olmak için savaşmak yerine Konsey'de kalmasına duyduğu nefret... Ona duyduğu arzu, ona duyduğu öfke. Hepsisi içinde birleşti, ta ki bu duygu karmaşası baskın hale geldi.

"Bana hırlamayı kes, Aiden," dedi doktor sinirli bir şekilde, karanlık yüzü dikkatle onu izliyordu. "Acıtmıyor. Sadece bir iğne."

Söz konusu iğneyi damara soktu ve valfi açarak kanın onu Charity'ye bağlayan tüpten yavaşça geçmesini sağladı. Lanet olası iğne umurunda değildi. Hayatı boyunca sayamayacağı kadar çok iğne görmüştü.

"O benim eşim değil," diye hırladı, kelimeleri daha fazla tutamadı. Yine de yalanın ne olduğunu biliyordu. "Bunu kabul etmiyorum."

Doktor . Irk tıbbındaki olağanüstü becerisine göre gençti. Biraz kısa boylu, dolgun göğüslü ve kalçalıydı. erkekler ona için can atardı. Teni süt kadar güzeldi. Çikolata rengindeydi ve sırtından aşağıya doğru dökülen uzun, zarif siyah saçları vardı.

"Vücudu aksini söylüyor." Ona bakarken kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu ve sık sık adamın hızına baktı.

kan nakli. "Çiftleşmeyi inkâr edemezsin, Aiden. Bunu biliyorsun."

Düşünceli bir şekilde ona baktı. Kadın onu izledi. inatçı çocuk. Zoraki sabır ve alaycı eğlence onu uyarmak için dişlerini göstermesine neden oldu.

"İstediğimi inkâr edebilirim," diye tersledi. "Onu ben işaretlemedim. O nasıl benim eşim olabilir?"

Soru karşısında kaşlarını çattı. Hope ile başlayan çiftleşme fenomeni üzerine yaptığı çalışmalar iyi biliniyordu. Kedi Irklarının neden bu kadar kolay ürediğini öğrenmeye kararlıydı, Oysa Kurt Irkları bunu başaramamıştı. Bilim adamları üreyememe durumunun tersine dönebileceğini yıllarca teorize etmişti. Kedigiller Gururu'nda bu kanıtlanmıştı. Yine de Kurt Sürüleri doğayla olan son savaşlarını henüz tamamlamamıştı.

"Eğer senin menini yuttuğunda şüphelendiğim şey doğruysa Altı yıl önce laboratuar, tek gereken buydu. Çiftleşmenin işaret olmadan da gerçekleşebileceğinden şüphelenmiştim ve bu da bunu kanıtlıyor. Kan testleri bunu göstermiyor, Aiden. Onun vücudu sizinkine bağlı. Hormonu ve eşsiz DNA'sı Seninkiyle mükemmel bir şekilde eşleşiyor. Kanında bulunan ve başka herhangi bir nakli reddeden enzim de bunu kanıtlıyor. İstediğin kadar inkar et, ama o senin bir parçan."

Aiden suçlamaya cevap vermeyi reddetti. Bu kadına, herhangi bir kadına bağlanma düşüncesi kanını kaynatmıştı. Bir Cins'in hayatı çok tehlikeliydi. Bir Cins eşinin hayatı daha da tehlikeliydi. Boğazında gümbürdeyen alçak, vahşi hırıltı susturulamıyordu. Bu Vicdanının sessiz onaylamaması da bir o kadar gürültülüydü.

Keegan, vücudunun Aiden'ın kanı dışında başka bir kanı kabul etmeyeceği konusunda onları uyarmamış olsaydı

Dr. Armani kan uyumu için ilk hayati testleri yapmamış değildi. Testleri asistanı olarak yapmıştı.

Charity'yi kan nakli için hazırladı. Kontrolsüzce kanarken her saniye bir ömür gibi gelmişti.

"Bu daha ne kadar sürecek?" Kolundan çıkan kan dolu tüpe küçümseyen bir bakış fırlattı. "Yapacak işlerim var."

Kadının bilinçsiz bile olsa duyduğu ihtiyacın kokusu onu mahvediyordu. Tatlı ve baştan çıkarıcı koku onu heyecanlandırıyor, gözlerini Aleti şişmiş, vücudu onu almaya hazırdı. Bu kontrolsüz tepkiden nefret ediyordu. İhtiyaç, yıllar önce uyuşturucu vücuduna pompalanırken olduğu kadar sert ve acımasızdı.

"O daha önemli," dedi ona, sesi soğuklaşarak.

Aiden küçümseyerek dudağını kaldırdı. Doktor için daha önemli olabilirdi. Kurt Irkları için daha önemli olabilirdi. Onun içinse o bir düşmandı, diye kendini temin etti. Onun söz konusu olduğu yerde asi bedeninin kendisini yönlendirmesine izin vermeyecekti. Yıllardır Konsey'le çalışıyordu, iç işleyişinin bir parçasıydı, sırlarını ve kötülüklerini biliyordu. Kaçabileceği zamanlarda bile

O da kaldı. Özgür olmak için savaşmak yerine onlarla birlikte çalıştı.

Aklı başında hiçbir insan bu canavarların koynunda bunca yıl geçirip de onlar gibi olamazdı. Yıllardır kalbini tırmalayan inkâr bunu kabul etmeyi reddediyordu ama Aiden bunu biliyordu gerçeklerden başka bir şey değildi. Bu konuda duyguları tarafından yönlendirilmeyecekti. Charity bir Konsey doktoruydu, en değerli Laboratuar Teknisyenlerinden ve yeni yetişen bilim adamlarından biriydi ve yine de hiçbiri

Burada ihanet potansiyeli var.

"Hepsi tamam. "Dr. Nicole Armani'nin sesi yumuşaktı ama transfüzyon kateterini çıkarırken onaylamaz bir ton da vardı. "Artık önemli gördüğün işine dönebilirsin, Aiden."

Yavaşça ayağa kalktı.

"Ne kadar süre baygın kalacak?" O zamanlar kontrollü olmasıyla gurur duyuyordu. Doktorun önünde umursamaz ve kayıtsız bir şekilde duruyordu.

"Bilmiyorum, Aiden." Başını salladı ve asistanın Charity üzerinde çalışmasını izledi. "Çok fazla kan kaybetti, vücudu ona pompaladıkları ilaçlar yüzünden şoktaydı ve zaten zayıf düşmüştü. Saatler de sürebilir, günler de."

Yumruğunu dikkatle sıktı. "Adamlarımdan birini nöbetçi olarak görevlendireceğim. Eğer uyanırsa beni çağırın. Uyanmazsa, bu akşam gelecek olan hava aracıyla ayrılacak."

"Aiden, o çok zayıf." Dr. Armani kızgın bir şaşkınlıkla ona döndü. "Yolculuktan sağ çıkamayabilir. Daha fazla stabilize edilmesi gerekiyor."

Ağzı ona çıkışmak, emri pekiştirmek için açıldı ama bakışları yataktaki sessiz, fazla solgun kadına takıldı. İçinde alışılmadık bir zayıflık yükselirken öfkeyle kendine bağırmak istedi.

Çok solgundu. Çok zayıftı. Onu buradan uzaklaştırmak ama yine de onu daha fazla tehlikeye atamazdı. İnkâr edemediği bazı içgüdüler Mücadele, onun kırılğan gücünü test etmesine izin vermeyi

reddetti. "Ne zaman?" "Sesi sert, kontrollü bir öfke hırıltısıydı.

"Durumu stabil hale gelmeden olmaz," dedi Armani tekrar, sesi inatçıydı. "Bir gün, bir hafta, her neyse. Taşınabileceği zaman size haber veririm."

Hayal kırıklığı onu keskin, aç dişleriyle ısırıldı. Charity yakında burada kalarak, çok erken taşınırsa olacağından daha fazla tehlikeye girecekti. Onun sağlığı ve kaçan Konsey askerleri ve Çakallar'la ormanda süren savaşın anlamı zor bir sorundu. Çabucak çözmesi gereken bir sorun.

"Burada kısıtlı zamanımız var." Dişlerini birbirine geçirdi, içindeki hayal kırıklığı artıyordu.

"Aiden, onun ölmesini mi istiyorsun?" O zaman ona döndü, kaşlarını çatarak ona baktı, siyah gözleri öfkeyle parlıyordu. "Onu hayatta tutmak benim işim. Nokta. Ne yaptığımı bilmediğimi mi sanıyorsun? İzin vereceğim

Taşınabileceğini düşündüğüm anda. Eğer her şey yolunda giderse, muhtemelen-ve altını çiziyorum muhtemelen

-Yarın."

Bir öfke patlamasıyla parmaklarını saçlarında gezdirdi. "İhtiyacınız olan bu zamana sahip olmayabiliriz, Doktor,"

. "Buradan mümkün olduğunca çabuk çıkmalıyız. Sanırım bunun farkındasınız?" Bu soruyu ona alaycı bir şekilde yöneltti.

Muhtemelen esir alınanları kurtarmak için yola çıkan askerlerin organize bir saldırısını göze alamazlardı. Konsey ve Irklar arasındaki savaş, hayatta kalmaları için bir cevap bulmaya çalışmasına neden olacak şekilde kızışıyordu.

Dr. Armani kendini sertçe dikleştirdi. Kaşları tehlikeli bir şekilde aşağı indi, dudaklarını sıkı bir gülümseme şekillendirdi.

"Beni zorlama, Aiden. Ben senin biri değilim ve bana emir verilmeyecek. Sen kendi sorumluluklarını yerine getir, ben de kendi sorumluluklarımı yerine getireyim. İkimiz de bu şekilde yaşayacağız." Kesinlikle şiddet yanlısı görünmeye başlamıştı.

"Beni tehdit mi ediyorsun, Armani?" diye sordu ona, tehlikeli bir şekilde. Laboratuvarlardan kaçtıkları günden beri kimse onu tehdit etmeye cesaret edememişti.

"Öyle görünüyor, Aiden." Faith çadıra adım attı, üstü başı kir içindeydi ve kaşları endişeyle çatılmıştı. "Sana dışarıda ihtiyacımız var. Jacob ve Wolfe az önce baş bilim adamını içeri aldı. Adı Robertson ve konuşmaya hazır."

Robertson. Dr. Andrew Robertson, ölümünden önce Bainesmith'ten sonra ikinci sıradaydı. Artık Irk deneyleri konusunda Konsey'in en iyi uzmanı olarak kabul ediliyordu. Aiden soğuk bir şekilde gülümsedi. Arkasına dönüp

Charity, yakında uyanacağına ve uyandığında ne ondan ne de intikamından kaçamayacağına dair kendine söz verdi.

"Kayıtlardan herhangi birini geri alabildiler mi?" diye sordu. Aklını Charity'den ve onun kırılğan sağlığından uzaklaştırmaya çalışıyordu. "O kayıtlara ihtiyacımız var, Faith."

Çadırdan koşarak çıkarken başını salladı. "Hiçbir şey, Aiden. Keegan patlamadan önce kayıt odasına girmeyi başardı. Dua edelim de yok edilmiş olsunlar. Gördüğüm kadarıyla burada ne olduğunu bilmek istemiyoruz."

Onun merhametini, acısını duydu. Ve birçok açıdan ona hak verdi. Laboratuvar cehennem gibiydi, ölümün ve ahlaksızlığın kokusu içeri girdiklerinde onları neredeyse boğuyordu. Yeterince kâbus görmüşlerdi. Tanrı biliyordu ki daha fazlasına ihtiyaçları yoktu.

"Bakalım ondan bazı gerçekleri öğrenebilecek miyiz" diye acımasızca gülümsedi. "İkna edici olmak için havamdayım."

Üçüncü Bölüm

Hasta olma havasındaydı. Aiden ormanın içinde duruyordu, sadece kampın görüş alanından çıktı ve nefes almak için savaştı. Sorunlara neden olan karnındaki hastalık değildi. kargaşa ruhuna doğru ilerliyordu. Nemli yüzünü sildi ve bunun gözyaşları değil, gecenin sıcaklığı olduğuna kendini ikna etti. yüzünü nemlendirdi.

Kolunu yanındaki ağaca dayayarak yüzünü ağaca gömdü, kasları vücudunu saran gerginlikten dolayı gergindi. Tanrı ona yardım etmek, hepsini öldürmek istiyordu. Az önce girdiği çadırda yirmi beş asker ve yaklaşık bir düzine bilim adamı tutuluyordu. ve boğazlarını parçalamak istedi. Acı çığlıklarını duymak, dizlerinin üzerinde ona bir saniye daha yalvarmalarını görmek istiyordu. kanlarını tatmadan önce.

Orada dikilirken yumrukları öfkeyle sıkılmış, nefesini ve öfkesini kontrol etmeye çalışıyordu. Onu bağladık. Hormonun doğrudan rahme yerleştirilmesi gerekiyordu.

ortaya çıkan değişiklikler. Bu değişiklikleri yapmak yerine rahim ağzı, rahim içine kesi yapmanın ve kamera probunu doğrudan içeri yerleştirmenin daha kolay olacağı. Daha kolay Boğazında gümbürdeyen hırıltı, bu iddiaya karşı ilkel bir protestoydu. Daha kolay değildi. Daha acı vericiydi. Bu bir şoktu ve bu süreçte birden fazla kez neredeyse kan kaybından ölüyordu.

Deneylere, menisindeki hormondan yapılan hormonal bir afrodizyak da dahildi. Ürettiği uyarılmanın yumurtalıkları bir şekilde uyardığı tespit edildi. Gebe kalmaya zorlamadan önce sadece yeni bir yumurtlama dönemi bekliyorlardı.

Ellerinde kalan birkaç sperm örneği. Rahmindeki değişikliklerin gebe kalmasına izin vereceğinden emindiler. Kayıtları onun menisini yuttuğunu ortaya çıkarmıştı. Korkunç spermelerinden daha fazlası için mükemmel bir örnek bulmuşlardı.

Testler. Altı ay boyunca. Bir hiç uğruna yok olup gittiği, ölümün eşiğine gittikçe yaklaştığı altı acı dolu ay.

Ölseydi, cesedini başka bir kırık örnek olarak bir atacaklardı. Onun bir önemi olmazdı, sadece

Aklı soyan ve ruhu dehşete düşüren testler. Hâlâ muhafızların ve alt düzey bilim adamlarının hayatları karşılığında vermeye fazlasıyla hevesli oldukları raporların etkisindeydi.

"O yaşıyor. Önemli olan tek şey bu olmalı." Başını kaldırdı, Geri dönmek ve hâlâ orada tutulduğunu bildiği kadını kurtarmak için savaşıırken, Laboratuvarın alevlerinden sürüklemek zorunda kaldıkları Kanatlı Irk'a bakıyordu.

Keegan neredeyse bir buçuk metre boyundaydı, ancak çoğu Irkın geliştirdiği ağır kaslardan yoksundu. Zayıf göründüğünden değil. Uzun boylu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, aristokrat ve zarif bir duruşu vardı.

Uzun kahverengi saçları omuzlarına dökülüyordu, kehribar rengi gözleri niyetli ve odaklanmıştı. Aiden başını salladı. Hâlâ inanamıyordu bunu başardılar. İnsana kanatlar vermişlerdi. Sirtında katlanan dolgun, güçlü, zarif kanatlar. Kanatlar onun Çizmeli ayakları başının tepesine kadar uzanıyor ve insan bedenini gökyüzünde tutmak için neredeyse on sekiz ayak kanat açıklığına sahipti. Kanatlı Irkların kemik yapısı, tam insanlardan ve diğer Irklardan daha az yoğun ve daha esnekti. O bir genetik mucizeydi. mükemmel ve psişik. Orospu çocuğu, eğer baş belası olmasaydı.

"O çadırda oturan her lanet bilim adamını öldürmeliyim," diye homurdandı Aiden. "Eninde sonunda serbest bırakılacaklar, tıpkı altı yıl önce diğer piçlerin serbest bırakıldığı gibi. Bu asla durmayacak, Keegan."

Çılgınlığı durdurmak için yapabileceği çok az şey olduğunu biliyordu. her zaman olduğu gibi onu yiyip bitiriyordu. Deneyler hâlâ devam ediyordu ve Konsey'in zalimliği her yeni Laboratuvar bulunduğunda daha da artıyordu. İnsanlarda merhamet yoktu, insanlık yoktu ve o laboratuvarları yöneten kadınlar. Sadece deney önemliydi.

Keegan'ın sırtındaki kanatlar tedirginlik içindeymiş gibi kıpırdandı. Derin bir nefes aldı, gözleri Aiden'inkilere dönmeden önce bakışları tepesindeki korunaklı dallara doğru yükseldi.

"Çok umutsuz görünüyor, biliyorum," diye iç geçirdi. "Ama bunun her zaman böyle olacağına inanmıyorum, Aiden. Yeni geleceğin, zaman zaman umutsuz olsa da, hepimiz için bir yol açacağına inanıyorum. Çocuklarımızı o gün için hazırlamalıyız. Onları liderlik edebilecek kadar güçlü tutmalıyız. hayatta kalmak için yeterli."

Sanki Irkların endişelenecek çocuklara ihtiyacı varmış gibi. İnsanlığa karşı bilimsel bir savaşın ortasına atılan masum hayatlar... Ve Keegan'ın da ima ettiği gibi, zafer fütüristik yolda uzun bir yol olacaktır.

Aiden homurdandı. "Evet, kendim görmeyi unutabileceğimi düşündüm."

Parmaklarını huzursuzca saçlarının arasından geçirmeden önce bir elini yüzüne sildi. Kontrolünü geri kazanmak bu sefer bir savaştı. Bu Laboratuvarda kendisine anlatılan testler kabul edemeyeceği kadar korkunçtu.

"Bunun sona ereceği bir gün gelecek. Ama henüz çok uzakta," diye omuz silktili Keegan sonunda. "Doğa yine de yüzümüze güldü. Bizi buldu Yaşamaya ve devam etmeye değer. Eşiniz bunu kanıtlayacaktır. Dünya. Oğlunuz gelecekte zafere ulaşacak bir yarışa öncülük edecek. Onun ve onu takip edecek diğerlerinin önünü açmaktan başka bir şey yapamayız."

Eşi. Bu kelimeyi duyunca dişleri birbirine çarptı. Eşi ve çocuğu. Aletindeki ateşin alevlenmesini görmezden geldi, içgüdüsel sahiplenme içgüdüleriyle savaştı ve şiddetle hırladı.

"Bu kadını eşim olarak kabul etmiyorum," diye .

Karanlıkta bir kıkırdama yankılandı. Keegan'ın kahkahası. Üstün tavırları Aiden'in sinirlerini bozmaya başlamıştı.

"Doğa bunu senin için yaptı," dedi Keegan, azımsanmayacak bir eğlenceyle. "Belki de

seçmeye layık olmadığınızı biliyordunuz. Çoğu zaman gurur ve insani zaaflarımız, hatalarımız çok fazla olana, kadar çok hasara neden olana kadar gerçeği gözlerimizden gizleyecektir. Bu yüzden, diğer yarımızı tanımak için içimizde yaşayan hayvana bu tür seçimler verdi. Sadece bizim için yaratılmış olanı."

Aiden homurdandı. "Son sayıma göre, dünyada her erkeğe karşılık beş kadın var..."

"Şu anda tüm bu yaratılanlardan bir düzineden daha az dişi ırk var. Bilinen altı yüzün üzerinde ırk erkeği var ve belki de daha fazlası bilinmiyor."

Şok Aiden'in gözlerini açtı. "Üç yüz," diye . "Son sayım üç yüz."

"Ah." Keegan başını salladı. "O zaman benim bildiğim altı yüzün üzerinde. Sizi temin ederim ki benim sayım elbette daha doğru. Ama bu

Ne burada ne de orada. İnsanlar doğal olarak kız çocuklarına yatkındır. Irklar için durum böyle olmayacaktır.

Erkekler. Bu konuda ne düşünüyorsun, Aiden?"

Kahretsin. Bu bilgi karşısında bir dizi küfür savurdu. Kanatlı erkeğin bilgisine tamamen güvendiğinden değil. Ne yazık ki, o Adamın neden tam olarak bildiğinden şüpheleniyordu. Bu da işleri daha da karmaşıktırılıyordu.

"İhtiyacımız olandan daha fazla sorun," diye kabaca iç geçirdi. "Erkeklerimiz tam insan dişilerle çiftleşecek. Ortaya çıkacak Püristler çılgına dönecek."

"Evet." Keegan yavaşça başını salladı. "Ama Irkların yapabileceğinden fazlasını değil."

Daha fazlasını söyleyebilirdi, diye düşündü Aiden, eğer İnfaz Memurlarından biri o anı seçip adını seslenmeseydi. onlara yaklaştı.

"Aiden, Armani'nin sana çadırda ihtiyacı var. Kızın yine kanaması var ve bir kan nakline daha ihtiyacı olabileceğinden korkuyor."

İrkildi ve bir anlık endişeyle Keegan'a döndü.

"Onun hayatı senin ellerinde, Aiden," dedi yumuşak bir sesle. "Artık yaşaması ya da ölmesi senin seçimin. Şimdi bunu yapmanın tam zamanı."

Aiden hayal kırıklığına uğramış bir öfkeyle gözlerini kıstı. "Biliyor musun Keegan, senden nefret etmeye başlayabilirim," diye hırladı.

"Oldukça kolay."

Kanatlı İrk'a cevap verme şansı tanımadı. Döndü ve kampa geri döndü, tıbbi çadıra ve Doğa'nın tüm sözde bilgeliğiyle onun eşi olduğuna karar verdiği kadına doğru ilerledi.

* * * * *

"Ben de senden nefret etmeye başlayabilirim Aiden, hem de çok kolay bir şekilde," diye mırıldandı Keegan, diğer Breed'in karanlıktan çıkıp kuyu kampına doğru koşmasını izlerken.

"Tüm alfalar böyle değil midir?" diye sordu yumuşak bir ses, hafif bir eğlenceyle, hafif, kadınsı bir dokunuşla zihnine dokunarak.

Homurdandı. "Bir alfalar vardır, bir de aptallar. Acaba sonunda hangisi ?"

"Bunu henüz görmedin mi?" diye sordu ses usulca. "Bakmayı reddettiğin için olmalı."

Sanki ses böyle bir hareketi görebiliyormuş gibi meydan okurcasına omuz silkti. "Değiştiremeyeceğim şeylerden pişmanlık duymamayı tercih ederim."

Charity'ye karşı bir düşkünlüğü vardı. Sevgi ya da Aiden'in sahip olduklarına karşı bir kıskançlık değil ama bir düşkünlük. Ruhu nazikti, kalbi sıcaklıkla doluydu. Tanıdığı tek insan oydu. böyle niteliklere sahipti.

"Ve eğer bakmazsan, değiştirilemeyeceğini nereden biliyorsun?" diye sordu ses. Yorgun bir şekilde iç çekti. "Senin yapman gereken görevler yok mu? ilgilenecek misin? Her neredeyse, beni rahatsız etmekten başka yapmanız gereken şeyler de vardır."

"Aslında benim görevim seni daha sık rahatsız etmek." Kadının kahkahası adamın zihnini doldurdu. "Senin olduğun yerde oldukça tembel olmakla suçlandım. endişeliyim."

"Kim cesaret edebilir ki? "diye sabırla alay .

Yine güldü. Fısıltılı, küçük bir kıkırdama onu gülümsemeye teşvik etti.

"Oradan yakında ayrılacak mısınız?" diye sordu.

"Bir saat içinde. Şimdi uçmaya hazırlanıyoruz. Yokluğumuza üzülecekler."

"Yapman gereken şeyler var, Keegan. Sizin bilginiz olmadan da hayatta kalabilirler. Unutma, kolay gelen şey uğruna savaşmanız gereken şeyler kadar önemlidir."

Uğruna savaşacak çok şey kaldığını düşündü. İnsanoğlunun acımasızlığına ve kaderin vefasızlığına başını daha önce indiği açıklığa doğru ormanda ilerledi. Kanatlarını açarak onları arkasından gelen esintiye doğru kaldırdı ve bir koşarak kaçmaya başladı. Charity bu firarın acısını çekecekti ama o, Charity'nin karşılaştığı zorluklarla tek başına yüzleşmesi gerektiğini bilecek kadar çok şey görmüştü. Onun fethetmesi gereken kendi kaderi, katlanması gereken kendi sınavları vardı. Ve bunların hepsi şimdi başlamalıydı.

Dördüncü Bölüm

Cins Bileşik

Colorado Dağları

Charity acı dolu bir iniltiyle uyandı. Uyumayı, ilaçların kör edici acısından kaçmayı nasıl başardığından emin değildi.

Tanımadığı bu odada nasıl uyandığı ise daha da kafa karıştırıcıydı.

Nerede olduğunu ve ne olduğunu merak ederek, kaba kirli tavana gözlerini kırptırdı. Bir spazm

sarsıcı tepki rahmini salladı ve nefesini kesti.

sertçe inledi. Uyluklarının arasındaki ıslaklığı, vücudunu saran ve her zaman var olan uyarılmayı hissedebiliyordu. Cinsel

tahammül edebileceği bir ihtiyaçtı, yıllar içinde bunu kabullenmeyi öğrenmişti.

Zihnini zayıflatan, zoraki doğurganlık girişimlerinin kör edici acısıydı.

Kasılma ürpertisi hafıflediğinde odanın etrafına baktı. Yatak odası geniş ve neredeyse ev gibiydi. Odanın diğır tarafında açık bir şömine neşeyle yanıyor, alevler odayı sıcak bir konforla ısıtıyordu. Yatağın üstü örtölüydü, kalın

Kaba ahşap direkler boyunca bağlanmış pazen perdeler. Birkaç Odanın diğır tarafında, büyük bir sandığın ve şifonyerin yanında rahat koltuklar vardı.

Yan tarafındaki kapı başka bir odaya açılıyordu, belli ki bir banyo. Tanrıya şükür, bir tanesine ihtiyacı vardı. Dikkatlice kontrol etti, herhangi bir şekilde kısıtlanmamıştı. Bilekleri ağrıyordu ama ayakları

Cehennem gibi. Yorganları vücudundan itti ve sonunda üzerinde büyük bir tişörtten başka bir şey olmadığını fark etti. Şikâyet etmeyecekti; altı aydır kıyafet giymesine izin verilmemişti. Güçsüzce yatağın kenarına doğru ilerledi, bacakları ve ayak bilekleri yataktan sallanırken duyduğu acı karşısında dudağını ısırdı. Korkuyordu

Ayaklarına ağırlık veremiyordu. Hassasiyetlerini ve onu bekleyen acıyı hissedebiliyordu.

Yavaşça ayağa kalkarken acı dolu çığlığını ısırdı. Gözyaşları gözlerini doldurdu ve birkaç dakika içinde yanaklarını ıslattı.

küçük odaya girdi. Oraya vardığında tuvaleti kullandı, ellerini ve yüzünü yıkadı ve başını sallamadan önce küvete özlemle baktı. Eğer içine girerse, kendini asla dışarı çekemeyecekti.

Yüzünü yıkarken kutusunun temiz bir diş fırçası buldu ve çabucak fırçayı çıkardı. Neredeyse ferahlamış hissediyordu.

Dişlerini fırçaladı ve kendini yatağa doğru zorladı. Şiltenin üzerine oturup bacaklarını yatağın üzerine çekmeyi başardığında nefesleri iniltiye dönüşmüştü. Yatağın üzerine yığıldı, ağır ağır nefes alıyor, kasılmalarıyla rahatlamaya çalışıyordu.

Karın. Kesiğı yokladı, kan olmamasına şaşırdı.

Sızıntı yoktu. Sargılıydı, belli ki dikişle kapatılmıştı. Gözlerini kırptırdı.

Şaşkınlık içinde şömineye doğru yürüyor, etrafındaki ani değişiklikleri hatırlamaya, anlamaya çalışıyordu.

Hücre yok, bilim adamı yok, kısıtlama yok. Derin bir nefes aldı, Unuttuğu bir şey olduğunu, hatırlaması gereken bir şey olduğunu biliyordu. Gölge görüntüler gözünün önünden geçti. Alevler ve korku, kaçmak için savaşıırken kör edici bir sıcaklık. Başını salladı, anlamlandırmaya çalıştı.

"Yataktan çıkmamalısın. Eğer arasaydın sana yardım ederdim."

Korku sistemini şok etti. Gözlerini kırpmadan ateşe bakarken nefesi boğazında düğümlendi ve çağırın sesi inkar etmeye çalıştı. konuştum. Kendini temin etti, bu mümkün değildi. Şimdi olmaz. Bunca şeyden sonra

yıllar.

Sesi Meksika Laboratuvarlarında olduğundan daha soğuktu. Hatırladığından daha vahşi ve kontrollüydü. Dudaklarını yaladı. Gözlerinde gördüğü vahşetten sağ çıkıp çıkamayacağını merak ediyordu.

"Beni sonsuza dek görmezden gelemezsin, Charity." Zayıf, kaslı kalçalar görüş alanına girdiğinde sinirleri yumuşak, alaycı bir eğlenceyle doldu. Jean giymiş sütunların arasında kalın, sert bir ereksiyon dar, düşük askılı kumaşın üzerinde şişkinleşti.

Charity, meme uçları artan uyarılma ile sertleşerek zirveye ulaştığında sıkı bir tepki ile yutkundu. Nefes almak için savaştı Rahminde hoş bir ürperti. Sanki vücudu İçgüdüsel olarak cinsel efendisini tanıdı, sevinç içinde mırıldanmaya başladı. Zihninin reddettiği bir sevinçti bu, entelektüel yanı fiziksel acıdan kurtulmuş olabileceğinin farkındaydı ama gelecek olan duygusal ıstırap daha kötü olabilirdi. Kasları esnedi, dizlerini bükerken karnı sıkılaştı ve ona bakabileceği kadar alçaldı.

yatağın dibinde. Nefesi boğazında düğümlendi. Adam daha yaşlıydı, yüz hatları bilenmiş, sertleşmişti. Gözleri gümüş grisiydi, acımasızdı, buz gibi soğuktu.

Kollarını şiltenin üzerine dayamış, sessizce onu izlerken siyah saçları yüzünün etrafına dağınık ve gür bir şekilde dökülüyordu. İfadesinde eziyet eden, bilmiş bir memnuniyet vardı.

"Şey," diye boğazını zayıfça temizledi. "Kızartma tavaından çıkıp ateşe girdi." Laboratuvarlardan görünüşteki kurtuluşu hakkında yorum yaptı, Ama şimdi kendini yıllardır kaçmak için savaştığı adamın elinde bulmuştu.

Kalın siyah kaşları sorgulayıcı bir şekilde kalktı. "İlginç bir benzetme. Konsey'le temasa geçip sizi geri göndermemi ister misiniz?"

Kadın irkildi. Korkacaktı, diye düşündü ve muhtemelen bunu seve seve yapacaktı. Ama hangisi gerçekten daha kötüydü?

"Beni nasıl buldun? Kanatlı Irkları da buldun mu?" Kendi sorusuna cevap veremeyince sonunda ısırıldı. Rahmindeki acı sadece öfkelerini ve çaresizlik duygusunu besliyordu. Yüz ifadesi karardı. "Onları bulduk. Saldırımı hiç hatırlıyor musun? Laboratuvarlardan kaçışını?"

Kaçış mı? Kurtarma falan olmamış mıydı? Başını olumsuz anlamda sallamak için kendini zorladı. "Ne oldu?" Bu noktada umurunda değildi. Onlardan kurtulmuştu ve geri dönmeden önce ölecekti.

"Patlama dağı yerle bir etmeden hemen önce bir şekilde kaçmayı başardınız. Keegan ve diğerlerini çoktan kurtarmıştık ama sana ulaşamamıştık. Daha sonra seni ormanda neredeyse baygın halde buldum." Onu yakından izledi. Bakışları o kadar niyetliydi ki kız kendi bakışlarını kaçırırdı.

"Beni nasıl buldun?" Saniyeler geçtikçe daha anlamlı hale gelen anı parçaları zihninde uçtu.

"Keegan beni sana getirdi." Sesi sakindi ve çok az duygu barındırıyordu. Bu kadar duygusuz görünmesi, öfkesinin olabileceğinden daha korkutucuydu.

"Beni ölüme terk etmeliydi," diye alaycı bir şekilde homurdandı. "Bu çok daha nazik bir davranış olurdu."

"Daha az karmaşık olduğundan bahsetmiyorum bile." Aiden ayağa fırladı ve kadının şaşkın bir tepkiyle irkilmesine neden oldu.

"Doktorumuz sizi muayene etti ve kalıcı bir yara bulamadı. Yıkandınız, dezenfekte edildiniz ve dikiş atıldı. Yakında iyileşirsiniz."

Dezenfekte edilmişti. İçini ürkütücü bir eğlence kapladı. Sanki bir şekilde bulaşıcıydı. Gözlerini kapattı ve Daha fazla savaşmanın ezici boşluğu. Ne yazık ki, içindeki bir şey pes etmesine izin vermedi. Bir öfke, bir kızgınlık kıvılcımı. Sadece Konsey'e değil, Aiden'a da. O ve onun çok erken ölme kararlılığı olmasaydı, şu anda bu karmaşanın içinde olmayacaktı.

Gözlerini kapatırken "Güncelleme için teşekkürler," diye homurdandı, Karnında kabaran kasılmalarla nefes almak için savaşıyordu. Eğer o defolup giderse, huzur içinde mutsuz olabilirdi. Adamın kabaca iç çektiğini duydu. "Senin kokunu alabiliyorum uyarılma. Azmışsın Charity." Sesinde hayal kırıklığı vardı. Acıya karşı dişlerini sıkarken, "Zavallı ben," diye söylendi.

"Bu koku beni rahatsız ediyor." Sesi kızgındı, sanki acısını dindirmesini bekliyormuş gibi.

"Yazık sana. "Ondan bir şey isteyecek değildi, bu onun lanet olası hatası olsa bile. "Eğer seni bu kadar rahatsız ediyorsa, o zaman benden uzak dur!" Ona öyle bir bakış fırlattı ki Sanki kendi bedeninin ilgili lanet bir güncellemeye ihtiyacı varmış gibi. O anda özellikle acı veren bir cıvata gibi gerildi.

Acı rahmini yırttı. Gittikçe kötüleşiyordu. Boğazında yükselen çığlığı kontrol etmek için mücadele etti ama dudaklarından kaçan iniltiyi durduramadı. Nefes almaktan başka bir şey yapamadan, Aiden onu sırt üstü çevirip yere yatırdı ve vücudunda bir havai fişek çağılayanı gibi yayılan acıyı artırdı.

"Dur," diye hırıldadı, acı ilk başladığında aldığı cenin pozisyonuna geri dönmek için çırpınıyordu.

Yüzünden soğuk terlerin boşaldığını, çığlıkların boğazında düğümlendiğini hissedebiliyordu. Onun karşısında bu kadar güçsüz olmaktan nefret ediyordu, bu kadar acı içindeyken onun uygulayacağı her türlü zulme karşı çaresizdi.

"Bu şekilde acı çekmeye devam edebileceğini düşünüyor musun?" Sorusu sert, kaba bir hırıltıydı. "Acı seni öldürüyor, Charity."

"Seni zahmetten kurtarır," diye bağırdı öfkeyle, ona doğru eğilme, ona sürtünme ihtiyacıyla savaşıyor. Tanrım, adam ona karşı ağır ve sertti ve ona çaresizce ihtiyacı vardı. Alternatif olarak, öfke zihninin kenarlarında kamçılıydı. Bir erkeğe hiç de saygılı davranmıyordu. temelde onun hatası olan bir durum. Sonraki sözleri patladı Yine de, uyarılmanın ötesine geçerek öfke sınırında bir öfkeye dönüştü.

"Yalvar bana, ben de seni rahatlatayım." Adamın yüzündeki soğuk gülümsemeyi, köpek dişlerinin parıltısını gördü. Sonunda, merhametli bir şekilde, normal nefes alabildiği ve yüzüne kusacak gibi hissetmediği ana kadar acı tekrar hafifledi.

Piç kurusu, bunu hak etmiş olmalıydı.

"Siktir git, Aiden," diye hırladı.

Dizini hızla yukarı kaldırdı, acı onu güçsüz ve sersemlettiği için çok sert değildi ama yeterince sertti. Acı dolu bir iniltiyle yan tarafına düşmeden önce solgunlaşırken gözleri genişledi, elleri içgüdüsel olarak kırılgan horozuna.

Misillemenin abuk olacağını bildiğinden, yataktan yuvarlanmaya, ondan uzaklaşmaya çalıştı. Başarısız olduğuna inanamıyordu. İnanamıyordu. Bunu gerçekten yaptığına inanamıyordu. Arkasından hayvani bir öfke hırıltısı duyulmadan önce adamın yüzündeki dehşet ifadesini hatırlayınca bir an için iinden bir eğlence geçti.

Beşinci Bölüm

Acı acıdır, diye düşündü adam omuzlarını kavrayıp onu yatağa geri çekerken. Vücudunda sürekli yanıp sönen ateş, adamın ona verebileceği her şeyden daha kötüydü.

Kemikler. Adam onun üzerine geldi, dizleri bacaklarını mengene gibi sarmış, karanlık ve buzbir sakinlikle ona bakıyordu. Onun öfkesinden korkması gerektiğini biliyordu; bunu gözlerinde görebiliyor, içinde hissedebiliyordu.

Ondan yayılan öfke dalgaları. Kadının öfkesinin altında ezileceğine dair güveni, kendinden memnun ifadesinden anlaşılıyordu.

"yalvarmayacağım ve önünde diz kmeyeceğim," diye .

Kasları rahmine vuran acıyı savunmak için tekrar gerilirken dişleri gıcırdıyordu.

Titriyordu, kendisiyle savaşırken teri tenini kaplıyordu.

Gözyaşları. Ve Aiden durumu daha da ktleştiriyordu. Vücudunun dokunuşu, onu tutan ağırlığı, bileklerini başının üzerinde tutarken sıcak ve nasırlı elleri, uyarılmasını ve karşılığında onu saran ateşli açlık dalgalarını arttırmak için birleşti. Bu

Acı acımasızdı, rahmi ihtiyaç içinde kasılırken karnına inen bir yumruk gibiydi.

"Becerilmek için o kadar aresizsin ki tüm vücudun bunun için ," diye alay etti. "Yakında yalvaracaksın."

"Senin için değil," diye karşılık verdi. "Senden bir şey isteyeceğime melez bir akalla yatmayı tercih ederim, Aiden. Pi , beni yine de acı içinde bırakırsın."

Üst dudağının köşesi kalkarak keskin köpek dişini ölümcül bir rahatlamayla gösterirken gözlerini kıstı. onu. Tek seferde bu kadar havayı vücudundan geçirecek nefesi bulabilseydi burnundan soluyacaktı.

"Başka kimseye gitmeyeceksin," diye . "Benden nazikçe yardım istemeye karar verdiğinde, Charity, belki nazik davranır ve yardım uzatırım."

O zaman ondan sıçradı, ona baktı, onu izlerken sert ve sert nefes aldı. Gözleri adamın vücudunda gezindi, ta ki bakışları adamın kot pantolonunun altındaki kalın çıkıntıya kilitlenene kadar.

"Sen de azmışsın Aiden," dedi usulca. "Belki de bana yalvarman gerekiyordur. Benden kibarca rahatlamamı iste, belki ben de seni rahatlatırım."

Daha sonra özellikle sert bir kasılma onu sıktığında nefesi kesildi. Karnı. Hızla yan tarafına kıvrıldı, kalçalarının arasından daha fazla meyve suyunun sızdığını hissederken acı dalgalarıyla savaştı.

"Lanet olsun sana!" diye küfretti ona nefes nefese. "Bu senin hatan. Bunu bana sen yaptın ve sefil hayatını kurtardığım için benden nefret ediyorsun."

"Buna mı inanıyorsun, Charity?" Ona doğru eğildi, öfkesinden dişleri kamaşmıştı. "Senden nefret ettiğime mi? Senden nefret etmiyorum sevgilim, beni kurtardığın için. Beni kendine bağladığın için, seçimimi elimden aldığın için senden nefret ediyorum. ve irademi benden aldın. Ama şeyden öte, bana ihanet ettiğin ve beni o kaltağın ellerinde çaresiz bıraktığın için seni asla affetmeyeceğim. Bunun için seni affetmeyeceğim."

* * * * *

Aiden ona bakamadan, ihtiyacının tatlı kokusunu alamadan yatak odasından çıktı. Onun eşiydi. Buna gerçekten inanmamıştı, Cian'ın iddialarına çok az kulak vermişti. Laboratuarlara saldırdı. Gerçekten inanmamıştı. Şimdi inanıyordu. Onu evine getirmeden önce de inanıyordu. Ama bu hoşuna gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu. Bu onunla savaşılamayacağı anlamına gelmiyordu. O itti onun

Kızın iniltisini tekrar duyduğunda parmaklarını huzursuzca saçlarında gezdirdi. Vücudundaki her kas acı içinde gerildi. Kan onun içinde yandı Damarları, sikini dağladı. Onun yanıp tutuşuyordu, hayatında tanıdığı hiçbir şeye benzemiyordu. Ve onu daha fazla inkar edemeyeceğini biliyordu.

Bir tencere yahninin neşeyle fokurdadığı ocağa doğru ilerledi. Yemek yemesi gerekiyordu. Çok zayıftı, bir çocuğu taşıyamayacak kadar zayıflamıştı.

Cian'ın söylediği gibi gebe kalacaktı. Şu anda, onun şehvetine ya da çiftleşmelerinden kaynaklanacak cinsel yoğunluğa dayanabileceğini bile düşünemiyordu. Yine de onu en çok korkutan şey Vücudunun onunkiyle nasıl kilitleneceğini ve tohumunun vücudunda kök bulması için her şansı sağlayıp sağlamayacağını merak ediyordu.

Kadının iniltisini tekrar duydu. Ruhunu parçalayan kasvetli, acı dolu bir ses. Lanet olsun ona. Ocağı kapattı, pişirme kaşığını güneşin aydınlattığı lavaboya doğru çevirirken tencereyi arka ocağa koydu. Aleti ağırlaşmış, tamamen dikleşmiş, kot pantolonunun kumaşının arkasına sıkışmış ve serbest bırakılmak için yalvarıyordu. Uyarılma, kanını hiç böyle bir açlık fırtınasıyla ateşlememişti.

Kızın, ereksiyonunu patlatmak için onu ikna ettiği günü hatırladı. rahatlamıştı. Adamın ilk salgısını ağzına aldıktan sonra Bainesmith'in emirlerine uymuş ve laboratuvardan ayrılmıştı. İşte o zaman cehennemi gerçekten başlamıştı. Sertleşmiş, onun için ağrıyan aleti, rahatlamak için çaresizce dik durmuştu. Bainesmith ağzı ve elleriyle onu daha fazla boşaltmıştı.

bir kereden fazla test için lanet şişelerine soktu. Saatlerce, o lanet metal çarmıhta asılı kalana kadar, vücudundan ter damlarken onun isteksiz uyarılmasını sert bir şekilde kullandılar. Ve sikişmişti. Tam istedikleri gibi. Meçhul kadının sedyesini

Onu, amının sıcak derinliklerine girmesine izin verecek şekilde ayarladı, becerdi ve becerdi. Ve hala gevşememişti.

Bainesmith çok memnun olmuştu. ki, sonra

Charity ilk kez tohumunu vücudundan emdiğinde, kalın şaftında daha fazla şişme meydana gelmemişti. Yumruk büyüklüğündeki düğüm sessiz kalmıştı, ama Charity onun ihtiyacını hissedebiliyordu.

Çaresiz bedeninin altında.

Sonunda hücrelerine döndüğünde, vücudu terden sıırıslıklam olmuş, aleti kadının özsuyu ve kendi tohumuyla kaplanmış halde, karyolasına yığılıp intikam yemini etmekten başka bir şey yapamadı.

Bainesmith ve Charity'de.

Ama söz konusu eşiniz olduğunda intikamınızı nasıl alırsınız?

Tekrar haykırdı, sesi kısıktı, işkence gibiydi. İhtiyacı vardı. Vücudu sıcak ve nabız gibi atıyor, onu doldurması için sessizce yalvarıyordu. İçine enjekte edilen ilaçlar doğal uyarılma seviyesini yükseltiyor, rahmine enjekte edilenler ise doğurganlığını artırıyordu. Onun çocuğunu taşıyacaktı.

Aleti zonklamaya başlayınca elleri titredi ve kendini savunmak için onu kavramak zorunda kaldı. Çaresizlik içinde dişlerini sıktı. O onun eşiydi. Ve Tanrı adına, şimdi bunu kanıtlamak için çok iyi bir zamandı.

Altıncı Bölüm

"Seni aldığımnda ne olacağını biliyor musun?" Aiden yatağın ucuna doğru ilerlerken Charity şaşkınlıkla gözlerini açtı.

Adamın gömleği yere düşerken ve elleri kot pantolonunun ilmiklerinden geçirilmiş yıpranmış deri kemere giderken gözleri büyüdü. Ağzı sulandı. Adamın sıcak erkek tadını neredeyse hissedebiliyordu. kalın, sert et. Bunu net bir şekilde hatırlıyor, rüyalarında sık sık yeniden yaşıyordu.

"Bana henüz kibarca sormadınız," hatırlattı ona. Hırladıktan sonra sesindeki yoğun uyarılma ile irkildi. Sanki sorması gerekiyormuş gibi. Adam ona dokunduğunda kızın patlayacağını biliyordu. fırladı. Göğüsleri şimdi ağrıyordu, meme uçları, eğer mümkünse, her zamankinden daha fazla şişmiş hissediyordu. Metali serbest bıraktı Nefes alış veriş i arttıkça kot pantolonunun düğmelerini teker teker açıyordu.

"Ne olacağını biliyor musun Charity?" diye tekrar sordu ona. Sesindeki ağır uyarı Charity'nin sinirden sıkıca yutkunmasına neden oldu

ve korkunun tonları.

"Temel bilgileri biliyorum," diye ısırdı. "Aptal değilim. Ve henüz seni becermeye de hazır değilim. Yalvar bana, Aiden." Rahmi sıkıştı Protesto.

Elleri durakladı. Kot pantolonu çözülmüştü ama hâlâ onu örtüyordu.

"Kurt Cinsi seksin temellerini biliyor musun?" diye dikkatlice sordu. "İçine nasıl kilitleneceğimi biliyor musun?"

O zaman hatırladı, Aiden ateş ederken bilim adamlarından zar zor sakladığı sert düğümü

tohumunu ağzına attı. Titredi, ona bakarken gözleri genişledi. Bir hayvan gibi, onun içine kilitlenecek ve

Tohumun doğurgan rahmine ulaşması için zaman vardı. Kasvetli bir şekilde inledi. Onun

bilgisiyle savaşıırken gözleri kapandı. Şimdi bilim adamlarının, kanını orada bulunan Çakal Irklarından biriyle eşleştirmeye çalışarak yaptıkları dikkatli kan testlerinin ardındaki nedenleri anlıyordu.

Bir çift. kilitlenecek bir hayvan.

"Dokunma bana." Omzuna dokunduğunu hissettiğinde ondan uzaklaştı. "Benden uzak dur, lanet olası."

Ona bakmayı reddederek yatağın başlığına tırmandı. Vücudundaki yalvaran sızıyı, sadece artıyor gibi görünen uyarılmayı görmezden gelmek için savaştı. Adam ona dokunursa buna nasıl dayanacaktı?

"Acı seni öldürüyor Charity," dedi yumuşak bir sesle.

Kot pantolonunu çıkarırken bakışları önce ona, sonra da başka bir yere kaydı. Kadın ürperdi. Adamın sikinin ne kadar kalın ve sert olduğunu biliyordu ve vücudunun buna ne kadar çaresizce ihtiyacı olduğunu da... Vücudu, kalbi, ama aklı değil. O bir üreme aracı değildi.

"Aiden, bunu yapamam." Umutsuzca başını salladı. "Lütfen, lütfen beni yalnız bırak. Acı geçecek..."

"Sana aynı şekilde yalvardığım bir zamanı hatırlıyorum," diye hatırlattı ona soğukkanlılıkla. "O zamanı hatırlıyor musun, Charity? Yine , beni serbest bırakana kadar emdin ve sonra beni acı çekmeye bıraktın. Sadece bedeninize ihtiyaç duymak ve alternatifini kabul etmek zorunda kalmak."

"En azından kan kaybından ölmek yerine sevişiyordun," dedi. öfkeyle ona bakarak tersledi. "Ölüm senin için bu kadar tercih edilirse, artık kimse seni durduramaz. Silahı doldurmana yardım etmemi ister misin?"

Yatağa doğru ilerledi, ona doğru süründü, onu izlerken gözleri soğuk, sert bir griydi.

"Onlar için düzüştüm Charity," diye hırladı, sanki kız hiç konuşmamış gibi. "Saatlerce. Doyamadım, doyamadım Yeterince boşalmıştım. O gece erişebildiğim her deliği siktim ama yine de sikim yumuşamadı. Şimdi, bu acıyı dindireceksin, Hayırseverlik. O lanetli günden beri devam eden acı."

Sefil hayatını kurtardığı için mi öfkelenmişti? Öfkeyle dişlerini sıktı. Neden şaşırmıştı ki? Her nedense, yıllar boyunca adamın, onun hayatını kurtardığı için Ama hayır, Aiden olmaz. Bunu ummanın çok fazla olduğunu bilmeliydi.

"Seni öldürebilirlerdi." Giydiği gömleğin eteklerine dokunan adamın eline tokat attı. "O zaman ölmene izin veremezdim ama Tanrım, şimdi cehenneme gidebilirsin." Kadın öfke ve ihtiyaçla titreyerek ona baktı.

"Ve şimdi, ölmene izin vermeyeceğim." Kumaş ellerinin altında parçalandı. Etek ucundan boynuna, sonra da sırtından aşağıya doğru kumaşı bir kâğıt gibi kolayca yırttı.

Ondan uzaklaşmak, kokusuna, bedenini çağıran ve daha fazlası için yalvarmasına neden olan dokunuşuna direnmek için mücadele ederken ona karşı mücadele ederek haykırdı.

"Sakin ol Charity. "Kız ondan uzaklaşmak için mücadele ederken onu kendine çekti. Adam sıcaktı. Daha yakına sokulma ihtiyacıyla ürperdi. Tanrım, adamın vücudu o kadar sıcaktı ki, saklandığı yere batıyor gibiydi, Ruhunun asla erimeyecekmiş gibi görünen donmuş çekirdeği.

"Sana biraz sarılmama izin ver." Kadın nefes almak için mücadele ederken adamın kolları kadının etrafında sıkılaştı. Kızın sırtı adamın göğsüne yapışmıştı, adamın kolları kızın kollarını tutuyordu, adamın elleri kızın yan tarafına kenetlenmişti.

Karnının acı verici bir şekilde sıkılmış kasları. Parmakları oradaki deriyi okşuyor, titreyen kaslara nazikçe masaj yapıyor ve onları rahatlatıyordu.

"Sadece seni kurtarmak istedim," diye fısıldadı Aiden'in sıcaklığı bedenine sızarken. "Kurtarılacağınızı biliyordum, Aiden. O muhabirle temasa geçtim ve laboratuvarın nerede olduğunu söyledim. Yardımın orada olacağını biliyordum."

"Beni bedenime, kendi içgüdülerime ihanet etmeye zorladın Charity," diye fısıldadı kulağına, sesi karanlık ve vahşiydi. "Sen benim eşimdin ve beni sana ihanet etmeye zorladın. Senin zevkini ve tohumumu bir başkasına verdim. Ve sen sakince çekip gittin."

Umutsuzca başını salladı. "Öyle bir şey değildi." Kızgın kalmak istiyordu, buna ihtiyacı vardı ama bedeni zayıf, yıpranmış ve o kadar tahrik olmuştu ki, amcığının sıkılması zihninin bir yansımasından çok, karşı konulmaz cinsel açlığına verdiği spazmodik bir tepkiydi. harekete geçmeye istekliydi. Adamın siki kadının sırtında sıcak ve sert bir şekilde sarsıldı, kadife gibi bir güç darbesi kadının vücudunu daha da alevlendirdi.

"Seni alacağım. Seni uygun gördüğüm şekilde, istediğim alacağım. Şu andan itibaren, Charity. Benimle savaşmak, ihtiyacınla sadece durumu daha da kötüleştirir. Bunu tecrübelerimden biliyorum, dostum."

Hâlâ öfkeliydi. Öfkesi onu elleri gibi rahatça okşadı. Karnına masaj yapıyor, aşağılara iniyor, her saniye amının ıslak sıcaklığına da yaklaşıyordu. Dizlerinin üzerindeydi, ona yakın duruyordu, onun tutuşunda ve kendi ihtiyaçlarında çaresizdi.

"Kendimi içine gömmek için sabırsızlanıyorum." Sesindeki hırıltı ilkel sıcaklığın sesiyle onu şok etti. "Kanım kaynıyor gibi hissediyorum Charity, seni talep ediyorum, dar amının sikimin etrafına sarılmasını talep ediyorum."

Kadın keskin bir nefes aldı. Kulağına fısıldarken sesi derindi, alçak perdeden geliyordu, nefesi erotik bir sıcaklıkla narin kabuğun üzerinde geziniyordu. Onu istiyordu, ona o kadar çaresizce ihtiyacı vardı ki Buna karşı savaşmak yararsız bir görev gibi görünüyordu. Ta ki sonuçlarını düşünene kadar.

"Aiden, bekle." Dudakları boynunun üzerinde gezinirken ürperdi, sonra dişleri hassas deriyi zar zor dizginlenen bir açlıkla sıyırdı.

"Ne için? "Elleri yukarı doğru okşadı, avuç kadının göğüslerinin dolgun tepeciklerine yapıştı, baş ve işaret parmakları göğüs uçlarını yakalıyor.

Charity o anda nefesini ve aklını kaybetti. Başı adamın geniş omzuna gözleri kapandı ve tutuşa daha sıkı bastırdı.

"Hoşuna gitti mi Charity?" Ona daha da yaklaştı, köpek dişleri şehvetli bir vaatle omzuna sürtünüyordu.

Parmakları meme uçlarını yavaşça, bedeninde yükselen şehveti daha da alevlendirecek kadar basınçla okşadı. Avuç içleri onu hararetli bir sıcaklıkla kavradı ama hınzır parmakları sadece içindeki ateşi daha da yükseltti. Ve tüm bunlar olurken dudakları, dili, köpek dişlerinin keskin uçları boynunun ve omzunun derisini törpüledi. Etinin karıncalandığını, daha derin bir okşama için yalvardığını hissedebiliyordu.

"Bana işkence ediyorsun. Kasıtlı olarak," diye nefes nefese kaldı, sesi sertti ve neredeyse vücudu kadar kötü bir şekilde titriyordu.

"Yıllardır bu günü düşünüyordum," diye hırladı kulağına. "Her Ne zaman başka bir kadınla birlikte olsam ve onun amının benim için ayrıldığını, beni aldığını hissetsem, seni düşündüm Charity. Seni düşündüm ve seni sistemimden atmamın ne kadar süreceğini merak ettim."

Kollarından sıyrılmadan bir saniye önce şok vücudunu yırttı. Adam onu durduramadan yatağa doğru ve adamın vücudunun sıcaklığını kaybedince acı dolu bir pişmanlık çığlığı attı. Dizlerinin üzerine çöktü ve rahmindeki sarsıcı spazmları görmezden gelerek ona baktı. Adam da onunla yüzleşti. Onu tekrar kollarının arasına almak ya da herhangi bir şekilde ona dokunmak için hareket etmedi. Adamın dudaklarında beliren sırıtış, onu Şiddet olsa da. Aletinin ağır, şişkin kalınlığı onu düşünmek istemediği şekillerde baştan çıkarıyordu.

"Ben senin eşin değilim," diye . "Acı . İhtiyaç bir yankıdan öteye geçmeyecek ve yürüyebildiğimde, kendimi senin acınası hayatından ne kadar hızlı çıkarabileceğimi sana göstereceğim, Aiden. Senin bir parçan olmak istemiyorum."

"Bu çok kötü değil mi?" diye hırladı, gözleri karardı, kasları öfkeyle gerildi. "Gitmeyeceksin Charity. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman. Çiftleşme sonsuza kadardır, bebeğim."

"Öyle mi?" Alaycı bir izlenim bırakacağını bildiği için kaşlarını kaldırdı. "Uyuşturucudan eş olmaz, Aiden."

"Ve dünyadaki tüm inkârlar, bu olayın doğasını değiştirmeyecektir. Canavar, Charity," diye ısırdı. "Kabul et ya da etme. Vücudun benimkinden başka kan kabul etmiyor, vücudun benimkini arzuluyor. Seni çılgına çeviren hormon benimki..."

Parmaklarını saçlarının arasından geçirerek, "Bu bir uyuşturucu," diye haykırdı. "Lanet olası uyuşturucular yüzünden, Aiden. Hepsi bu."

Yataktan kalkarken alaycı bir şekilde homurdandı.

"İlaçların canı cehenneme, kadın." Ona sıcak ve öfkeli bir bakış fırlattı. "Beni arzulamadığını söyleyebilir misin? Vücudunun erimediğini günlük ihtiyaç? Spermimi yuttuktan sonra amının benim için sıcak ve ıslak kalmadığını mı? Bana olmadığını söyle. Sana meydan okuyorum."

Üstün ifadesi, gözlerindeki alaycı bilgi, onu kızdırdı. Çenesini kaldırdı ve dudaklarını alaycı bir şekilde bükerek onu izlerken gözlerinin içine baktı.

"Tabii ki yaptım, Aiden." Omuz silkti. "Beni azdıramayacağını söylemedim. Ben de en az kadar tutsaktım. Elbette seni becerirdim. Beni ettin. Bu beni senin eşin. Bu beni senin bir parçan yapmaz. Bunu uyuşturucu yaptı, doğa değil."

Adamın dudak büküşünü, gözlerini dikkatle ona dikişini izledi. Sanki adam onun yükselen öfkesini, itirazlarını görebiliyordu. Ona o yıllarda ne kadar ateşli olduğunu söylemeyecekti. Konsey'e ihanet ederken yakalanmadan önce. Kendi üzerinde yaptığı testlerin sonuçlarını ona söylemek üzere olduğundan daha fazla değil.

Adamın sert ve derin nefes alışını, kontrol için savaşıırken burun deliklerinin açılmasını izledi. Yüz ifadesi tam bir şehvet abidesiydi. Dudakları normalden biraz daha dolgun görünüyordu, bronz teni elmacık kemikleri boyunca kızarmıştı, göğsü kılsız, geniş ve kaslıydı, Kendi azgın arzularını kontrol etme çabasıyla gerildi.

Sonunda dudakları büküldü. Alaycı bir tavırla değil, gerçek bir eğlenceyle.

"Sana dokunabildiğimde, Charity, ve vücudun özlemle ısınmadığında, amın ihtiyaçla kremlenmediğinde, o zaman bunun uyuşturucu mu yoksa doğa mı olduğunu tartışacağız. O zamana kadar, istesen de istemesen de sen benim eşimsin."

"Sen bir piçsin, Aiden." Artan öfkeyle savaşıırken dişlerini sıktı, kan hücumu sadece uyarılmasını daha da artırdı.

"Büyük olasılıkla," diye usulca kabul etti. "Ama şu an için dostum, ben senin piçinim. Bununla nasıl başa çıkacaksan çık."

Yedinci Bölüm

"Yemek zamanı. "Charity, Aiden'ın birkaç saat sonra yavaşça yatağa doğru ilerleyişini izledi, yüz ifadesi kararlı çizgilerle belirlenmişti. yatağın yanındaki sandalyeden bir çift uzun eşofman altı aldı ve ona yaklaştı. "Gel hadi. Giyinmene yardım edeyim ve seni mutfağa taşıyayım."

Onun sesini duyunca ürperdi.

"Aç değilim." Başını iki yana salladı. Şu anda daha çok kendini onun geniş bedeninin üzerine atlamaktan alıkoymakla ilgileniyordu. sikini amına sokuyordu. Kendini çiftleşmeye niyetli kuduz bir hayvan gibi hissediyordu.

"Aç görünüyorsun." Kaşlarını çatarak ona baktı.

Hiçbir fikri yoktu.

"Ben iyiyim," diye .

"İyi görünmüyorsun," diye ona biraz fazla sabırlı bir şekilde işaret etti. Kadın gözlerini açtı ve ne eğlence ne de sabırdan yoksun bir şekilde ona baktı.

"Kızgınlık dönemindeki sıska bir orospu gibi görünüyorum, ki zaten ," dedi sert bir vurguyla.

"Öyleyse git ve huzur içinde ölmeme izin ver."

Aiden sabırla içini çekti, bu ses onun sinirlerini daha da bozuyordu. Pantolonu uzattı. "Kendi isteğinle giyin yoksa zorla giydirebilirim.

seçim, Charity."

Yemek yemesi gerektiğini biliyordu. Gücünü yeniden kazanması gerektiğini biliyordu ama ona işkence eden kabarcıklı uyarılma, daha önce bildiği hiçbir şeye benzemiyordu. Acı neredeyse dokunulma ihtiyacı kadar kör ediciydi. Ama eğer ona dokunursa, onu alırsa, sonuçlarının felaket olabileceğini biliyordu.

Gücünü ve cesaretini toplayarak yavaşça doğruldu, elini pantolon için uzatırken onu dikkatle izledi. Adam onu görmezden geldi. Uyarıcı bir bakışla ayaklarının dibinde diz çöktü. Muhtemelen dişlerini dökmemesi için ona meydan okuyor, diye düşündü gizli bir gülümsemeyle. Oh, ne kadar tatmin edici
Bu .

Aiden onu izlerken sırtışını gizledi. İfadesi değişmedi ama ağzının zoraki kıvrımı, elmacık kemiklerindeki durgunluk onu uyardı. Yıllar önce Labguard'lardan birinin taşaklarını neredeyse koparmadan bir saniye önce yüzünde gördüğü ifadeyi bir an için hatırladı. Sabırlı, sakın. Titiz.

Bacaklarının üzerindeki kumaşı hafifçe sıyırdı ve herhangi bir gerilme olup olmadığını dikkatle izledi. Sadece bir saniyelik bir uyarıya ihtiyacı olacaktı, ama bu uyarı işe yaramayacaksa lanet olsun. Kalçalarına ulaştığında onu okşamak için duyduğu içgüdüsel ihtiyaçla savaşıırken sıkıca yutkundü. Hâlâ onun sıcaklığının kokusunu alabiliyordu. Yumuşak ve tatlıydı, özlem doluydu. Orospu çocuğu, kız başını döndürüyordu, o kadar sarhoş ediciydi ki.

Kadın kalçalarını kaldırırken, "Sakin ol," diye mırıldandı.

Malzemeyi kıcının yumuşak kıvrımları üzerinde salladı, parmakları Onları okşamak için kaşınıyordu. Avuç içleri onu okşama açlığıyla neredeyse terliyordu.

"Hepsi tamam. "İpi hafifçe sıktı ve kızın acıyan göbeğine tam oturmadığından emin oldu. Tekrar yere diz çöktü ve kelepçeleri dikkatlice sargılı ayaklarının üzerinden geçirdi. İstiyordu ki
Ona kızgındı. Ona bakma zorunluluğuna kızmak istiyordu. Yine de

yapamadı. Kendini mutfakta onu rahatlatmanın, işleri onun için kolaylaştırmanın yollarını düşünürken yakalamıştı. Sonra kızgın olması gerektiğini hatırlardı. Sadece anlattığı korku hikayelerini hatırlamak için. üzerinde yapılan deneylerle ilgili bir şeyler duymuştu. Onu çıldırtacaktı. Ne hissetmesi, nasıl davranması gerektiğine karar vermeye çalışırken kendi kendini delirtiyordu. Bu çiftleşme işi tam bir baş belasıydı ve şimdi neden bu işe bulaşmak istemediğini çok iyi biliyordu. Yapacak başka işleri, bu yabancı duyguları analiz çalışmaktan çok daha önemli olduğunu düşündüğü başka kaygıları vardı.

"İşte oldu. Hepsi bitti." Onu kollarının arasına almak için eğilmeden önce ayağa kalktı. Kollarında çok hafif, neredeyse kırılıyordu. Aynı zamanda çok gergindi ve adam onu mutfaka taşıırken ona sarılmaktan başka bir şey yapamayacak kadar zayıftı.

Oraya vardığında, önüne bir kase güveç ve uzun bir bardak gevrek, soğuk süt koydu. Enerjiye, yiyeceğe ihtiyacı vardı. Bir şeyler onunla birlikte kalın ve önümüzdeki savaşlar için ona güç verin.

"Bir süreliğine dışarı çıkmam gerekiyor," dedi ona, yemeğini yerken sergilediği narin tavrı izlerken. Kadın sertçe başını salladı.

Dudakları kıpırdadı. Yemeğini yalayıp yutmuyordu ama yemek istediğini anlamadıysa kahrolsun. Yine de kendini dikkatli bir şekilde kontrol ediyor, açlık çektiğini ima eden istikrarlı bir kararlılıkla yiyordu.

"Olabildiğince dinlen Charity," dedi ona uzun dakikalar sonra, sandalyesinde dinlenmiş bir halde otururken ve ona bakarken. "Bugün bir ara seni kontrol etmek için geri döneceğim. Eğer bana ihtiyacın olursa yatak odasında sabit hat. İletişim binasına bağlanıyor. Telefonu açan kişiye benimle konuşmak istediğinizi söyleyin."

"Sensiz de iyi olacağıma eminim." Onu aniden saran zoraki umursamazlıktan hoşlanmamıştı.

"Eminim yapacaksın." En azından onun, kendisine hiçbir şey için ihtiyacı olmadığından emin olmaya çalışacağından emindi.

"Birkaç gün dinlenmen gerek, Charity. Gücünü geri kazan. Elimden geldiğince uzak duracağım, ama sen de benim kadar iyi biliyorsun ki sadece kaçınılmaz olanı geciktirmek için."

Göz ucuyla ona baktı.

"Banyo yapmam lazım." Onun yorumuna cevap vermedi. "Bu konuda bana yardım edecek birini bulabilir misin?"

Vücudu gerildi. Onu banyodaki büyük küvette uzanmış, buhar ve ısıtılmış sudan başka bir şey giymemiş olarak görebiliyordu. Aleti refleks olarak sarsıldı.

Lanet olsun. Elbette banyoya ihtiyacı var, diye düşündü yorgun bir tiksintiyle. Asıl soru, ona yardım edebilecek kadar uzun süre kontrolü elinde tutabilecek miydi?

Bununla mı?

"Sana yardım edeceğim." Sanki bunu sorunsuzca yapabilecekmiş gibi omuz silkmeye çalıştı ama daha şimdiden düşüncesi bile vücudunu ısıtmaya başlamıştı.

Düşünceli bir şekilde onu izledi. Kafasının içinde sürüp giden savaşı görebiliyordu. Umutsuzca banyo yapmak istiyordu. Ama onun kendisine yardım etmesini istemiyordu. Sonunda teslimiyet içinde içini çekti. "Peki. Temizlenebildiğim sürece. İhtiyacım olan en fazla şey banyodan çıkmak için yardım.

Küvet. Geri kalanını kendim halledebilirim."

Bir Kedi olmalıydı, diye düşündü. Lanet olası bağımsız, inatçı dişi.

"ben?" Mutfığa bakarken birden yüzünü . "Hâlâ Güney Amerika'da mıyız?"

"Colorado." Ayağa kalktı ve masayı hızla topladı. "Hükümet bize burada birkaç yüz dönümlük bir araziyi ev olarak tahsis etti. üssü. Yerleşke, birkaç düzine ordu personelinin yanı sıra dağın karşısındaki üstten gelen Hava Kuvvetleri desteğiyle yoğun bir şekilde tahkim edilmiştir."

"Yerleşke." Sonra başını salladı. "Orayı duymuştum. İyileştiğimde görmek isterim." Ona bakmadı ve tüm umursamaz görünse de, başardıkları şeyi görmenin onun için önemli olduğunu söyleyebilirdi. Aiden'in pek umurunda değildi. onu memnun etti.

"Rahatça yürüyebildiğin zaman seni bir tura ," dedi. Sarkık bedenine doğru ilerlerken ona usulca söz verdi. "Gel hadi. Seni yatağına geri götürelim. Bir şey yapmaya hazır olmadan önce biraz daha ."

Aiden onu bir kez daha kollarına aldığı anda kasvetli bir şekilde iç çekti. "İyi uyuyamıyorum, Aiden." Onun bedenine yaslanmamaya çalıştı. Aiden onun gerildiğini, kendini ondan uzak tutmaya çalıştığını hissedebiliyordu. kontrolünü sürdürmek. Şimdilik buna izin vereceğini düşündü.

"Uyumana yardımcı olacak bir şeyim var bebeğim." Mutfağa geri dönmeden önce onu tekrar yatağa yatırdı.

Döndüğünde elinde bir bardak su ve Armani'nin geçen yıl Hope ve Faith için onayladığı sakinleştirici vardı.

"Bu sadece bir sakinleştirici," dedi ona, Umut elindeki küçük hapa bakarken. "Doktorumuz özellikle Hope için bir tane yapmak zorunda kaldı ve İnanç. Bazen onlar da iyi uyuyamıyor."

Ayın tek bir haftası vardı ki, iki kadın yetişkin kadınlardan çok kuduz hayvanlara benziyorlardı.

"Kontrol etti mi..."

"Her şeyi kontrol etti, Charity. Güven bana, lanet kadın hiçbir şeyi atlamıyor. Şimdi iyi bir kız gibi ilacını al ki dinlenebilesin. Yakında gücüne ihtiyacın olacak." Ona kurt gibi bir bakış attı. Gülümseyin. Tüm dişler ve erkek eğlencesi.

Gözlerini ona dikti ama hapı aldı ve yastıklara yaslanmadan önce uzun bir su içerek yuttu.

"Şimdi uyu." Battaniyeleri onun üzerine örttü. "Seni daha sonra kontrol edeceğim ve banyo yapmana yardım edeceğim."

O konuşurken bile gözleri kapanıyordu. Aiden yüzündeki saçları geriye atma, çenesinin narin çizgisini okşama isteğine direndi. İhtiyacı sağduyusunu yenmeden önce topuğunun üzerinde dönüp kulübeden çıkarken yumruğunu sıktı. Kadın onu delirteceğini düşündü. Sonra alaycı bir şekilde homurdandı. Ya da belki çoktan delirmişti.

Sekizinci Bölüm

Ertesi sabah Charity yataktan daha rahat kalkabildi ve evin içinde topallayarak dolaşmaya başladı. Aiden'in tişörtlerinden birini ve bilekleri biraz kıvrılmış bir başka büzgülü eşofman altını giyerek, yiyecek aramak için küçük kulübeye doğru ilerledi. Yalnız uyanmayı beklemiyordu. Aiden'la bir kez daha yüzleşmeye hazırды ama bu mola çok hoşuna gitmişti. Hâlâ zayıftı, hâlâ yorgundu. Laboratuvarlarda aylarca süren deneyler onu neredeyse öldürmüştü ve bunu bilecek kadar akıllıydı. Hala olabilir. Ama en azından Değişiklik olsun diye uyumuştı. Aiden'in bir gün önce boğazından iki kez daha zorla geçirdiği küçük hapin içinde ne olduğunu bilmiyordu. Ama Her ne idiyse, zihninin ona eziyet eden titreşimli uyarılmayı görmezden gelmesine izin verecek kadar derin bir uykuya dalmıştı. yazık ki, bir intikamla geri döndü.

Vücudu hassaslaşmıştı, ağrıyordu, her yeri karıncalanıyordu. dokundu. Amcığı nemliydi, özlem içinde zonkluyordu. Cinsel ihtiyaç

Vücudunda yanan ateş şimdi daha kötü görünüyordu, sanki onun dokunuşu zaten içinde yanan ateşleri bir şekilde körüklemişti.

Bir saat sonra, hafif yemek bitmiş, bulaşıklar lavaboya yığılmışken etrafına baktı ve kulübenin sessizliğinin onu rahatsız etmeye başladığını itiraf etti. Geçmişte her ne kadar huzur için dua etmiş olsa da Yıllardır böyle bir sessizlik ona o kadar yabancıydı ki neredeyse korkutucuydu. Kulübenin dışından aniden yükselen araç seslerini ve emirler yükselen sesleri duyabiliyordu. Bu bir zorunluluk değildi, ne de endişe verici görünüyordu. Kanepeye doğru ilerledi ve neler olduğunu görmek için arkasındaki büyük pencereden dışarı baktı.

Manzara nefes kesiciydi. Merkezi bir komuta alanı gibi görünen yerde devam eden hareketliliği görmezden geldi.

saran dağların güzelliğini. Görmeye ihtiyacı vardı dağlardan gelen esintiyi koklamak için can atıyordu. Ayağa kalkarak dikkatle ön kapıya doğru ilerledi. Ayağındaki yaralar henüz iyileşmemişti. Neyse ki bu durum çok ciddiydi ve birkaç gün içinde, geçmiş yıllarda hakkında çok şey duyduğu Breed yerleşkesini daha derinlemesine araştırmasına izin verecek kadar iyileşeceklerini umuyordu.

Birlikte çalıştığı bilim insanları , kızgındı, Birleşik Devletler Irkların tamamen insan olduğunu ilan ettiğinde. Deneylere ve bu deneylerde kullanılanlara yönelik öfke patlaması Konsey'in Irklar için öngördüğü şey dünyayı kasıp kavurmuştu.

Birleşik Devletler Colorado'daki araziye Breed'lere paylaştırdığında ve büyük koruyucu binaların inşasında onlara yardım ettiğinde Konsey içindeki öfke Laboratuarlara taşmıştı. Irkları yeniden ele geçirmek ya da öldürmek artık söz konusu bile olamazdı. Dünyanın odak noktası, Konsey'in içinde olduğundan şüphelenilen ve bilinen kişilere o kadar ağır bir şekilde kaşlarını çatıyordu ki kayıplarını telafi etmek için beklemeye alınmışlardı. Çakal Irkları hariç. Konsey sonunda mükemmel askeri orada bulmuştu. Emirlerle harfiyen uyuyorlardı, acımasızlıkları neredeyse yaratıcılarıyla eşdeğerti. Verandaya çıktı, temiz ve berrak havayı içine çekti.

erken sonbahar sabahının havasını soludu ve şaşkınlıkla etrafına bakındı.

Yüksek bir taş duvar, dönümlerce büyüklükteki yerleşkeyi çevreliyordu. Charity, Aiden'ın kulübesinin yerden, biraz daha bir tepenin üzerinden Çitin dışındaki kristal gölün yanı sıra çevrelerindeki sık ormanlık dağlara açılan inişli çıkışlı tepeler.

Yerleşkenin içinde dostane bir kaos hüküm sürüyor gibiydi. Kabinler birbirinden biraz uzakta, mahremiyet ve huzur hissi sağlayacak şekilde yerleştirilmişti.

Özgürlük, diye düşündü. Yerleşkenin içinde büyüyen birkaç ağaç, büyük mavi bir gölet ve birkaç uzun, alçak bina vardı ve depolar. Küçük bir kasabaya benzemeye başlamıştı.

Alanın orta kısmı şu anda, ekipman kutularını boşaltmakta olan düzinelerce erkek ve kadınla doluydu.

birkaç kamyon yerleşkeye girmişti. Muhafızlar güvenli bir mesafeden, otomatik tüfeklerini hazır tutarak, sert gözlerle kargaşayı izliyordu. Yüzden fazla Breed olmalıydı.

Görebildiği kadarıyla etrafta dolaşıyorlardı. Bu da muhtemelen uyuyan, çalışan, burayı korumak için ne gerekiyorsa yapan birçok kişi olduğu anlamına geliyordu.

kaçıyor. Yerleşkenin girişi de sıkı bir şekilde tahkim edilmiş ve korunuyordu. İçeri girmek neredeyse imkânsızdı.

görünmeden dışarı çıkmak. Ve yerleşkenin güzelliğine rağmen, burası hala... yoğun bir şekilde korunan bir alandı.

Charity sundurmanın kenarındaki kaba ahşap salıncağa otururken dudağını ısırdı ve aşağıdaki çalışmaları izlemeye devam etti. Hâlâ hapsedilmişlerdi, sadece farklı bir şekilde. Irklar için her zaman hayalini kurduğu özgürlük henüz gelmemişti.

düşündüğü gibi olmamıştı. Yaşanan kargaşayı izlerken, verandadaki görüntüsünün hiç de hoşuna gitmediğini fark etti.

fark edilmeden. İzleniyordu ve dikkatle korunuyordu. Adamlardan biri küçük bir ağaçlığın içinde, diğeri ise yerleşkenin duvarının tepesindeki müstahkem mevkie duruyordu. Her ikisi de onu sert ve kararlı bir şekilde izliyordu.

bakışlar.

Esintinin üzerinden geçtiğini hissetmek, gölün temiz ve doğal kokusunu koklamak ve aşağıdaki adamları iş başında izlemekten aldığı keyif aniden azaldı. Ayağa kalktı ve dikkatlice evin içine doğru ilerledi.

Bilmiyorlar, diye düşündü. Nasıl olduğunu bilemezlerdi. Laboratuvarlarda onlara nasıl yardım ettiğini, kurtarılmalarını nasıl planladığını. Çok az kişi biliyordu. Konsey'i ve onun çılgın planlarını yok etmek için çalışan grubun kıyısındaki gölgeli figürdü.

Başarılı olduklarından değil. Kanepeye uzanıp karamsar bir şekilde tavana bakarken parmaklarını yorgun bir şekilde saçlarının arasından geçirdi. Hâlâ yaratıyorlardı, hâlâ deneyler yapıyor, Tanrı'yı oynuyor ve hayatları mahvediyor.

Kapının aniden açılmasıyla irkilerek doğruldu ve Aiden'ın kabine girişini izlemek için döndü. Adam ona bakmak için döndüğünde kapıyı kapattı.

"İyi misin?" diye sordu ona dikkatle.

"Öyleydim," . "Bir saniye öncesine kadar."

Alaycı bir eğlence gözlerini aydınlattı. "Çok kötü. Bir ara uyumam gerekiyor."

Eğildi, botlarının bağcıklarını çözdü ve rahat bir nefes alarak onları ayağından çıkardı.

"Dün gece uyumadın mı?" diye merakla sordu ona, ne yaptığını merak ediyordu.

"Dün gece çalışıyordum." Mutfığa doğru ilerledi.

"Ne işinde çalışıyorsun?" Onun ne iş yaptığı hakkında hiçbir fikri olmadığını fark ederek kaşlarını çatı.

"Güvenlik. "Omuz silkti. "Yerleşkenin güvenliğini sağlayan tüm küçük ayrıntıları koordine ediyorum. Dün gece duvarın çevresini koklayan biri vardı."

"Çakallar mı?" diye sordu korkularını yatıştırmaya çalışarak. Konsey onu yeniden ele geçirmeye çalışmadan gitmesine izin vermezdi. Yaptıkları testler çok önemliydi. Başını iki yana salladı. "Emin değilim. Asla kesin olarak söyleyemeyiz."

Charity onun masadan bir şişe su çıkarmasını sessizce izledi. buzdolabına koydu ve uzun bir yudum aldı. Başını geriye doğru eğerek çenesinin inatçı kıvrımını ve boynunun güçlü çizgisini ortaya çıkardı. Koyu renk teni terden parlıyordu, pamuklu gömleğinin açık yakası karanlık, baştan çıkarıcı etini ortaya çıkardı. Bakışları şişeyi saran ele yöneldiğinde amcığı sıkıştı, göğüsleri sızladı. Büyük, güçlü eller, bir erkek için şaşırtıcı derecede zarif görünüyordu.

"Yemek yedin mi?" Şişeyi indirdi ve ona bakarken buzdolabına geri koydu.

"Yedim." Bir açlığı giderilmişti, diğeri ise onu öldürüyordu.

"Birazdan şehre inmem gerekiyor," dedi ona. "Arabayla gidip ne görebileceğime bakacağım. Benimle gelmek ister misin?"

Davet onu hazırlıksız yakaladı. Şaşkınlıkla ona baktı.

"Ne demek görebildiğimi göreyim?" diye sordu ona. "Uyumaya gideceğini sanıyordum."

"Kestirmek. "Omuz silkti, şimdi onu daha yakından izliyordu. "Gittikçe kötüleşiyor Charity. Bununla savaşmayı bırakmaya hazır mısınız?"

Başını iki yana salladı. "Ne?" Kafası karışmıştı. Sorusunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Uyarılma. "Yavaşça ona doğru yürüdü, kanepenin kenarında durdu, gözleri karardı. "Bununla savaşmayı bırakırsan ikimiz de daha iyi uyuruz."

Adamın sesindeki ve ifadesindeki eğlence ve bilgi, kızın gözlerini öfkeyle daraltmıştı.

"Ah. Anlıyorum." Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "Yani, eğer devam edip beni becermene izin verirsem her şey yoluna girecek, değil mi?"

O zaman sustu. Nihayet, uzun bir süre sonra, yüzünde pişmanlık ifadesi belirirken başını salladı. Yorgun bir şekilde iç çekti. "Unut gitsin. Seninle kavga etmek istemiyorum Charity. Bu durum benim için hiç de kolay değil. Ama gerçekler gerçektir. Acı çekiyorsun ve bundan kurtulmak için en iyi şansın benim bebeğim."

Azgın ölmeyi tercih ederdi. Kendini beğenmiş, egoist piç. Daha da kötüsü, onun haklı olduğunu bilmesiydi.

"Gittikçe kolaylaşıyor." Omuz silktilti. En azından daha önce hep öyle olmuştu. "Ne zamandır ?"

Daha ne kadar beklemesi gerektiğini merak ederek kaşlarını çattı. Adamın dudaklarını büken sırıtış hoşuna gitmemişti.

"İki gün."

Çabucak düşündü. "Birkaç dakika içinde . Ben iyi olacağım."

Başını salladı. "Muhtemelen. Ama farkında şey, tatlım, ihtiyacın olan kan naklini benim sağlamam gerektiği idi. Doktora göre kan sistemindeki anomali yüzde yüzden fazla artmış. Boku yedin, tatlım." Triumph
Gözlerinde parıltıyor, sesinde yankılanıyordu. Charity kalbinin yerinden fırladığını hissetti. Gözleri şok ve korku içinde açıldı. "Hayır," dedi.

Fısıldadı, bilginin sonuçları yüzüne tokat gibi çarptı. "Hayır. Yalan söylüyorsun."

"Ne hakkında? "Kaşlarını çatarak ona baktı. "Sana hiçbir konuda yalan söylemedim, Charity."

"Kan. "Sıkıca yutkundu. "Söyle bana Aiden, bana kan vermedin."

Yavaşça gülümserken beyaz dişleri parladı. "Evet, gördüm. Doktor bunun gördüğü en şaşırtıcı şey olduğunu söyledi. Kan hücrelerin ve Kanımdaki o küçük Breed şeyleri mikroskop altında deli gibiydi. Sanırım benimki seninkini geçti, tatlım. Doktor şimdi Faith ve Hope'a nasıl yardım edeceğine dair bir sürü fikir üretiyor."

Zayıflık vücuduna yayıldı. Bir elini vücuduna bastırdı. Karnında, bilim adamlarının rahminde açtığı yaranın üzerinde. Adamın kanındaki ilave bileşenin kan hücrelerine hükmettiğinden hiç şüphesi yoktu. Mantıklı geldi. Küçük bir miktar Onun menisinde bulunan kan süreci başlatmıştı; onun eşsiz kanının eklenmesi büyük olasılıkla şimdi onun çöküşüydü. Gözlerini doldurmakla tehdit eden yaşlarla savaşıarak başını salladı.

"Doktorla konuşmam gerek."

Aiden homurdandı. "Önce sikilmen, uyuman, sonra daha fazla uyuman ve yemek yemen gerek. Güçlenene kadar o lanet olası şarlatanın etrafında dolaşmana asla izin vermem. İkiniz birbirinize çok benziyorsunuz. İlk iş olarak bir muayene masasına bağlanacaksınız ve gerisi tarih olacak. Hayır."

"Ne yaptığını görmeliyim," diye ısırdı, dikkatlice ayağa kalktı, ona baktı, ona ve tanımadığı doktora öfkelenildi. önce test yapmadan kan nakli yapmaya cüret etmişti. "Peki neden bana senin kanını verdiler? Elbette normal kan kaynağınız vardı."

"Yaptık." Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak başını salladı. "Çok var ama hiçbirisi seninkiyle uyumlu değil. Doğru tipe bile sahiptik,

ama testler kanındaki anomaliden dolayı reddettiğini gösterdi. Sadece ben eşleştim bebeğim. Şanslısın, değil mi?"

Alaycı sesi kalın ve ağırdı.

"Ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?" Başını iki yana salladı, Bu bilgi karşısında neredeyse sersemlemişti. "Vücudum kan grubumu kabul ederdi. Hafifçe protesto edebilirdi ama kabul edildi.

Ne yaptığının farkında değilsiniz."

"Oh, ama ben biliyorum," diye usulca bilgilendirdi onu. "Kan nakli sadece ikimizin de doğru olduğunu bildiğimiz şeyi pekiştirdi..."

Başını şiddetle salladı, parmakları kenetlenirken ondan topallayarak uzaklaştı, öfke onu yıkadı.

"Bunu ilaçlar başlattı..."

"Hayır. "Sesi yumuşaktı, eğer karanlık vahşi zonklamayı saymazsanız Altında. "Dizlerinin üzerine çöküp tohumumu yuttuğun zaman her şey başladı Charity. sen de biliyorsun, ben de. Sen benim zayıflığımdın çünkü doğa bunun böyle olduğuna karar verdi. Uyuşturucu değil, kan değil."

Titriyordu. Charity neredeyse dalgın bir şekilde vücudunu saran titremelere hayret ediyordu. Şömineye doğru tökezledi, adam onu yakaladığında nefesi kesildi ve daha sert, daha sıcak bedenine doğru sarsıldı.

"Hisset Charity," diye fısıldadı kulağına. "Ağzını sikimin üzerinde hissettiğimde oradaydı. Boğazından aşağı boşalırken oradaydı. Kana ihtiyacın olduğunda oradaydı ve ben sağladım. Kaçmama izin vermedin bebeğim, şimdi onun yerine inşa ettiğim hayatı paylaşabilirsin. Şimdi bu kulağa eğlenceli gelmiyor mu?"

Çok öfkeliydi. Charity sesinde karanlık, derin ve titreşen öfkesini duydu. Onu kollarının arasına aldı ve yatak odasına doğru yürürken itiraz eden çığlığını duymazdan geldi. Kasları gergin ve gergindi; Charity, adamın etrafını saran şiddet ihtiyacını hissedebiliyordu. görünmez alev. Ama onu yatağa yatırırken nazikti, sonra yanına oturdu ve ona baktı.

"Seni kurtarmam gerekiyordu," diye fısıldadı kasvetli bir şekilde. "zorundaydım."

"Çünkü doğa öyle emretti," diye ısırdı. "Hoşuna gitsin ya da gitmesin, Charity. Kabul etmek istesem de istemesem de sen benim eşimsin. Kanın bunu kanıtlıyor, ama daha da fazlası, bu ..."

Kadın onu durduramadan eli bol pantolonun altından geçip hassas amciğinin etrafında kıvrıldı, ardından iki uzun parmağı Avuç içi şişmiş klitorise bastırırken sıılsıklam olmuş amciğinin içine daldı.

"Aiden," diye haykırdı, vajinası , ipeksi sularını sert parmaklarının etrafına daha fazla döktü.

"Tanrım, çok ateşlisin," diye homurdandı, yüz ifadesi anında sert, vahşi bir şehvetle doldu. Kalçaları adamın eline kenetlendi, elleri Adamın geniş koluna sarılmıştı ama onu kurtarmak için çok az gücü, çok az arzusu vardı. Aslında, vücudu o kadar çaresizdi ki, o kadar çaresizce tahrik olmuştu ki, elin içine doğru eğilmekten başka bir şey yapamıyor, sessizce daha derin bir penetrasyon için yalvarıyordu. Ona verdi. Yavaşça, Parmakları onu gerdi, görüşünün geri kalanı kararmış gibi görünürken bakışları kilitlendi.

"Aiden," diye nefes nefese kaldı, ona vereceği tepkiden dehşete düşmüştü, kendisiyle ve onu saran ihtiyaçlarla savaşıyordu.

"Eminim tadın da hissettiğin kadar güzeldir," diye fısıldadı. "Ve çok iyi hissediyorsun, bebeğim.

iyi. Ve şu anda ihtiyacım olan şey için çok zayıfsın."

Yavaşça geri kaydı, onun iniltisini, kalçalarının kavisini görmezden geldi.

"Aiden. "Dudaklarını yaladı, vücudunun ona haykırdığı savunmayla savaştı. Adam zor nefes alıyordu. Onu yakından izlerken neredeyse onun kadar zorlanıyordu, gözleri aklından geçen düşüncelerle kararıyordu.

"Dinlen," diye homurdandı. "Seni alıp şu anda olduğundan daha fazla incitmeden önce dinlen, Charity."

Dokuzuncu Bölüm

Aiden hızla kulübeden çıktı, uyku ihtiyacı sevişme ihtiyacına o kadar baskın çıkmıştı ki ondan uzaklaşmak zorundaydı. Homurdandı, keşke onu harekete geçiren şey sevişme ihtiyacı olsaydı, diye düşündü merdivenlere çöküp botlarını ayağına bağlarken.

Beyninden akan dürtüleri anlamlandırmaya çalışırken parmaklarını huzursuzca saçlarının arasından geçirdi. Kahretsin, kız Onu çıldırtacaktı. Tıpkı onun gelişinden sonra laboratuarda olduğu gibi. Kızın kokusu onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertmişti. Odaya ilk girdiğinde. Vücudunun ince, karşı konulmaz çekiciliği neredeyse dayanabileceğinden daha fazlaydı. Yere baktı ve kabaca iç geçirdi. Yerleşkenin etrafındaki dağlarda dolaşarak geçirdiği geceden sonra, her kim ya da kimler Duvarın dışında her ne olduysa, bitkin düşmüştü. Öfkesinin bu kadar kötü görünmesi de yardımcı olmuyordu. Tamamen huzursuzdu ve bu duygu pek de umurunda değildi.

Kadın onu büyülüyordu. Onun nesi vardı böyle? Kadın ona o iri, acı dolu gözlerle bakıyordu, öyle tahrik edici ve aldatıcı bir sıcaklıkla doluydu ki, adamın içinde bir şeyler erimek istiyordu. Uygunsuz bir .

Başını kaldırıp uzaklara baktı ve çevresinde çok hızlı bir şekilde meydana gelen değişiklikleri merak etti. kendi içinde. Buna bir anlam veremiyordu ve

Jacob'a gidip bu konuda bir şey soracaksa lanet olsun. Diğer adam şimdi onu öylesine eğlenerek izliyordu ki, bu onun tüylerini anında diken diken etti. Ama her şeyin ötesinde ihtiyacı olan şey Hayırseverlik... Onu, sikini içine sokabildiği kadar sert ve hızlı bir şekilde becermek için tam, zorlayıcı, bastırılmamış bir ihtiyaç.

Dişlerini sıktı ve neredeyse acı çekerek ayağa kalktı. Kot pantolonunun fermuarının altındaki o kararsız et, inkârı neredeyse imkânsız bir taleple zonkluyordu. Verandanın merdivenlerinden çıkmaya başladığı sırada kulübenin kapısı açıldı.

Döndü ve üzerinde tişörtünden başka bir şey olmayan Charity'ye dikkatle baktı. Ve onun

meme uçları sertleşmişti. Ve onun sıcaklığının kokusunu alabiliyordu. Ve Tanrım, o onun eşiydi. Ona dokunmak, bedenini hiç terk etmeyecekmiş gibi görünen ihtiyacını gidermek için altı yıl beklemişti ve beklemekten yorulmuştu.

Konuşmak için ağzını açtı, sonra adamın gözleri kısılınca gözleri yavaşça genişledi. Adam kaba tahta verandaya doğru geri adım attı ve kadın onu dikkatle izlerken ona doğru ilerledi. Sert bir nefes çekerken dudakları aralandı. Göğüsleri ödünç aldığı gömleğinin kumaşında hızla yükselip alçalıyor ve sıcaklığının kokusu onu sarıyordu. sikini sıkıyor, bedenini katıksız bir sevişme ihtiyacıyla geriyordu.

"İçeri gir," diye hırladı. "Kapıyı kapalı bırak. Dışarı adım atma. Beni zorlama, azarlama, Charity. Ben bir santim uzaktayım Seni lanet olası duvara yaslayıp ikimiz de yorgunluktan bayılana kadar sikmek. Şu anda bunu istediğini sanmıyorum."

Yüzü kızardı, gözleri uyarılma ve korkuyla karardı. Korkudan çok tahrik olmuştu. Kahretsin, onu öldürüyordu. Bir saniye geçti, sonra bir saniye daha, gözleri yavaşça ona dikildi ve korkunun yerini öfke aldı.

"Aiden," diye alaycı bir sesle kapı çerçevesine yaslandı. "Bu kadar hıyar olmak bir yük mü yoksa senin için kolay mı geliyor?"

Dikkatlice nefes aldı, ona dokunmamak için kendini zor tuttu. Onu kollarının arasına almaktan ve kendisini beklediğini bildiği dar, sıcak amcığının içine girmekten alıkoydu.

"Aslında," diye hırladı. "Gerçekten çok kolay geliyor."

Başını yavaşça sallarken pişmanlıkla iç çekti. "Ben de bundan korkuyordum. Oh iyi..."

Daha sözünü bitiremeden ona doğru ilerledi, onu evin içine, sonra da antrenin duvarına yasladı. Kadın şaşkınlıkla adama baktı, adamın elini tutmasıyla kanına karışan uyarılma hissiyle savaştı. Yüzünün vahşi hatlarına yansıyan baskınlık. Yüz hatlarındaki Kızılderili çizgisi onu her zaman büyülemişti, şimdi her zamankinden daha fazla.

"Charity," sesi sert, gürleyen bir hırıltıydı. "Beni ancak bu zorlayabilirsin. Beni ancak bu kadar uzun süre inkâr edebilirsin. İkisini birleştirirsen zamanın ölçülemeyecek kadar kısalır. Beni anlıyor musun?"

Kirpiklerinin arasından ona baktı, dudakları alaycı bir şekilde titriyordu. "Yalvar bana bebeğim, o zaman göreceğiz." Sözlerini ona geri fırlattı.

Yumruklarını sıktı. Eğer ona dokunursa, bir daha asla Onu serbest bırak. Ağlasa da fark etmezdi. Ona zarar verse de fark etmezdi. İçgüdüsel, ilkel bir ihtiyaç talebini haykırdı, İnkâr etmek için savaşıırken vücudunu titretiyordu. Sadece bir süre daha. Sadece o iyileşene kadar. Ona fiziksel olarak zarar vermeyeceğini bilene kadar.

"Çok tehlikeli bir oyun oynuyorsun," diye sertçe soludu Charity'den uzaklaşırken. "Dikkatli ol Charity, geri tepmesin."

Bir kez daha kapıya doğru yürüdü.

"Akşam yemeği için dönecek misin, sevgilim?" diye sordu ona alaycı bir şekilde, onu durdurdu. Göğsü sıkışmış gibiydi, bir şey içinde şefkatli bir ses, nazik sözler için çığlık atıyordu. O bir aptaldı ve bunu biliyordu.

Yavaşça, kendinden emin bir şekilde gülümseyerek ona baktı, gözleri önce sert uçlu göğüslerine, sonra da baştan çıkarıcı bakışlarına gitti. Bakışları neredeyse ölümcül olan köpek dişlerine kayınca gülümsemesinin solmasını izledi.

"Sanırım, dostum," diye homurdandı. "Her şey tatlı olarak ne bulabileceğine bağlı."

Ona cevap vermesi için zaman tanımadı ama ondan olabildiğince uzağa ve hızlı adımlarla ilerledi. Terlemenin vücudunda patladığını hissedebiliyordu.

Kontrol için savaşıırken bedenini... Sevişmek, çiftleşmek, tekrar tekrar içine girerken altında çığlıklar atarak orgazm olmak için duyduğu vahşi ihtiyaçla savaştı. Hızla kaybettiği bir savaştı bu.

Onuncu Bölüm

Ertesi gün öğleden sonra Charity, yemek aramak için bağlantılı oturma odasından mutfığa doğru topallayarak ilerledi. Bir önceki günün büyük bir kısmında ve gece boyunca uyumuş, sadece Aiden döndükten sonra onu kontrol ederken uyanmıştı. Vücudunda zonklayan uyarılma her zaman mevcuttu ve uyanık olduğu saatler kadar rüyalarını da derinden etkiliyordu.

Onun eşiydi. Bunu Laboratuvar'daki olaydan aylar sonra yaptırdığı testlerden kendisi de biliyordu. Vücudu Rahatsız edici, her zaman var olan uyarılma... Derisinin hemen altına yerleşmiş gibi görünen ısı ve tahriş dalgaları. Daha sonra, kan ve tükürük testleri, içinde bulunduğu uyarılma durumuna göre gücü değişen bilinmeyen bir hormonun varlığını gösterdi.

Geçip ummuştu. Yavaş yavaş azalır. Bilim adamlarının sırrını öğreneceğini hesaba katmamıştı.

Vücudunun yapmaya çalıştığı değişiklikleri ilerletmek için bir yol bulmak. Bilim adamlarının bile kullanamadığı lanet olası bir kan naklini beklemiyordu. Adamın kanında dolaşan hormonal virüs, vücudunun savaşılamayacağı kadar güçlüydü.

Ama kalbi ve aklı aynı fikirde değildi. Doğa kusursuzdu; çiftleşme içgüdüsü gibi temel bir konuda hata yapmazdı. Doğa, kalp ya da duygular gibi değişken şeylerle ilgilenmezdi. Biyolojiyle, kimyasal reaksiyonlarla ilgilenirdi. Kimyasal bir reaksiyon onun için yeterli değildi. Kalbi, ruhu daha fazlasını istiyordu.

Charity mutfağa doğru ilerlerken ocağa ve arka ocakta duran tencereye doğru ilerledi. Kapağı kaldırarak Sebzelerin, sığır etinin ve ağzını sulandıran zengin et suyunun kokusunu içine çekti.

Birkaç dakika içinde sıcak çorbanın ve soğuk bir bardak sütün başına oturdu. Yemekler söz konusu olduğunda, bunun ambrosia'ya en yakın yemek olduğunu düşündü. Hatırlayamıyordu Yıllardır hiçbir şeyin tadı bu kadar güzel olmamıştı. Süt ısıracak kadar soğuktan ve boğazındaki korkunç kuruluğu hafifletirken, yemek de midesindeki krampların en azından bir kısmını hafifletti.

Küçük yemeğini henüz bitirmişti ve tabaklarını Kapı hafifçe çalındı ve yavaşça açıldı.

"Charity?" diye seslendi bir kadın sesi ve Charity şaşkınlıkla iki kadının ön odaya girişini izledi.

"Umut. İnanç." İçini şaşkınlık kapladı. Daha yaşlı, daha dolgun ve daha olgundular, ama koşarak içeri girerken hoş geldiniz dercesine gülümsüyorlardı. Mutfak.

"Hayırseverlik. Tanrım, öldüğünü falan sanmıştım." İnanç önce ona ulaştı. Gülüyor, neredeyse ağlıyordu, Charity diğer kadının onu sıkıca kucaklamasına izin verdi, keskin, yakıcı protestoyu görmezden geldi

etinden. Faith bir zamanlar uzun olan kumral saçları artık daha kısa kesilmişti, ama güzel yüz hatlarını ya da kahkaha dolu sesini karıştırmak mümkün değildi. Laboratuvar da, Faith onu geçtikten sonra İlk baştaki ihtiyatlı tavrına rağmen, mizah ve yaşam sevgisiyle doluydu. Faith geri çekilirken Charity sessizce Hope'u izledi. Hope, Wolfe'un kaçıışından sonra bütün bilim adamlarından ve laboratuvar personelinden nefret etmişti. Charity onunla birkaç kez temas kurmaya çalıştığında kabaca geri çevrilmişti.

"Teşekkür ," dedi Hope . "Wolfe'un hayatı ve kaçıışı için." İçinden bir şaşkınlık geçti. "Benim olduğumu nereden biliyordun?"

Hope'un dudakları bir sırıtışla kıvrıldı. Yüz hatları belli belirsiz Asyalıydı, Çinli annesini tamamlıyordu. İnce boyunu ve mavi gözlerini ise Amerikalı babasından almıştı.

"Wolfe beni bulduktan sonra bunu öğrenmeye karar verdim." Bir adım daha yaklaşarak Charity'ye kısa ama sıcak bir şekilde sarıldı. "Hadi şimdi, şu ağrıyan ayaklarını kaldır da konuşalım."

Topallayarak açık oturma odasına döndü ve Hope, Charity'nin daha önce fark etmediği başka bir odada kaybolurken minnetle geniş, iyi minderli kanepeye .

"Ayaklarını kontrol edelim." Birkaç dakika sonra elinde bir ilk yardım çantasıyla geri geldi. "Dr. Armani bu akşam buralarda olacak, ama eminim tekrar rahatsız olmaya başlıyorlar."

Armani. Charity yüz ifadesini ve doktor hakkındaki bilgisini kontrol etti. Armani, bir yıldan daha uzun bir süre öncesine kadar Konsey'deyken onunla bağlantı kurmuştu. Tanrı'ya şükür ki Armani ona Aiden'ın kanını nakletmemesi gerektiğini biliyordu.

"Aslında o kadar da kötü değiller." Charity omuz silktili, diğer kadının ayaklarının dibinde diz çökmesinden rahatsız olmuştu. "Biraz kullanabilirim kıyafetler, yine de."

"Giyebileceğin birkaç şeyim var. Hope bununla ilgilenirken ben de kulübeye gidip onları getireyim."

O konuşur konuşmaz diğer kadın döndü ve hızla ön kapıdan çıktı.

"Hâlâ kızgın," diye içini çekti Hope, başını sallayarak. "Bir dakika bile yerinde duramıyor."

"Sen de öylesin. "Charity diğer kadının etrafında da hafif ama belirgin bir fırtına kokusu yakaladı.

"Wolfe ile ne zamandır birliktesiniz?"

Hope ona baktı, lacivert gözleri kasvetliydi. "Neredeyse bir yıl oldu. Ve evet, öyleyim. Bazen biraz hafifliyor. Ama hâlâ oldukça güçlü. Şimdilik benim için hafifledi."

"En güçlü olduğu dönemde hormon seviyeleriniz test edildi mi?" Charity ona sordu, Hope ayaklarındaki hassas yastıkları kontrol ederken yüzünü buruşturdu. "Kendi testlerim yumurtlama sırasında hormon seviyelerinin arttığını gösterdi. Bilim adamları daha sonra hücre yapısında hafif bir genetik değişiklik buldular.

yumurtalıkların. Testleri orada başladı. Birbirini izleyen her Bana verilen hormonal tedavi sayesinde hücre yapısı daha da değişti ve Kurt Irkı spermiyle eşleşmeye daha da yaklaştı. Bu değişikliklerden herhangi biri için test yaptırdınız mı?"

Erkek Irkın benzersiz DNA kodlaması, onunla çiftleşmeyi dışlamıştır. Cins ya da cins olmayan dişiler. Yine de bilim insanları bu engeli aşmanın bir yolunu buluyordu.

"Hayır." Hope başını yavaşça salladı. "Wolfe böyle bir testi yasakladı ve açıkçası biz de gerek görmedik."

"Hope, bu böyle devam edemez." Charity kaşlarını sertçe çattı. "Beni dinle, vücudun değişiyor. Yavaş yavaş. Wolfe'unkiyle üremeye yet kadar evrimleşiyor. Bunun dikkatle izlenmesi gerekir. Her kadını etkiler.

bir cins erkekle çiftleşeceğini sanmıyorum. Bunun cevabı kanda. Irk kan hücrelerindeki anormallik bir virüs gibi sağa eğer kimya uyumluysa, kadına bulaşır. Daha sonra yumurtalıkları ve yumurtayı enfekte ederek uyumlu kadınla gebe kalmayı mümkün kılar. sperm."

"Bilim insanları neden bunu geliştirmeye çalışsın ki? Ya da doğayı?" Hope endişeyle ona bakarken yüzünü bir şok ifadesi kapladı. "Asıl amaç üremeyi önlemektir."

Charity derin bir nefes alarak kendi korkularını bastırmaya çalıştı. "Üzerinde deney yapacakları çocukları, Hope'u istiyorlar. Organları insan ihtiyaçlarına daha yakın olacak hayvanları... Deney için tek kullanımlık yaratıklar. Durmadılar. Asla da durmayacaklar. Ve hiç kimse, ne Irk, ne eş ne de çocuk onlardan asla güvende olmayacak. Süper orduları meyve vermedi, bu yüzden Şimdi yön değiştirdiler. İlk planlarından daha tehlikeli olabilecek bir yön. Doğaya gelince..."

Derin, titrek bir nefes aldı. "Nedenini bilmiyorum ama evrimin Aiden'inkini yuttuğum geceden sonra başladığını biliyorum. meni. Hücresel düzeyde bir virüse benziyor. O kadar karmaşık ki Konsey bilim adamları bile çözemedi. Tamamen. Ama gebe kalmayla sonuçlanacağına inandığım yavaş bir evrim başlıyor. Sanki doğanın kendisi türün hayatta kalacağına karar vermiş gibi."

Hope'un yüzünün solmasını izledi. "Bunu Aiden'a söyledin mi?" fısıldadı umutsuzca. "O biliyor mu?"

Charity başını salladı. "Keegan biliyordu. Wolfe'la konuşmak için zaman bulduğumu sanıyordum."

Hope emir verircesine başını salladı. "Keegan hiçbir şey söylemedi Charity. Hiçbir şey. Kanatlı Irklar kurtarıldıktan birkaç saat sonra ortadan kayboldular. Kimse onları görmemiş."

Kimse mi? Keegan tüm bunların cevabını, anahtarını elinde tutuyordu. Dağa saldırmadan hemen önce ona her şeyi çözdüğünü söylemişti. Bilim adamlarının ne yaptığını bildiğini ve doğanın nasıl eninde sonunda . Onunla bağlantı kurarak, vücudunun ne yaptığını açıklayarak son günlerde akli başında kalmasını sağlamıştı. Neden? Öylece gitmezdi.

"Hayır." Charity şaşkınlıkla ona göz kırptı. "Keegan bunu yapmaz. Deneyleri biliyor. Ne yaptıklarını adım adım biliyor. Adım zamanlarda bile. Hope, Keegan inanılmaz derecede psişik ve fotoğrafik bir hafızaya sahip. O sırada benimle bağlantılıydı. deneyler. Her şeyi, en ince ayrıntısına kadar biliyor, öylece çekip gitmez."

Hope ayağa kalktı, nefes nefese kalırken ilk yardım çantasını ve Charity'nin acıyan ayaklarını unutmuştu. "Wolfe'u bulmalıyım. Bu hepimizin düşündüğünden de kötü."

Evden koşarak , kapı arkasından çarparken Charity elleriyle yüzünü kapattıktan sonra yorgun bir hayal kırıklığıyla parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.

", Keegan?" diye öfkeyle bağırdı, şakaklarını ovuşturarak, onunla sık sık kurduğu bağlantı için savaştı. Bir türlü ortadan kaybolacağına, öylece gideceğine inanıyordu. "Lanet olsun sana, neden kaçtın?"

Bir zamanlar onunla paylaştığı zihinsel bağ artık yoktu, Yine de. Sadece sessizlik hissetti, sadece dost sandığı adam tarafından kasvetli bir şekilde terk .

Hiç mantıklı değildi. Keegan öylece bırakacak bir tip değildi. sorumluluk . Kendisine ihtiyaç duyulacağını biliyordu. Charity'nin topladığı bilgilere ihtiyacı olacağını biliyordu. bu deneyleri onunla telepatik olarak yaptı. En başta bağlantıyı kurmasına izin vermesinin nedeni buydu.

Kaşlarını çatarak bağlantıyı yeniden kurmak için çabaladı ve sonra kasvetli bir teslimiyetle içini çekti. Keegan her zaman ona gelmişti. Hiçbir zaman ona seslenmek, onu bulmaya çalışmak zorunda kalmamıştı; o sadece oradaydı. Ne zaman ihtiyaç duysa hissedebildiği bir varlık. ya da acı kendi kendine odaklanamayacak kadar kör edici hale geldiğinde.

Ve şimdi gitmişti. Gözleri kısıldı. peşindeydi? Onun hesapçı ve gizemli olduğunu biliyordu. Onunla birlikte gitmezdi. Bir nedeni olmadıkça, onun varlığı tehlikeyi bir şekilde artırmadıkça böyle bir yola başvurmazdı. Düşünceli bir şekilde dudağını ısırdı. Bir şeylerin peşindeydi. Bunu hissedebiliyordu. Onu nasıl komplo kurduğunu, plan yaptığını bilecek kadar iyi tanıyordu. Şimdi tek yapması gereken onun neyin peşinde olduğunu ve nedenini bulmaktı.

On Birinci Bölüm

Aiden, Wolfe'un sandalyenin arkasında sessizce dururken, Jacob daha çok onun yanında duruyordu. Tabancası kalçasına bağlıydı, arkasındaki duvar boyunca kullanıma hazır otomatik silahlar duruyordu. Tartışmalı Kurt Irkı Sürülerinin lideri olarak hayatını korumak bazen başlı başına bir iş haline gelebiliyordu. Şu anda odada sadece Wolfe ve eşi değil, Jacob ve eşi de bulunuyordu.

Charity dışında, bu iki kadın bilinen tek çiftleşmiş dişilerdi. Aynı zamanda sürü başının eşleri olmaları onları daha da önemli kılıyordu.

Hope'un daha önce Wolfe'a getirdiği haber çoktan küçük Breed yerleşkesinde heyecan yaratmaya başlamıştı. Wolfe'a ve yeni kurulan Irk İttifakı'na sadakat yemini etmiş olan dört sürünün Liderleri odada toplanmıştı. Hepsi de Hope, Charity'nin verdiği bilgileri açıklarken nefesini tutmuş dinliyordu. Ona vermediği ama onun yerine bir başkasına verdiği bilgiler.

Onun biraz daha kendi halinde kalmasını tercih ederdi.

"Bunu doğrulamak için kendi testlerimi yapmam gerekecek." Dr. Armani Wolfe'u izlerken düşünceliydi.

"Bu bilgiyi sadece duyduklarıma dayanarak kabul etmem mümkün değil." Özür dileyerek Hope'a baktı. "Charity'nin kan testleri bile bana bunun mümkün olduğunu söylüyor ama körlemesine gitmeyi reddediyorum."

"Charity zaten ilaçlarla dolu, o mükemmel olur..." Umut başladı.

"Hayır." Hope'un söyledikleri karşısında Aiden'in başı şok ve öfkeyle kalktı. düşündü. Kadına karanlık bir bakış fırlattı, içgüdüsel öfkesini kontrol etmek için savaşıırken çenesi sıkıca kenetlendi. Daha fazla deney mi? Charity'nin bilincini kaybetmişken bile bedenini harap edişini izlediği acı onu neredeyse yok etmişti. Böyle bir eylemi düşünemezdi.

"Aiden, onu bir dinle," dedi Wolfe sessizce.

Aiden hatırlayabildiği kadarıyla ilk kez liderine o kadar karşı çıkmıştı ki kendi tepkilerinden korkuyordu.

"Buna izin vermeyi reddediyorum," diye ısırdı, kanepenin etrafında volta atarken

Konsej'in diğer üyeleri onu dikkatle izliyordu. "O bu sürünün bir parçası değil Wolfe, dolayısıyla senin emrin altında değil. O benim..."

"Ve sen de benim emrim altındasın." Wolfe ona baktı, bakışları düşünceliydi. Aiden gözlerini kısarak diğer adamı dikkatle izledi. Wolfe'un kendisine katılmadığı bir emir verdiğini hiç görmemişti. Diğer adamın kendi yapmayacağı şeyleri başkalarından istediğini hiç görmemişti. Ama Aiden bunu dikkate almazdı.

"O benim eşim," diye homurdandı, vücudu sertleşti, sıkılaştı. sahipsiz düşündü. "Bana orada emir vermek sana düşmez,

Wolfe."

Wolfe içini çekti. "Ne yazık ki haklısın, Aiden. Ama onun yerine seçim yapmak sana düşmez. Seçim Charity'ye bırakılacak."

"Hayır..."

"Aiden. Hayatta kalmamız üreme yeteneğimize bağlı. Hope ve Faith şu anda sürekli uyarılma halinde, bedenleri artık kendilerine ait değil, cinselliklerini kontrol etmek artık onlara ait değil. Eğer bunu durdurmanın bir yolu varsa, o zaman bu göz ardı edebileceğimiz bir şey değil," dedi Wolfe hayal kırıklığıyla. Aiden liderinin öfkesini ve endişesini çok iyi anlıyordu.

Hayal kırıklığı içinde kız kardeşine baktı, onun şefkatini, merhametini gördü.

onu izlerken anlayışla karşıladı. Ama aynı zamanda kadının yeniden tahrik olmaya başladığının işaretlerini de iyi görüyordu. Her iki kadın da eşlerinden uzun süre ayrı kalamıyordu. Bu durum doğurganlığı artırıyordu.

öfke ve daha fazla hayal kırıklığından başka bir şey değil.

Dr. Armani odanın sessizliğinde yumuşak bir sesle, "Şu ana kadar yaptığım kan tahlilleri Charity'nin iddialarını destekliyor," dedi. "İstediğim testler nazikçe yapılacak Aiden, eşinin bedenine ve zihnine gereken özen gösterilecek. Ona zarar vermek istemiyorum. Ama bunu yapmalıyız.

onun üzerinde kullandıkları ilaçların sonuçlarını görebilirim. Bu belki de süreci daha nazik bir şekilde nasıl yeniden yaratabileceğimi belirlememe yardımcı olabilir."

"Bana öyle geliyor ki o lanet olası Kanatlı piçleri bulmak daha akıllıca olur," diye hırladı Aiden. "Cevaplar onlarda."

" etmez. Anahtar Charity'nin bedeninde. Keegan'ın elindeki bilgilerin sonuçlarını görmek için onu muayene etmeden hiçbir şey yapamayız," diye çıkıştı doktor. "Bu kadar lanet olmayı bırak sahiplenici, Aiden. Ona zarar vermeyeceğim."

Öfkeli bir hırıltıyla mücadele ederken başı döndü. Doktor onu inatçı bir çocuğa bakar gibi izliyordu. Bu bakış ona pek iyi gelmedi.

"Haklısın. Ona zarar vermeyeceksin, çünkü test olmayacak," diye ısırdı.

"Sen bu kadının eşi olmadığını iddia eden adam değil misin? Onun için bir şey ifade etmiyor mu?" diye sordu doktor, kollarını göğüslerinin altında kavuşturmuş, alaycı bir tavırla onu izlerken. "Onun bedenine ne yapıldığından sana ne? O bir Cins değil, Aiden, ve onun için hiçbir şey sen."

"Benimle kelime oyunları oynama, Armani," diye tersledi, öfkeyle kendi öfkeli sözlerini ona geri atacağını düşündü. "Ona cehennemden henüz iyileşmedi. Bunun bir çiftleşmeyle hiçbir ilgisi yok ve her şeyin iyileşmeyle ilgisi var. Buna izin vermeyeceğim."

"Muhtemelen gebe kalana kadar bir iyileşme gerçekleşmeyecek, Aiden," diye tersledi doktor, siyah gözleri kendi öfkesiyle parlıyordu. "O deneyler her neyse, artık güvende olduğu için etkilerinin silinip gideceğine inanmaya kalkma. Siz bundan daha iyisini bilirsiniz."

Aiden midесinin korkuya benzer bir hisle sıkıştığını hissetti. Gebe kalmak mı? Zihninde kabaran küfürleri zapt için mücadele ederken yumruklarını sıktı. Kahretsin, Charity şu anda kendini ayakta tutacak kadar güçlü değildi, bir Irk doğumunun bilinmeyen sınavlarından sağ çıkmak şöyle dursun. Neyle sonuçlanacağını sadece Tanrı biliyordu.

"Aiden. "Wolfe ayağa kalktı, ifadesi soğuktu, bakışları Merhametli. "Bu durum kadınlarımız, Umutlarımız ve çocuklarımız için hiç de kolay değil. İnanç ve çiftleştiklerinde bunun acısını çekecek olanlar. Eğer cevaplar Hayırseverlik'te ise, o zaman bunların ne olduğunu bulmalıyız."

"Şahsen, bu konuda yanlış kişiyle konuştuğunuzu düşünüyorum." O sırada Hope konuştu, bakışları Aiden'ın üzerindeydi. "Charity'nin kendi deneylerini yaptı ve bunun öylece gitmeyeceğini biliyor. Ona soralım derim."

Aiden başını sertçe sallayarak, "Bence o çok zayıf," dedi. "Şimdi olmaz. Güçlenene kadar olmaz."

"Aiden, senin kadını daha bir saat önce gördüm," diye karşı çıktı Hope. "O kadar muhtaç ki, vücudu titriyor. Daha önce hiç Ne Faith'in ne de benim sıcaktan bu kadar acı çektiğimizi görmedim. Bu onun acısı, dolayısıyla bu onun seçimi."

"Gebe kalırsa bir de çocuğu olacak Hope," diye hırladı. "Annene ne kadar aşına olduğunu bu kadar kolay mı unuttun? Bana ne kadar kolay ihanet ettiğini?"

"Senin değersiz postunu ne kadar kolay kurtardığını kastediyorsun." Faith o zaman mücadeleye dahil oldu. "Bir hevesle hayatından nasıl asilce vazgeçtiğini ve onun hayatını nasıl kurtardığını hatırlıyorum kardeşim. Bunu bir ihanet olarak görmüyorum."

"Aiden. "Wolfe kızgınlıkla kardeşine söyleyeceği her şeyin önüne geçti. "Unutma,

Bu uyarılmanın etkilerini hissedecek olan tek kişi Charity değildir. Eşinize dönün, isterseniz bunu tartışın ya da önce ikinize de eziyet eden ihtiyaçlarla ilgilenin, hangisini daha uygun görürseniz önemli. Ancak Keegan önümüzdeki birkaç gün içinde bulunmazsa, bu tartışma hepimizi tatmin edecek şekilde çözülecektir."

Aiden sert ve kontrollü bir nefes aldı. Wolfe yüz ifadesinde en ufak bir hoşgörü belirtisi olmadan onu izledi. Başka bir cevap bulamazsa fikrini değiştirmeyecekti.

"Kadınını bu kadar isteyerek verir misin Wolfe?" diye hırladı. Wolfe yorgun bir şekilde içini çekerek kadına baktı. Soru. "Onun acısını hafifletmek için, Aiden, ne gerekiyorsa yaparım. gerekli," dedi ve sonunda usulca içini çekti. "Kendi hayatım söz konusu olsaydı, Hope'un yolunu kolaylaştırmak için onu verirdim." Yavaşça ona döndü. "Ama bu benim ona olan sevgim, onun acısını anlayışım. Senin isteksizliğin nereden kaynaklanıyor, Aiden?"

Aiden başını yavaşça kaldırdı, gururla. "Sahiplikten, Wolfe. "Sahiplikten Kaltak benim. Senin değil, sürünün değil. Benim. Kulübeme gelip eşine olan aşkın adına onu sahiplenmeden önce bunu unutma."

Döndü ve botları gümbürdeyerek öndeki kabinden çıktı. Serin gece havası etrafını sarmış, onu bir özgürlük ve merak duygusuyla kucaklamıştı. Yine de ruhu, altı uzun ve işkenceli yıl boyunca olduğu gibi çaresizce bağlı hissediyordu.

* * * * *

"Sen ne düşünüyorsun?" Wolfe, Aiden'la yüzleşirken sessiz ve tetikte kalan Jacob'a döndü.

Wolfe arkadaşıyla Hope ve Faith'in yanı sıra Charity'nin ihtiyaçları arasında kaldığını hissetti. Aiden'ın kulübesine en son gittiğinde onun ihtiyacının kokusu neredeyse baskın çıkmıştı. Bilinci yerinde olmasa bile vücudu her ne şekilde olursa olsun rahatlamaya çalışıyordu. Bul. Dudakları alaycı bir sırıtışla bükülmeden önce Jacob'ın düşünceli bir şekilde kaşlarını çatmasını izledi. "Gidici o." Omuz silkti. "Ona yeterince uzun süre ver İlk kez onunla birlikte olduğunda kendini tatmin edecek ve o zaman daha net düşünecektir."

"Eğer bunu kaldırabilecek kadar güçlüyse. "Wolfe yorgun bir şekilde başını salladı sonra da fikrini almak için doktora döndü. Irk çiftleşmesinin daha alışılmadık yönleri, tahrik etmekten çok korkutma potansiyeline sahipti, masum dişiler.

Dr. Armani alaycı bir soruyla kaşlarını kaldırdı. "Bana mı soruyorsun? Üzgünüm Wolfe, normal çiftleşme sürecini henüz anlayabilmiş değilim. Anal yönleri daha da kafa karıştırıcı."

"Bir süreliğine uyarılmayı hafifletiyor," diye hatırlattı Hope ona. "Yani bir önemi olmalı."

"Elbette. olduğuna eminim." Ellerini koltuğunun içine soktu. hafif ceketinin cepleri. "Bu henüz ne olduğunu bildiğim anlamına gelmiyor. Ve eğer Aiden'ın istediği olursa, bunu asla öğrenemeyeceğim gibi görünüyor."

Wolfe hırladı. "Bulun şu lanet Kanatlı Cinsi." Açtı Yine Jacob. "En iyi gruplarımızdan birini gönderin. O lanet ormanda bir yerlerde olmalılar. Gerekirse Sam'in grubuna da haber . Bulunmalarını istiyorum."

"İki sürü zaten orada, Wolfe." Jacob başını salladı, yüzünü buruşturarak. "Eğer onları bulabilirlerse bulacaklardır. Sam'i arayacağım ama bu fikri sevmedim. Her iki durumda da, Keegan ya da onun İnsanlar başka seçenekleri kalmayana kadar kendilerini göstermezler. Ne yazık ki onları buna neyin iteceği konusunda hiçbir fikrim yok."

Wolfe derin bir nefes aldı, öfkesini, hayal kırıklığını ve uyarılmışlığını bastırdı. Kızışan tek kadın Aiden'ın kadını değildi ve sabrı zorlanan tek kişi de Aiden değildi. sınırlar. Eğer buna yakında bir cevap bulamazlarsa, gelecekleri bir yana, hiçbirini için umut kalmayacaktı.

On İkinci Bölüm

Rahmini parçalayan kasılmalar arasında nefes alıp veriyordu. Aiden kapı aralığından onu izliyordu, zihni öylesine çelişkili dürtülerle doluydu ki gitmesi mi yoksa ona gitmesi mi gerektiğinden emin değildi. Vücudu ona gitmesini istiyordu. Her kemiği ve vücudundaki kaslar, hain sikinden bahsetmiyorum bile, onu şimdi almasını talep ediyordu.

kontrolünü, kadın elinden aldıktan sonra şiddetle kazanmıştı, kaçmasını istedi. Sert ve hızlı bir şekilde koş, buradan olabildiğince uzağa. bir kadındı. Onun temsil ettiği duygusal tehdit içini parçalıyordu. Yaklaşan iftleşme onu dehşete düşürmüştü. Daha şimdiden saldırganlığı, hâkimiyetin bedeninde kükrediğini hissedebiliyordu. Wolfe ve Aiden onu olacaklar konusunda uarmıştı ama onu uyaran olmuş muydu? Kimsenin olmadığını biliyordu. Hope ve Faith onunla uzun süre birlikte olmamışlardı.

Yeterliydi ve çiftleşmeleriyle ilgili daha önceki korkusunun, ona bunun tüm ayrıntılarını açıklarsa daha da artacağını biliyordu. Anal seks böyle durumlarda her bakireyi korkuturdu. Bir Cins erkek tarafından böyle bir şekilde ele geçirilmek ilk başta korkutucu olabilirdi. Onu itti Parmaklarını saçlarında gezdiriyor, kendisiyle savaşıyor, içinden geçen dürtülerle mücadele ediyordu. Kalbini ona karşı nasıl çelikleştirecekti? biliyordu, gelmekte olduğunu bildiği cehennemden kaçmak için seve seve ölebilecekken onu kurtarmak için savaşmıştı. Gerçekten onun hatası mıydı... kontrolünü kaybetmesi?

Zayıf bir şekilde inledi, cenin pozisyonuna daha sıkı kıvrıldı ve bir yastığı karnına sıkıca tuttu. Cian onlara Aylar geçtikçe acısı daha da artmıştı. Vücudunda meydana gelen değişikliklerle her enjeksiyon onu deliliğe daha da yaklaştırmıştı. Onu yavaş yavaş ona hazırlayan değişiklikler.

Elleri gömleğine gitti, nefes alıp verişini kontrol altında tutmaya çalışırken düğmeleri yavaşça çözdü. Kokusu zengindi ve Bir dağ fırtınasının gücüyle, hanımelinin baş döndürücü kokusuyla doluydu. Aleti yanan demirden bir sopa gibiydi, kot pantolonunun darlığı altında zonkluyor, bal zengini amcığının dar sınırları için yalvarıyordu. Kadın ıslak, kaygan ve sıcak olacaktı. Kanalı onu ıslak kadife bir yumruk gibi kavırıyor, o içeri girip çıkarken hassas etinin üzerinde sürükleniyordu. O

Bu düşünce karşısında sıkıca yutkundu.

Soyunması sadece birkaç dakika sürdü. Kıyafetlerini bıraktığı yerde Düştüler ve sonra yavaşça yatağa doğru ilerlediler. Kız onun eşiydi. Tanrı ikisine de yardım etsin ama ne onu acı içinde bırakabilirdi ne de kendi acısına daha fazla dayanabilirdi.

"Charity," diye fısıldadı onun arkasındaki yatağa geçerken, saçlarını terleyen yüzünden geriye çekmek için uzandı.

"Git buradan, Aiden." Sesi boğuk ve kalındı. "Sen buradayken düşünemiyorum."

Kaşlarını çatarak ona baktı. "Düşünmüyorsun Charity, düşünemeyecek kadar çok acı çekiyorsun."

"Kasılmalar daha kötü," diye . "Sıcaklığın azalması gerekirken daha da kötüleşti. Artık bir farklılık var. Kan nakli yüzünden olmalı. Bana lanet bir laboratuvar lazım." Kadın neredeyse . "Bunu nasıl anlayacağım? Testler mi? Ekipman olmadan mı? Lanet olsun, benden uzak dur." Nefes nefese kalmıştı.

Aiden şaşkınlıkla başını salladı. O daha endişeli görünüyordu Acısını dindirmektense lanet olası tepkilerini test etmekle uğraşıyordu. Yanına uzandı, kolunu beline doladı ve Onu vücuduna doğru geri çekiyordu.

Boğazından bir inilti kaçmadan önce nefesi kesildi, vücudu sertleşti.

"Tanrım, çok sıcaksın," diye fısıldadı, başını başucuna gömdü. Yastık onun altında. "Sen bu kadar sıcakken bununla nasıl savaşabilirim ki, Aiden?"

Gözlerini kapattı. Kulağının yumuşak kabuğunu öpme isteğine engel olamadı. Vücudunu bir ürperti kaplarken nefesi kesildi.

"Korkuyorum Aiden," diye fısıldadı, sesi kaybolmuş ve yalnız geliyordu. "Sen bana bu kadar yakinken bununla nasıl savaşacağımı bilmiyorum. Ve her şey bittiğinde nefretine katlanabileceğimi sanmıyorum."

Kabaca nefes verdi. "Keşke senden nefret edebilseydim, Charity." Eli, Charity'nin karnına dayadığı yastığın altında hareket etti.

Kasılmalar daha önce olduğundan daha sertti. Elini gömleğinin altından geçirerek hafif bir masaj hareketine başladı. Nefes alış verişi derinleşmeye, sertleşmeye başladığında parmaklarıyla

"İyi hissediyor musun?" diye sordu, nefesi kulağına fısıldarken verdiği tepkiyi fark etti.

"Çok iyi," diye inledi. "Düşünemiyorum, Aiden."

"Hiç düşünme Charity." Gözlerini kapadı, onun kokusunu içine çekti ve kokunun tatlılığıyla neredeyse sarhoş oldu.

Vücudu şimdi haykırıyordu. Dudaklarını sıkarken dişlerini sıktı. boynunun üzerinde yumuşattı. Vücudu daha da gerilirken, kanı hassas derinin altında sert ve hızlı bir şekilde atıyordu. Sıkıca yutkundu. "Daha önce söylediğin şey..." Kadının sesindeki korkuyu duyabiliyordu.

"Ne Hope ne de Faith eşlerinin hâkimiyetinden ya da çiftleşmelerinin kendisinden acı duymadılar, Charity. Bedenin benim için hazır ve henüz hazır olmayanlar da zamanı gelince hazır olacak."

Aleti kalçasının kıvrımına bastırılmıştı. Aşağıda, anüsünün küçük ve dar deliği onu bekliyordu. Wolfe ve Aiden onu o karanlık, yasak noktaya sahip olmak için duyduğu ezici arzu konusunda uyardıklarında onlara inanmamıştı. Ama şimdi onlara inanıyordu. Onun Kendini inkâr etmek için savaşıırken boğazından çıkan hırıltı ikisini de şok etti. Kızın zaten korktuğunu biliyordu. Onu oraya götürmek, anüsünün dar derinliklerine zorla girmek onu çok korkutabilirdi. Ama yine de, İhtiyaç, damarlarında sert ve hızlı akan bir ateş gibiydi.

Onu hazırla. Onu hazırlamak zorundaydı. Eğer uyarılmışlığı yeterince yüksekse, ihtiyaçları korkularını bile bastırıyorsa, o zaman onun için hazır olacaktı.

"Buraya, yanıma gel Charity." Yastığı kızın elinden aldı ve onu sırt üstü çevirdi. Charity ona baktı, kahverengi gözleri Karanlık, ona bakarken uyarılmışlığıyla sersemlemişti.

"Vücudunun benim için nasıl rahatladığını görüyor musun?" dedi nazikçe, elini karnına bastırıp karın kaslarındaki düğümleri gevşeterek. "Acıyı ve uyarılmayı dindirebileceğimi biliyor. Bunu senin için sadece benim bedenim yapabilir Charity, sadece benim dokunuşum."

Tişörtü vücudundan yukarı itti, diğeriini ondan nasıl kopardığını hararetle hatırladı. Onu soydu, önünde sergilenen güzelliğē bakarken kumaşı yataktan fırlattı.

Göğüsleri sert ve hızlı bir ritimle inip kalkıyordu. Ter ipeksi teninde parlıyor, şişmiş kıvrımları ve koyu renkli, uzun meme uçlarını vurguluyordu. Bakışlarını olgun tümseklerden ayırdı ve kontrol için savaşıırken onunkilerle buluştu.

"Gebe kalacağım," diye tekrar hatırlattı ona, gözlerinde yaşlar parlayarak. "Ben çocuk istemiyorum, Aiden. Böylesine umutsuz bir duruma bir başkasını getirmek istemiyorum."

Irkların bu noktaya kadarki yaşamlarını doğru bir şekilde tanımlaması karşısında dudakları büküldü.

"Doğā yapması gerekeni yapacaktır." Onu yavaşça kollarına çekti Sonra. "Bizim endişemiz, Charity, elimizden geldiğince yardım etmek. Bedeli ne olursa olsun. Hayatta kalırız, çünkü kalmalıyız."

Kadının cevap vermesine ya da tartışmasına fırsat vermedi. Başını eğdi. Şehvetinden şişmiş dudaklarının cazibesi uyarılma, karşı konulamayacak kadar fazlaydı. En tatlı meyve gibi, erotik mükemmelliğini tatmasını talep ediyordu.

Adamın dudakları dudaklarına dokunduğunda inledi, ona açıldı, parmakları gergin karnını okşamaya devam ederken elleri ürkekçe adamın omuzlarına doğru hareket etti.

Kız, olacağını bildiğē kadar sarhoş ediciydi. Aiden, dilinin titreyen dudaklarını okşamasına izin verdi, dudaklar onun altındaki dolgun kıvrımların ipeksi hissi için açılırken yumuşak yalvarışını görmezden geldi Dilini. Yavaşça ona doğru hareket , meme uçları küçük ihtiyaç işaretleri gibi göğsünü tırmalıyordu. Kontrol şu anda zayıf bir şeydi en iyisiydi, ama onunkini elinde tuttuğē için gurur duyuyordu. Ta ki kadın

Ona doğru eğildi, dili onu yalamak için uzanırken boğazından aç bir inilti koptu.

On Üçüncü Bölüm

Dudaklarındaki alaycı, yalayıcı darbeler onu çıldırtıyordu. Charity uzun zamandır Aiden'in öpücüğüne, dokunuşuna hasret kalmıştı. Karnındaki ağrı yavaş yavaş hafiflemeye başladığında, yerini başka bir işkence edici ağrı aldı. Amciğindeki ateş tüm vücudunu sarmaya başlamıştı, Artık karşı koyamayacağı kadar şiddetli bir uyarılma ile zihnini bulandırıyor.

Dilini okşarken, ağzının derinliklerine sert ve sıcak bir şekilde dalmadan bir saniye önce göğsünde derin ve kaba bir hırıltı duyuldu. Bir kolu omuzlarının altından geçerken diğeri beline dolandı ve öpücüğünün vahşiliğini tadarken onu göğsüne daha da yaklaştırdı. Baharatlı ve bağımlılık yapıcı dilinin nemli darbeleri onu daha da alevlendirdi. Kızın dili diline dolanırken, yan taraftaki küçük şiş bezeleri hissetti ama onlara pek dikkat . Bu sıra dışı Cins için bir başka tuhaf olay daha. Adam onun üzerinde daha da ilerledi, ağzının içini, dudaklarını, dilini, dişlerinin kenarını okşadı, ta ki kadın dudaklarını alaycı istilacı ve umutsuzca emdi.

Ağzını dolduran tat duyularını harekete geçirdi. Şehvetin kendine has bir tadı olabileceğine inanmazdı ama Aiden'inki vardı. Bir yaz fırtınası tadındaydı, onu söndürüyordu.

Onun tutkusuna duyduğu susuzluk, dokunuşuna duyduğu açlığı daha da artırıyor. Tadı onu doldurdu, sarhoş etti, daha fazlası için çaresiz bıraktı. Onu tadı kadar vahşi yaptı.

Adamın kollarında kıvrılarak ona daha sıkı bastırdı. Daha fazlasına ihtiyacı vardı, acıyordu. Ne "daha fazlası"

o noktada emin değildi. Ama tüm vücudu alevlendi, uyarılması daha da arttı, bilmeyi hayal bile edemeyeceği yüksekliklere çıktı.

Onun dilini her çekişinde, şehvetinin tadı dolduruyordu. Saniyeler içinde vücudu daha parlak yanmaya başladı. Öpücüğünün özü başlı bir afrodisyaktı. Vücuduna zorla verilen ilaçların hepsinden kötüydü. Daha kör edici, daha yoğun. Hayatında bildiği her şeyden daha fazla. Sonra ağzının içinde hırladı, geri çekildi, dişleri dudaklarını ısırırken o savaştı onu tekrar kendisine çekmek için. Dudakları boynundan aşağıya doğru inerken onun çırpınışlarını kolayca kontrol etti, köpek dişleri tenini tırmıklarken kadın bunun verdiği zevkle ürperdi.

"Aiden, bana bu şekilde eziyet etme." Amcığı yanıyordu. Alevlerin oradaki dokuyu yalayıp geçtiğini ve amına doğru ilerlediğini hissedebiliyordu.

Rahmi, uyarılmışlığının lav gibi sıcak acısıyla okşuyordu.

"Yakında. "Sesi kaba, evcilleşmemiş bir hırıltıydı. "Önce. Önce yıllardır hayalini kurduğum şeyi yapacağım."

Adam, Charity'nin kabaran göğüslerinin üzerinde dururken, onun bileklerini yatağa doğru tuttu. Charity onu izledi, zar zor

gözlerini açık tutmaya çalışıyor, adamın yüzünü şekillendiren duygusallığa hayret ederken nefes almak için savaşıyordu.

"Aiden..." Şişmiş kıvrımlarına odaklanan adamın düşünceli ve sıcak bakışları altında titredi.

"Ne kadar güzeller," diye kabaca nefes aldı. "Kaç yıldır tatlı göğüslerinin tadına bakmayı hayal ettim, Charity." "Meme uçlarını ağzımda, dilimde hissetmeyi." "Sert ve dokunuşum için ağrıyor."

Dudaklarını yaladı ve Charity rahmini daraltan şehvet yumruğuna karşı inledi. Bu sefer acı yoktu, sadece nefesini kesen acılı bir arzu kasılması vardı. Sonra dili şişti ve Charity inledi. Dil, aşırı hassaslaşmış bir meme ucunu okşadığında Charity şiddetle ona doğru eğildi ve boğazından bir zevk çılgılığı yükseldi.

Ağzının sıcaklığı sert ucu kapladığında, zevk vücuduna öyle bir güçle çarptı ki, onunla birlikte sarsıldı, neredeyse orgazmik bir his onu parçaladı.

"Aiden lütfen. "Ona bastırđı, dudakları göğsünü emerken, dili meme ucunu okşarken nefes nefese kaldı. şeytani bir niyetle ellerini kelepçelemiş, kızın kendisine dokunmasına izin vermiyordu.

Onun hassas etine karşı inledi, köpek dişleri meme ucunu ısırırken ona karşı törpülendi, küçük bir ateş parıltısı, hiç bitmeyen bir yoğunluk, kızgın tepe boyunca yandı. Her dokunuş Sanki sadece onun dokunuşu bile vücuduna enjekte edilen ilaçlardan daha etkiliymiş gibi. Başı aşağı inmeye başladığında, dudakları karnının gergin kaslarını okşarken nefes almak için savaşıarak ona baktı. Her okşayışı tenindeki canlı bir alev gibiydi. Dilinin her darbesi onu daha da alevlendiriyor, daha sıcak, daha parlak yapıyordu.

"Charity," diye fısıldadı onun adını, karnının sıkılan kaslarına ulaştığında. "İhtiyacının kokusu beni deli ediyor."

Onu delirtmek mi? Kız şehvetten erimenin eşiğindeydi ve adam kızın onu delirttiğini mi söylüyordu?

Adam aşağı doğru inerken kadının ellerini serbest bıraktı ama artık itiraz etmesi gibi bir tehlike yoktu. Nefes nefese kalmıştı, kabaran zevkler ve vajinasındaki kavurucu sıcaklık yüzünden zayıf düşmüştü. Dudakları onun üzerinde gezindi, göbek deliğinin küçük vadisine daldı, çıplak amının şişmiş, nemli kıvrımlarına giderek yaklaştı. Charity Sadece izleyebildi, sadece beklentiyle titreyebildi, çünkü oda aralarındaki artan duygusallıkla ısınıyor gibiydi. Adamın dili şişmiş klitorisinin üzerinde gezinip yumuşak, duygulu bir yalamayla onu çevrelediğinde, iniltili rahatlama çığlığını ya da

Umutsuzca daha derin bir dokunuş ararken kalçalarının spazmodik sarsıntısı.

"Aiden, bu beni öldürecek..." Dudakları onu kaplayıp hassas klitorisini emici ağızına çekerken boğazından boğuk bir çığlık koptu.

Isı ve ateş vardı ve sonra akıl almaz bir coşku vardı. Onu ele geçirdi, onu sonsuza dek yok edeceğini bildiği yaklaşan bir orgazmın dehşet verici kıvrımlarına sardı.

Dili yaladı ve okşadı, hassaslaşmış düğümün üzerinde törpüledi. Elleri onun kalçalarını açık tutarken, ağızına karşı istemsiz dalgalanmalarını kontrol ediyordu. Vajinası ipeksi nemlendi, sonra parmakları girişi koruyan şişmiş eti ayırırken acı dolu bir beklentiyle dalgalandı.

"Charity," diye homurdandı parmakları kalın özün içinde kayarken zonklayan sinir düğümüne karşı. "Daha fazla bekleyemem."

"Bekleme," diye , kalçaları adamın fısıltısına doğru eğildi. Klitorisi terk edilince çığlık atarken düzensiz nefesler alıyordu. "Tanrı aşkına, Aiden, lütfen. Lütfen beni boşalt."

Ağızı aç bir taleple klitorisine dönerken, uzun bir parmağı dar kanalın içinde sert ve derin bir şekilde itti. Ağızı onu tekrar kapladı, açgözlü, açgözlülüğünde aç. Charity'nin gözleri genişledi, içinde hisler patlamaya başladıkça bakışları karardı.

Klitorisi bir havai fişek patlamasına dönüştü, vajinası istilacı parmağı sıkıca kavradı, nabız gibi attı ve sonra kendinden geçerek patladı. Kırbaçlanma hissi içini parçaladı, vücudunda ısı alevlenirken kaslarını sıkılaştırdı. Çığlık attı

Zevkin yıldırım darbeleri onu parçalara ayırırken hareket ettiğinin ancak farkındaydı.

İnanılmaz patlamaların ortasında, Aiden onun üzerine doğru ilerledi ve hızla pozisyon aldı. Sadece bir süre tereddüt etti Ama Charity'nin adamın sikinin başından fışkıran ani, hararetli sıcaklığı hissetmesine yetecek kadar uzun bir süre. Charity şaşkınlıkla ona baktı ve gözlerinin genişlemesini izledi. İçine daha fazla girdi. Hararetli boşalma tekrarlandı ve inanılmaz bir şekilde onu hissetti Vajina ısınıyor, rahatlıyor ama aç derinliklerinde daha derin bir ihtiyacı ateşliyordu.

"Ne..." Açlık bir zorlamaya, onu nefessiz bırakan sert bir talebe dönüştüğünde titredi.

"Charity, affet beni." Yüzünü buruşturdu, sonra sert bir vuruşla amının şişmiş, aç derinliklerini kalın ereksiyonuyla doldurdu.

İlk vuruşta bir kez daha doruğa ulaştı. Nefes alamıyordu. Nefes nefese kaldı, başı yatağa elleri çaresizce adamın dirseklerine dayadığı kolunun şişkin genişliğini tutmak için çırpındı.

Yüzüne odaklanmak için mücadele ederken yüz hatları çarpık görünüyordu. Duygulara karşı koyamadı. İçindeki dalgaya karşı koyamıyordu.

yenilenmiş bir açlık. Adamın siki, şişmiş kalçaların arasından geçerek kadını doldurdu.

doku, ama acının ısırtığı, onu önceki ihtiyaç algılarının ötesine iten şiddetli uyarılmayı soğutmak için çok az şey yaptı.

"Aiden. Aiden, bana yardım et." Dudaklarının omzunu okşadığını, dişlerinin onu tırmaladığını hissettiğinde acı dolu fısıltısını durduramadı. "Lütfen... Aiden, lütfen. Bir şeyler yap."

Vücudunda hâlâ dalgalanan salıverilme yankılarına rağmen, daha fazlasına ihtiyacı vardı. Aiden omzunda inledi, kolları onu tutuyordu Hareket etmeye başladığında yaklaştı. Şişmiş etin sıcak şaftı, amının kavrayıcı kaslarını sürükleyerek geçti, sadece onu öldüreceğine yemin edecek kadar acımasız bir zevkle sert bir vuruşla geri döndü. Acı onu ısırdı ama bu bile onu sadece daha yükseğe çıkardı.

"Benim," diye hırladı sonra. "Beni duyuyor , Charity? Benim."

Aleti neredeyse akıl almaz bir şevkle onun açgözlü, kenetlenmiş amcığının içine girdi. Yumuşak sert vuruşlar, hisler yoğunlaştıkça, inşa edildikçe vücudunun daha fazlası için haykırmasını sağladı; böyle bir yangına dönüşüyor güç karşısında sadece nefesi kesiliyordu. Ve her vuruşta, rahminde sıkılaştıran ihtiyacın sert, işkence düğümünü hissetti.

Kalçaları gerildi, amının kasları istemsizce kabaran şaftın üzerinde sıkılaştı, kalın damarları, kanın zonklamasını, şişkin etin altında atan sert nabızı hissetti ve kontrolünün kaydığını biliyordu.

"Daha fazla," diye nefesini tuttu, elleri aşağı , kalçalarını kavradı ve Bacaklarını yukarı kaldırmaya zorluyordu. Adam onun üzerine uzanmış, ağzını omzuna dayamış, dişleriyle tenine erotik bir baskı yaparak onu sertçe, derinlemesine sikmeye başlamıştı. Adamın sikinin rahminin girişine vurduğunu, onu daha yükseğe çıkardığını, doldurduğunu, daha da içine soktuğunu hissedebiliyordu.

acımasız bir his girdabı. Orgazm olduğunda Charity öldüğünü anladı.

Nefesi boğazında düğümlendi, gözleri

Rahmi daha da sıkılaştıkça körleşti. Patlamayı hissettiğinde çığlık atmaya çalıştı ama ses çıkaracak nefesi yoktu. Dışarıya doğru değil, içeriye doğru patladı. Şiddetli bir iç yıkım, öyle bir zevkle gerçekleşti ki bu çileden asla kurtulamayacaktı. Kendi salıverilişinin onun kabaran sikinin üzerinden sıçradığını hissetti, sonra şaşırtıcı bir şekilde kasları ona daha sıkı kenetlendi, daha sıkı...

"Aiden..." Aleti kabarmaya başladığında dişlerinin omzuna kilitlendiğini hissetmesiyle gerçekliğin varlığı sona erdi.

Savaştı. Onunla savaştı. Zevkin acı verici kabarması,...

Şaftın yarısına kadar büyüyen yumruk büyüklüğünde bir düğüm hissi çok fazlaydı. Vücudu çılgınca bir orgazmıla titreşirken, daha da kasıldı ve onu uzaklaştırmaya çalıştı. Hareket edemiyordu. Dişleri omzuna kilitlenmişken, hayvani hırıltıları kulağında yankılanırken

Aleti kabardığında onu uzaklaştıramadı. Titreyen amcığının içinde adamın sıcak tohumunun ilk sıçrayışını hissettiğinde daha küçük bir orgazm daha vücudunu parçaladı. Aleti sertçe zonkluyor, kanın ritmi kadının aşırı gerilmiş kaslarını titreştiriyordu. İçinde sarsıldı, dokunduğu her hücreyi ıslatıyor gibi görünen kalın, zengin meniye döktü.

Kalçaları sarsıldı, ikisi de zevkten/acıdan haykırırken siki kadının içine daha fazla girmek için zorlandı.

"Tanrım, evet," diye inledi, ağzı Charity'nin omzundan kalkarken. ", Charity. Hepsini al."

Düğüm nabız gibi atıyor, tıkanıyor, onu bir dizi hızlı patlamaya daha itiyor ve adamın salgıladığı daha fazla madde mühürlü deliğin içine doluyordu. Kanal. Tohum kaybı olmayacaktı. Rahminin her bir damlasını aç derinliklerinde emdiğini neredeyse hissedebiliyordu.

Sikinin başı rahim ağzına gömülmüştü, kendi kalçaları her sarsıldığında, şişkin başın ona doğru hareket ettiğini hissedebiliyordu. Kalın tepeden gelen her püskürme doğrudan açıklığın içine fırladı ve rahmini ıslattı.

Dakikalar, saatler sonra, vücudunun geri kalanındaki acı verici hassasiyet azaldı, ancak Aiden

onun içinde sıkıca kilitlenmişti. Ağırlığını artık dirseklerinin üzerinde tutuyordu, ancak başı kadının omzuna düşmüştü. Nemli saçları Adamın iri göğsü kızın hassas göğsüne çarparken yanağını okşadı. meme uçları. Charity altı yıldır ilk kez vücudunun rahatladığını hissetti. Altı ay sonra ilk kez, o korkunç acının dağıldığını hissetti. İç çekti, yorgunluk onu ele geçirmeye başladığında kolları yatağa düştü.

"Özür dilerim," diye fısıldadı derin bir iç çekerek. "Şimdi uyumam lazım, Aiden. Çok uzun zamandır uyumadım..."

Bilinci yerinde değildi ama o zaman bile vücudunun ihtiyaçlarıyla boğuşuyordu. İçindeki çaresizlik ateşi söndüğünde gerçek dinlenme onu ele geçirdi.

Aiden onu koruyacaktı, tıpkı onu rahatlattığı gibi. Sonunda yorgunluğa teslim olurken bu düşünce onu rahatlattı. Gözleri derin nefes alırken kapandı, sonra karanlık onu boğdu. Uyku, diye düşündü. Sonunda, uyku.

Bölüm On Dört

Aiden, hassaslaşmış bedenini ıslak tenden kaydırırken kabaca inledi. Charity'nin sıkı vajinasını kavradı. Ondan kayarken kaygan, nemli ses, sikinin bir kez daha içine gömülme ihtiyacıyla seğirmesine neden oldu. Yine de böyle bir seçeneğin şimdilik imkânsız olduğunu biliyordu. Ona baktı, kendini ondan tamamen uzaklaştıramadı. Kısa, koyu sarı saçları nemliydi ve birkaç teli yüzünün nemli hatlarına yapışmıştı. Ter vücudunu kaplamış ve sığ dereler halinde altındaki çarşaflara akıyordu.

Bir elinin parmaklarıyla kızarmış yanağına dokundu. Başparmağı dudaklarının şişmiş hatlarını okşamak için hareket ediyordu. Uyurken kırılgan, masum ve bitkin görünüyordu. Yüzünde yorgunluk çizgileri belirdi. Vücudunun uykuya tam teslimiyeti Onu ele geçiren şey, kaçıışından sonra onu tutan bilinçsizlikten daha derindi. Bu kemik derinliğinde ve ruh yorgunu bir şeydi. Nasıl Merak etti, ne zamandır rahat bir uyku çekmiyordu?

Banyoya girip küçük bir leğen, bez, sabun ve havlu aldı ve yatağa döndü. Onun uyumasına izin veremezdi. ter ve meni hassas cildinde kuruyordu. İyi dinlenemiyordu ve birdenbire, iyi uyuduğunu bilmek birincil öneme sahip oldu. onun için önemliydi. Teninin satenimsi yumuşaklığının tadını çıkarırken sikinin sert zonklamasını görmezden gelerek onu dikkatlice süngerle temizledi. Baştan ayağa onu temizledi, homurdanan inlemelerini duymazdan geldi, dudakları Sonunda ondan kaçmak için karnına doğru yuvarlanırken gülümsedi.

Ve orada baştan çıkarma hüküm sürdü. Omuzlarına sünger çekti. Sırtının zarif çizgisi, ince bacakları ve cezbedici kalçaları. Kalçalarının yumuşak hatlarını dikkatlice yıkadıktan sonra yavaşça kurulamadan önce durakladı. Parmakları titriyordu, çünkü kuru Havluyu arkasındaki gölgeli yarıktan aşağı indirdi. Aleti sert bir istekle zonkluyordu.

Uzun bir atışla tatmin olmamıştı. Ona tekrar ihtiyacı vardı, daha sert, daha derin, siki şişip içinde bir kez patlayana kadar Daha fazla. Tam orada. Parmakları anüsünün daracık girişinde gezindi. Ona orada ihtiyacı vardı.

Yataktan kalkarken iğrenerek ettiği küfür sessizce havayı dışarı atmasına neden oldu. Leğeni banyoya geri götürdü, sonra da yatağın çarşaflarını olabildiğince düzgün bir şekilde değiştiriyor. O Sinirli bir şekilde homurdandı ama uyumaya devam etti. yatağın her iki tarafına yerleştirilmişti. Üzerine temiz bir çarşaf örtülmüştü, ayrıca yakınlardaki bir kasabadan gelen kadınların yorganlarından biri de vardı. bağışlamıştı.

Neredeyse kemiksiz bir şekilde yüzüstü yatıyordu, uyurken nefes alış veriş i düzgün ve derindi. Koyu sarı saç telleri ipeksi bir şekilde dökülüyordu. Omuzlarına kadar yumuşaktı ama önceki tutkusundan dolayı hâlâ nemliydi. Bir zamanlar ne kadar uzun olduğunu hatırladı, neredeyse kalçalarına kadar ipek gibi düşüyordu. Neden merak etti. Ve neden umursuyordu ki?

Yatak odasından çıkarken bu düşünceyle yüzünü buruşturdu. Kız bir kez daha dünyasını altüst etmişti ve o uyurken bununla uğraşmak zorunda .

Onu bir kez daha bulması ve nihayet onu alması arasında bir zamanda, çiftleşmeyi kabul etmişti. O lanet Laboratuvarlarda onunla arasındaki bağın koparılamaz olduğunu biliyordu. Kimsenin yapamayacağı şekilde ona karşılık verebiliyordu. Olmak istediğinde onu yumuşatıyordu. Acımasızdı; boşuna olduğunu düşündüğü bir anda ona umut vermişti.

Aiden kulübenin verandasına çıktı ve yerleşkenin üzerine çökmüş olan gece karanlığına baktı. On dönümlük yerleşkeyi çevreleyen yüksek duvarları zar zor seçebiliyordu. Hareket sensörleriyle donatılmış ve yüksek eğitimli infaz memurları ve bekçi köpeklerinden oluşan bir ekip tarafından korunan alanın ihlal edilme ihtimali zayıftı. Ama yine de çevrelenmişlerdi, birçok yönden hapsedilmişlerdi. Dünya üzerinde gerçekten güvenli olan hiçbir yer yoktu.

Yerleşkede şu anda on altı yaşından otuzlu yaşlarının başlarına kadar iki yüzden fazla Kurt Irkı sakini yaşıyordu ve daha fazlası da etrafa dağılmıştı aylık. Birkaç küçük Kedigil sürüsü gelmişti, ancak bunlar hızla benzer bir koruma alanının kurulduğu Kentucky'deki Callan'a nakledildi.

Genetik Konseyi ve dehşetlerinin ortaya çıkışının üzerinden altı yıl geçmesine rağmen hâlâ bir çözüm bulunamamıştı. Canavarlar hala kötülüklerini sürdürüyorlardı ve Laboratuvarlarını bulup yok etmek her yıl daha da zorlaşıyordu. Aiden sık sık bunun hiç bitmeyeceğinden korkuyordu.

"Aiden. "Dr. Armani gecenin gölgelerinden çıkıp verandada ona katıldı.

"O uyuyor. Bırakın şimdilik dinlensin," diye ısırdı, Charity'nin daha fazla deney yapmaya kararlı başka bir bilim adamı tarafından uyandırılacağı düşüncesiyle vücudu gerilmişti.

Geceyi bir iç çekiş böldü. Pişmanlık dolu ama alaycı.

"Bu kadar bencil olabileceğini hiç bilmezdim," diye homurdandı. "Ben seni daha çok beta tipi sanırdım. Yıllar boyunca tüm bu alfa eğilimlerini nereye sakladın?"

Kollarını göğsünde kavuşturup kulübenin sert tahtasına yaslandı ve ona baktı. Buradaki lanet olası güvenlik uzmanı oydu, nasıl dövüşüleceğini bilmediğini düşündüren neydi?

"Görünüşe göre dahi doktorlar bile yanılabiliyor," dedi pişmanlık içinde. "Yine de bu kez hatadan kurtulacağından eminim."

İnançsızlıkla homurdandı. "onu görmem gerek. Bunu biliyorsun. Onu senden önce görmeyi tercih ederdim. onunla çiftleştii."

"Bunu konuşmuştuk." Onu izlerken gerildi. "Daha fazla test için yeterince güçlü değil."

"Örneklere ihtiyacım var, Aiden. Ön testleri yapmak için onun vücuduna ihtiyacım yok. Eğer hamile kalırsa, senin fikrinin bir önemi kalmayacak. Charity buradaki skoru biliyor. Kendine geldiğinde, bana gelmesini engelleyemeyeceksin."

Aiden onun bu sözleri karşısında dişlerini sıktı. "Unutuyorsun Armani, o benim kamaramda, benim . Benim eşim. Ben ne onu yapacak."

Armani gülümsedi. Haftalar önce yaptığı geniş, kaba ahşap sandalyeye yavaşça otururken dişleri karanlıkta parlıyordu. Bacak bacak üstüne attı, hafif ceketini düzeltti ve bakışlarında alaycı bir parıltıyla ona baktı.

"Güçlüler nasıl da düşecek," diye alaycı bir şekilde iç geçirdi. "Erkek akli beni gerçekten şaşırtıyor. Erkek İrk akli beni hayrete düşürüyor. Onu durdurabileceğini sana düşündüren nedir, Aiden? Onu yatağına bağlayacak mısın?"

"Mecbur kalırsam. "Hırlamak istedi ama nasıl keseceğini çok iyi biliyordu. küçük kadın olabilirdi. Onun keskin alaycılığının yanlış ucunda olmak gibi bir arzusu yoktu.

Başını üzüntüyle salladı. "Charity burada olup bitenlerin ne kadar önemli olduğunun farkında. Güven bana Aiden; sırf sen istiyorsun diye onu kontrol edemezsin. O bundan daha güçlü."

"Seninle tartışmayacağım, Armani," diye homurdandı, sesini alçak tutmaya dikkat ederek.

"Aiden, seni hiçbir zaman aptal bir adam olarak görmedim. Başlama yine. rolünü oynuyorsun." Sesi soğuktu, alaycılığıyla ölümcüldü. "Bu noktada sadece Charity'nin değil, ırkınızın hayatta kalması da ona bağlı. Sahiplenme içgüdülerinizin iyi olanı yok etmesine izin vermeyin. Ona yaptıklarından dolayı. Bunun için sizden nefret ederdi."

"Peki bunu nereden biliyorsun?" diye sordu. "Onun kim ya da ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

"Ah, işte burada cehaletinizi bir kez daha gösteriyorsunuz," pişmanlıkla içini çekti. "Hayırseverlik en başından beri bir bitkiydi. Konsey içinde, Aiden. Çok iyi gizlenmiş bir köstebek. Görevi gün be gün olup biten her şeyin, tüm testlerin, tüm sonuçların dikkatli bir muhasebesini tutmaktı. Şu ana kadar sahip olduğumuz bilgileri nasıl elde ettiğimizi düşünüyorsun?"

Aiden'ın gözleri şüpheyile kısıldı. "Kim bu 'biz'?" diye dikkatle sordu ona. Kadın tekrar iç çekti. "Konsey'i reddeden ve bunun için acı çeken tek doktorun ben olduğumu mu sanıyorsun?"

Birkaç . Halkın için ne kadar çok çalıştığımı biliyorsun Aiden. Benimle birlikte çalışan başkaları da var."

"Neden bundan daha önce bahsetmedin?" diye sordu ona soğuk bir şekilde. "Bu bilgi oldukça uygun görünüyor, Armani. Gizli bir gerçekten çok, dikkatle hazırlanmış bir yalan."

Oysa Charity ona altı yıl önce gazetecilerle temasa geçenin kendisi olduğunu söylememiş miydi? Sonunda onu yakalamışlardı. Kanatlı Irklara yardım ederken Konsey'e karşı hile yaptı. Kurt Irkı İnfazcılarının aldığı üç laboratuarda da bulunmuştu. Ancak yakalanmadan önce bilim adamlarıyla birlikte kaçmayı başardılar. Serbest bırakılan Kedi Irklarının çeşitli şekillerde onlara yardım ettiğine yemin ettiği laboratuvarların birçoğunda bulunmuştu.

Küfretti. Kulaklarını tırmalayan alçak, hırçın bir ses. Armani'nin kıkırdaması içinde büyüyen öfkeye yardımcı olmadı.

"Yargılayıcı pisliklerle uğraşmanın en eğlenceli yanı, sonunda gerçek yüzlerine vurduğunda düşmelerini izlemektir. Gerçek dünyaya hoş geldiniz,

Aiden. Bakalım, altı yıldır eşinden nefret ediyor ve ona hakaret ediyorsun ve hâlâ onun nasıl eşin olduğunu ya da gerçekten eşin olup olmadığını sorgulamadın bile. Aletinin ötesini düşünmeyi hiç düşündün mü?"

Kadının şeytani bir ağzı vardı. "O

benim eşim."

"Oysa günler önce karşıma geçip tam tersini söylemiştiniz." Onu bilerek izlerken başını eğdi. "Fikrini ne değiştirdi?"

"Fark eder mi?" diye çıkıştı.

"Aslında . Sana senin bilmediğin ama benim bildiğim bir şeyi söyleyeyim Aiden." Bir elini kaldırdı ve geriye doğru saymaya başladı. "Bir numara; altı yıl önce, senin değersiz postunu kurtarmak için, bir bakire dizlerinin üzerine çöktü ve sen öleceğin yerde ereksiyonunu zorladı. Bunu yaparken, ellerinin altındaki ani şişliği gizlemek için meninizi yutmak zorunda kaldı. Vücudundaki değişim günler sonra başladı. Kendi üzerinde yaptığı tüm testler bende var.

dikkatlice belgelenmiş. Onu işaretlemediniz, bu yüzden lrk hormonunun daha yaygın olduğu tükürük, Faith'in Jacob'dan aldığı etkilerin aynısını yaratmadı. Ama meniniz Charity'de değişiklikler yarattı.

Faith'te Jacob'la çiftleşmesinden sonrasına kadar görülmeyen bir şey..."

"Kahretsin, kız kardeşimin seks hayatını duymak istemiyorum."

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve titredikleri bilgisiyle savaşımaya çalıştı.

"Asıl noktayı kaçırıyorsun," diye iç geçirdi bıkkınlıkla. "şu ki, belirli değişimler belirli cinsel geçişlerle başlar. İnanç

sadece altı yıl boyunca ateş içinde. Rahatsız edici, zaman zaman acı verici ama Charity bundan daha ileri gitti.

"Meninizdeki hormon tamamen farklı bir şekilde tepki verdi. Çok fazla teknik bilgi vermeyeceğim, çünkü eminim ki Anlıyorum," dedi, ses tonu üstün, bilgili. "Ama gerçek şu ki Mesele şu ki, o Konsey için mükemmel bir örnekti, çünkü vücudunda zaten sizin DNA'nız vardı, yavaşça, çok yavaşça, Kendini ve yumurtalıklarını şekillendirerek onu senin eşsiz spermini kabul etmeye hazırlayacak."

"Sadede gel," diye hırladı. Biyoloji dersinden ve onun dikkatli alaycılığından bıkmıştı.

"Mesele şu ki," dedi ağır bir sabırla. "Bilim adamları yumurtalık değişimini ilerletmenin bir yolunu buldular. Üremek için yumurtalarının sizin spermelerinizle uyumlu olması gerekir. Bu noktaya kadar, meslektaşlarımdan hiçbiri

bunu yapmanın bir yolunu buldular. Cevaplar Charity'nin bedeninde. Kız kardeşine ve sürü liderinin eşine yardım etmek için bilmemiz gerekenler bu cevaplar, Aiden. Charity bunu biliyor, geri kalanımız da biliyor, şimdi bunu kabul etmelisin."

"Ona zarar verdiler," dedi usulca, bunu düşündükçe içinde yükselen öfkeye engel olamıyordu.

"Kollarımda neredeyse kan kaybından ölüyordum, dinlenmeyi fısıldıyordu. Şimdi sanki yıllardır uyumamış gibi uyuyor."

"O yapmadı, Aiden." Armani'nin sesi şimdi pişmanlık ve şefkatle doluydu. "Zamanın kendisi için tükenmekte olduğunu bilmesine rağmen, başkalarına yardım etmek için yorulmadan çalıştı. Vücudu cevap veremeyeceği taleplerde bulunuyordu ve Konsey'in ondan şüphesi giderek artıyordu. Artık özgür olduğuna göre, onu kontrol edemeyeceksiniz; onu bağlayamayacaksınız. Doğası hakkında hiçbir fikrin yok."

eğitimini öğrenmene izin veremem. Ama öğrenmeni izlemenin eğlenceli olinanıyorum."

Sonra ayağa kalktı, koyu renk gözleri ayın ışıklarıyla parlıyordu, yüzünde alaycı bir ifade vardı.

"Bana uymayacak kadar kendini beğenmişsin," diye ısırdı. "Bana söylemediğin şey ne, Armani?"

Yavaşça omuz silkti. "Bazı şeyler vardır, Aiden. kendin öğren. Bununla mücadele edişinizi izlemek için sabırsızlanıyorum. Eğlenceli olmasını bekliyorum."

"Benimle çok fazla ," diye homurdandı. tiksinti. Kahkahası hafifti, inanılmaz derecede kadınsıydı. "Zevklerimi, küçük de olsa, yerde bulmalıyım. Bu uygulama için kurgu fetişimden vazgeçtim," diye hırladı sinirli bir şekilde. "Bir yerlerde eğlenmeliyim."

Sonra uzaklaştı, belli ki onunla işi bitmişti. "Armani," diye seslendi usulca.

Durakladı ve omzunun üzerinden sorgulayıcı bir bakış attı. "Sizinle bir Cinsin eşleşmesi durumunda size acırım. Bizi biraz daha iyi bulabilirsin. Bize krediden daha zekiyiz."

"Öyle olmadığını hiç düşünmemiştim, Aiden." Gülümsemesi daha azdı Rahatlatıcı. "Sadece bunu kanıtlamanı bekliyorum. Üremeye gelince; ah, belki de gerçekleşirse göreceğiz. Göreceğiz."

Arkasını döndü ve kulübeden yavaşça uzaklaştı. Omuzları kaskatı kesilmişti, adımları kararlıydı ama acele etmiyordu. Ağzının kenarında bir sırıtma belirdi. Kahretsin, orada olmak istiyordu. başka bir Cinsle çiftleşmesi durumunda. Doktorun düşüşünü izlemek eğlenceli olmaktan çok daha fazlası olurdu.

On Beşinci Bölüm

Charity yavaşça uyandı, hatırlayabildiğinden daha uzun bir süre sonra ilk kez acı yoktu, vücudunu sarsan titremeler yoktu. Ama uyarılmanın derinliği ve şiddeti değişmişti. Bir zamanlar ıstırap olan şey şimdi derinlere yerleşmiş bir Zorlama.

Arkasında Aiden derin bir uykuya dalmıştı. Kolu ona sarılmıştı. Sırtını göğsüne yasladı, bedeni koruyordu. Adamın sıcaklığı onu çevreliyor, ısıtıyordu. Bir zamanlar karnının derinliklerine saplanmış olan o soğuk ıstırap çekirdeği artık orada değildi. Onun yerine, ısı yaktı. Tahrik olduğunu hissedebiliyordu.

Vücudu karıncalanıyordu. Açlık ya da bastırılmayan susuzluk gibi, bunu hafifletmeye ikna edemiyordu. Elbette bu değişimin bilimsel bir nedeni olmalıydı, diye düşündü ve değişimlerin fiziksel yönlerinden ziyade klinik yönlerine odaklandı.

Bu da bir laboratuvara ihtiyacı olduğu anlamına geliyordu. Kan tahliline, vajinal ve tükürük örneklerine ihtiyacı vardı; liste uzayıp gidiyordu. Nicole Armani burada Irklarla birlikte olsaydı, bir laboratuvarı olurdu. Testler için gereken malzeme ve ekipman onda olurdu.

." Tam da bunu yapmaya hazırlanırken Aiden'in sesi boğuk ve derindi. Charity, Aiden'in nefesinin omzundaki hassas yaranın üzerinde dolaştığını hissedince dudağını ısırıldı. Bir gece önce uzun köpek dişlerinin etini ısırıldığını hissettiğinde, başladığından daha fazla acı içinde uyanmayı beklemişti. Yara acı verici değildi.

Aksine hassastı, onun en hafif nefesine açıldı ve daha derin bir okşama için can atıyordu.

Adamın elleri karnındaki sıkışık kasları okşayıp rahmindeki dalgalanmaları hafifletirken, zihnini adamın uzak tutmak için mücadele etti. Mümkün olduğunca çok bilgiyi zihninde tutması gerekiyordu. zihninin ön saflarında yer alıyordu. Onu bir kez daha bunaltan değişiklikler çeşitli ve yoğundu. Acı gitmişti ama onun yerine gelen hisler hoşuna gitmemişti. Gözlerini kapatırken

ona verdiği tepkiyle savaştı. Aleti onun boyunca şişiyordu.
şimdi kalçaları kalın ve sertti. Breed horozunun kalınlığı zaten çok fazlaydı. Paketlenmekten bahsediyorum. Laboratuarda etrafını sarmak ve yumruk büyüklüğündeki düğüümü saklamak için iki el gerekmişti.
neredeyse imkânsızdı.

Amcığına yaptıkları şimdi bile onu hayrete düşürüyordu. Yırtılmalıydı. Onunla o kadar dolmalıydı ki
sonsuza dek zarar görmüştü. Bunun yerine, amının aşırı hassas dokusu rahatlamış, gevşemiş, yırtılmak yerine ele geçirilmeyi kabul etmişti.
Protesto.

"Çok fazla düşünüyorsun," diye fısıldadı kulağına. "Yüzündeki o bakışı hatırlıyorum Charity. Sanki çok zor bir bulmacayı çözüyormuşsun gibi."

Gözlerini açtı, omzunun arkasından onu izleyen adama bakmak için başını eğdi.

"Eskiden beni izler miydin?" Çok uzun zaman önceydi ama o lanet laboratuarlarda geçirdikleri zamanın her ayrıntısını hatırladığını düşünüyordu. "Beni izlediğini hiç görmedim."

"Görmeni istemedim." Başını eğdi, dili omzundaki yaranın üzerinde gezindi. Charity vücudunu saran ürpertiye kontrol edemedi. Oh, bu iyi hissettirdi. İyiden de öte. Neredeyse noktasındaydı, neredeyse kendi başına bir cinsel eylemdi. Alt dudağını ısırđı ve boğazından kaçacak olan iniltiyle savaştı.

"Neden?" diye sordu nefes nefese. "Neden görmemi istemedin?"

"Seni izlediğimi düşünseydin, değişirdin," diye kulağına nefes verdi, sesi dumanlıydı, tahrikten pürüzlüydü.
horoz onun arka tarafını ısıttı. "Doğal tepkiler vermeni istedim. İfadelerini görmek, kimsenin bakmadığını düşündüğü anlarda yüzünde beliren sayısız duyguyu görmek istedim."

Adam onu tamamen sırt üstü çevirdiğinde Charity özlemle inledi. Adam Charity'nin üzerine eğildi, gümüşü gözleri cinsel bir niyetle parlıyordu ve eli Charity'nin sıkı karnını neredeyse dalgınca okşuyordu.

"Sana her baktığımda tek düşünebildiğim seni becermekti," dedi pişmanlıkla. "Bedenimi, sana olan ihtiyacımı kontrol etmenin ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Vücuduma enjekte edilen her ilaç beni zayıflattı, savaşmak için daha fazla güç gerektirdi. Sana kaç kere neredeyse tüm kontrolünü kaybetti."

Avuç içi kalçalarının arasına kayınca Charity'nin gözleri önce şaşkınlıkla, sonra da şokla açıldı. Charity arzu dolu iniltilerine engel olamadı. Adamın dokunuşuna doğru kalktı, kalçaları kendiliğinden açılarak adamın şimdi avucunun içinde tuttuğu ete daha kolay erişmesini sağladı.

Yapacak çok şey vardı. Yapması gereken o kadar çok şey vardı ki. Zihni parçalanmıştı, bedeninin talepleri o kadar yoğun, o kadar çaresizdi ki, önündeki bulmacayı araştırmak için gereken duyarlılığa tutunamıyordu.

"Şimdi kontrolünü kaybet," diye fısıldadı hararetle. Adamın elini kalçalarının arasında hissetmek, parmaklarının kremli yarığına girmesi onu çıldırtıyordu.

Pratik düşünce, sadece bir anının fısıltısıydı. yapmalıydı. Vücudundaki ağır ağrı, ne yapması gerektiğine dair talepkâr bir çığlıktı. Ona ihtiyacı vardı, her sert santimi Sıkışan amının içinde.

Dudakları yavaşça kıvrıldı, onu yakından izlerken gözleri karardı.

"Zihninin çalıştığını hâlâ görebiliyorum," diye fısıldadı, sesi kalındı "Sanki her tepkiyi, her duyusal reaksiyonu katalogluyor ve gibi. Sahip olduğun bu klinik yan hoşuma gitmiyor Charity."

"Kim düşünebilir ki?" Dudaklarını yaladı, onun   p  c     için yanıp tutuşuyordu. "Güven bana Aiden, aklım tamamen sende."

"Oh, bundan hiç şüphem yok," dedi nazikçe, parmakları onun ıslak, i   dudaklarına vuruyordu. Kasıtlı olarak onunla alay ediyordu, bilerek. "Yine de bir parçan tüm bunları izliyor, her dokunuşu, her hissi klinik olarak inceliyor, sanki bir deney."

Gözleri bir an için öfkeyle parladı, sonra dikkatlice Sanki bu tür tepkilere neyin neden olduğunu anlamaya çalıştığını bilmesi onu kızdırmış gibi gizliydi.

"Daha ne olabilir ki?" diye sordu ona, içindeki çatışmaları gizleme zahmetine girmeden onu izleyerek.

"Biz dost değiliz, Aiden. Düşündüğünüz gibi . Uyuşturucu yüzünden..."

"Cehennem gibi," diye hırladı. "Uyuşturucular sisteminden çıktığında benden kurtulacağını mı sanıyorsun? Uyuşturucudan önce bana bu şekilde tepki vermeyeceğini mi sanıyorsun? Kendini kandırıyorsun Charity. Bunu biliyorsun."

Adamın parmakları aniden hareket edip onu ayırarak içine doğru bastırđında kabaca nefes aldı. Tepki olarak titredi, amı tepki olarak dalgalanıyor.

"Uyu  turuculardan önce benim için ıslandın," diye suçladı, ona bakarak inkar etmesi için cesaretlendirdi.

"Sadece   ehvetti," diye haykırdı. "  ehvet ve bir miktar şefkat, hayatta kalacağına dair umut."

"Yalan söylüyorsun." Kelimeleri ısırarak söylerken dikkatle izledi. İlkel, i    d  sel hırıltının odada yankılanmasına neden olacak kadar güçlü. "Charity, seni daha önce işaretlemiş olsaydım Bana olan bu ihtiya  ından kaçabileceğini mi sandın?"

"Tek yapmamız gereken bir tedavi bulmak." Kontrolsüz bir şekilde kamburlaştı, parmakları içinde nazikçe hareket ederken kalçaları elini sıktı.

Bu kibarlık onun ifadesiyle o kadar çelişiyordu ki, kendini korku ve dayanılmaz bir zevk arasında sıkışmış hissetti.

"Tedavi mi?" diye sordu ona dikkatle. "Bunun bir tedavisi olduğuna inanıyor musun Charity?" Parmakları hareket etti, geri çekildi, sonra bir kez daha zorla içine daldı.

Charity boğazından kaçan çığlığı ya da vücudunu parçalayan zevki durduramadı. Elektrik enerjisiyle dolu minik parmaklar her sinir ucunu okşadı. İki geniş parmağın sert okşaması onu daha da yakınlaştırırken, amcığı iki geniş parmağın etrafında spazm geçirdi. doruğun eşiğinde.

"Aiden, bana bu şekilde işkence etme." Parmaklarını içinde hissederek ürperdi, onu geriyor, hazırlıyordu.

Kadın onu izlerken daha da yaklaştı, yüz ifadesi gergin ve öfkeliydi ve tahrik olmuştu. Dudakları neredeyse dudaklarına değene kadar ona doğru eğildi ve kadın beklentiyle dudaklarını yalayana kadar onu baştan çıkardı.

"Geçen sefer yaptığın gibi dilimi al Charity," diye fısıldadı. "Beni ne kadar çaresizce istediğini göster bana."

Son seferinde olduğu gibi, emiyor, alışılmadık tadın tadını çıkarıyordu Beyninin uzak bir köşesinde, böyle bir şey yapmaktan sakınması gerektiğini biliyordu. Hisler artmıştı,.. duyularını bu şekilde alevlendirdi.

Dili kızın dudaklarının arasından kaydı ve kız daha ne yapacağını bilemeden dudakları dilinin üzerine kapandı, dilini ağzının içine çekerken geri çekildi. Ağzında tatlı bir baharat patlamasının, bir yaz fırtınasının, ateşli bir ihtiyaç şokunun tadını aldı. onu bunalttı. Kolları adamın omuzlarına gitti, adam onu öperken tırnakları adamın etini kavradı. Şehvetli, açgözlü dudakları onun üzerinde gezindi,

O inanılmaz tadı ağızına, duyularına daha fazla çekmek için mücadele ederken bile dili onunkini okşuyordu.

Omzunun altındaki kol onu daha da yakına çekerken, başını eğerek ağzının kontrolünü derinleştirdi. Uyluklarının arasındaki el, amını öfkeli bir ihtiyaç alevine dönüştürdü. Nemli itişlerin ve kadının boğuk inlemelerinin sesleri adamın sert inlemelerine karışıyor, açlığın baş döndürücü senfonisi içinde etrafında yankılanıyordu.

Ağızını ondan kurtardığında, özlemle haykırdı, ona uzandı, deneyimlemek için çaresizce

ateşli cazibenin ve tatlı özlemin karışımını kendi dilinde tam anlamıyla tadabiliyordu.

"Beni öldürüyorsun," diye inledi, dudakları çenesi boyunca boynunun hassas derisine, sonra da omzuna doğru ilerledi.

Dudakları yaranın üzerine kenetlendiğinde ve dili Nemli, sıcak darbelerle onu okşarken, zevkten ve vücudunda hızla yükselen ısıdan nefes almak için savaştı. Kanı sanki sanki damarlarında kaynıyordu. Onu içten dışa ısıtıyor, vücudunun her santimine dokunmasına duyduğu ihtiyaçla diri diri yakıyordu. Parmaklarının amcığının içindeki hafif okşayışları onu sadece daha yükseğe çıkardı, daha vahşi hale getirdi.

"Dostum," diye homurdandı, onun üzerinde hareket ederken, protesto için haykırırken parmakları vücudundan .

"Kabul et Charity, sen benim eşimsin."

"Senin. "Nefes bulabilseydi bu kelimeyi haykırabilirdi. "Senin, Aiden."

Adam kadının kalçalarının arasında hareket etti, siki kadının amının ıslak açıklığına sürtünürken iniltisi kadının boğuk çığlığıyla eşleşti. Sonra tekrar hissetti. Kalın sıvı sıcaklığının sert fışkırmasını. Kafasını toplamak, ne olabileceğini analiz etmek için mücadele etti.

"Düşünme," diye fısıldadı, başını kızın içine daha derin bastırarak açıldı. Bunu tekrar hissetti, hassas dokusunun buna verdiği dalgalanan tepkiyi hissetti. Tepkinin tüylü parmakları içinde titriyor gibiydi, üzerine yıkanan özlemin sert titreşimleriyle onu çıldırtıyordu. Ona içinde ihtiyacı vardı. Derin ve sert.

Adam yavaşça bastırıp onu doldururken, ona sahip olurken duyuları boğulmuş, vücudu rahatlamak için çığlık atıyordu. Girişin alternatif aşamalarında adamın sikinden gelen boşalmaların farkındaydı. Her biri Biri vücudunu salladı, onu daha da ısıttı. Sersemlemiş bir halde ona baktı, akıl sağlığı için savaşıyordu ve adamın bir kez daha onu kavramasına izin vermeye niyeti olmadığını fark etti.

"İşte bebeğim," diye fısıldadı nazikçe, tamamen içine oturduğunda. Aleti rahim ağzına sürtünüyor, sanki şimdi serbest kalması için mükemmel bir şekilde dizilmiş gibi hissediyordu. Titriyordu, izliyordu Gözlerinin fırtınalı derinliklerine baktı, ifadesindeki cinsel niyeti gördü.

"Bana ne yapıyorsun?" diye haykırdı, elleri adamın kollarına kayıyordu, kalçaları onun için genişçe açılmıştı, dizleri kazığa daha sert bastırırken bükülmüştü.

"Seninle çiftleşiyorum Charity," diye fısıldadı derinden. "Bedenlerimizi hisset.

Başka bir erkeğe hiç bu kadar mükemmel uyum sağlayabilecek misin? Hiç bu kadar derinden hissettin mi?"

Onunla çiftleşiyordu. Ona sahip oluyordu. Ona sahip oluyordu. Vücudu açgözlü bir niyetle onu kavrasa da gözlerinden yaşlar süzüldü.

"Uyuşturucu," diye fısıldadı umutsuzca, onun iddialarını reddederek. "Uyuşturucu yüzünden."

Adam sikini neredeyse amının kavrayan derinliklerinden çıkarırken boynu kavislendi, ancak sinir uçlarını lezzetli bir ateşle okşayan sıcak, tam bir itme ile geri döndü.

"Uyuşturucu mu? "Sesi şehvet ve öfkeyle titriyordu. "Hisset beni, Charity. Uyuşturucu vücudunu şekillendirdi mi?"

Bu ateşli küçük amcığı bana bu kadar mükemmel uyması için mi şekillendirdiler? Hisset beni, lanet olası." Onun içine daha derin bastırdı. "Rahiminin açıklığı sikime mükemmel bir şekilde uyuyor, açgözlü ağzı tohumum için açıldı, ve sen buna uyuşturucu mu diyorsun?"

"Aiden, lütfen. "Sarsılarak , serbest kalmak için o kadar çaresizdi ki bu ihtiyaç onu öldürecekmiş gibi hissediyordu.

Sanki daha fazla kendine yardım edemeyecekmiş gibi, sert ve ağır bir şekilde içine girmeye başladı, onu aldı, vuruş üstüne vuruş yaptı. nefes nefese kaldı ve nefes almak için savaştı.

"Sana kanıtlayacağım dostum," diye homurdandı, bir eli kızın saçlarına yapıştı ve dudakları kızın omzuna inerken başını yana doğru çekti. "Bunun bir çiftleşme mi yoksa uyuşturucu mu olduğunu sana kanıtlayacağım. Beni hisset, Charity. Beni ruhuna kadar hisset."

Dudakları omzundaki izi kapattı, dişleri onu sert ve hızlı bir şekilde becermeye başlarken kazıyordu. Amcığı, dalan piston darbelerinin etrafında sıkılaştı, açıldı, sonra iddia edebileceği son akıl sağlığını kaybederken horozunun etrafında kenetlendi.

Parlak zevk dalgaları vücudunu kırbaçlıyor, amcığının genişliğine uyum sağlamak için gerilmesiyle sıkışan acıyla karışlıyordu.

onun sikini. Zevkle savaşamadı, ihtiyaçlarla savaşamadı Vücutunu yırtıp geçti. Bacakları kalktı, ayak bilekleri adamın sırtının küçük kısmına kilitlenerek daha da yaklaştı. Yeni pozisyonu, şişmiş klitorisini adamın leğen kemiğinin her seferinde hararetle okşaması için aynı hizaya getirdi.

Amcığı adamın sikinin etrafında kasıldı ve onu zevke boğdu. Çok iyiydi. Çok sıcaktı. Çok fazlaydı. Adamın itiş gücü arttıkça tırnakları adamın omuzlarını ısırđı ve adamın sikiindeki sert, derin şişmenin başladığını hissetti.

"Hayır." Adamın saçlarını tutmasına karşı koydu ama çekiştiren baskı sadece başka bir okşamaydı, diğerklerine eklenen başka bir histi. "Aiden, lütfen," diye haykırdı, amının ona daha sıkı yapıştığını hissederken, içgüdüsel olarak gelecek olana hazırlanıyordu. Onun Rahmi ürperdi, göğüs uçları adamın göğsüne doğru daha da şişti, kan damarlarında kabardı, daha sert, daha hızlı, patladı...

Orgazm onu vurduğunda, kendini kaybetti. Tek bildiğı, tek hissedebildiğı, Aiden içine kilitlenirken, siki onu doldururken, tohumu içine fışkırırken, üzerinde titreşen acı verici zevkti. daha fazla hissin ısıtılmış patlamaları.

Zevk/acı vücutunun hücrelerini, her molekülünü kırbaladı. Sinir uçları kendinden geçerek patladı, kas ve dokuları coşkuyla. Bacakları adamın etrafında daha sıkı kenetlenirken attığı çığlık, aldığı zevkle ve rahmi sert, nefes kesici bir titremeyle karşılık verirken ektiğı acıyla doluydu. Nefesini çaldı, yankılanan bir orgazmı onu yıkadı, o kadar şiddetli, o kadar sıcaktı ki onu sonsuza dek değıştirecek.

"Benimkini." Vücutu kendi salıverilmesiyle sarsılırken, hırıltısı omzunda titreşen, hayvansı bir sestti.

İçine sert bir tohum fışkırdı. Tepki olarak ürperdiğinde onu karaya bağlayan düğüm zonkladı, nabız gibi attı. Saniyeler sonra

eylem tekrarlandı. Aletinin her zonklayışı, acı veren bir başka nabız atışıydı.

Vücudunun içinde bir zevk; rahminde bir başka sıcak, zengin meni atışı. Bacakları adamın kalçalarından güçsüzce kaydı, amcığının içindeki şişlik hafiflemeye başladığında kolları yanlarına düştü, sert zonklama yavaş yavaş . Aiden'in vücudu ona karşı rahatlatıcı bir ağırlıktı, asla bilemeyeceğini düşündüğü bir sıcaklık... Ta ki o hareket edene kadar.

Gözlerini açtı ve adamın yavaşça yanına doğru ilerleyişini dikkatle izledi. Zevkin yankıları hâlâ bedenini titretiyordu, ancak işkence gibi gelen uyarılma hissi şimdilik hafiflemişti.

"Bir çiftleşme. "Onu izlerken karanlık sesinden güven fısırlıyordu. Pişmanlık içini doldurdu, dudaklarını küçük acı bir gülümseme şekillendirirken onu yıkadı.

"Bir çiftleşme mi?" diye sordu ona üzüntüyle. "Hayır Aiden, çiftleşme değil. Bir tepki. Başka bir şey değil."

On Altıncı Bölüm

"Ayakların çok daha iyi durumda. Belli lanet olası ilaçlar bir işe yaramış."

beslemiş, yıkamış, kurulamış, giyinmesine yardım etmiş ve hızla yaralanan ayaklarına iyileştirici merhem sürdükten sonra yeniden bandajlamıştı. Ertesi sabah ayaklarındaki iyileşmekte olan yaralar. Bir gece önce ya da bu sabah çiftleşmeyi reddettiğini kabul etmemişti.

Bu onu çileden çıkardı. Çiftleşmelerinin bilgisini iliklerine kadar hissedebiliyordu. Bu onun bir parçasıydı. Eşi olmasaydı vücudu ona kilitlenmez, şişme meydana gelmezdi. Ve bu, ona ilaçlar verilmeden önce meydana gelmişti. Bunu biliyordu ve onun da bildiğini biliyordu. Ama yine de inkar etti.

"Armani'yi görmem gerek," dedi adam önünde doğrulurken ve yatağın yanındaki komodinin üzerine koyduğu tarağı alırken.

Yatağın kenarına oturmuş, onu dikkatle izliyordu. "Bunun farkındayım. Arkanı dön de saçını tarayayım."

Yavaşça döndü ve adam nemli saçlarındaki düğümleri çözmeye başlarken yatakta bağdaş kurarak oturdu.

"Aiden. "Sesi yorgundu. Ona zorla yaptırdığı doyurucu kahvaltıdan ve uzun banyodan sonra bile hâlâ çok solgun görünüyordu, vücudu en ufak bir eforda titriyordu.

"Sen ıslanırken Armani'yi aradım," dedi ona sessizce, bunu daha fazla erteleyemeyeceğini biliyordu.

"Test yok, Charity. Vücudun buna hazır değil, her ne kadar Öyle olduğuna inanıyorum. Uyarılma ve bunun sonucunda ortaya çıkan cinsel aktivite çok fazla. Kendini daha fazla zorlamana izin vermeyeceğim. gerekli."

Vücudu çok az da olsa gevşedi.

"Teşekkür ederim." Kadının sesindeki rahatlamayı duydu ve göğsünün sıkışmasına şaşırdı.

"Charity," diye fısıldadı, kadın titrerken ona doğru eğildi Ellerinin altında. "Bana duyduğun bu ihtiyacın bir tedavisi olduğuna umutların var. Tedavisi yok. Bu doğal. İster İster kabul edin ister etmeyin."

Sanki gözyaşlarını tutuyormuş gibi nefesinin kesildiğini duydu. Bunun doğru olup olmadığını kontrol etmedi, doğru olup olmadığını bilmek istemedi.

Paylaştıkları bağ yüzünden ağladığını bilmek, onu paramparça ederdi. İçinde bir şey olduğunu düşündü. Bir şekilde, bir yıl içinde

birkaç gün içinde, altı uzun yıl boyunca onu ayakta tutan nefreti kaybetti.

Sadece bu değişim bile yeterince ani olmuştu. Onu eşı olarak kabul ettiğini fark etmek ve onun bunu inkâr etmesi onu rahatsız etmekten de öteydi. Bu onu çileden çıkardı.

"Bu bir virüs," dedi basitçe. "O kadarını takip ettim. Erkek menisinde bulunan ve yumurtalıklara bulaşan bir hormon tarafından tetikleniyor..."

"Dur, Charity." Parmağını Charity'nin dudaklarına götürürken bir parça de olsa gülümsedi. "Bunun nasıl ya da neden olduğunu bilmek gibi bir arzum yok. Değiştirilemeyecek şeyleri kabul etmek için buna ihtiyacın varsa,

o zaman seninle dövüşmeyeceğim. Ama bu süreçte kendine zarar vermene de izin vermeyeceğim. Armani bunu biliyor ve dikkatli olması gerektiğini de biliyor. Ama sen de duyacaksın. Eğer seni olumsuz etkilediğini görürsem, buna bir son ."

Alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı ve ima edilen meydan okuma karşısında adamın sikinin seğirmesine neden oldu. "Ben zayıfım Aiden, aptal değil."

Yorgun bir şekilde iç çekti. "Hayır, aptal değilsin, sadece inanılmaz derecede inatçısın. Bu inatçılık beni azdırıyor, Charity."

"Tanrım, Aiden, neden bu konuda romantik olmuyorsun," diye homurdandı, yüzü uyarılma ve utangaçlıkla kızarıırken.

Kendine engel olamadı. Kadının önünde diz çöktü, yüzünü ellerinin arasına aldı ve dudaklarını onunkilerin üzerine koydu. İpeksi kıvrımların dokunuşun altında ayrılırken titrediğini hissetti. Ve bekledi. Daha ileri gitmedi, sadece dudakların dudaklara nazikçe vuruşuyla yetindi, ta ki kızın dili dışarı çıkıp ürkekçe ona doğru okşayana kadar. Elleri omuzlarına yükseldi, boynuna doğru kayd ve adam öpücüğünü yumuşak, rahatlatıcı tutmak için mücadele etti.

Aralarında yükselen sıcaklık. Öpücüğünü sikiindeki ateşi daha da alevlendirirken onu vücudunun her hücresinde hissedebiliyordu. Sonunda çaresizlik içinde geri çekildi.

Başparmağı nemli kıvrımların üzerinde kaydı.

"Belki de eğitim sırasında romantizm derslerini kaçırmışımdır," dedi üzüntüyle ve kapı çalınırken ondan uzaklaştı.

"Bu iyi doktor olmalı," diye iç geçirdi ve kapıya yöneldi. Kendi kendine buna izin vereceğine söz vermişti.

Sahiplenme içgüdülerini, kızının bir şekilde daha da zayıflamasına duyduğu öfkeyi bastırdı. Hızla kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtı. Armani orada duruyordu, gözlerinde o lanet olası alaycı parıltı, hareketli ağzında kendini beğenmiş bir gülümseme vardı.

"Onu çok iyi eğitmişsin," diye ısırdı içeri girmesi için kenara çekilirken. Kadın içeri girmedi. Bunun yerine onu yakından izledi.

"Onu görmeden önce, henüz anal yoldan almadınız mı bilmek istiyorum."

Bazen bu lanet kadın çok meraklı olabiliyordu. Sık sık kadının bunu sırf diğerlerinin dengesini bozmak için kasıtlı olarak yapıp yapmadığını merak ederdi.

Aiden dişlerini sıktı. "Hayır," diye sonunda. "Henüz değil."

Aniden başını salladı. "Başka bir şey daha. Fiziksel olarak nasıl?"

Neden ona soruyordu ki? "Kendin

gör," diye hırladı.

Başını salladı. "Önce senin fikrin, Aiden. Kolayca sormuyorum."

Derin bir nefes aldı. "Şu anda bile titriyor. Solgun ve zayıf ve uyarılma gücünü tüketiyor. Endişeleniyorum..." Ve bu nedenle testin başlamasına izin vermişti. Başını salladı.

aniden odaya daldı ve sanki artık orada değilmiş gibi yanından geçip gitti. Aiden başını salladı ve kapıyı kapattı. Onun için artık orada olmadığını biliyordu.

Şimdi, gidecek miydi, yoksa kalacak mıydı? Döndü ve adımlarını mutfak masasına oturdu ve beklemeye başladı. Hiçbir şekilde gitmiyordu.

* * * * *

"Charity, seni görmek güzel." Nikki'nin gülümsemesi genişti, siyah gözleri mizahla ve muhtemelen ihtiyaç duyduğundan daha fazla bilgiyle doluydu, Diğer kadın odaya girerken Charity düşündü.

"Tam zamanında geldin," diye söylendi. "Aiden'ın seni bu kadar oyalamasına izin verdiğine inanamıyorum."

Nikki'yi tanıyordu. Herhangi bir zamanda Aiden'ın üzerine kolayca gidebilirdi. Nikki omuz silkti. "İnatçı adam. Irklar her zaman mantıklı değildir, Charity. Tabii burada erkek ırklardan bahsediyoruz. Genellikle dişiler biraz daha mantıklı davranır."

"Ne sıklıkla?" diye sordu Charity eğlenerek.

"Hmm, bazen," diye güldü Nikki duvardaki sandalyeyi yatağa doğru sürüklerken. "İşte." Ağır ağır oturdu, koltuğun yastıklı rahatlığında arkasına yaslandı. "Anlat bakalım."

Charity içini çekti. Nikki'nin bilmek istediklerini söylemesine gerek yoktu; Charity artık ne yapacağını biliyordu.

"Keegan çok daha fazlasını biliyor," diye iç geçirdi yorgun bir şekilde. "Gerçekten bildiğim tek şey, yapılan kesğin

rahim içine ilaçları doğrudan uygulamak ve rahim içindeki bazı değişiklikleri görmek içindi. Ancak yumurtalıkları kontrol etmediler, ki ben değişimin burada meydana geldiğine inanıyorum. Bu testlerin yakında başlaması planlanıyordu. Benim vardığım sonuçların şüphelenmeye başlamışlardı."

Nikki başıyla onayladı. "de o kadarını takip ettim, Hope ve Faith'in yardımı. Kan, tükürük ve vajina örnekleri aldım.

bilinçdışı bunu destekliyordu. Ancak vücudunuzdaki değişiklikler çok daha ilerlemiş durumda."

Charity başıyla onayladıktan sonra arkadaşına baktı. "Ellerinde Aiden'in menisinden örnekler vardı Nikki. Dün gecenin kayıtları da ellerindeydi. Laboratuvarlar. Neler olduğunu bilmiyorum ama kanımdaki anomalileri onun menisiyle eşleştirdiklerinde iğneler başladı. Ondan sonra size söyleyebileceğim çok az şey var. Sadece hatırlamıyorum."

"Nasıl yaptıkları, neyi başardıklarını anlamak kadar önemli değil," diye iç geçirdi Nikki. "Piçler. Hiçbir zaman çok zeki olmadılar."

"Nikki, bunu tersine çevirmenin bir yolunu bulmalıyız," diye fısıldadı. "Yakında, gerçekten gebe kalmadan önce."

Charity onu izlerken Nikki endişeyle kaşlarını ovuşturdu.

"Aiden sevdiğini biliyor mu Charity?" diye sordu sonunda merakla. İçinden bir şok geçti. "Uyuşturucu yüzünden..."

"Charity, ben bile altı yıl önce bu adamı sevdiğini biliyordum. O biliyor mu?"

Charity başını salladı. "Bu aşk değildi, Nikki. Gerçekten değildi. Onun ölmesini istemedim."

"Hmm. "Nikki uzun sessiz anlar boyunca onu izledi. "Tamam, başlayalım o zaman." Diğer kadın ayağa kalkarken yanında taşıdığı kalın siyah çantayı eline aldı. "Neye ihtiyacım olduğunu biliyorsun Charity."

Charity kapı aralığına baktı.

"O daha iyi bilir." Nikki onun bakışlarını takip etmedi. "Biz çağırmadıkça ya da sen buraya gelmeyecek." Ona baktı. "Sana dokunmam için ayakta durabilir misin?"

Charity kollarını ovuştururken derin bir nefes aldı. Vücudu daha şimdiden bu fikri reddediyor gibiydi. Olacakları düşündükçe tüylerinin diken diken olduğunu hissediyordu. Kötü anılar, diye kendine söylemeye çalıştı. Hepsi bu kadardı. Ama bir şekilde bunun tamamen doğru olmadığını biliyordu.

"Normal mi?" diye sordu temkinli bir şekilde.

"Görünüşe göre çok normal," diye iç geçirdi Nikki. "Bu da, projenin ilk aşamalarında herhangi bir numune almayı çok zorlaştırıyor. Çiftleşme. Hope, Wolfe onu ilk aldıktan sonra haftalarca hiçbir şekilde dokunulmaya dayanamadı. Faith onu ilk test ettiğimde sadece işaretlenmişti, bu yüzden o kadar da kötü değildi. Jacob'la birlikte döndüğünde ilk aşamayı çoktan geçmişti. İhtiyacım olan örnekleri seninle birlikte alabileceğimi umuyorum, Charity."

"Onlar için hafifledi mi?" Charity kaşlarını çattı ve bunun gerçekleşmesi için hangi mucizenin gerektiğini merak etti. "Nasıl?"

Nikki yüzünü buruşturdu. "Anladığım kadarıyla, bunun belli bir doruk noktasıyla bir ilgisi var. Buna ulaşıldığında, hafifliyor."

Korunuyordu. Charity'nin gözleri ona dikildi. "Devam et,"

dedi usulca.

"Gidecek hiçbir yer yok. "Nikki omuz silkerek ince ellerine bir çift ameliyat eldiveni geçirdi. Sonuncusunu da yerine takarken bant bileğine yapıştı. "Gerçi bu ikisinde anal seks sırasında meydana gelmiş gibi görünüyor. Umarım yakında bunu yapabilecek bir eş bulurum. normal şekilde başarın." Sesi dikkatlice yumuşaktı, ancak onu izlerken gözleri keskindi. Charity gözlerini kırpıştırarak ona baktı, şok içindeydi. "O zaman bir tedavi bulabileceğimizi umalım," dedi sakinçe. "Çünkü anal şeyin işe yarayacağını sanmıyorum."

Nikki kan örneği almak için şırıngayı hazırlarken kıkırdadı. "Evet, umabiliriz ama ben daha çok başka düşünüyordum.

Bakalım bir örnek alabilecek miyim?"

Muayene korkunçtu. Eğer Charity laboratuarda, sedyeye bağlıyken, vücudu her şeyi protesto ederken kötü olduğunu düşünseydi Dokunmak, bu daha kötüydü.

Her dokunuş acı veriyordu. Nikki ona dokunduğunda, ne kadar nazik olursa olsun, etini kemiklerinden sıyıran bıçaklar gibiydi.

"Sakin ol Charity. "Diğer kadının fısıltısı alçak perdeden olsa da neredeyse bir saat sonra bile hâlâ endişeliydi. "Neredeyse bitirdik."

Diğer kadın onu yoklarken Charity kabaca nefes aldı Midesini, Charity'nin bildiği yumurtalık iltihabını kontrol ediyordu. Vücudunu tanıyordu, vücudundaki değişikliklerin incelenmesi, test edilmesi gerektiğini biliyordu ama daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu.

Ter vücudunu kaplamış, giysilerini ıslatmıştı. Yumrukları İçini burkan protestoyla savaşırken battaniyeye sıkıca sarıldı. Nikki ona her dokunduğunda. Aiden'in bıraktığı izden başlamıştı. Deriden bir örnek alınmış, bölge kontrol edilmişti. Charity iyice irkildi ve doktor aşağı doğru ilerledikçe tepki daha da kötüleşti.

"Charity, vajinal örnekler almalıyım," dedi nazikçe, kapıya bakarak. "Biraz dayanabilir misin?"

"Acele et. "Çıplaktı, gerçekte var olmadığını bildiği bir ürpertiden titriyordu ve kontrolünü yeterince uzun süre elinde tutamayacağından korkuyordu.

"Dur. "Aiden'in sesi soğuk ve öfkeliydi, odaya girerken iki kadını da ürküttü. "Lanet olsun, Armani, ona ne yaptığına bir bak. Defol git buradan."

"Hayır," diye soluk soluğa bağırdı Charity, doktoru kendisinden uzaklaştırmaya çalışırken yüz ifadesi neredeyse ölümcüldü. "Aiden, yardım et

beni." Vücudunun titremesine, engel olamıyordu. "Lütfen, bitirmek zorunda."

Adam şaşkınlıkla ona bakmayı bıraktı. "Charity, bu seni öldürüyor. Sen Lanet bir ceset gibi görünüyorsun," diye bağırdı ve kız tepki olarak irkildi. "Benden ne yapmamı istiyorsun?"

Ne yapması gerektiğini bilerek ona baktı. "Beni aşağıda tut," diye ısırdı. "Bırak sınavını bitirsin, Aiden. Lütfen, bana yardım etmelisin."

On Yedinci Bölüm

Kızın çığlıkları hâlâ kafasının içinde yankılanıyordu. Aiden verandada oturmuş, diğer uçtaki salıncakta oturan sessiz doktoru görmezden geliyor ve ona bakıyordu

yavaş yavaş kararan gökyüzüne baktı. Elleri titriyordu. Onlara baktı ve daha önce hiç böyle titreyip titremediğini merak etti.

Çocukken bile gergin bir tip değildi. Elleri güçlü kalmıştı; korku onu hiç kırmamıştı. Yine de şimdi, sert bir soğukta bir bebek gibi titriyordu.

Yine de Charity'nin salladığı kadar sert değildi. Ve o da çığlık attı. Armani vajinal muayeneye başladığı anda kadının çığlıkları boğazını parçalamıştı. Ve Armani onu zapt etmek zorunda kalmış, vücudu kendisinininkinden başka her türlü dokunuşu protesto ederken vahşi ve dehşete düşmüş gözlerini izlemişti.

"Ne kadar uyuyacak?" Boğazını temizledi, hâlâ kulübeden ayrıldığı anda ortaya çıkan tepkiyle savaşıyordu.

"Umarım, bir süre. "Armani'nin sesi kalındı ve pişmanlıkla doluydu.

"İhtiyacın olanı aldın mı?" Ona bakamıyordu. Bakarsa onu öldüreceğinden korkuyordu. Sonra onun gözyaşlarını hatırladı. Ona bir kez bakmasına izin verdiğinde, gözlerinden yaşlar akmıştı.

"Umarım yapmışımdır," diye ısırdı sonunda. "Yüce Tanrım, Aiden, ona neler olduğunu bilmiyorum. Yumurtalıkları şişmiş, rahim ağzı sanki doğurganlığın ilk aşamalarında değil de hamileliğin son aşamalarındaymış gibi açık. Ne Hope ne de Faith böyle bir acı yaşamadı. Onu almaya kendinizi nasıl ikna ediyorsunuz?"

Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Ona dokunduğumda, Armani, vücudu sadece zevk alır. Ona acı veren senin dokunuşundu."

O konuşurken kadın ürperdi. "Tanrım, Aiden. Ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Ona dokunma," diye . "Çiftleşme tamamlanana kadar, Nikki, kimse ona dokunamaz. Sana bunu anlatmaya çalıştım, ne yaptığımı açıklamaya çalıştım. hissettim."

Kaşlarını çattı. "Bunu biliyor muydun?"

Parmaklarını telaşla saçlarının arasından geçirdi. "Bilinçli olarak değil. Onu test etme düşüncesi bana iğrenç geliyordu ve nedenini açıklayamıyordum. Nedeni buydu. İçgüdüsel olarak biliyordum..." Durakladı. başını salladı." Bunun ona ne yapacağını biliyordum."

"İnanç ve Umut değişimde bu kadar ilerlememişti," diye fısıldadı ayağa kalkıp elindeki çantayı alırken. onun örneklerini içeriyordu. "Ne yapacağımı bilmiyorum Aiden. Ya da ona nasıl yardım edeceğimi."

Yorgun bir şekilde başını salladı. "Tedavisi yok," dedi usulca. "O bunun düzeltilebileceğini düşünüyor. Sen de düzeltilebileceğini düşünüyorsun..."

"Aiden, bunun düzeltilemeyeceğini biliyorum. Ve sanırım Charity de biliyor. Siz onun sözlerini duydunuz ama ben onun korkularını gördüm." Ona doğru yürüdü, verandanın basamaklarında onun yanına oturdu. "Laboratuardayken, onunla konuşabildiğim birkaç seferde, bana Sen. İyi miydin? Sana bakacak birini buldun mu? Ona hiç sordun mu? Bu sorular birçok farklı şekilde ortaya çıktı.

ama hep oradaydılar. Ve bunların ardındaki duygular onu dehşete düşürüyor."

"Bu bir çiftleşme..."

"Hayır, Aiden. Kendini inandırmaya çalıştığın gibi değil. Charity seni sevdi. Sen o meniyi onun boğazından aşağı atmadan önce. Senden bahsetti, senin hakkında yazdı ve kendini kurtaramadan önce kendini öldürtmeyi başaracağın için gözyaşlarına boğulacak kadar endişelendi. çekildi. Bu onun için bir çiftleşme değil, bir aşk. Ve onun inkar ettiği şey de bu kısmı."

Aiden başını salladı. İçinin derinliklerinde bir yerlerde bunu biliyordu. Ama Charity'ye duyduğu sevgi ne olursa olsun uzun zaman önce ölmüş . Ve yaşamak için sahip olabileceği her türlü yetenek hayatta kalma mücadelesinde yavaş yavaş yok oldu. Çok sertti, çok baskındı.

"Peki ya vücudu?" diye sordu sonunda. "Ona dokunabilirim, onu saatlerce sevebilirim ve asla acı çekmesine neden olmam. Orada ne oldu?"

Adam ona bakarken o da geceye baktı. Sükûnet içinde, düşünceli bir ifadeyle kaşlarını çatmıştı. "Kedigillere benziyor," dedi sonunda. "Küçük bir dereceye kadar, Umut ve İnanç
Bu kadar aşırı olmasa da bunu yaşadım. Nedenini bilmiyorum ama öğrenmeye niyetliyim."

Ayağa kalktı ve yüzünü ona dönmeden önce yere doğru adım attı.

"Tedavisi olduğunu düşünüyor, Aiden," dedi ona basitçe. "Sen ve ben ikimiz de daha iyi biliyoruz. Onunla nasıl başa çıktığına dikkat et, yoksa senden de kaçabilir. Eğer kaçarsa, onu bir daha asla bulamayabiliriz."

Gözleri kısıldı. "Bana söylemediğin şey ne, Armani?"

Dudakları gizemli bir şekilde kıvrıldı. "Sadece Charity'nin sana açıklama hakkına sahip olduğu şeyler... Adımlarına dikkat et dostum, yoksa sahip olmayı hayal ettiğinden çok daha fazlasını kaybedebilirsin."

Ve bu sözlerle birlikte arkasını dönüp gecenin içinde kayboldu. Aiden yorgun bir şekilde iç geçirdi ve eve geri dönerek eşinin uyuduğu yere gitti.

Muayenenin yarısında talep ettiği sakinleştirici onun için biraz daha kolay olmuştu. Kadının bu işin tamamlanmasını talep etmeye devam etmesi onu dehşete düşürmüştü. Kadın çaresizdi, Vücutlarını bağlayan kimyasal reaksiyonun bir tedavisi olduğundan emindi. İçgüdüleri Aiden'ı tedavi olmadığı konusunda uyarmıştı. Doğanın koyduğu bağları koparmak mümkün değildi. O da bunu kabul etmişti; onunla daha fazla savaşmayı reddetti. Yıllarca ona olan nefretini beslemişti ama onu bir kez daha gördüğünde, ona dokunduğunda Ondan asla kurtulamayacağını kabullenmişti. Ne vardı

Altı yıl önce o laboratuarlarda yaşananların hiçbir önemi yoktu. Onun yapacağından fazlasını yapmamıştı. tek yolla eşini kurtarmıştı. Ve şimdi o da aynısını yapacaktı. Artık sınav yok. Yatak odasına doğru ilerledi, soyundu, uyurken ona baktı.

huzursuzca. Vücudunda her ne değişiklik oluyorsa

Tamamlandı, başka kimsenin ona dokunmasına, onu zayıflatmasına izin verilmemeli.

Son iki günde kaydettiği ilerleme birkaç saat içinde yok olmuştu. Bir kez solgun, zayıf ve sıkıntı içindeydi.

Yatağa, onun yanına doğru ilerledi ve onu kollarının arasına çekti. Kızın iniltisi göğsünün sıkışmasına, boğazının kapanmasına neden olurken, kız onun bedenine gömüldü. Kız üşümüştü. Üzerini örten battaniyelere ve odada yanan ateşe rağmen iliklerine kadar üşüdüğünü hissetti.

Sonunda, acı dolu saniyeler süren vücut ovuşturma ve

kazarak, kendisine uygun görünen bir yer buldu. İç çekti.

derinlemesine ve bir kez dinlenmek için yerleşti. Ne yazık ki, siki artık dolmuştu, zonkluyordu ve o kıvrak vücudu talep ediyordu.

çok hassas bir şekilde sürtündü. Yorgun bir şekilde i çekti. Bu eş ii gün geçtikçe daha da karmaşık bir hal alıyordu.

On Sekizinci Bölüm

"Daha önce gidemediğimiz için bugün kasabaya gitmek hoşuna gider diye düşündüm."

Aiden ertesi sabah kahvaltı tabaklarını masadan kaldırdıktan sonra sandalyesini onunkine yaklaştırdı ve kızın ayaklarını kucağına aldı. Çok sessizdi, çok düşünceliydi. Çok fazla tahrik olmuştu. Bu koku onu öldürüyordu. Ama önce onun rahatlamasını, yerleşkeden, Armani'den ve yataktan uzaklaşmasını istiyordu. Kız ona baktı.

Sürpriz. "Ben de bunu merak ediyordum. Neden bunu yapmak istiyorsunuz? Arabaya servis mi?"

Ona doğru sırtıttı. "Ne görebildiğimi görmek için."

Kadının yüzündeki duygu oyunlarını izledi; en başta verdiği belirsiz cevaptan duyduğu hayal kırıklığı vardı. Etkileyici yüzü her zaman onu kışkırtıyor ve hayrete düşürüyordu. Başkaları onun fark nadiren fark ederdi: Kaındaki bir kayma, kahverengi gözlerindeki bir parıltı, dudağındaki hafif bir seğirme ya da burnunun her an değişebilen gergin izgisi

An.

Yüz kaslarındaki ince değişiklikler

fark edilmiyordu ama nedense hep dikkatini çekiyordu. Laboratuarda da aynısı olmuştu: Ellerinin hareketini örten göğüslerine dikkat çekmek için vücudunu dikkatli bir şekilde kaydırıyordu. Ya da her karşılaşmalarında fark ettiği gibi, gözlerindeki kaslar gerilmiş olsa da parlak bir gülümseme. Farklılıklar çeşitliydi, neredeyse tespit edilemezdi ve çoğunu sevimli buluyordu. Özellikle de bakışlarının sabit durup onu izlemesi, beklemesi, ifadesinin nötr olması, sinirlenmeye başladığının açık bir .

"Eğer biri bize saldıracak olsaydı, bunu yapmak için ihtiyaç duydukları bilgiyi elde etmek üzere kasabayı bir durak noktası olarak kullanırlardı. 'Düşmanın zayıf noktasını bulmak' her zaman ilk önceliktir. Anlaştık mı?"

"Katılıyorum," diye yavaşça cevap verdi. Burnunun ucu küçük bir seğirme gibi esnedi. Küçük değişimlerden etkilenen adam devam etti.

"Sen ve ben kasabadan geçeceğiz, belki bir fast food restoranında atıştırmak için duracağız, geri dönmeden önce günün tadını çıkaracağız.

Bize gereksiz ilgi gösteriliyor. Sonra diğerleri etrafta beklerken biz buraya döneceğiz, ne söylendiğini, kimin soru sorduğunu ve neler olduğunu dinleyeceğiz."

Burnu tekrar seğirdi. Merak mı?

"Konsey askerlerinin suikastçılarını yakalamak için sana öğrettiği taktikleri kullanıyorsun," dedi sonunda yavaşça.

"Temel olarak. "Başını salladı.

"Ve bunun farkındalar." Başını eğdi, göz kapakları sanki onları daraltacakmış gibi sıkılaşıyordu. "Şu anda düşmanını hafife alıyorsun, Aiden."

eğlence kabarıırken sandalyesinde arkasına yaslandı. "Taktikler senin uzmanlık alanın değildi, Charity,"

işaret . "Sanırım seninki kan ."

Şimdi gücenmişti. Elmacık kemiklerindeki kaslar gerilmişti, pencereden gelen güneş ışığı gözlerinin daha koyu bir renkle parlamasına neden olabilirdi ama bundan şüpheliydi. Suçlunun öfke inanıyordu.

"Seninki de küstahlıktı," diye burnunu çekti, yüzündeki ifadeyi gizleme zahmetine girmedi.

Sesinde kızgınlık vardı. "Elbette, Aiden, kasabaya bir yolculuk olurdu.

Hamburger yemeyeli uzun zaman oldu. Bir tane yiyebilirim. Ayaklarım da iyi."

Şimdi onları kucağından geri aldı ve dikkatlice yere koydu. Aiden, sürdürmeye çalıştığı hoş havayı bozmak için çok az şey gerekeceğinin farkında olarak sırtışını durdurdu. Onun ateşlenmesini, damarlarında dolaşan kanın vücudunu hassaslaştırmasını istiyordu. Yine de onun kızmasını istemiyordu. Hatta onun gülümsediğini görebilseydi iyi olurdu diye düşündü. Gerçek bir gülümseme. Zevk dolu bir gülümseme.

"Mümkünse durup ihtiyacım olan birkaç şeyi almak istiyorum. Bazı kıyafetler, ayakkabılar ve benzeri şeyler. Masrafları karşılayabilirim..."

"Konsey tüm hesaplarını iptal etti, Charity," diye söze başladı.

"Benim özel hesaplarım var," diye tersledi. "Konsey'in parasını hiç kullanmadım."

"Charity. "Sesini yumuşattı, gelecek darbenin incinmiş. "Kişisel hesaplarınız sağlam ama boş. Fonlar altı ay önce çekilmiş."

Başını eğdi ve parmaklarını yorgun bir şekilde saçlarının arasından geçirdi. "Onları bulamayacaklarını ummuştum," diye iç geçirdi. "Daha iyi bilmeliydim, sanırım."

"Güçlendiğinde buradaki yerleşkede çalışacaksın. Para konusunda endişelenmene gerek yok."

Yanakları kızardı. "Senin merhametine ihtiyacım yok, Aiden. Başka kaynaklarım da var. Sadece onlara ulaşmam biraz zaman alacak. Yine de borç için minnettar olurum. Geri ödeyeceğim."

"Kredi sorun değil." Ayağa kalktı, ne yapıp edip onun yolunu açmaya kararlıydı.

"Birkaç dükkada duracağız, ihtiyacın olan şeyleri ama kendini olduğundan daha fazla yormana izin vermeyeceğim. O yüzden düşünme beni tatlı dille ikna ."

Ağzı neredeyse açık kalıyordu. "Seni hiçbir şeye ikna etmeye çalışmadım, Aiden, senin değersiz postunu kurtarmak dışında."

"Her zaman istediğini elde ediyorsun, değil mi tatlım?" diye çıkıştı. "Çocuğu bağla ve zayıflıklarıyla oyna. Nereden bildin sen sikimi bu kadar mı?"

Soru karşısında gözlerini devirdi. "Çok belliydin, Aiden. Uyuşturucu vücuduna girdiğinde gevşek bile olsa sakin zonkluyordu."

"İzledin mi?" Açık bir eğlence içinde kıs kıs gülerken skandalmış gibi görünmeye çalıştı. Derin, sabırlı ve sürekli bir nefes aldı.

"Sen delisin," diye homurdandı. "Bana söz verdiğin araba yolculuğu ne olacak?"

Sonra kıkırdadı, bunu yapabildiğine şaşırmıştı. Yüzündeki çaresiz kızgınlık, gözlerindeki zoraki sabır parıltısı onu kızdırmalıydı. Bunun yerine ona umut verdi. Ne için umut, henüz emin değildi.

On Dokuzuncu Bölüm

Erken Colorado sonbahar geceleri gevrek ve serindi. Küçük bir ateş ve Aiden'in inşa ettiği kulübenin sıcak ortamı için mükemmeldi. Gün hiç de kolay geçmemişti. Vücudunun yaptığı taleplerle mücadele etmek daha da zordu. Acı gitmişti ama uyarılma her zamankinden daha güçlü bir şekilde mevcuttu. Onu kontrol etmek sandığı kadar zor değildi. Dostane arkadaşlık ve Aiden'in şehre giderken paylaştıkları şeyler yardımcı olmuştu. Yaptığı alışveriş biraz eğlenceli olmuştu. Yeni kıyafetler yerine

Laboratuvar üniformaları güzeldi. Ama şimdi, rahatlamak ve yatağa hazırlanmak için mücadele ederken, ihtiyaçları kendini güçlü bir şekilde belli ediyordu.

Hafif bir akşam yemeğinden kalan bulaşıkları bulaşık makinesine yerleştirdikten sonra oturma odasına ve oturma odası ile yatak odası arasındaki şöminede çitirdayan neşeli ateşe doğru yürüdü. Bir duvarın dibinde duran ekstra büyük pufu ateşin önüne çekti ve minnetle içine çöktü.

Vücudunu yastıklayarak rahatlamasını sağladı ve bacaklarını uzatarak ayaklarını yanan ateşten yansıyan sıcaklığa doğru çevirdi. kütükler. Duştan sonra giydiği hafif önlük kalçalarına kadar iniyor, oradaki etin üzerinde sıcaklığın titreşmesine izin veriyordu.

Gözlerini kapatarak Breed yerleşkesine nüfuz eden huzurun ve güvenlik hissinin tadını çıkardı. Yüksek çitlere rağmen İnfaz memurları ve iyi eğitilmiş kurtlar, burada ona Laboratuvarları ve orada bulunduğu hapsi hatırlatacak hiçbir şey yoktu. Ama burada ona Aiden'ı hatırlatacak çok şey vardı. İçine çektiği her hava onunla kokuluydu. Dünyevi bir erkeğin

Cinsellik ve şehvet neredeyse baskın geliyordu. Şimdi olduğu gibi. Vücudu ağrıdığına, onu hissetmekten başka bir şey istemediğinde Ona karşı, onun kendisine dokunduğunu hissediyordu, başına geleceklerin farkında olmasına rağmen. Göğüsleri şişmiş, meme uçları sertleşmiş ve giydiği pamuklu elbiseye doğru kabarmıştı. Neredeyse tembelce ellerini kaldırdı.

Yalnızdı, rahatlamıştı ve canı acıyordu. Elleri tamamen cinsel ihtiyaçtan kaynaklanan bir iniltiyle savaşıırken dişleri alt dudağına kenetlendi. Göğüsleri kendi parmaklarının altında hassastı, meme uçları onun dokunuşunu karşılamak için daha da yükseliyordu. Parmaklarını. Giysinin ön kısmından aşağıya doğru uzanan düğmeleri gevşeterek kenarlarını geriye doğru çekip sert kısmı ortaya çıkardı. ellerinin sıcaklığına doğru kıvrıldı. Aiden'ın ellerine orada ihtiyacı vardı. Bir meme ucunu iki parmağının arasında kavradı, dudaklarından bir nefes çekip çıkaran zevkin keskin sızısı karşısında keskin bir nefes aldı. Aiden'ın elleri daha nasırlıydı, onunkilerden daha büyüktü ama fantezi zihninin kenarlarında çalışıyordu. Aiden ona dokunuyor ve

Etinin hemen altında büyüyen bir ihtiyaç. Kulübeye dönmesine daha saatler vardı. Nefes alırken güvende olduğunu düşündü. artan ihtiyaç içinde sertçe. Ne kadar küçük olursa olsun rahatlamaya ihtiyacı vardı.

Bir eli kalçalarına doğru kayd, parmakları amının çıplak etine doğru ilerlerken elbiseyi kalçalarına doğru itti. Dudaklarından bir inilti dökülürken sarsıldı, titredi.

"Aiden," diye fısıldadı adını, onu orada görüyordu, belki de Onu izliyordu, kendi bedenini okşarken gözleri kararıyordu.

Bundan hoşlanır mıydı? Aleti kalınlaşır mıydı? parmaklarının am dudaklarının dar yarığında geçtiğini görmek? Fantezisinde öyleydi. Şişmiş klitorisinin etrafını okşadı, dokunuşla rahminde ürperen delici şehveti hissetti.

İç dudakları şişmiş, uyarılmasından dolayı hassaslaşmıştı. Vücudundan gelen krem onları yoğun bir şekilde kapladı ve parmaklarının kaymasına izin verdi.

Kavrayıcı vajinasının girişiyle buluşana kadar kolayca aralarına girdiler.

"Aman Tanrım!"İki parmağıyla bastırırken ağlamasını durduramadı. içeride. Amcığı zevkten fişkırıyor, kasları parmaklarının etrafında kenetleniyor, daha fazlası için yalvarıyordu. Duyguların yıkaması neredeyse acı vericiydi. Isı parmaklarını yaktı, amcığı, en hafif Sıkı kaslarına inen darbeler, vücudunda coşkulu bir zevkin titreşimleriyle yankılanıyordu. Bacaklarını daha da açtı, ağrı vajinasından klitorisine doğru dalgalanırken uyluk kasları gerildi. Erotik bir işkence fırtınası gibi, hisler vücudunu kırbaçlıyor, serbest bırakılma ihtiyacıyla ona işkence ediyordu. Hayali bir vuruşla etinin üzerinde yalandıklarını hissedebiliyor, onu tutkusu ve ihtiyacı daha yüksek.

Parmaklarını yavaşça geri çekti, kaba sesle inledi. Aiden'ın sikini taklit etmek için tasarlanmış hızlı bir vuruşla ileri itmeden önce yoğunluğu. Neredeyse o kadar iyi değildi, ama içinden ürperen delici ihtiyaç parıltısı karşısında çılgınlığını durduramadı

Vücudunu. Avucunun topuğu şişmiş klitorisine bastırdı, Şehvet dolu baskıyı yoğunlaştırıyordu. Amcığı sıkıştı, kendini doruğa çıkarmak için savaşıırken boş açlık vücuduna yayıldı. Daha önce hep işe yaramıştı. Her zaman, yine de ne kadar mücadele ederse etsin, parmaklarını ne kadar derine iterse itsin

Aminin bunaltıcı derinliklerinde hiçbir rahatlama bulamadı. Rahatlamak için mücadele ederken başını geriye attı, krema kaplı elinin arkasındaki nazik yalamayı ilk hissettiğinde dudaklarından çaresizlik dolu iç çekişler döküldü. Charity'nin gözleri fal taşı gibi açıldı, başını kaldırdı, bakışları Aiden'in yayılmış kalçalarının arasından onu izlerkenki bakışlarının sıcak yoğunluğuna takıldı. Aiden onun önünde diz çökmüştü, çıplaktı, karanlık yüzü şehvetle doluydu.

dili onu tekrar yalamak için uzandı. Güçlü bir yalamaya, elinin içinden aminin aç derinliklerine doğru titreşen bir hırıltı eşlik .

"Şu anda bana ne kadar güzel görüldüğünü biliyor musun?" Sesi karanlıktı, şehvetle doluydu.

Kadın elini geri çekmek için hamle yaptığında, adam onu durdurdu ve parmakları bir kez daha dar etinin içine batana kadar bastırdı. Hareketi izledi, elmacık kemikleri ağılıktan kızarmıştı. ifadesinde bir parıltı var gibiydi.

"Durma," diye fısıldadı. "Seni izlememe izin ver Charity. Ben izlerken kendini al."

Bu, hayatında bildiği en erotik şeydi.

Onu izlemek -bakışlarını parmaklarına dikmiş, dilini uzatıp sularının kaygan kayganlığını yalamaya çalışıyordu- onu çok etkiledi. Onun Bacaklarını uzak tutmaya çalışırken dili sert, sıcak ve açgözlüydü. Her yerini temizlemeye çalışırken bakışları onunkilere kilitlenmişti. Isınan vajinasından ve iten parmaklarından fışkıran krema dalgası.

"Yapamam." Nefes nefese kalmıştı, tekrar okşarken kalçaları parmaklarına doğru sertçe itiliyordu.

"Aiden, lütfen. Yapamam..."

Parmaklarının içinde olmasına, onu germesine, daha yükseğe çıkarmasına ihtiyacı vardı. Tanrım hayır, sikinin onu doldurmasına, aşırı doldurmasına, kasları her güçlü vuruşa uyum sağlamaya zorlanırken çığlık atmasına ihtiyacı vardı. Parmaklarını daha derine, daha sert bir şekilde içine itti, sonra geri çektiğinde dili aralarında gezinirken haykırdı. Sıcak ucu hassaslaşmış vajinal girişini yaladı, hissi ateşli bir zevk dalgası gibi vücudunu parçaladı.

"Durmam için bana yalvarana kadar seni becereceğim." Sesi sertti, o kadar derin ve sertti ki hayalet bir dokunuş gibi duyularını okşuyordu. "Vücudundaki her damla suyu boşaltma ihtiyacını giderebildiğim anda."

Parmaklarını çekip kurtardı ve yerine sıcak diliyle sert, itici bir vuruş yaptı. Kalçaları sarsıldı, kan dolaşımında lav zengini hisler akarken darbeye doğru itildi,

Derisinin altında, beynini zevkle yakıyordu. Elleri pufun kenarlarını kavradı, sert elleri onları birbirinden ayırırken kalçaları gerildi. Adam kadının girişini höpürdeterek

Dilini sertçe içine sokuyor, sonra geri çekiliyor, ağzı sert dudaklarının arasından akan suları emiyordu.

"Çok iyisin, sana olan ihtiyacımla beni sarhoş ediyorsun," diye mırıldandı amının nabız gibi atan girişinde, onu tekrar yalamadan önce.

Akıl almaz orgazm ihtiyacı onu doldurmaya başladı. Hiçbir şey yoktu utanç, tereddüt yok, sadece Aiden vardı. Kız çırpınırken Aiden onu hareketsiz tutuyor, daha fazlası için uzanıyordu. Aiden'in dili, alev alev yanan amcığının içindeki aşırı hassas dokuyu okşayarak kaslarını sıkıyor, hiç bilmediği sinir uçlarını yokluyor

ele geçirilmişti. Her dokunuşta zevkten patlayan sinir uçları, tatmin olma, rahatlama ihtiyaçlarını haykırıyordu.

"Aiden, sana ihtiyacım var." ulaşmak için mücadele ederken elleri altındaki çantayı kavradı. Amciğı, klitoris, göğüsleri, hatta tüm vücudu yanıyor, karıncalanıyor, kasları hücresel olarak geriliyordu. sırlıklam olmuş amciğına uyguladığı lezzetli işkenceyi hafifletme arayışı içindeydi. Onun etine doğru inledi, bir ses Vajinası kasıldıka zevk alıyor, sonra da adamın vajinasını sırlıklam ediyordu. dilini bir kez daha. Susuzluktan kavrulmuş ve ıslak, tatlı bir rahatlama kuyusu bulmuş bir adam gibi. Keşke bu rahatlamayı biraz daha uzatabilseydi, kendi akıl sağlığını kurtarabilirdi.

"Aiden, lütfen," diye soludu, sesi zayıftı, nefessizdi, çaresizliğin ilkel sesiyle onu şok ediyordu. "Lütfen. Eğer beni sikmezsen öleceğim."

Göğsünden acı dolu bir inilti çıkarken iki büküm oldu. Başparmağı klitorisinin etrafında dönmeye başladı. Karıncalandı, zonkladı. Her vuruş sanki Orgazmın sınırlarını yalayan coşku, onu daha yükseğe çıkartıyordu. Kadın Onun lanet diline karşı itiyor, inliyor, vajinal kasları her güçlü giriş için ayrılırken her itişte ağlıyordu.

Klitorisindeki baskı, tahrik edici diliyle, vajinasındaki emici dudaklarıyla, işkence gören sinir düğümüne karşı dönen başparmağıyla beslenerek yoğunlaştı. ığlıkları etrafında yankılanıyordu, neredeyse hayvani bir şekilde, hiç düşünmediğı kadar . Ta ki başparmağı daha da yaklaşıp okşayana kadar... Tanrım evet... Tam orası...

ığlık attı. Gözleri genişlerken etrafında yıldızlar patladı, vücudu kamburlaştı, gerildi, amının patladığını hissederken adamın diline sıkıca kilitlendi. Vücudunun üst kısmı istemsizce kalktı, nefesi Vücudunda şimşekler akarırken göğsünde durdu. Aiden başını geriye atıp ilkel bir sahiplenme hırıltısıyla onun üzerinde yükselirken, kadın kasılırken içinde ardı ardına beyaz bir sıcaklık patladı, feryadı odayı doldurup onu şoke etti.

Yirminci Bölüm

"Şimdi, Charity," diye fısıldadı, onun üzerine gelirken, onu tutamıyordu. Vücuduna çarpan tatmin ihtiyacını geri püskürttü. "Beni canlı canlı yak."

Aiden, sikinin ucundan gelen kayganlaştırıcı sıvının nabzını, sikinin ıslak sıcaklığına dokunduğu anda hissetti.

Charity'nin vajinası. Yüzünü buruşturdu, kontrol için savaşıyordu. Ona yavaşça girmek, dar amcığını yırtan her kasılmanın tadını çıkarmak istiyordu. Ve kadın sıkıydı. İçine bir sıvı daha fışkırdı. Vücudu sıkılaştı, kızgın sıvının içine sıçramasıyla sarsıldı.

Kanal. Aletinın şişkin başını yavaşça kanalın içine soktu.

Bir başka akıntı daha serbest kalırken girişi kavriyordu. Artık nefes almak için savaşıyordu. Boşalmalar neredeyse orgazmikti, onu gelecek coşkuyla, ruhunu yakan salıvermenin anısıyla alay ediyordu.

Tohumunun onu dolduracağı, amına gireceği ve kısa bir süre için şehvetlerini dindireceği zaman.

"Çok ateşlisin. O kadar ateşli ve sımsıkı ki sana duyduğum ihtiyaçla ulumak istiyorum," diye nefes nefese kaldı.

Dişlerini gıcırdatarak, kaslarının onun için ne kadar kolay ayrıldığına, kavrayışının ne kadar sıcak ve sıkı olduğuna hayret ederek içinde daha da ilerledi. Onun

Kedisi sıkıştı, suları aktı, içine doğru bastırırken yolunu kolaylaştırdı. Aşağı bakarken, neredeyse kudurmuş bir hırıltıyla savaştı.

Amının dolgun dudakları düzleşiyor ve onu işgal eden shaftın etrafında geriliyordu. Bu manzara bir kez daha boşalmasına neden oldu. ondan nabız atıyor.

Haykırdı, elleri uzandığı pufun kenarından kalçalarını kavrayan bileklerini kavramak için hareket etti. Gözleri sersemlemiş, odaklanamamış, yüzü tutkuyla kızarmış, terden sırılsıklam olmuş bir halde ona baktı.

"Ne kadar iyi hissettiğini biliyor musun?" diye homurdandı kontrol için savaşıırken. "Etrafımda çok ıslak ve sıkı, Charity. Etimin hemen altındaki düğümün serbest kalmak için zonkladığını hissedebiliyorum."

Ve yapabilirdi de. Aletin uzunluğunun ortasından aşağıya doğru pompalanan basınç, yaklaşmakta olan şeyle savaşıırken dayanılmaz bir zevkti.

serbest bıraktı. Aiden daha da yaklaştı, bakışları kızın satenimsi, pembe iç dudakları ve büyülenmiş ifadesi arasında gidip geliyordu.

Adamın sikinin başı kadının içine gömülmüştü, kayganlaştırıcı sıvının bir başka darbesi kadının içine fışkırırken amının yumruk gibi sıkı sınırlarını gevşetiyordu. Bu bir ıstıraptı. O kadar acı verici bir zevkti ki, içinde yavaş da olsa sabit bir tempoyu sürdürmek için savaşıırken öleceğine yemin etti.

"Charity," diye soluk soluğa adını haykırdı adam, daha da içeri kayarken. "Bebeğim. Beni öldürüyorsun."

"Şimdi." Tırnakları adamın bileklerini ısırdı. "Becer beni, Aiden. Şimdi sık beni. Sertçe. Lütfen..."

Elinde değildi. Onun içinde güçlendi, başı geriye düştü, vücudunu yırtan acımasız zevkle boğazından bir hırıltı geçti. Şimdi kabzasına kadar içine gömülmüştü, testisleri sıkışmıştı. kıcına yaslanmış, yastıklanmış ve oradaki eti kaplayan kadın sularıyla nemlenmişti.

"Aiden. "Yarı kalkmış, neredeyse oturur pozisyondaydı, gözleri genişlemiş, büyümüş bir halde ona bakıyordu.

"Bak," diye fısıldadı, çekerken vücutlarının arasına baktı yavaşça geri çekildi. Onun iniltisini duydu ve siki geri kayarken kendisi de haykırmak istedi, onun etine sürtünerek kaplayan kalın krem. Sadece tepesi kalana kadar neredeyse serbest bıraktı.

"İzle, Charity." Nefes almak için savaşmak, vücudunu sarsmak isteyen titremeleri durdurmak için savaşmak zorundaydı, içinden geçen serbest bırakma ihtiyacı. "Seni almamı izle."

Tekrar eve doğru kaydı. Çok yavaş değil, ama görmeyeceği kadar hızlı da değil, onu içine alan sakin her santimini hissetmiyordu. Tekrar ona , yüzündeki büyülenmiş ifadeyi, uyarılmışlığı gördü. yüz hatlarını sıkılaştırıyor.

"Bana bak Charity," diye fısıldadı. "Bak, bebeğim."

Gözlerini kaldırdı; adam geri çekilip bir kez kolayca içine girdiğinde geniş, şaşkın, neredeyse siyah teslimiyet havuzlarıydı.

"Beni işaretle," diye fısıldadı, vücudundaki her kas gerilmişti. "Seni işaretlediğim gibi Charity. şimdi beni işaretle."

Dudakları omuzlarına dokunduğunda onun içine daha sert girdi. Çok yaklaşmıştı. O kadar yakındı ki, düğümün oluşmaya başladığını, şiştiğini ve serbest kalmaya hazırlandığını hissedebiliyordu. Kalçaları daha hızlı hareket etti, dişlerinin narin sıyrıklarını hissederken, orgazma yaklaşan iniltisini duyarken sikini daha sert, daha derine soktu.

Kukusu adamın etrafında dalgalandı, derin ve sert çekişlerle kasıldı, Sanki vücudundaki tohumu emmeye çalışıyormuş gibi etini sağıyordu.

"şimdi, lanet olsun sana. "Kendini tutamadı, bekleyemedi. şişme başladı, zevk içini parçaladı, ta ki acaba hayatta kalacaktı.

Dişleri sıkı kasın üzerine kenetlendi. Kırmak için yeterli değil Köpek dişlerinin yaptığı gibi, ama yeterince, sadece onu yırtan ilkel dürtüleri serbest bırakmaya yetecek kadar. Kalçalarını kavradı, onu alçalttı, üzerine uzandı, şişlik yoğunlaşp kilitlenene kadar ona daha sert, tekrar ve tekrar iterken dişlerinin ısırıldığını hissetti. Kız onun etrafında patlarken kendisi de kızın içindeydi.

Kadının orgazmının ağır kasılmaları, tohumunun onu kavrayan amciğının içine ilk kez sertçe atılmasıyla mükemmel bir zamanlama tutturmuştu. Aiden ulumak istedi ve neredeyse uluyordu çünkü zevk onu ele , vücudunda dalgalanmaya başlamış, omurgasından yukarı fırlamış ve beynini yakıp kavurmuştu. Kendini durduramadı. Kalçaları sarsıldı, kasları gerildi ve tohumu tekrar içine fışkırdı. Hiç bitmeyecek gibiydi, bildiği ya da hayal ettiği hiçbir şeye benzemeyen bir zevkti bu.

düğüm sanki hayat taşıyormuş gibi nabız gibi atıyordu. Adam onun üzerine yığılırken, titrerken, vücudu sikinden vücuduna doğru her tohum patlamasında sarsılırken, onun spazm geçiren amının mengenesine yakalandı. Basınç yavaş yavaş, acı verici bir şekilde hafiflemeye başladığında nefesi göğsünden kesilerek çıktı. Vücudundan ter damlıyordu.

Vücudu onunkine. Dişleri adamın omzundan gevşedi, son bir kez daha ürperirken başı geriye düştü.

"Benim," diye fısıldadı, başını ona bakacak, zihninde büyüyen niyetle onu mızraklayacak kadar kaldırdı. "Benim, Hayırseverlik. Her zaman."

Gülümsedi, zayıftı ama kendi kararlılığıyla, kendi inadıyla doluydu.

"Henüz değil," diye söz verdi ona usulca. "Ve belki de, Aiden, hiçbir

zaman." Yirmi Birinci Bölüm

Ses ilk başta o kadar yumuşaktı ki yanlış duyduğundan emin oldu. Banyo penceresinin bu kadar açık olmasının bir nedeni vardı.

çok küçüktü. Böylece suikastçılar gizlice içeri giremiyordu ve Aiden tamamen kapalı olmadığına dair küçük bir hisse sahipti. Bu bir Bu taviz, pencerelere parmaklık ve kapılara kilit zorunluluğunu daha katlanılabilir hale getirmiştir. Ama orada bile alarm sisteminin devrede olması gerekirdi. Kolları Charity'nin etrafında sıkılaştı, eli onu yataktan hızla çekerken çıkarabileceği herhangi bir sesi bastırmak için ağzını kapattı. Vücudu gerildi ama hareket etti onu yere çekerken, bir yandan da elini itiyordu.

yatağın altında tuttuğu otomatik tabancayı arıyordu.

Hazır. Diğer eliyle Charity'nin kolunu tutarak onu oturma odasına götürmek niyetiyle yatak odasının ikinci girişinin uzak tarafına çekti.

Onu dikkatlice kalın şömine duvarına yaklaştırdı, vücuduyla onu korudu ve içinde bulundukları gerçek tehlikeyi ilk fark ettiğinde onu odanın diğer tarafına götürmeye niyetlendi.

"Çakallar," diye fısıldadı. "alıyorum."

Şaşkınlık sistemini şok etti. Kokuyu biliyordu, neyle karşı karşıya olduğunu çok iyi biliyordu ama onun da bu kendine özgü kokuyu alacağını tahmin etmemişti.

"Benim de kokumu alabiliyorlar, Aiden." Sesi sadece bir iplik gibiydi Ses. "Beni burada bırak ve ne yapman gerekiyorsa . Kokumu saklayabilmenin hiçbir yolu yok."

"Şşş." Her kimse eve girmeyi başarmıştı. Gizlilik konusunda onlara hak vermek zorundaydı. Onu dikkatli bir şekilde Şömine, onu oturma odasının karşısına çekti ve hızla oturma odası ile salon arasındaki kalın meşe bar sehpasının arkasına itti. sessizce odaya geri dönmekten önce mutfığa girdi.

Piç Charity için oradaydı ve bunu biliyordu. Kızın sıcaklığının kokusu çok baskındı ve büyük olasılıkla kendi kokusunu bastıracaktı. Piç kurusunu şaşırtmak ve onu alt etmek için bu avantaja ihtiyacı olacaktı. Aşağı. Aiden suikastçının ölmesini istemiyordu. Konuşmasını istiyordu. Uzak kemere doğru ilerledi, çömeldi ve tuğla duvarın etrafına baktı. İşte Bir Çakal Irkı için küçük, çok küçüktü ve yavaşça yatağa doğru ilerliyordu. Tabancayı dikkatle nişan alan Aiden boğazını temizledi. Sonra kıyamet koptu.

Mutfığın ve oturma odasının camları kırıldı Aynı anda boğuk silah sesleri odanın içinde uğuldamaya başladı.

"Siktir!" Aiden ön pencereye doğru ateş etmeye başladı ve otomatik tüfeklerden birini

Silah rafı onun yanında.

Charity. Siktir. Kadın hiç ses çıkarmamıştı ve evin içinde vızıldayan kurşunlar barın hemen arkasındaki pencereden geliyordu. Yerde yuvarlandı, diğer odaya geri dönüp Charity'yi kendine çekmek için mücadele ederken otomatik tüfek ateşe karşılık veriyordu. Güvenlik. Orospu çocuğu. Kurşun geçirmez camlara ne oldu?

Kapıya yaklaştığında, kemerli açıklıktan yatak odasına doğru silah sesleri yükseldi. Küfrederek, etrafını saran kurşunların sıcaklığını hissederek ve sirenlerin çaldığını duyarak, kanepenin ucunun şüpheli korumasının arkasına kaçarken ateşe karşılık verdi.

"Charity!" Ev sallanıyormuş gibi görünürken onun adını haykırdı. temelleri üzerinde. Her yerden silah sesleri yükselirken onun adını duydu. Duman ve toz odayı doldurarak görüşünü engelledi ama diğer odada devam eden itiş kakışı duyduğunda duyularını değil. Yatak odasından gelen silah sesleri onu sıkıştırmış, kendini mutfığa atmak için bir açıklık bulmaya çalışırken çılgınca ateş ederek karşılık vermişti.

"Lanet olası orospu. "Charity'nin bulunduğu yerden karanlık bir erkek küfrü duyuldu. Aiden kendini kanepenin korumasından fırlatıp mutfığa koşarken yatak odasına ve oturma odasına çılgınca ateş ederken havada cızırdadı.

Mutfığa doğru kayarken yatak odasının kapısından acı dolu bir çığlık yankılandı. Ve sonra onu gördü.

Charity ile itişip kakışırken bir diğeri kırılan camdan içeri girdi. Nişan aldı ve Charity'nin yanına doğru hareket eden çeliğin parıltısını görerek ateş etti. Acı dolu bir çığlık mutfakta yankılanırken

Aiden onu muhtemel saldırganının pençelerinden kurtarmak için harekete geçti. Hızlı hareket ediyordu, eğildi ve adam ateş ederken gözden kayboldu.

yaralı adam. Çok hızlıydı. Bir kasırga gibi Gölge figür odaların loş, toz dolu sınırları içinde dönmeye başladığında odanın etrafında. Böylesine hızlı tepki ve İstikrarlı koordinasyon ancak yıllar süren bir eğitimle sağlanabilirdi. Onu kim ya da ne eğitmişti?

"Piç kuruları," diye bağırdı kadın ayağa kalktığı anda, elinde bir silah, arkasından ateş ediyordu. Eğilirken duyduğu acı homurtusu ve Onun için koşması, ateş ettiği her neyse onu vurduğunu gösteriyordu. Onu hızla kendine çekti, sonra pencereyi izlerken arkasına geçti ve silahını şimdi boş olan deliğe doğrulttu.

", bir kalkana ihtiyacım yok Aiden," diye küfretti adam onu tezgâha yaslarken. Kurtların uluması, dışarıdan gelen silah sesleri ve kulübedeki ani sessizlik tehlikenin uzaklaştığını ve İnfazcıların kulübeye rekor bir sürede ulaştığını gösteriyordu. Ne yazık ki biraz daha kötü görünüyordu.

"Aiden. "Stygian'ın sert sesi onun adını haykırırken kapı patlayarak açıldı. Yavaşça gardını indirip yere saçılan cam kırıkları arasında dikkatlice ayağa kalktığı anda ışıklar odaya yayıldı.

"Stygian, Charity için bir battaniye ve yatak odasından pantolonumla ayakkabılarımı getir. Oda camla dolu." Ayakları, üzerlerindeki çentik ve kesiklerden dolayı şimdiden sızlıyordu. Stygian diğer odaya doğru koşarken, pille çalışan ışıklar yavaş yavaş İnfazcılarla dolan kulübeyi aydınlattı.

"Bu hâlâ nefes alıyor," diye seslendi Styx Çakal'ı bulduğunda. Charity ateş etmişti. Aniden gelen silah sesi Aiden'a Çakal'ın artık nefes almadığını gösterdi. Aiden yüzünü buruşturdu. İçlerinden en azından birini hayatta tutmayı ummuştu. Arkasında, Charity zayıf bir şekilde ona tutunmuş, başı sırtına yaslanmış, zorlukla nefes alıyordu.

"İyi misin?" diye sordu omzunun üzerinden.

"Yaşıyor," diye ısırdı.

Aiden homurdandı. "Haftanın her günü iyidir, ha?"

Başını yavaşça onun sırtına doğru salladığını hissettiğinde zayıfça kıkırdadı.

"Battaniye. "Stygian aceleyle odaya geri döndü. Battaniyeyi Aiden'a fırlattı, ancak Aiden'ın giyeceği kot pantolon ve spor ayakkabılarını taşıyordu.
İhtiyacım var.

Örtüyü yakalayarak döndü ve Charity'yi hızla örtüye sardı. Solgundu, gözleri geniş ve karanlıktı ama nispeten zarar görmemiş görünüyordu.

"Giyleneyim ve seni kanepeye yatırayım." Dönüp Stygian'dan kot pantolonunu ve ayakkabılarını aldı ve hızla .

Battaniyenin üzerine örtüldüğünden emin olduktan sonra Charity'yi kucağına aldı ve hızla kanepeye doğru ilerledi. Her şey sırayla. Onu kontrol etmeli, iyi olduğundan emin olmalıydı, sonra Konsey'in melezlerinin çevreyi nasıl geçtiklerini öğrenecekti.
Alarmlar, İnfazcılar ve Kurtlar. Neyin peşinde olduklarını biliyordu, şimdi onları nasıl durduracağını bulmalıydı. Ve neden kasabada onlardan hiçbir iz olmadığını bulmalıydı.

Yirmi İkinci Bölüm

"Düşmanını hafife almışsın," diye mırıldandı adam onu başka bir kamaradaki kanepeye ondan uzaklaşırken.

"Çakallar aptal değildir, Aiden. Ruhsuzdurlar ama aptal değillerdir. İzlenmediğin gerçeği seni endişelendirmeli."

Homurdandı, ama bu homurdanma onun konuyu anladığına dair pek bir güvence vermedi.

"Eğitimi nereden aldın?" diye sordu ona, uyarısını görmezden gelerek.

"Fark eder mi?" diye ısırdı, onun sahiplenici tavrından rahatsız olmuştu. Adam ona baktı, gözleri düz ve sertti. "Bana cevap vermek istiyor musun?"

"Ordu," diye yanıtladı sonunda acı acı. "Ben de bilimsel eğitimimi orada aldım. Üvey ailem ordu mensubuydu ve denizaşırı ülkelerdeyken bir terörist saldırı sırasında öldürüldüler."

Eğitiminin yanı sıra yetiştirilme tarzı da alışılmışın dışındaydı. Üvey ailesi, Biyolojik Savaş Çalışmaları grubunda çalışan ve sözde o dönemde ortaya çıkan bazı benzersiz viral bulaşıcı hastalıklara çare bulmak için tasarlanmış benzersiz bir bilim insanı grubunun parçasıydı. Ama o bütün bunları biliyordu. Aiden aptal bir adam değildi. düşündü. Onun geçmişi hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyordu. Sonraki sözleri de bunu doğruluyordu.

"Onlar iyi insanlardı. Yine de eğitiminizden hiç bahsetmediler."

Yorgun bir şekilde iç çekti.

"Beni almaya çalışmaktan vazgeçmeyecekler, Aiden. Bunu biliyorsun," diye onu tekrar uyardı, onun konuyu değiştirmesine izin vermek istemiyordu.

Dışarıdaki dağların üzerinden şafak söküyordu ve tüm yerleşke alarmdaydı. memurları duvarlar boyunca gergin bir şekilde volta atıyordu ve daha fazlasını içeri çekmek için çağrılar yapılmıştı. Gözlerini ona dikti,

Yüz ifadesindeki vahşi kararlılığı, gri gözlerindeki inatçılığı görüyordu. Tehlikeyi kabul etmeyi reddediyordu.

Wolfe'un halkı için yavaş yavaş güvenli hale getirmek için savaştığı topluluğu temsil ediyordu.

"Bunu bir düşün Aiden," dedi ona kararlı bir şekilde, Wolfe da dahil olmak üzere arkasından onu dinleyen yarım düzine Breed'in farkında olarak. "İlaçlar özellikle yumurtlamayı ve seninle uyumluluğu zorlamak için tasarlandı.

sperm. Testleri kanımdaki ilave İrk bileşenini ortaya çıkardığında, kendi kayıtlarını kontrol ettiler ve sizinle eşleştirdiler.

Ellerinde senin spermlerinden örnekler vardı. Vücudumun başlattığı süreci hızlandıracak ve geliştirecek bir ilaç tasarladılar..."

"Çünkü biz çiftleştik," diye muzaffer bir edayla söylendi, sanki sözlerinin arkasında çiftleşme üzerine süregelen tartışma varmış gibi.

Charity hayal kırıklığı içinde parmaklarını saçlarında gezdirirken gözlerini devirdi. Hiç pes etmeyecek miydi? O en çok inatçı bir insandı.

" dinle. Benimle çiftleşmedin, Aiden. Beni bir şekilde işaretledin. Uyuşturucu beni çiftleştirdi, seni değil."

Gözleri değişken bir fırtına gibi parlıyor, renkleri kendi içinde dalgalanıyordu.

"Benim spermlerimden üretilen ilaçlar. Benim DNA'mdan." Sanki çiftleştiği kişi kendisiymiş gibi küstahça ısırdı. onu, test edilmiş olabileceği diğer herkesten bir şekilde üstün kılıyordu.

Ama yine de asıl noktayı kaçırdı. Onun getirdiği tehlike Onu ilgilendiren bileşikti, uyuşturucuyla ilgili olsun ya da olmasın lanet olası çiftleşme değil.

"Lanet olsun, bunun lanet olası çiftleşmeyle bir ilgisi yok!" diye bağırdı ayağa kalkarken, battaniyeyi çıplak bedenine sıkıca sararak Vücudu öfkeyle ona bakıyordu. "Ne duymuyor musun? Aiden mı? Buradaki herkes için tehlikeliyim. Wolfe'un inşa etmeye çalıştığı her şey için. Gitmeme izin vermelisin."

İnanılmazlık yüz ifadesini doldurdu. "Ve nereye gideceğiz?" Ellerini iki yana açtı. "Başka nerede makul ölçüde güvende olabilirsiniz ki Charity?"

Asla güvende olamayacaktı ve bunu biliyordu. Ama korumak için yıllarca savaştığı insanların arkasına saklanmayacaktı,

ya da.

"Peki ya topyekûn bir saldırı başlatırlarsa?" diye sordu yüksek sesle. "O zaman ne halt edeceksin? Beni becerdiğini biliyorlar..."

"Seninle çiftleştim," diye bağırdı, sesi karanlıktı, öfkeli hırıltısıyla hınzırca şehvetliydi.

"Gebe kalmanın mümkün olduğunu biliyorlar, Aiden..."

"Tanrım, eğer henüz gebe kalmadıysan bu denemediğinden değil," diye homurdandı. Eğer battaniyeyi üzerinde tutmak zorunda kalmasaydı Alçakgönüllülüğünü korusa hayal kırıklığı içinde saçlarını yolabilirdi.

"Beni delirtmeye mi çalışıyorsun?" diye hırladı. "Konuyu değiştirmeyi bırak."

"Tartışılacak bir konu yok," diye küstahça bilgilendirdi onu. "Sen benim eşimsin ve dolayısıyla sürünün bir parçasısın. Burada en güvende olan sensin. Artık o kadar zayıf olmadığında bunu anlayacaksın."

Bir an şaşkınlıkla ona baktı.

"Çiftleşme olayını aş, Aiden. Durmayacaklar. Bunun için benden nefret etmeden önce halkından kaç kişi ölecek?" diye bağırdı ona. "Bana bak, Aiden. Buna izin vermeyeceğim..."

"Benim eşim. Benim kararım." Kollarını inatla göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Uyuşturucudan eş olmaz." Onu buna ikna etmek için ne gerektiğini merak ediyordu. "Beni anlıyor musun, Aiden? Senin eşin değilim."

"Eşim. Kadınım," diye hırladı. "Çocuğum."

Son kelime onu şok ederek susturdu ama sadece bir anlığına. "Çocuk falan yok."

"Henüz. "Gözlerinde memnuniyet

parıldıyordu. "Hiç."

Kaşları yavaşça kalktı. "Beni reddedebileceğini mi sanıyorsun Charity?" Duygusal bir şekilde çizdi. "Vücudun şimdiden sıcak ve tahrik olmuş durumda. Bu odadaki herhangi bir erkek ihtiyacının kokusunu alabilir."

Sıkıca yutkunurken gözleri irileşti, sonra dönüp bu alışverişi azımsanmayacak bir eğlenceyle izleyen ilgili adamlara baktı. Bakışları sorgulayıcı bir şekilde Wolfe'a yöneldiğinde yüzünün utançla kızardığını hissetti.

"Yapabilir misin?" sordu, adamlarla yüzleşirken aşağılanmışlık vücudunda geziniyordu. Wolfe derin bir iç çekerek Aiden'a hoşnutsuz bir bakış. "Hayırseverlik, Umut ya da İnanç için de farklı değildir. "Hayırseverlik ihtiyaç doğaldır. Ve koku çok hoş olsa da çok zor elde edilir. Utanmak için hiçbir sebep yok."

"Neden utanç duyasın ki?" Aiden neredeyse öfkeyle sordu. "Benim eşim olmak seni utandırıyor mu?"

Ağlayacaktı. Charity gözlerinin arkasında yaşların yükseldiğini, göğsünde korkunun filizlendiğini hissedebiliyordu. Bunu yapma ihtiyacı onu öfkelenlendirdi. Lanet olsun ona, onu ağlattığı için cehenneme kadar yolu vardı.

"Moron." Yumruğu adamın göğsüne çarptı ve adamın yüzünde bir şaşkınlık ifadesinden ve parmaklarında bir ağrıdan başka bir şey yaratmadı. "Bütün erkek Irklar bu kadar aptal mı?"

Aiden'ın yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. "Charity, belki de dinlenmen gerekiyordur," iç geçirdi. "Artık mantıklı konuşmuyorsun."

"Çünkü sen delisin," diye suçladı onu öfkeyle. "Delisin. Hiçbir fikrin yok."

Pes etti. Boğazında boğuk bir öfke hırıltısı titreşti ve tepinirken ilkel bir tepki olarak herhangi bir ırka canlı bir rekabet verdi etrafını sardı ve yatak odası olduğu belli olan yere yöneldi. Açık kapıdan davetkâr, yere serilmiş battaniyeler görünüyordu ama iki oda arasındaki şömine bunu ele veriyordu. Neyse ki bu odanın bir kapısı vardı. Kapıyı sertçe çarptı.

* * * * *

Aiden kapı kapanırken yavaşça sıırttı, görüşünü kesti. Charity ve ondan uzaklaşırken kalçalarının öfkeli seğirmesi. Sürü Liderine döndü ve kaşlarını kaldırdı bilerek. Wolfe kıkırdadı ama banyonun kapısını da duyana kadar sesi alçak tutmaya dikkat etti. Dikkatli bir şekilde boş şömineye doğru ilerleyen Aiden, onun içeri girdiğinden emin olmak için kontrol etti diğer odaya.

"Gebe kaldı mı?" Wolfe sordu. "Kokusu değişti, Aiden."

Aiden başını salladı. "Armani şu anda numuneleri test ediyor. Biz yakında öğrenir. Eğer öğrenmediyse, o zaman tam yumurtlama döneminde demektir. O çakallar onu almaya çok kararlıydı, Wolfe. Onu her zaman kulübenin içinde tutmaya çalıştım. Ve biz dışarıdayken cipin camları sadece birkaç dakikalığına kapalıydı. Ne zaman saldıracaklarını nasıl bildiklerini hiç bilmiyorum."

Wolfe yorgun bir ifadeyle, "Bilim adamlarının bu işle zaman çizelgesi hakkında bir fikirleri vardır," dedi. "Bu kadar basit olurdu. Yine de, gebe kalırsa çocuğunuz gibi o da büyük bir tehlike altında. Şunlar Çakallar içeri çok kolay girdi. Hem yerleşkenin içinde hem de dışında güvenliğimizi arttırmamız gerekecek."

"Satin ve İnfazcılarını aradım. Stygian'ın grubu kalacak, Drake ve adamları yolda. Onun güvenliği sağlanana kadar laboratuvar aramalarını azaltmamız gerekecek," diye karar verdi Wolfe.

"Grupları koordine edin ve hâlâ sahada olan yeniden görevlendirin. Mümkün olduğunca çok getirin. Eğer gebe kalırsa, o zaman Armani, Faith ve Hope'a nasıl yardım edeceğini de bilecektir. Bu konuda dikkatli hareket etmeliyiz. Tüm kadınlarımız her zamankinden daha fazla tehlikede. Ve onlar sadece kalplerimiz değil, Aiden. Onlar bizim geleceğimiz."

"Peki ya Roberts denen kadın?" Stygian merakla sordu. "O da listede vardı."

"Diğerleri buraya geldiğinde dört adam al ve onu geri getir," diye emretti Wolfe hızlıca. "Bu konuda dikkatli hareket etmek için zamanımız yok. Onu bir şekilde buraya getirin."

Aiden, "Satin'in grubu da son derece önemli olacak," dedi. usulca. "Onları bundan haberdar etmeli ve bize saldırmaması için dua etmelisin. Lanet olsun, o kadın bir erkek olmalıydı."

Styx buna karşılık olarak "Lanet olsun, dilini ısır," diye içtenlikle güldü. "Bu kadının gözleri o kadar güzel ki arka dişlerimin ağırmasına neden oluyor."

"Bunu söylediğini duyarsa taşaklarını keser," diye hatırlattı Stygian ona. "Mallarını korusan iyi olur, evlat."

Styx yüzünü buruşturdu. "Eğer bu doğru değilse lanet olsun. Küçük bir Barbie Bebek gibi görünebilir ama bu kız tam bir zalim."

"O zaman buradan gidelim de dinlenebilsin," diye i geçirdi Wolfe. "Kurtları alarma geçireceğiz ve iki ekip devriye gezecek, iki adam da kulübenin dışında olacak. Sen de kulübenin ortasındasın. Böylece sana zor olacak. Dua edelim de yeterli olsun."

Aiden, "Kurtlardan oluşan bir ekibi yerleşkenin dışına koyun," diye önerdi. "Elimizdeki en gelişmiş çiftleri kullanın ve vahşi dolaşmalarına izin verin. Vahşi sürüleri çekecekler ve bizi herhangi bir tehlikeye karşı uyaracaklar."

Kurtlarla olan yakınlıkları, güvenlik amacıyla seçilmiş çiftleri yetiştirmelerine ve eğitmelerine olanak sağlamıştı. Hayvanların zekası ve doğal sadakatleri, şaşırtıcı derecede Hayvanlarla paylaştıkları iletişim, onları ihtiyaç duydukları işler için mükemmel hale getirdi.

Wolfe yatak odasının kapısına bakarken, "Tamam, dinlenebilmen için buradan gidiyoruz," iç geçirdi.

"Onu güvende tutacağız, Aiden. Sen onu dikkatli tut. Dikkatli olmazsa dünyadaki tüm planlar onu kurtaramaz."

"Dikkatli davranmayacak kadar yorgun olacak," diye mırıldandı. Banyo kapısı açıldı. "Faith ya da Hope kıyafetlerini daha sonra getirebilir mi bir bak. Şimdilik dinlenmesi gerektiğini düşünüyorum."

Diğer adamlar kulübeden çıkarken Wolfe başıyla onayladı ve o da arkalarından gitti. Üzerinde yorgunluk vardı ve Aiden şimdi Nedenini anlıyordu. Eşinin sıkıntı içinde olmasından duyduğu endişe ve sürekli gerginlik omuzlarına ağır bir yük bindiriyordu. Charity'yi eşi olarak kabul etmek de aynı yükü Aiden'in omuzlarına yüklemişti. Onun güvenliği, mutluluğu ve ırklarının geleceği ikisinin de sorumluluğundaydı. arkadaşlarının hiçbirinin hoşuna gitmeyen bir sorumluluk.

Charity'nin yatak odasından gelen küfürlerini duyunca yorgun bir şekilde iç çekti. Sesi dökülmemiş gözyaşlarıyla doluydu ve Charity'nin endişelerini biliyordu. kafasından geçiyordu. O onun eşiydi. Onu rahatlatmak onun göreviydi. O zaman gülümsedi. Ve onu rahatlatmak çok iyiydi, Bir ömür boyu bunun yeterli olmayacağını

düşündü.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Adrenalin hâlâ vücuduna pompalanıyor, saldırıdan saatler sonra bile kanı damarlarında dolaşıyordu. Aiden'ı ve onun onu öldürmeyi reddettiğini düşündükçe öfkeden neredeyse boğulacaktı.

İrklara getirdiği tehlikenin farkındaydı.
onu içeri aldı. Aiden'a getirdiği tehlike. En büyük endişesi de buydu.

"Charity, seni koruyabilirim," diye konuştu arkasındaki kapı aralığından, sesi karanlık ve sertti. Gözyaşlarını geri kıırttı, kendisiyle savaştı ve duyguları onu tüketiyordu. Uzun yıllar boyunca ona olan ihtiyaçlarıyla savaşımtı. Bedeninin, kalbinin ve ruhunun ona her gün söylediği şeyleri inkâr etmişti. Tıpkı ona karşı inkâr etmeye çalıştığı gibi.

Adamın odanın içinde ilerleyişini dinledi, görüş alanına girmesini, yatağın etrafında dönüp ona doğru yürümesini izledi. Göğsü çıplaktı, pürüzsüz sert bir teni ve sert kasları vardı. Karnı sert, sıkı ve güneşten kararmıştı. Ve aşağıda, kot pantolonunun belinin altında ereksiyonu kabarmıştı. Dudaklarını yaladı, ona karşı açlık duyuyordu. Vücudum onun dokunuşu için çaresizdi.

"Charity. "Onun önünde durdu, zayıf kalçaları onun bakışlarıyla aynı hizadaydı ve kadın dayanamadı. Öne doğru eğildi, elleri Dudakları karnının sıkı etine bastırırken sert kalçalarının dışını . Ona dokunmaya, sarılmaya, zarar görmediğinden emin olmaya ihtiyacı vardı.

"Charity. "Elleri kızın saçlarında gezinirken sesi boğuk çıkıyordu, kız onun etini yalarken onu kendine yakın tutuyordu.

Adam ona daha da yaklaşırken kasları dokunuşunun altında kasıldı. Adam sert ve ateşliydi ve kadın yıllardır içinde büyüyen korku ve yalnızlığın soğuk düğümünden bıkmıştı. Elleri kot pantolonunun metal düğmelerine gitti, ilk metal diski bağlandığı yerden kurtarırken parmakları beklentiyle titriyordu.

"Charity, dinlenmen gerek," diye fısıldadı, ancak ikinci disk de serbest kalınca kasları gerildi.

"Sana ihtiyacım var." Açığa çıkardığı tenine bir öpücük kondurdu. Kendisini kapının arkasında nelerin beklediğini düşündükçe ağzı sulanıyordu.

kotun sınırları.

Düğmeler kolayca çözüldü ve onun yardımıyla elbiseyi kalçalarının ve uyluklarının üzerine itmeyi başardı. Aleti serbest kaldı, ağırdı ve dolgunlaşmış, kalın damarlar maun rengindeki ete karşı keskin bir kabartmayla göze çarpıyordu.

O kadar kalın, o kadar sertti ki, vücudunun bunu kaldırabilmesi onu şaşırttı. Tacın üzerine fısıltıyla bir nefes üfledi, esnemesini izledi ve ardından bu hisle sarsıldı.

"Bütün gece benimle alay eder miydin?" Sesi boğuk çıkıyordu. "Ağzını tekrar sikmek için ne kadar uzun zamandır beklediğimi biliyor musun Charity? Dilinin sikime verdiği zevki yeniden yaşamak için?"

Titredi, adamın viski gibi sert sesi kadifemsi bir güç darbesi gibi duyularının üzerinden kayıyordu. Nefes almak için mücadele ederken, bir eli ağır testis torbasını kavrayıp kucaklamak için uyluğu boyunca kaydı, diğeri ise sikinin tabanını kavradı. Onu parmaklarının arasına alma umudu yoktu.

tek eliyle, sadece ağır eti sabit tutmak istedi.

Dilini ereksiyonun kabarmış başının üzerinde gezdirdi. Üstünde, onun inlediğini duydu. Elleri saçlarında erotik bir şekilde sıkılaştı, kalçaları sert şaftı dudaklarına yaklaştırdı. Ve hâlâ onunla alay ediyordu.

Nedenini bilmiyordu. Belki de etrafında yankılanan sert, kesik kesik zevk nefeslerini duymak içindi. Aletin başının dilinin altında çaresizce zonklamasını hissetmek ya da sadece onu dudaklarının arasındaki şişkin başı içine almaya zorlamasıydı. Elleri kızın saçlarında sıkılaştı.

Dilinin adamın başının üzerinde gezinmesine izin verdi.

alevlenmiş başını, sıcaklığını hissediyor, ucundan hafifleyen inci gibi sakız damlasını tadıyordu. Tadı keskin, biraz tuzlu ve tamamen erkekti.

"Charity. "Elleri kızın saçlarında sıkılaşıırken sesi sert ve erotik bir uyarıyla doluydu. "Bu oynadığın tehlikeli bir oyun dostum."

Gülümsedi, ipek kaplı çeliğin ucunu dillerken ona baktı. Adam duyusal bir şekilde yüzünü buruşturdu, ifadesi gergindi, gözleri fırtınalı ve yoğun bir şekilde onun sikinin tadını çıkarıyordu. Dili, adamın nefesi kesilirken en hassas bölgeyi okşayarak alevlenmiş başın altında titreşti. Onun ağzını doldurmasını, içine doğru yoğun bir şekilde itmesini istiyordu ama daha fazlasını istemesine ihtiyacı vardı. Yıllardır onu ilk kez bu şekilde aldığıнын hayalini kurmuştu. Ondan, vermek istemediği bir şeyi zorla aldığıнын biliyordu. Bu anıyı öyle erotik bir şeyle değiştirmek istiyordu ki, o bölümü bir daha asla aynı şekilde hatırlamayacaktı.

"Yeter," diye hırladı sonunda. "Seni zorlamama izin verme Charity."

Kirpiklerini indirip tekrar yalarken ve etin hemen altında uzanan ağır damarların sert kenarını hissetti. Kendini dizginlemek hayal ettiğinden daha fazla öz kontrol gerektiriyordu sahip olabiliyordu. Onu izlemek, yüzünün şehvetle ağırlaştığını, gözlerinin karardığını, ağır kaslarında ter parıldarken göğsünün ağır bir şekilde yükselip alçaldığını görmek, amını sıkı. İhtiyaç. Onun alaylarından bıktığı anı biliyordu. Yüz ifadesi gerginleşti, göz kapakları bir saniye önce düşünceli bir şekilde aşağı indi, bir eli saçlarında kenetlenirken diğeri sikinin şaftı, elinin hemen üstünde.

"Artık alay etmek yok, Charity." Geniş baş dudaklarına çarptı ve sonra ağzının bekleyen derinliklerine doğru yumuşak bir şekilde kaydı.

Charity'nin vücudu baskın ve saldırgan bir hareketle sıkıştı. Ama daha da korkuncu, bir parçasının erimeye başladığını hissetti. Ona aç, doymak bilmez bir haldeydi ve deneyimlerinden, ilaçların içerdiği afrodisyağın şimdiye kadar sisteminden çıkmış olacağını biliyordu. Ona olan ihtiyacı, onun

tadı, dokunuşu, ona karşı duyduğu açgözlü açlık ona işkence ediyordu. şimdi doğal olacaktı. İçine pompalanan baş döndürücü uyarılma hissine bir de korku gölgesi karışmıştı.

Eğer bu doğalsa, onu nasıl terk edebilirdi ki? Ve yıllar boyunca özenle biriktirdiği duyguların onun tarafından geri verilmediğini bilerek nasıl kalabilirdi?

Adamın sikinin başını emiyor, paramparça olmuş bir arzuyla inliyor, adamın sert iniltisini duydukça kalbinin bir parçasına tutunmak için savaşıyordu.

"Tanrım, Charity... çok iyi." Elleri Charity'nin saçlarına daha da dolanırken, Charity'nin ağzına dikkatli bir şekilde girmesi için onu hareketsiz tuttu.

Zonklayan başını emerken dili sert eti okşadı. Göz kapakları kalktı, ona baktı, yüzündeki zevkle göğsü gerildi. Şehvetli ve vahşi gözleri Adam ona bakarken yüz ifadesi neredeyse acı verici bir coşkuyla çarpılmıştı. Şaşırtıcı bir şekilde, sikinin ucundan sıcak, baharatlı bir sıvı fışkırdı.

"Tanrım... dur..." Geri çekilmeye çalıştı, onu hareketsiz tutarken yüzünde şaşkınlık ve korku parladı, ondan kurtuldu.

"Hayır." Elleri adamın kalçalarını kavradı, ona duyduğu ihtiyaç o kadar keskindi ki ayrılığa dayanamıyordu. Onun tadı karanlık ve topraksıydı. Sıvının nabzının ne hakkında hiçbir fikri yoktu, ama biliyordu ki Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Her zaman daha fazlasına. Ona asla doyamıyordu. Dudakları tekrar başını çevreledi, sıvının bir başka darbesi onu doldururken ağzının içine emdi. Adamın iniltisi sıkıydı, kadın onun etinin etrafında inlerken neredeyse hayvani bir hal almıştı.

"Bebeğim," diye itiraz etti, onun önünde titriyor gibiydi. Kalçaları sımsıkı, çelik gibi sertti ve ereksiyonunu okşarken titriyordu.

Ona baktı, yavaşça emdi, dili hassas etin üzerinde gezindi, ta ki ağzına sert bir sıvı daha fışkırana ve adamın siki dudaklarının ötesine geçene kadar. Açlık, rahminin derinliklerinde sert bir uyarılma düğümüydü.

Vücudu her daha fazla ısınan kadın, dilini üzerinde gezdirerek ağzını zonklayan etin üzerinde gezdirmeye başladı, boğazından derin, ilkel hırıltılar çıkarmaya çalışıyordu. Başı ağzının derinliklerine battı, emerken ve yalarken onu doldurdu. Hiçbir rahatsızlık yoktu, kalın ette boğulma hissi yoktu. Dilini daha hassas hissetti, ağzının derinliklerinde neredeyse cinsel bir zevk yaşıyordu, çünkü adam ağzını kısa bir süre içinde sikmeye başlamıştı, hızlı vuruşlar. Her vuruşta inliyordu, bir başkası için açgözlüydü. Tatlı bir boşalma patlaması, bir tahliye değildi ama sanki öyleymiş gibi vücudunu titretti.

"Charity, bebeğim. Bunu kontrol edemiyorum." Bir eli sikinin tabanını kavradı, diğeri ise ona doğru iterken saçlarının derinliklerine dolandı. Sesi karanlıktı, sertliği o kadar cinsel, o kadar derindi ki, rahmi bu sesle kasıldı.

Kendi kontrolünü elinde tutmak için savaşıırken tırnakları adamın kaslı kalçalarının yanlarına battı. Ağız

kabaran ereksiyonu sıkıca kavradı, dili onu okşuyor, daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu.

"Charity, boşalacağım," diye uyardı onu, sesi gergindi. "Tanrım, bebeğim, dur."

Diliyle adamın sikinin derinliklerinde gezinirken sakin sarsıldığını hissetti. Etinin altında özgür kalmak için savaşıran düğümün nabızı. Etini kuvvetle emdi, adamın nefesinin kesilmesini, vücudunun Ağızının her çekişinde, dilinin her yalayışında geriliyordu.

"Charity." Eli adamın sikini sıkıca kavrarken ağzına sert bir sıvı daha fışkırdı. Kalçaları şimdi daha güçlü hareket ediyordu. Adam almak için nefes nefese kalmıştı. Parmakları onun testis torbasını okşadı, tırnakları ipeksi keseyi tırmalarken aniden sıkılaştırılmış.

"Bu şekilde değil." Onun çığlığını, ihtiyaını görmezden gelerek geri çekildi. Kız ona doğru ilerlerken, başladığı işi bitirmek niyetiyle kot pantolonunu bacaklarından sıyırdı.

"Aiden, lütfen. "Dudakları göğsüne gitti, sonra daha aşağıya, dizlerine hareket etti, onun tadı için açlık çekiyordu.

"Yardıms severlik. Tanrım, bebeğim." Karnını yaladı ve bir saniye sonra dudakları tekrar sikinin başını kapladı.

Ve o da .

Her iki eli de saçlarına kilitlenmişti, elleri adamın sikini sararken, ağzı ve dili onu doruğa ulaştırıyordu. aresizdi, Laboratuar'da geçirdiği zamanın anısını silmek, yerine bunu, daha derin, daha ateşli bir şeyi koymak istiyordu.

O sırada kadın sularının kalçalarına döküldüğünü hissederken siki nabız gibi atıyordu. Ellerinin altında adamın sikiindeki sert şişme başladı, dolgunlaştı, sıcak aletin ilk patlamasından bir saniye önce avuçlarını doldurdu.

Meni ağzına fışkırdı.

İniltisi etrafında yankılanırken kalçaları kısa sert vuruşlarla hareket etti, tohumu dilini kaplayıp boğazından aşağı kayarken sıcak zevk doluydu. Onun tadı başlı başına bir afrodizyaktı.

kendi. Ellerinin altındaki sert şişliğin hissi, tacın nabız gibi atması, zevkini ağzına dökmesi derin bir his uyandırdı, Rahminin derinliklerinde sarsıcı bir ürperti.

Elleri, adamın sikinin şaftında düğümlenmiş olan hassas, yumruk büyüklüğündeki şişliği okşadı. Her nazik okşayışta bir tane daha Adam okşama altında zayıf bir şekilde inlerken, tohumunun ağzında patlaması.

"Bebeğim, çok iyi," sözleri kalbine doğru fısıldadı. "Charity. Charity, beni öldürüyorsun." Tekrar ürperdi, elleri

saçlarını okşuyor, kalçaları sarsılıyor, zevk dalgaları üzerinde dalgalanırken kadının sikini tutuşunu çekiştiriyordu.

Bittiğinde, onu nazikçe ayağa kaldırdı ve tutuşuyla sallanırken onu tuttu. Bir eli çenesine gitti, başparmağı şişmiş dudaklarında gezindi.

"Benim," diye hırladı.

"," diye meydan okudu ona usulca.

Gülümsedi. Onu bilerek izlerken duyusal olarak şekillendirilmiş dudakları yavaşça kıvrıldı. "Şimdi kanıtlamana gerek yok, Charity. Yakında öğreneceksin. Ama ihtiyacın olan şeye sahip olman seninle işimin henüz bittiği anlamına gelmiyor."

Yirmi Dördüncü Bölüm

Charity itiraz edemeden adam onu çevirdi ve avuç içleri şilteye dayalı bir şekilde yatağa yatırdı.

"Mükemmel," diye mırıldandı, omuzlarının arasına hararetli bir öpücük kondurmak için yaklaşırken eli kadının kıvrımlarında geziniyordu. Bıçaklar.

"Yatağa uzanabiliriz," diye nefes nefese kaldı, okşayışların altında titriyordu.

Sadece bir dudak darbesiyle onun dengesini bozabilirdi. Kadın Kendini kaybolmuş hissetti, onun dokunuşunun duygusallığı altında boğuluyordu. Sarsıcı titremeler onu sarsarken, amciğinde, rahminde ısı titreşti.

Kasları. Adamın eli kalçalarının altını okşarken ayakta durmak için yeterli gücü kalıp kalmadığını merak etti, ama asla gerçekten vajinasının muhtaç girişine dokundu.

Ayaklarının dibine yığılacağından emin bir şekilde derin derin nefes alarak kıpırdandı.

"Kimin yatağa ihtiyacı var ki?" diye fısıldadı dudakları Charity'nin omzuna dokunurken, dişleri oradaki hassas deriyi sıyrıyordu. "Seni ayakta tutacağım, Charity.

Güven bana." Elleri belinin etrafında kıvrıldı, karnını yumuşattı, göğüslerinin sert kürelerini kavrayana kadar karnını okşadı. Adamın parmakları göğüs uçlarını çevreleyip yavaşça yuvarlanırken Charity çığlıklarını tutamadı.

kendi şehvetiyle yanmaya başladı. Adamın beli kalçalarını yastıklıyor, siki oradaki dar yarığa dayanıyor, onu ısıtıyor, çok derinlere inmeyi reddettiği fantezileri körüklüyordu.

"Sana güveniyor muyum?" diye umutsuzca nefes aldı. "Senin bacakların da titriyordu, Aiden."

Boynuna bakıp kıkırdadı. "Akıllı göt."

Eğer adam o anda hareket edip sikinin başını şişmiş amının girişine dayamasaydı, kadın cevap verecekti.

Adam yumuşak bir vuruş için kendini konumlandırırken, geniş başın oradaki kaygan neme doğru kaydığını hissedebiliyordu.

"Sen karar ver." Dişleri boynunu tırmaladı. "Sert ve hızlı. Ya da yavaş ve nazik."

"Ne?" diye soluk soluğa kaldı, adam kalçalarını kavrayarak hareketlerini kolayca kontrol ederken ona karşı geri çekilmeye çabaladı.

"Çabuk karar ver." Aleti kadının girişinde zonklarken sesi sert bir gümbürtüye dönüştü.

İnledi. Karar veremiyordu. İkisini de istiyordu. Sert ve hızlı ve yavaş ve kolay, sıcak ve güçlü ve...

Gözleri büyüdü, boğazından sessiz bir çığlık koptu.

Sonunda kararı onun elinden aldı. Onun içine kaydı, sikini yavaşça ve kolayca amının kaygan, nemli derinliklerine soktu. Kasları istilaya karşı kenetlendi, ateş ve şimşek şarkı söylüyordu damarlarında dolaşmaya başladı. "Bekle. Bekle," diye

umutsuzca haykırdı.

Durdu, ancak arkasından gelen ilkel hırıltı, bunu sadece protesto için yaptığından emin olmasını sağladı.

"Ne?" Sesi gergin, gırtlaktan geliyordu.

Nefes almak için savaştı, kaslarını adamın sikine kenetlerken gözleri coşkuyla kapandı, vücudundan geçen sıcak hisleri yoğunlaştırmak için onu sağdı.

"Charity." Sesi uyarıcıydı.

Aleti yarıya kadar içine gömülmüştü ve ereksiyonunun ucundan ipeksi sıvının sert bir nabızı patlarken onu bir zevk/acı ile geriye itiyordu. Kadın zevkle inlerken adam da inliyordu.

"Şunu hisset," diye haykırdı, Aiden'in kollarında titreyerek. "Tanrım, Aiden, bu bana ne yapıyor?"

Adam aniden sertçe ve derinlemesine içine girdiğinde amcığı daha da ısındı, alevlenmiş etrafında biraz gevşedi. Elleri altından dışarı çıktı, nefesi kesilirken yanağı yatağa çarptı.

"Bilim adamını mı oynuyorsun, Charity?" diye baştan çıkarıcı bir şekilde ensesinden mırıldandı, onu yatağın daha yukarısına iterken dizlerini altına sıkıştırıp daha sıkı bir şekilde üzerine çıktı. "Eşleri onları sikerken bilim adamını oynamaya çalışan kötü küçük kızlara ne olduğunu hisset."

Ona iyi bir ders vermişti. Aleti kadının açgözlü derinliklerinde sert ve hızlı bir şekilde ilerlerken kalçalarını sıkıca tuttu.

Onu canlı bir alev gibi okşuyor, yalvarmasına neden olan bir şehvetle yakıyor, serbest bırakılması için yalvarıyordu. Vücudu kasıldı, yaklaşan orgazmının dalgaları rahminde çirpiniyordu, aniden durdu.

"Hayır. Hayır." Tüm vücudu aniden durmasını protesto ederken çaresizce ona doğru döndü. Amcığı onu kavradı, yaklaşan patlamayı bitirmek için savaşıırken sıkıldı.

"Kötü küçük dostum," diye fısıldadı kulağına geri çekilirken. dayanılmaz bir yavaşlık. Adam geri çekilirken hassas dokunun aşırı olduğunu, gerildiğini ve ardından protesto için acı çektiğini hissedebiliyordu. Sadece içine geri başladığında ihtiyaç içinde çığlık atmak için. Yavaş, o kadar ki, bunun onu öldüreceğini biliyordu. Onu doldurdu, dokuyu gerdi Amcığının kırılğan kasları, zarif bir şekilde yavaşça itilerek, içine kayan siki her dakikasını hissetmesini sağladı. kavrayan, dalgalanan kedi.

"Tanrım. Aiden. Beni öldürüyorsun." Kalçalarını hızlıca iterek ona doğru geri çekilmeye çalıştı ama Aiden kalçalarını tutarak onu kolayca kontrol etti. Sert, geniş ellerinde kıvrımlar.

"Seni memnun ediyorum," kalın bir sesle. "Zevki hisset, Charity."

Sert bir sıvı patlamasıyla siki kadının içinde zonkluyordu. Amcığının hassaslaşmış duvarlarını. Ürperdi. Vajinasının dar sınırlarının içinde oluşan ısı vücudunun geri kalanında alevlendi.

"Bana işkence ediyorsun," diye haykırdı adam sadece sikiinin başı içinde kalana kadar geri kayarken.

"Şimdi ne düşünüyorsun, dostum?" diye homurdandı, nefesi kulağını okşuyordu, sesi kendi uyarılmışlığıyla gerilmişti. "Vücudunun ne yaptığını mı düşünüyorsun, yoksa benimkinin ne olduğunu mu hissediyorsun? bedeninin sana ne yapıyor?"

"Şimdi," diye soluk soluğa bağırdı, rahminde sıcaklık yayılırken sözleri hiçbir anlam ifade etmiyordu. "Tanrım, Aiden, beni şimdi becer."

Kadın onunla dolmuştu. Tek bir sert vuruşta, ereksiyonunun uzunluğuyla onu kazığa oturttu, sinir uçlarını yaktı, amını doldurdu

Sıcaklık ve zevk onu orgazma fırlatana kadar... Sert, neredeyse acımasız vuruşlar onu serbest bırakırken çığlık attırdı, sarsılarak titriyor, sertçe kilitlenirken kollarında sarsılıyor ve Onun içinde sıkıca, kendi serbest bırakılması ateşin nabzından sonra nabızda ona akıyor. Charity onun altına yığıldı, vücudu hala serbest kalmanın sert artçı şoklarıyla uğulduyordu, yorgunluk onun üzerine bir karanlık, rahatlatıcı bir battaniye. Sonra bunun Aiden'ın vücudu olduğunu fark etti. Geniş ve sıcaktı, tüm ağırlığını dirseklerinin üzerinde tutuyordu, bir başka tohum patlaması amına akarken nefesleri zorlanıyordu.

"Ben uyuyacağım," diye mırıldandı, tecrübelerinden biliyordu ki birkaç dakika onun içinde kilitli kalacaktı. "İşin bittiğinde beni içeri sok."

Kıkırdaması sertti, derin derin nefes alırken kulağının dibindeydi.

"Önce vücutlarımızın tepkilerini analiz , şimdi de üzerimde uyuyakalıyorsun. Bana kompleks vereceksin, dostum." Misilleme olarak hareket etti ve düğümün amının hassas, şişmiş kasları içinde çekilmesine neden oldu.

Sarsıldı, mini orgazm vücudunu yıkarken titredi, tohumu tekrar içine fişkirirken rahmini sarstı.

"Lanet olsun," diye fısıldadı. "Tanrım, Aiden, yapma bunu. Buna dayanamıyorum. Özür dilerim. Söz veriyorum."

Başka ne ki? Yorgunluk artık içinde bir şeytan gibiydi ve dinlenmesini istiyordu. Gözleri kapalı bir şekilde Tatmin, onun hâlâ içinde, onun bir parçası olarak kilitli olmasının doyunluğu. Sıcaktı ve acı çekmiyordu, içi ve dışı rahattı, Kendinden geçmiş bir halde sürükleniyordu. Adamın hareket ettiğinin, sikinin nihayet vücudundan kurtulduğunun ancak farkındaydı. Birkaç saniye içinde, vücudu soğumaya vakit bulamadan, adam onu battaniyelerin altına götürdü, battaniyeleri üzerine örttü ve alnından nazikçe öptü.

"Uyu aşkım," diye fısıldadı usulca, kadın kendinden geçerken. "Bundan sonra seni daha iyi koruyacağım."

Yirmi Beşinci Bölüm

Charity ertesi sabah Aiden'in satın aldığı yumuşak gri pamuklu pantolonu ve ona uygun atleti giyerek kulübeden dışarı çıktı.

bir gün önce. Ayağında çorapları ve rahat kanvas spor ayakkabıları vardı ve her ikisini de giymeyeli ne kadar uzun zaman olduğunu düşününce kendini hayretler içinde buldu. Küçük verandanın basamaklarının başında durdu ve yakınında duran iki adamı görmezden gelmeye çalıştı. Aiden o sabah yola çıkmadan önce onu, koruması için muhafızların her zaman hazır bulunacağı konusunda uyarmıştı. Onlar

Tehlikeyi üzerlerine getiren kişiyi koruyordu. Derin bir nefes alarak verandanın basamağına oturdu ve kahve fincanını dikkatle dizinin üzerinde dengeledi. Kahve kutusunu dolabın altında bulması büyük bir şanstı. Son yıllarda mahrum kaldığı birkaç zevkten biri daha.

Koyu renkli içkiyi yudumlarken takdir dolu bir iniltiyi zorlukla bastırdı.

Zengin ve hoş kokulu sıvı içine işliyor gibiydi.

hücreler, ona uzun zamandır yok olan tüm küçük zevkleri hatırlatıyordu.

Yerleşkeden gelen sesler ona başka şeyleri hatırlatıyordu. Çakıllı yolun aşağısındaki depolardan birinden kahkahalar yankılanırken, birkaç adam erzak dolu bir kamyoneti boşaltırken şakalaşıyor ve konuşuyordu. Daha ileride bir grup adam ve

kadınlar çimenlik alanlardan birinde antrenman yapıyorlardı.

Homurdanmalar, inlemeler ve genel kahkahalar onların çabalarına eşlik etti. Konsey'de

Laboratuvarlarda hiç kahkaha yoktu. Eğitim şiddetli bir "yap ya da öl" egzersiziydi. Eğer başarılı olamazsanız, sizi bekleyen cezalar vardı.

tanımlamaya meydan okudu. Charity gözlerini kapadı ve bu cezaların sonucunda ortaya çıkan acı çığlıklarını çok iyi hatırladı. Doğduklarından beri hayatları kolay olmamıştı. Ve mahkûm edildikleri zorlu hayattan sağ kurtulabilenlerden çok daha fazlası öldü. Şeytani olan

Konsey ne kendi yarattıkları ne de çalışanları için merhamet tanımıyordu. Yolun diğer ucundan gelen bir araç sesi

çakıllı yol dikkatini çekti. Başını çevirdi ve Nikki'nin küçük, üstü kapalı golf arabası tipi bir araçla yanaşmasını gülümseyerek izledi. Araçtan indi ve hoş bir gülümsemeyle verandaya doğru yürüdü.

"Bu kahve senin için çok kötü." Fincan Charity'nin elinden alındı ve aynı hareketle Nikki fincanı kendi dudaklarına götürdü ve çabucak bitirdi. "İşte, senin için artık o kötü şeylerden yok." Charity

şaşkınlıkla ona göz kırptı.

"Lanet olsun, Nikki. Kahve içmeyeli ne kadar oldu biliyor musun?" diye hafifçe sordu, ama ikramının bu kadar küstahça çalınmasına biraz daha fazla üzülmüştü.

"Altı yıla yakın diyebilirim." Nikki verandanın kenarına oturdu, yüzünü ona döndü, karanlık yüzü düşünceli, gözleri Eğlenceyle parlıyordu. "Bahse girerim Aiden'in hormonunun etkileri sisteminize ulaştığında durmuşsunuzdur."

Charity yüzünü buruşturdu ve tam olarak neden bıraktığını hatırladı. Kafein her şeyi değiştiriyor gibiydi.

Daha da kötüsü.

"Artık güvende olmalı," diye . "Ya da en azından kontrol etmesi daha kolay."

" için mi? "Nikki kaşlarını kaldırırken Charity yüzünün kızardığını hissetti. "Bu konuda bahse girme, sugarpie. Faith hala korkunç yan etkileri oldu. Tamamen kesmek zorunda kaldı. Sanırım Jacob bu baskı altında bocalıyor."

Dudaklarını şekillendiren sırtış eğlence doluydu.

"Demek kahve de yok, ha?" diye iç geçirdi, arkadaşını dikkatle izliyordu. "Testleri bitirdin mi?"

"Henüz kavrama yok ama burada bazı değişiklikler oluyor Charity. Diğerlerinin henüz deneyimlemediği değişiklikler. Yumurtalıkların büyümüş, üreme hormonu şu anda sahra hastanesinde ilk kan testlerini yaptığım zamankinden daha güçlü. Yumurtlamanın başladığını tahmin ediyorum. Fazla uzun sürmez."

Charity bu bilgi karşısında gergin bir şekilde dudağını ısırırdı.

"Sence uyumluluk gerçekleşecek mi?" diye sordu ona endişeyle. Bir çocuk sahibi olmaya hazır değildi. Böylesine tehlikeli bir dönemde Aiden'a bu kadar sıkı bağlanmaya hazır değildi. Nikki iç çekti.

"Yumurtalıklara girmem gerekiyor. Ama Aiden ve Wolfe bunu açıkça yasakladılar. Yumurta çalabilir ve test edebilirim. Bu bize uyumluluğa dair cevaplar ve senin durumunda da ihtiyacın olan zamanı verecektir.

Aiden ile aranızda ne varsa kabul edin."

Charity şaşkınlıkla diğer kadını izledi. "Neden böyle testleri yasaklasınlar ki?"

Nikki arkasındaki direğe yaslanmış, Charityyi dikkatle izliyordu.

"Konsey ve testleri yüzünden... Unutma Charity, onlar sadece kısa bir süredir özgürler. Bazıları için sadece birkaç ay. Birçoğu hala kabus görüyor; diğerleri hala Özgürlüğe ve Konsey kısıtlamalarının olmamasına alışmaya çalışıyorlar. Testleri tekrar yaşamak gibi bir arzuları yok," dedi düşünceli bir şekilde. "Hayatları boyunca yaşadıkları cehennemden sonra uyum sağlamalarını izlemek çoğu zaman acı verici oluyor."

Charity sıkıca yutkundu. Onların tutsağı olarak geçirdiği altı ay dünyada cehennem gibiydi. Onların nasıl hissettiğini çok iyi anlıyordu. Ama bu onun bedeniydi, onun kararıydı.

"İşlemi ne kadar çabuk yapabilirsiniz? Beni sakinleştirmeniz gerekecek..."

Nikki olumsuz anlamda başını salladı. "Sakinleştirici durumu değiştirebilir testlerin sonucu, onları yanlış yapar. Prosedürün sisteminizde anestetik madde olmadan yapılması gerekir."

Charity günler önceki sınavı hatırlayarak sertçe soludu. "Buna dayanabileceğimi sanmıyorum Nikki. Acı dayanılmaz. "

"Başka bir bulmaca. "Nikki kaşlarını çattı. "Bunu bir türlü , Hayırseverlik. Sisteminizde hiçbir şey yok, Aiden'inki dışında herhangi bir dokunuştan bu kadar nefret etmeniz için hiçbir neden yok. Bir noktaya kadar, İnanç ve Umut aynıydı. Kedi Irkları bunu tecrübe etti ama gebe kalma, ilaç veya hormon olmadan hızlı bir şekilde gerçekleşir. Tedaviler. Son birkaç gündür öğrendiklerime göre, gebe kalmadan önceki son aşamadasınız. Eğer bunu yapacaksak. çabuk."

Charity ondan uzaklaştı ve yüksek duvarların dışındaki dağlara odaklanarak yerleşkeye baktı. Sakinleştirici olmadan böyle bir işleme kalkışmayı düşününce ürperdi. Acı dehşet vericiydi.

"Yapabilir miyim bilmiyorum," diye fısıldadı. "Yapamayacağımı biliyorum Nikki. Beni sakinleştirmenin bir yolunu bulmalısın."

sessizlik uzadı. "Birkaç test daha yapayım O zaman," diye iç geçirdi. "Yumurta üzerinde net bir sonuç elde edebileceğimden emin olmalıyım Charity. Aksi takdirde test işe yaramaz. Sadece bunu yapmak bile başımızı yeterince derde sokacak." Alaycı bir şekilde iç çekti. "Düşünsene, bu Irkları takip etmek için küçük ve rahat bir devlet işinden vazgeçtim. Bu ne kadar aptalca? Çok inatçılar."

Charity diğer kadına bilmiş bir bakış attı. Arkadaşının birlikte çalıştığı Irklara olan bağlılığını ve sevgisini iyi biliyordu. Cevap vermeye başladığında, yerleşkede tiz bir alarm çalmaya başladı, zorunlu, yüksek sesli talebiyle çığlık atıyordu.

"Kulübede. "Nikki ayağa fırladı ve iki muhafız etrafından dolanırken gömleğini çekiştirirdi.

"İçeri girin Bayan Dunmore. "Nikki onu muhafızların peşinden kulübenin açık kapısına sürüklerken otomatik tüfekler hazır bekliyordu.

"Ne oldu?" Kapı arkalarından çarparak kapanırken Charity ısırdı, muhafızlar mutfağa ve oturma odasının pencerelerine bakmaya başladılar daralmış gözlerle dışarıda.

"Uçup gittiler," dedi Nikki. "Giderek artan bir düzenlilikle alıyoruz."

Charity pencerenin diğer tarafına geçerek dikkatlice dışarı baktı. Jipler yerleşke içinde yarışıyordu, birkaçı silahlar ve roketatarlar monte edilmişti. Burası artık bir savaş alanı gibiydi. Alçaktan gelen ağır uçakların sesi kabini titretmeye başladığında, erkekler ve kadınlar yerleşke içinde koşuşturuyordu.

"Konsey mi?" diye sordu muhafıza endişeyle.

"Mongrels," diye . "Artık kiralık silahları var. Wolfe, Jacob ve Aiden sürekli tehdit altında."

Charity tekrar Nikki'ye döndü. "Neden bu?"

"Paralı askerler, Charity," dedi yumuşak bir sesle. "Onların izlerini Konsey, ama biz bunun arkasında kimin olduğunu çok iyi biliyoruz. Endişelenmeyin, Aiden olay patlak verdiği anda hükümet takviyelerini çağırırdı.

uçak radar ekranlarına çarptı." Yirmi

Altıncı Bölüm

Ses yaklaşıyordu. Jet motorlu bir helikopterin sert, nabız gibi atan sesi evin çerçevesi içinde yankılanıyor gibiydi.

"Saldırıyorlar mı?" Kalbinin göğsünde zonkladığını, korkunun kan dolaşımına karıştığını hissedebiliyordu.

"Bazen. Pencereden geri çekilin. Eğer sizi izleyen keskin nişancılar varsa, çok kolay bir hedef olursunuz." Charity atladı daha kelimeler ağzından çıkmadan geri döndü. Odanın öbür ucundaki Nikki'ye baktı ve diğer kadının endişesini gördü.

"Gün ışığında nadiren saldırırlar," dedi dikkatle. "Umutsuzluğa kapılıyorlar."

Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz, dışarıdan gelen sert ve şok edici bir patlamayla kabin sarsıldı.

"Wolfe'un kulübesini vurdular!" diye bağırdı muhafız öfkeyle. "Orospu çocukları. Wolfe'un kulübesini vurdular."

"Hope," diye umutsuzca nefes aldı Charity muhafıza dönerken. "Bana lanet silahını ver. Oraya git ve bak bakalım ihtiyaçları var mı? herhangi bir yardım. Lanet olası bir bebek bakıcısına ihtiyacım yok."

"Charity, dur. "Nikki hızla ona doğru ilerledi, sonra bir başka patlama binayı sarsınca tökezledi. "Laboratuarlara gitmeliyiz. Oradaki yeraltı sığınağı bizi koruyacaktır."

"Ne yapıyorlar bunlar?" Charity öfkeliydi, çok kızgındı. Dışarıdan gelen çığlıkları, karşı ateş seslerini duyabiliyordu. "Hope'a ulaşmalıyız Nikki."

Nikki öfkeyle, "Seni dışarı çekmeye çalışıyorlar," diye bağırdı. "Wolfe ve Hope için endişelenme. Wolfe eşini nasıl koruyacağını biliyor. I Size söz veriyorum, Wolfe'un yanı sıra en iyi adamlarımız da şu anda onu koruyor."

"Dönüyorlar. Buradan defolup gidin, bize doğru geliyorlar," diye seslendi penceredeki nöbetçi dönüp ön kapıyı hızla açarken.

"Laboratuvarlar," diye Nikki. "Sadece Laboratuvarlarda güvende oluruz."

" gel." Charity'nin kolunu tutarak onu kapıya doğru koşturdu. "Wolfe ve Jacob'ın kulübesini aldılar ve geri dönüyorlar."

Charity muhafızların arasında ilerledi, onları sorgulamak ya da planlarını geciktirmek için hiçbir hamle yapmadı. Arkasındaki Nikki'nin ve bir kez daha yaklaşan helikopterin sesinin farkındaydı.

"Oroşpu çocuklarının bir bitkisi olmalı," diye küfretti gardiyanlardan biri, onu verandadan alıp çakıllı patika boyunca uzanan ağaçların altına götürürken. "Hadi gidelim."

Helikopter şimdi daha hızlı ilerliyordu. Charity onu duyabiliyordu, motor zonkluyor, rotorlar kendi kalbinin çaresizce arpışıyla aynı anda atıyordu. Muhafızlar onun yanında koşuyor, dudaklarının arasından küfürler dökülürken sık sık arkalarını kontrol ediyorlardı.

Bir an onunla birlikte koşarken, bir an sonra sanki görünmeyen bir el onu tutup havaya fırlatmış gibi hissetti, arkalarında bir patlama sesi daha duyuldu.

Yere çarpmadan bir saniye önce çığlık attığını duydu, inişinin şiddetiyle vücudundaki hava dışarı fırladı. Kıpırdamadan yattı, nefes almak için savaşıyor, vücuduna saldıran kr edici acıya karşı gözlerini kırpıştırıyordu.

"Kımılđa. "Kargaşasızca kaldırılıp geriye doğru çekildiği anda bir mermi püskürmesi yattığı yerdeki çakılları kirletti.

Nefes almak ve havada yankılanan çığlıklara bir anlam vermek için mücadele ederken etrafında cehennem patlıyordu. Etrafına baktı Sonra kalbi korkuyla çarparken nefesi kesildi. Muhafızlar baygın ya da ölmüştü -hangisi olduğundan emin değildi- ve dikkatle yaklaşan  iri erkek vardı, kokuları tanıdık değildi, yüzleri sert ve niyetliydi.

"Nikki!" diye bağırdı onlardan uzaklaşırken, umutsuzca arkasına baktı ve sonra bir kez daha durdu.

Nikki sersemlemişti ama ayaktaıdı, gölgeli yüzleri kararlı diğer iki adam tarafından dik tutulmuştu.

"Bizimle gelin, size zarar gelmeyecek." Belli ki lider konuşurken hızla döndü. "Hayır, Bayan Dunmore. Beni sizi zorlamak zorunda bırakmayın."

Dövüşebilirdi ama beş kişilerdi ve Charity zarar görmeden kaçma şansı olmadığını biliyordu.

"Nasıl olsa bizi öldüreceksin," diye çığlık attı bir başka patlama yeri sarsarken. Sonra adam gülümseyince dehşet içinde nefesi kesildi. Köpek dişleri kavisli, pırıl pırıl, Çakalların sonunda onu bulduğunun kanıtı.

"Sana zarar vermek istemiyorum ama gerekirse veririm," diye hırladı. "Şimdilik neye inanırsan inan, ama bizimle geleceksin."

Eldivenli parmaklar kolunu kavradı ve onu o deliğe doğru çekti. yerleşkenin duvarına doğru patlatılmıştı. Vücudu dokunuşa karşı çıkarken korku karnına doğru yayıldı ve içinden yayılan acı fişekleri gönderdi. Neyse ki, ileri doğru iterken, üzerindeki tutuşunu serbest bıraktı. Charity bir yerlerde, bir şekilde Aiden'ın yakında olması için dua etti. Güvende olması için dua etti. Nikki'ye dönüp bakarken yanaklarının gözyaşlarıyla ve çaresizlikle ıslandığını hissedebiliyordu. diğer kadının acımasız küfürleri. Korkmuştu. Nikki, korku doğal kısıtlamasının önüne geçmedikçe nadiren küfrededi. Bu korku onun kendi .

Hızla bekleyen bir cipe itilmeden önce duvardaki yarıktan geçirildiler. Saniyeler içinde araç sık çam ağaçlarının örtüsü altında yerleşkeden uzaklaşırken, helikopter de bir başka geçiş için Bileşik.

"Umarım hepiniz cehennemde kızarırsınız," diye beddua etti Nikki, özellikle sert bir zeminin üzerinden sekerlerken.

"Umarım Wolfe ve Aiden hepinizi hadım eder."

Cevap gelmedi. Charity vücudunda gezinen öfkeyle savaşıırken savaşın sesi azaldı.Çakallar. Konsey'in fino köpeklerinden başka bir şey değillerdi. Aiden onu şimdi nasıl bulacaktı?

Saldırıdan kurtulmayı başarmış olsa bile mi? Ona ne olduğunu bilemezdi. Patlama sırasında onun kulübede olduğuna inanır ? Elbette inanırdı.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve kendisini zayıflattığını hissettiği çaresizlikle savaştı. Bundan kurtulmanın bir yolunu bulmalıydı.

"Wolfe sana Konsey'in verebileceğinden çok daha fazlasını ödeyecek," dedi,

Onları alan melezlerin paralı asker kalplerini biliyorlardı. Çakalların efendilerine sık sık ihanet ettikleri bilinirdi. "Bizi geri götürerek hata yapıyorsun."

Şoför arkasına baktı, şaşırtıcı derecede açık mavi gözleri tiksintiyle parlıyordu. "Konsey bize ait değil Bayan Dunmore ve sizi onlara götürmek gibi bir niyetimiz de yok. Bizim için bir şeyler başarır başarmaz eşinize geri döneceksiniz. Şimdi arkanıza yaslanın ve rahatlayın. Zamanı gelince anlayacaksınız."

Şok onu nefes nefese bıraktı. O Çakal'dı. Adam hırlarken kıvrık köpek dişlerini görebiliyordu ama normalde ruhsuz Irktan yayılan o kötü kokuyu alamıyordu. Nikki'ye baktı ve onun gözlerinin kısıldığını, yüz ifadesinin sertleştiğini gördü.

bakışlarını tekrar cipin önündeki adamlara çevirdi.

"Konsey'in pek çok yerde kuklaları var," dedi.

Charity nefesini tuttu. Kelimeler basitti ama arkalarındaki anlamı çok iyi biliyordu. Yolcu ona geri döndü yavaşça, bakışları daraldı, niyetliydi.

"Kuklaların efendileri vardır. Erkekler aptalları oynar. Irk Yasası yine de hayatta kalacaktır."

Ve cevap verildi. Sadece bir avuç kadın ve erkeğin bilebileceği bir cevap... Charity'yi sarsan bir cevap. Irk Yasası daha yeni oluşmuştu. O kadar katı, o kadar sıkı uygulanan bir onur yasasıydı ki, Kurt, Kedi ya da insan olsun, bir üye bunu ihlal ederse anında ölümle sonuçlanıyordu.

"Çantan mı?" Nikki sordu. "Sen Kurt değilsin. Çakalsın. Seni kim kontrol ediyor?"

Karşılığında aldığı gülümseme sert ve alaycı bir vahşilikteydi. "Bizi hiç kimse ya da hiçbir şey kontrol edemez doktor, takip ettiğimiz kurallar dışında."

"Bu saldırı kodu ihlal etti," diye öfkeyle onu bilgilendirdi. "Ödenecek bedeli biliyorsun."

"Saldırı bize ait değildi," diye hırladı. "Arkanıza yaslanın ve sabırlı olun. Sorularınız yakında yanıtlanacaktır. Umarım bizimkiler de öyle olur."

Charity ona öfkeyle, "Kimin saldırdığı önemli değil, sen açıklama fırsatı bulamadan Aiden seni öldürecek," dedi. "Bir hata yaptın, Coyote."

Yüzünü öne dönerken geniş omuzları umursamazca silkindi. Başka bir şey söylenmedi. Cip ağaç sınırını aşip ana yola çıkarken hızını artırdı. Vitesler değiştikçe motor vınladı ve Aiden'la arasındaki mesafe arttı. Charity kollarını ovuşturdu ve Nikki'ye dönerek sessizce seçeneklerini sorguladı. Diğer kadın içini çekti ve başını salladı. Charity gibi o da sadece bekleyip yolun sonunda ne olacağını görebileceklerini biliyordu. yolculuk getirdi . Yirmi

Yedinci Bölüm

Aiden, yerleşkenin duvarındaki deliğe, elindeki mektuba baktı. ona bağlı bulundu. Irk yasası temas kurmamı emrediyordu. Ben de öyle yaptım. Birçok kez. Şimdi top . Gerçi dostum, ihtiyacım olan şey bende var. Sende var mı? Del-Rey.

Del-Rey. Aiden bu ismi, yıllar içinde kurduğu karmaşık bilgi ağındaki casuslardan birkaç kez duymuştu. Del-Rey, yıllar önce Konsey'den kopan ve gözden kaybolan açık renk saçlı Çakal'dı. Sürüsünün sayısı Birkaç düzine ve hepsi yıllar önce onun tarafından seçilmiş ve eğitilmiş.

Konsey Çakallarının aksine, Del-Rey ve adamlarının Konsey Çakallarınıninkinden bile daha acımasız bir onur sistemi benimsediklerine dair bir söylenti vardı. Irklar.

"Bizimle ne zaman temasa geçildi?" diye sordu Wolfe'a, şiddet ihtiyacı vücudundaki tüm kasları geriyordu. Wolfe başını salladı ve düşünceli bir şekilde uzaklara baktı. "Biz Kanatlı Irkları kurtarıken birkaç mesaj gönderilmişti. Onlara cevap vermeye gittiğimde ortadan kaybolmuşlardı. Henüz izlerini bulamadım."

"Bana bundan bahsedilmedi mi?" Aiden homurdandı. Güvenlik şefi olarak Kayıp mesajlar önemli bir bilgi olabilirdi.

"Meşguldün. Hawke sorunu araştırıyordu ve ben de bir cevaba yakın olduğuna inanıyorum." Wolfe ona sert ve karanlık bir bakış fırlattı. "Arkadaşın daha önemliydi, Aiden."

Aiden tekrar hırladı, göğsünde gümbürdeyen hırıltı sert ve uyarıcıydı. "Ve şimdi eşim birkaç kayıp mesaj yüzünden gitti," diye ısırdı. "Bulduğunda Wolfe, onu hainin izini bizzat sürecektir ve intikamımı kendim alacağım."

, yerleşkedeki herkes organize bir kaos içindeydi. saldırının yol açtığı hasarı onarmaya çalışıyordu. Hava Kuvvetleri nihayet ortaya çıkmış ve helikopteri havaya uçurmuştu. metal ve yanan enkaz yağmuruna tutmaya yetecek kadar parça.

Ama büyük bir hasar meydana gelmeden önce değil. Aiden dişlerini sıktı ve göğsünde zonklayan hırıltıyı dizginlemek için mücadele etti. Öfke göğsünde kasvetli, yakıcı bir acıydı. Yoksa öfke miydi? Tek yapabildiği Charity'yi düşündüm. Yaralanmış mıydı? Ona dokunmuşlar mıydı? Acı içinde ağlamasına mı neden oldu? Neredeyse titriyordu. Bu düşünceyle özgür olmak için savaşılan şiddet.

"İhanete uğradık," dedi yumuşak bir sesle. "Helikopterdekiler nereye saldıracaklarını ve ne zaman harekete geçeceklerini biliyorlardı. Senin kulüben, Jacob'ınki ve yerleşkenin ortasına taşındığımız kulübe. Her biri

Radarlarından ve görüş alanlarından korunmuşlardı. Nereyi vuracaklarını biliyorlardı."

"Hiçbir Kurt Irkı bu bilgiye ihanet etmez. Ordu'nun görevlendirdiği askerlerden biri olmalı," dedi Jacob. "Bu olabilir kayıp mesajları ve daha önce Aiden'ın kulübesine yapılan saldırıyı açıklar."

Wolfe arkasını döndü ve salon boyunca devam eden aksiyona baktı. bileşik. Duvarın dibinde sadece üçü vardı. Cipten yokuşta kayboluşunu izlemek ve duvara iliştilmiş notu bulmak için tam zamanında gelmişlerdi.

"Konsey için tehlikede değil. Ama neden Nikki ve Charity'ye ihtiyacı olsun ki?" diye sordu sessizce.

"Saldırının yaklaştığını bilmiyorlarsa, ne zaman burada olacaklarını nereden biliyorlardı?"

Aiden, "Del-Rey'nin Konsey içinde bir ağı olduğuna dair söylentiler var," dedi. "Charity ile aramızdaki sorun çözüldükten sonra bir görüşme ayarlamaya niyetliydim."

Wolfe homurdandı. "Görünüşe göre Del-Rey beklemek istemiyordu. Hadi, komuta merkezine geri dönelim. Eğer bir mesaj gelirse, bunu tek başımıza görebileceğimizden emin olmalıyız."

Aiden, "Casusumuzu bulmak o kadar kolay olmayacak," dedi.
"Bulduğumuzda, onu istiyorum Wolfe."

Wolfe ona sıkıca, "O Irk Yasası kapsamında değil, Aiden," diye hatırlattı.

"O zaman bunu sessizce yapacağım," diye ısırdı Aiden. İhanetin cezasız kalmasına izin vermeyecekti, kim olduğu ya da kiminle birlikte oldukları önemli değildi.

Adamlarından birkaçı bu saldırıda ciddi şekilde yaralanmıştı ve şimdi Charity ve Nikki kayıptı. Irk Yasası talep etti
Adalet. Bunu talep etti.

"Önce onu bulmalıyız." Açık cipin içine atladı ve
Jacob ve Aiden'in da onu takip etmesini istedi ve vitesi takıp iletişim binasına yöneldi. "Irk Yasası sadece onu kabul edenler için geçerlidir, Aiden, bunu biliyorsun. Ama ihanet devam etmeyecek. cezasız kalmayacak, yemin ederim."

İletişim binasına giden yol kısa sürdü. Araç durduğunda, Aiden arka koltuktan atladı ve bilerek kapıya doğru ilerledi. İhanet eden kişi, bu işi yapanlardan biri olmalıydı.

ve bilgisayarları yönetiyordu. Başka hiçbir şey mantıklı gelmiyordu. Odaya girdi ve orada çalışan kadın ve erkeklere baktı. Radar, uydu iletişimi, cep telefonu

Telefon, e-posta ve telsiz mesajlarının hepsi buraya geliyordu. Büyük odada çalışan her erkek ve kadın, Güney Amerika'ya gitmeden hemen önce gelen mesajlara erişebilirdi. İçlerinden biri onları yok etmekten sorumluydu. Arkasındaki Wolfe ve Jacob'ın farkında olarak odanın içinde ilerledi,

diğerlerini dikkatle izliyordu. Yarım düzineden fazla ordu mensubu vardı. personel. Bir Cins'in yerleşkedeki en önemli kulübelerin yerlerine ihanet ettiğine inanmayı reddetti. Yaşayan hiçbir Kurt Irkı Sürü Liderine ihanet etmezdi. Onur kuralları yazılı kanun yürürlüğe girmeden önce bile parçasıydı.

Jacob'a dönerken "İnsanları temizleyin," diye mırıldandı. "Bir mesaj alana kadar bu odada sadece Irkların bulunmasını istiyorum. Görevlendirin

Onları başka bir yere götürün, temizlik görevine verin, umurumda değil. Ama onları buradan çıkarın."

İçinde biriken öfke neredeyse kontrol edebileceğinden daha fazlaydı. Breed ve safkan insanlar arasındaki ayrım onu hiçbir zaman şimdiki kadar etkilememişti. Onlar için savaşıyorlardı
Eşitlik,

Doğal olarak doğmak yerine yaratıldıkları bir dünyada kendi yollarını çizmek için savaşıyorlardı. Farklı olmak istememişlerdi. Ama Aiden farklılıkları şimdi tüm hayatı boyunca hissettiğinden daha fazla hissediyordu. Bir Irkın şiddete yönelmesi duyulmamış bir şey değildi. Tam tersi. Ama hiçbir zaman bir Cins diğerine, Konsey'e ya da diğer insanlara ihanet etmemişti. Suçları genellikle Konsey'e ya da onlarla birlikte çalıştığından şüphelenilen insanlara karşı işlenirdi. Birkaç delilik vakası bir Irkı sürüsüyle karşı karşıya getirmişti, ancak hiçbir zaman onları yaratan canavarlara ihanet ettiler. Tek kullanımlık askerler... Ana bilgisayarın önünde otururken, onlar bunun için tasarlanmıştı, düşündü... Tek kullanımlık... Değersiz. Onları yaratanların kaprislerini ve zalimliklerini takip etmek için tasarlanmış ve yaratılmış yaratıklar.

Konsey'in gözünde onların insanlığı yoktu. Onlar hayvandan başka bir şey değildi. Birçok safkan insanın gözünde de durumun aynı olduğunu biliyordu. Bunu onların gözlerinde, hareketlerinde görmüştü. Irklar farklıydı. Onlar hayvandı, sadakati hak etmiyorlardı ya da Merhametini hak etmiyordu. Onlara ihanet eden piçi bulduğunda, onu öldürecekti. Bu kadar basitti.

Yirmi Sekizinci Bölüm

"Mağaralardan nefret ettiğimi söylemiş miydim?" Nikki, cip tam da bir mağaranın geniş girişine yanaştığında ısırdı

Arkadaki iki adam dışarı fırladı ve saniyeler içinde girişi gizleyen bir yeşillik genişliği kaydı. Charity izledi

daralmış gözlerle manevra yapmak. Uzaktan bakıldığında, sahte yaprak dökmeyen ağaçlar gerçek gibi görünecek ve mağaranın girişini etkili bir şekilde gizleyecekti.

"Haydi." Sürücü önden atladı ve sol taraflarındaki tünelde ışıklar yanıp sönerken onlara doğru döndü.

"Etkileyici." Charity cipten inerken şoföre sert bir bakış attı. "Eminim buradan Breed yerleşkesini rahatlıkla görebilirsiniz."

Yol boyunca dikkat kesilmişti. Birkaç kez, yerleşkenin kıyısında yer aldığı büyük göle şöyle bir bakmıştı dağlara doğru ilerlediler. Kabaca, doğru ekipmanla yerleşkede casusluk yapmanın yeterince kolay olacağını tahmin etti.

Kimse cevap vermedi. Tünelde sabırsızlıkla ve hızla ilerleyerek büyük, kavernöz bir odaya girdiler. Orada, Charity şok içinde durdu. İyi aydınlatılmış, rahatça ısıtılmış ve neredeyse büyük bir ev gibi düzenlenmişti.

Uzak tarafta birkaç elektrikli pişirme halkası duruyordu. Raflarda çeşitli tencere ve tavalar ile kuru bulunuyordu. Ev yapımı olduğu belli olan bir masanın üzerinde küçük bir buzdolabı duruyordu. Onun karşısında da uzun bir tahta masa ve basit ahşap sandalyeler vardı.

Charity, banklar, birkaç eski, yıpranmış koltuk, daha iyi günler görmüş bir kanep ve bir iskambil masasından oluşan yaşam alanı gibi görünen yerin girişinde duruyordu.

"yeniden dekore ederiz." Sert bakışlı Çakal ona alaycı bir ifadeyle baktı. "Hadi, buradan."

Bir başka tünel de yan tarafa açılıyordu. Bu tünel, taş duvardaki yivli çıkıntılara yerleştirilmiş birkaç tumbul mumla aydınlatılıyordu. Dar geçide girdikten birkaç saniye sonra Charity ilk iniltiyi duydu. Alçak sesle, sıkıntılı ve kesinlikle bir kadın iniltisiydi.

"," diye mırıldandı Nikki arkasında ve Charity sessizce kabul etti. Bu sesi biliyordu. Bir yatak odasına girdiler. Duvarın dibine kaba tahtadan yapılmış geniş bir yatak yerleştirilmişti ama büyük bir şilte tutuyordu. Kadın yatağın üzerinde cenin pozisyonunda kıvrılmış, kollarını karnına sarmıştı. Yanında uzun boylu, kabaca yakışıklı bir erkek oturuyordu, koyu sarı saçları dökülüyordu Omuzlarını geçmişti, gözleri soğuktu ve yıpranmış yüzünde alışılmadık derecede siyahtı. Ayağa kalktı, üzerindeki nemli bez yatağın yanındaki masaya bıraktı. Gözleri arkasındaki adamlara kayd.

"Kayıplar?" diye sordu.

"Yok. Konsey saldırıyordu, biz de kimse farkına varmadan onları yakalayıp kaçtık."

Geniş göğsü yorgun bir nefesle kalktı.

Charity yatağa ve üzerinde yatan kadına doğru ilerlerken, "Eminim şimdiye kadar birileri akıllanmıştır," .

Nikki onu takip ederken, "Umarım en azından tıbbi malzemeleriniz vardır," dedi. "Ona ne oldu?"

Charity kadının yüzünü örten uzun, karışık kızıl saçları geriye itti ve önce omzunu kontrol etti. Sızlanmalar, inlemeler Vücudun pozisyonu ve algıladığı yumuşak koku, tam olarak neye baktığını bildiğinden emin olmasını sağladı. Nikki'ye baktı.

Doktor geri çekildi.

"Kadını kim ısırıldı?" Sert bakışlarını yatağa yaklaştıklarında geri çekilmiş olan adama çevirdi.

Charity de onu izledi. Gözleri cehennem çukurları kadar ama bakışları buz gibi soğuktu.

"İşaretin bununla ne ilgisi var?" diye çıkıştı. "Biz enfekte değiliz, kadın."

Charity, Nikki'nin dudaklarını şekillendiren sıkı, alaycı gülümsemeyi izledi.

"Elbette öylesin," diye neredeyse mırıldanıyordu. "Eğer gördüklerim doğruysa, bu inanılmaz küçük hormon sana da bulaşmış, Coyote. Gerçekten çok şaşırtıcı."

Çakal'ın gözleri kısıldı. "Açıkla."

"Kadınla çiftleştin." Charity'nin dinleyecek hali yoktu. Nikki Coyote ile tartıştı. Yorgundu, ağrıyordu ve Tanrım, çok azmıştı. Burada mümkün olduğunca az zaman kaybetmek istiyordu, böylece Aiden'a, yataklarına ve rahatlamaya geri dönebilecekti.

"Onunla çiftleştin mi?" diye ısırdı. "Çakallar çiftleşmez, kadın. Söylentiler ne olursa olsun..."

"Onun içinde şiştin mi, koca oğlan?" Nikki ısırdı. "Onu alırken, onu ısırdığın çok açık, bu yüzden onu ısırdığını varsayacağım. onun içinde de kilitli mi?"

"Bir anormallik," diye homurdandı. "Hayvan içgüdücü."

"Konsey'in Çakallarını cinsel fetih konusunda eğittiğini biliyorum," Konsey'in tecavüz için kullandığı terimle alay etti. "Sakin bana bunun ilk kadının olduğunu söyleme."

Charity, kadının gözbebeklerini ve nabzını kontrol ettikten sonra markayı kontrol ederken arkasında devam eden tartışmaları dinledi.

Konsey tüm yarattıklarının üzerine yerleştirdi. Kızın saçlarını geriye doğru çektiğinde omuzlarında hiçbir şey bulamayınca sustu. Battaniyeyi kenara çekerek kalçalarına doğru ilerledi ve yine hiçbir şey bulamadı.

"Charity? "Nikki onun hareketlerini sorguladı.

Nikki'yi dikkatle izleyerek geri döndü. "O bir Cins değil."

Nikki harekete geçti. Konuşmadı ve Charity gibi o da kadını incelemeye başlarken erkekleri görmezden geldi. Ellerini itti, Her dokunuşta inliyordu. Çok terlemişti, yüzü solgundu, mavi gözleri sersemlemişti ve zayıf bir şekilde onlarla savaşıyordu.

"Orospu çocuğu," diye küfretti Nikki. "Şimdi bak." Gözlerinde öfke parıltısıyla onları izleyen erkeğe döndü. "Saatlerdir durmadan küfrediyorum. Bunun beni ne kadar kızdırdığını biliyor musun? Beni ne kadar kızdırdığını biliyor musun? Ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı? Lütfen, bana bu kıza tecavüz etmediğini söyle."

Sesinden öfke fışkırıyordu. Charity, kadının göğüslerindeki ve kollarındaki küçük morluklara bakarken bu düşünce karşısında titriyordu.

"Tecavüz falan olmadı," .

"Onu kim kaçırdı?" Charity arkasını dönüp Nikki'yle birlikte ona baktı, öfke bedenini titretiyordu. "Sendin, değil mi?"

"Öyleydi." Charity çok az Irkın bahane ürettiğini fark etmiş olsa da, o bahane üretmiyordu.

"Onu çiftleştirdin. Kızgınlık döneminde. Senin ne olduğunu biliyor mu?"

Gözlerini kırıştırdı, bakışları yatakta kabaca inleyen kadından Charity'ye, oradan da Nikki'ye kaydı.

"Ben bir Çakal'ım. Çakallar çiftleşmez."

Nikki, "Koca oğlan, ya ilerledin ya da şansın yaver gitti," diye hırladı. Charity irkildi. Siktir dedi. Bu iyi değildi.

Nikki sık dediğinde. Erkeğin inatçı çenesinin gerilmesini izledi. O siyah gözlerle bakan sarı saçlı bir intikamcıya benziyordu.

Kara yüzü kızgınlıktan mı yoksa utançtan mı kızarmıştı, emin değildi.

"Hemen yerleşkeyle temasa geçin," dedi. "Kadın ileri derecede doğurgan ve kızgınlık döneminde. İkiniz de güvende değilsiniz çünkü Konsey öğrenirse, ki bir şekilde öğrenecek, o zaman bu kadının hayatının hiçbir değeri kalmaz. Beni anlıyor musunuz?"

"Aiden'la temasa geçildi," diye ısırdı, bakışları bir kez daha kadına yöneldi. "Sürekli bahsettiğin çiftleşme nedir?"

Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, neredeyse kudurmuş bir eğlenceyle onu izliyordu. Yeterince kızgındı ve onu esir alan kişiyi kızdırıp kızdırmadığını umursamayacak kadar da sinirliydi.

"O artık sana ait," diye Charity. "Onun vücudu Kendisi değişiyor, gebe kalmasına yetecek kadar sizinkiyle eşleşiyor." Solgunlaştı mı? "Kızgınlık döneminde. Becerilmeye ihtiyacı var. Hem de çok. Neredeyse. Sürekli. Sadece senin tarafından. Anla artık. Sen çiftleşen ilk Çakalsın, Ve tam bir insanla çiftleştin. Kahretsin, eğer bazı teorileri cehenneme ve arkasına vurmadıysanız. Biz de çakalların sadece kokusu için iyi."

"Kokmuyoruz," diye arkasındaki adamlardan biri.

"Seninle mi konuşuyordu?" Nikki ona tatlı tatlı sordu. "Seninle dalga geçmedik, koca oğlan."

Soluk mavi gözleri şiddetle kısıldı. "Çok ukala bir ağzın var, kadın," diye ısırdı.

"Oh, bunu yeni mi fark ettin? Akıllı olan sen değil misin?" Charity'nin sadece en kalın kafalılara mahsus olduğunu bildiği bir ses tonu kullandı.

"Bizi buraya getirerek vaktini boşa harcadın," diye çıkıştı Charity. "Ve inan bana, Aiden hiç memnun olmayacak. Saklanacak bir delik bulsanız iyi edersiniz..."

"Yeterince derin bir delik yok!" Aiden'in öfkeli hırıltısı, odaya girerken onun sözünü kesti. Onu takip eden iki düzineden fazla Kurt Irkları, odaya adım attıklarında tüfeklerini uyarıcı bir şekilde kaldırdılar.

"Görünüşe göre süvariler geldi," diye Nikki. "Hepsi erkek ve hepsi testosteron pompalıyor. Moronlar."

Charity iç çekti. Nikki memnun değildi. Hoş bir dönüş yolculuğu olmayacaktı.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Aiden, Çakalların ana üs olarak kullandıkları dağın tepesinde, daha küçük bir mağaranın girişinde duruyordu. Mağaraya birkaç uzun tünelle ulaşıyor, sonra da bir merdivenle mağaranın içine çıkılıyordu.

Üst mağaranın zeminine açılan doğal bir açıklık. Orada, dış girişin içinde, Çakal Sürüsü'nün lideri uzun bir uzak teleskop Breed yerleşkesini hedef aldı.

"Aylardır sizi izliyoruz," diye yorumladı Aiden teleskobu gece görüşüyle odaklarken ve aşağıdaki hareketler. "Kadınlarınızdan bazılarının Anya'ninkine benzer sorunlar yaşadığını ilk öğrendiğimde mesajlar göndermeye başladım. Cevap gelmeyince umutsuzluğa kapıldım."

Aşağıdaki hareketli kırmızı hedefler ağaçların ve doğal alanların arasında uçuşuyordu.

barınakların çevresinde devriye geziyorlardı. Aiden geceye karşı korunan birkaç kişi daha olduğunu biliyordu

Hem içeride hem de dışarıda, bölgedeki büyük ağaçların arasında dikkatli bir şekilde nöbet tutan görüş alanları.

"Casusumuzun kim olduğunu ilk ne zaman fark ettiniz?" diye sordu.

Del-Rey'in mesajları ve cevap alma yöntemleri, kendi kimliğinin yanı sıra konumunu da gizli tutmak üzere tasarlanmıştı.

"Birkaç gün önce," diye iç geçirdi diğer adam. "Saldırıdan birkaç saat önce haberim oldu. Bir tane daha gönderdim Mesaj. Bir kez daha görmezden gelindi."

Aiden homurdandı.

"Casusu teşhis edebildiniz mi?" Oyun oynayacak havada değildi. Onlara ihanet etmeye cüret eden adamın kimliğini öğrenmek istiyordu.

"İrk Yasası ölümü gerektiriyor," diye düşündü Rey usulca. "Bazen cevap her zaman bu kadar kesin ve kuru değildir, Kurt."

Aiden teleskopun görüş alanından kalktı ve diğer adama sert bir bakış fırlattı. "İrk Yasası'nın var olmasının bir sebebi var, Del-Rey."

Çakal gece gökyüzüne bakarken yorgun bir şekilde iç çekti. "Cins olmak bizi diğerlerinden çok farklı kılıyor," dedi yumuşak bir sesle. "Ben Bunu öğrendim, sizin de öğrendiğinizi biliyorum. Tam insanların düşünceleri, kabulleri ve kendi onur kuralları çeşitlilik gösterir. Bu dünyada var olabilmek için bazı toleranslar göstermemiz gerekebilir."

Aiden uzun dakikalar boyunca onu izledi. Çakal'ın omuzları meydan okurcasına dikti, yüz ifadesi boyun eğmişti. Bir yere yaslandı Mağaranın girişinde, sanki sorunlarının cevapları orada, mağaranın gizleyen gölgelerinde bulunabilecekmiş gibi dışarı bakıyorlardı. Gece.

"Sadede gel," diye ısırdı. Eve dönmek ve huzurunu tehdit eden sorunları halletmek için fazlasıyla istekliydi. Charity ve halkıyla olan ilişkisi. Diğer adam dönüp yavaşça ona baktı.

"Kurt Irkı Sürüleri bir bakıma kasaba sakinlerini benimsemiş, onlara güvenmiş, inanmış ve yetkililerin Irkların hoş karşılandığı yönündeki propagandalarına inanmışlardır. Buraya sanki

sadakatinizi hak eden bir yer olduğunu düşünürken, aslında orada üreyen nefret eninde sonunda

Kurt Irkları."

Aiden derin bir nefes aldı ve diğer adamın bakışlarıyla doğrudan karşılaştığında kendini olacıklara hazırladı.

"Ne öğrendin?"

"Pek çok ilginç şey. "Ana mağaraların girişini işaret etti. "Anyay Rusya'daki bir Konsey Laboratuvarı'nın önünden kaçırdım. Ondan öğrendiğim bilgiler oldukça şaşırtıcıydı. Tüm Irkların yeryüzünden silindiğini görmeye hevesli birkaç grup oluşuyor. Daha önce babaları ve dedeleri Geçmişteki Irk savaşlarını sürdürenler yeni bir savaş buldular. Irklar asla kabul görmeyecek, Aiden. Biz her zaman Hangi yoldan gidersek gidelim ya da hangi topraklara yerleşirsek yerleşelim ölümü bulacağız. Ve onlara karşı komplo burada, Wolfe'un halkını korumak için inşa ettiği bu yerleşkenin etrafında başlayacak." Del-Rey'in sesi daha fazla ihanet, daha fazla aldatma ve ölümden bahsederken yumuşak ve teselli ediciydi.

"Hiç kimse bir ada değildir Del-Rey," diye usulca hatırlattı Aiden ona. "Dışarıda Irkların yanında hayatlarını tehlikeye atmaya hazır pek çok iyi insan var. Onları göz ardı edemeyiz. Ve sayımız, zaman içinde kabul görmeleri için dua etmekten başka bir şey yapamayacak kadar az."

"Irklar çok ince bir çizgide ilerliyor," diye iç geçirdi Del-Rey. "Ve eğer kendi kaynaklarımdan öğrendiklerim doğruysa, Konsey asla dağıtılmayacak. Fonları çok bol ve onlara yardım edecek olanların sayısı da çok fazla."

"Yerleşkemizdeki casus kim?" Aiden tekrar sordu. "İlgileneceğiz ama önce o geliyor."

"Peki ya erkek değilse?" diye sordu akal sabırla. "Eğer haininiz bir kadınsa ve toplumunuzda çok seviliyorsa, o zaman nasıl idamını haklı çıkarır mı?"

Karmaşıık olmalı, diye dūşündü Aiden öfkeyle. Neden şimdi başka bir şey bekliyordu ki?

"Herhangi bir erkeğinkiyle aynı," diye ısırdı. "Yerleşke içinde çalışmak için Irk Yasası'nı imzaladılar. Erkek ya da kadın, riskleri kabul ettiler."

"Peki ya inançları gereği haklı bir mücadele verdiklerine inanıyorlarsa?" diye sordu. "Birini inançlarına sadık kaldığı için nasıl cezalandırırsınız? Ya da kendi vicdanlarına?"

Lanet olsun. Felsefi bir Coyote ihtiyaç duydukları son lanet şeydi. Ama kızgınlığıyla karışık bir de kendi aresizlik. Erkek bir haini öldürmek kolay olurdu. Bir kadın... Omzunu yanındaki kaya duvara yaslariken parmaklarını yorgun bir şekilde saçlarının arasından geçirdi. Bir kadın korunmalı, el üstünde tutulmalı, idam edilmemeli.

"İlginç sorular," diye iç geçirdi. "Neyse ki bu benim kararım değil. Ama onun bakılacak, Del-Rey. Öyle ya da . Kim o?"

"O Belediye Başkanı'nın kızı. Telsizlerinizi yönetiyor ve ne siz ne de Wolfeare orada değilken, babası aracılığıyla düşmanlarınıza gizlice bilgi sızdırıyor. Ama kadın kullanılabilir. Size tamamen ihanet etmedi. Hatırla Aiden, saldırıdan önce Hope ve Faith'in o kulübelerde olmadığından kim emin oldu? Adamlarımdan biri onun hareketlerini izledi. Helikopterin radarda görölmesinden sadece birkaç dakika önce her birine gidip onları iletişim binasına çekmesini izledi. Helikopterin

Konsej sadece bir kadın istedi. Üreme olasılığı en yüksek olanı. Senin kadının."

"Jessica," diye hayretle adını söyledi. Genç kadın Amerikan Ordusu'ndaki ilk yılındaydı. Onun utangaç, çekingen, korumaya yemin ettiği insanlara isteyerek ihanet edecek bir tip olmadığını düşünmüştü.

"Size ihanet ettiğinin farkında bile olmayabilir." Del-Rey omuz silkti. "Yine de babası, ailesindeki ve geldiği kasabadaki pek çok kişi gibi suçlarının farkında. Hepsini öldürebilir misin?"

Ve bir başka karmaşıklık daha vardı. Hayatta kalmaya çalıştıkları dünyadaki her erkeğe, kadına ve çocuğa bir Şans. Bireysel olarak. Her insanın güveneceği gibi güvenmek. Var olmasını umdukları insan ruhunun merhameti ve cömertliği. Yıllar boyunca onlara yardım eden pek çok kişi olmuştu. Onlara ihanet eden birçok kişi. Bu darbe, Irkların artık kasabayla olan ilişkilerini ve onlara duydukları güveni değiştirecekti. Onlar.

"Burada saklanman en iyisi olur," diye iç geçirdi sonunda, Charity ve Nikki'nin kadının başka bir yere taşınması konusunda ısrarcı olduklarını biliyordu.

yerleşkede. "Oldukça güvende görünüyorsunuz. Yerleşkede çalışan tüm insanlardan kurtulana kadar, kadının güvende olmayacak, siz de olmayacaksınız. Çakalların çiftleşebildiği haberi Konsey'i sarsacaktır. Örgüt içinde size hizmet edenlerin daha fazla kan dökmesine neden olabilir."

"Sayıları az," diye homurdandı Del-Rey. "Ama katılıyorum. Onları uyarmak ve güvenli bir yere gitmelerini sağlamak için biraz zamana ihtiyacım olacak. Oldukça büyüdük Buradaki yeni evimizi çok seviyoruz; mümkün olduğunca uzun süre kalmaya çalışabiliriz. Özgürlüğümüzü çok seviyoruz."

Diğer adamın sesinde bir dünya yorgunluk vardı. Aiden'ın kendi içinde yaşadığını bildiği bir yorgunluk.

. Savaşları daha yeni başlamıştı ve bunun uzun, kanlı bir savaşa dönüşmesinden ve sonunda Irkların kaybedeceğinden korkuyordu.

"Gün ışımadan yola çıkacağız." Aiden hızlı adımlarla tünellere geri giriş. "Git kadınınla ilgilen, Del-Rey. Ve eğer uyuma mağaralarınızdan birini sağlama nezaketini gösterirseniz, ben de benimkiyle ilgilenirim."

Del-Rey onu yanına çekmeden önce Charity'nin sıcaklığı onu çağırmıştı. Charity'yi ve doktoru neden bu şekilde götürdüklerini tartışmak için bir görüş noktası bulmuşlardı. Aiden'in dinleyecek hali yoktu. ama şimdi Çakal'ın gizliliğini çok iyi anlıyordu. Sorunları daha yeni başlıyordu ve bunlardan herhangi birini çözmenin bir yolunu biliyorsa lanetlenirdi. Diğer adamın da söylediği gibi, dünya üzerinde gerçekten güvende olabilecekleri bir yer yoktu.

"Aiden. "Del-Rey yerdeki açıklığa girmek için hamle yaparken onu durdurdu. Aiden geri dönüp diğer adamı dikkatle izledi.

"Gebe kalırlarsa, tehlike daha da kötüleşir. O zaman ne olacak?"

Aiden'in gözleri kısıldı. "Beklemeyeceğiz Rey. Şimdi onlara bizim olanı savunurken ne kadar vahşi olabileceğimizi gösteriyoruz. Biz yapmayız Hatalar ve koruruz. Sonra dua etmeye başlarız. Çünkü içimde bizi kurtaracak tek şeyin bu olduğuna dair bir his var."

Otuzuncu Bölüm

İhtiyacının kokusu onu cezbedti, kendine çekti, duyularını onun sıcaklığının ambrosia'sıyla doldurdu. Aiden küçük mağaraya adım attı. Del-Rey onu ve Charity'yi hazırlamıştı. Charity onu bekledi, şiltenin üzerine uzandı ve kaba ahşap kapıyı arkasından kapatırken aç gözlerle onu izledi.

Mum ışığı yüz hatlarının üzerinde titreşerek gözlerinin karanlık derinliklerini ve teninin kremi rengini ortaya çıkarıyordu. Sabun ve yağmur suyunun hafif kokusunu alabiliyordu, bu da onun Çakal Irkları'nı banyo yapmaya ikna etmeyi başardığının bir kanıtıydı.

Çarşaf onu göğsünden kalçasına kadar örtüyor, uzun, baştan çıkarıcı bacaklarını çıplak bırakıyordu. Elleri gömleğine gitti ve yatağın ucuna ulaştığında hızla soydu. Kanın sertçe çarptığını hissedebiliyordu. Vücudu ağırlaşıyor, siki taleple zonkluyordu.

Çiftleşme döngüsünü tamamlamak, o son adımı atmak için duyduğu ilkel ihtiyaç beyninde, bedeninde çarpıyordu. O onun eşiydi.

Kadın. Ondan alınmıştı, bir başkası tarafından dokunulmuştu, hayır Ne kadar kişiliksiz olursa olsun, uzun, acı dolu saatler boyunca ona olan bağlılığı kopmuştu. Ve daha fazlası. Charity'nin bu gece gebe kalacağına yürekten inanıyordu. Kokusu daha vahşiydi, baharın yaklaşması gibi. yeniden doğuş. Yine de onun uyarılmışlığının hâlâ sıcak, ihtiyacının acı verici olduğunu söyleyebilirdi. Irkların çiftleşme içgüdüğü ona hiç açıklanmamıştı. Hatta yakın zamana kadar varlığından kimsenin haberi bile yoktu. Bunun her aşamasını hissetmek, Aiden'in şimdiye kadar yaptığı en zor yolculuktu.

alındı. Bu son aşama olması için dua ettiği şeyle yüzleşmek en zoruydu. Ona ihtiyacı vardı, vücudu haykırıyor, son teslimiyeti talep ediyordu ve onun reddetmesinden korkuyordu. Eğer reddederse ondan uzaklaşacak gücü bulabilecek miydi?

Kendi şehvetinin arttığını hissedebiliyordu. İhtiyaçlarının vücudunu yaktığını hissediyordu

"Neden bekliyorsun?" Başını eğdi, merakla onu izliyordu.

Yatağın yan tarafına geçip şiltenin üzerine oturdu.

yavaşça onunla yüzleşmek için döndü. Başka bir zamana kadar beklemeyi tercih ederdi ama vücudunun ve içgüdülerinin sabrının sonuna geldiğini biliyordu.

Ona doğru uzandı, parmakları yanağını , başparmağı dudaklarında gezindi.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı, onu yaklaşan deneyime alıştırmak için umutsuzca kontrolü ele aldı.

"Anlamıyorum." Dudakları gergin bir şekilde titredi, bakışları bir an için titredi, belki de anladığını ya da

en azından şüphelendim.

Kabaca iç çekti. "Çiftleşme tamamlanmadı, Charity. Aramızdaki bağı kabullenmen için sana zaman tanımaya, beklemeye çalıştım ama daha fazla beklemeyin."

Sert ve sabit bir nefes aldı. "Bu anal şeyle ilgili, değil mi?" Kadın gözlerini adama dikmiş, elleri de Onu örten çarşaf.

Yüzünü buruşturdu, kızın vücudunun reddedişle gerildiğini hissetti. "Önce seni uyarmadan bunu yapmayacağım, Charity. Sana yemin ederim, sana zarar vermeyeceğim. Bundan daha fazlasını yapamam."

Kaşlarını aşağılayıcı bir alaycılıkla kaldırdı. "Gerçekten bunun sığacak mısın?" diye alaycı bir şekilde konuştu. Aiden gülümsemekten kendini alamadı. "Olacağını biliyorum Charity. Yakında sen de öğreneceksin."

O anda dudaklarını çok sevimli bir şekilde büzdü. Aiden onun yüzünde bu ifadeyi daha önce görmemişti. Eşit parçalar Kararlılık ve merak, beklediği sevginin gelmeyecek olmasından duyduğu hayal kırıklığıyla karışmıştı. Onun dokunuşu için yanıyordu, vücudu serbest bırakılma ihtiyacıyla zonkluyordu. Sıcaklık bir Amcığındaki cehennem, kokusu bir yaz fırtınası kadar vahşi ve tatlıydı.

"Aiden, sana gerçekten acıdan hoşlanmadığımı söylemeyi ihmal mi ettim?" diye sordu sonunda ona dikkatle, abartılı bir sabırla dolu ses tonuyla. "Eminim şimdiye kadar tahmin edememişsinizdir, ama bu benim deneyimlenecek şeyler listemde pek üst sıralarda yer almıyor."

Gülümsemesini gizledi. Onun ukalalığı en çok hoşuna giden şeylerden biriydi.

"Acı olmayacak, Charity. Sana söz veriyorum, benden durmamı istediğin an, bunu isteyerek yapacağım. Ama bahse girerim," diye fısıldadı, "Bir kez

başlarsanız, size olan hakimiyetimi hafifletmek yerine devam etmek için yalvaracaksınız."

"İhtiyacım olursa duracak mısın?" Nefes alıp verışı artmıştı, göğüsleri örtünün üzerinde yükselip , meme uçları beze batıyordu.

"Eğer ihtiyacın olursa," diye söz verdi kendi nefes alışının sertleştiğini hissederek, aleti o kadar sert, şehvetle o kadar doluydu ki acısı neredeyse ezici geliyordu. Sadece ona zarar vermemek için ihtiyaç duyduğu kontrolü sağlayabilmesi için dua edebilirdi. "Sadece benim için rahatla, Charity." "Benim için rahatla, Charity. bedeninden yavaşça ayrıldı, gözlerinin içine baktı, sesini yumuşak, alçak ve rahatlatıcı tuttu. "Sadece rahatla ve hisset."

Kadın sıkıca yutkundu. "Evet ama beni endişelendiren şey hissetme kısmı." Adam başını eğip dudaklarıyla omzundaki izi kapatırken kesildi. Sanırım bunun gerçekten sadece bir çıkış olup olmadığını şimdi öğreneceğiz."

Aiden kıkırdadı. Kendine engel olamadı. Onu duyabiliyordu. , uyarılmışlığını ve başına gelecekleri kabullenişini sesinin tonundan anlıyordu. Dilini onun üzerinde bıraktığı iz üzerinde gezdirirken elleri adamın kollarını kavradı ve tatlının tadını çıkardı, teninin hafif keskin tadı. Vücudu onun kollarında yumuşak ve narindi ve o da bu alışılmadık duygu dalgalanmasına engel olamıyordu. İçinde bir kuyu oluştu. Ona tutundu, elleri sırtına doğru hareket ederken onu kollarında daha da yakınlaştırdı, sarılmaya, güvende olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı.

Onun kaçırıldığını anladığında ruhunda kabaran o kör edici öfkeyi net bir şekilde hatırlıyordu: Korku. O ana kadar hayatında hiç korku nedir bilmemişti. Kendi düşüncesi ölüm onu çok az etkiledi. Kollarındaki narin bedene en ufak bir acı eklenmesi düşüncesi bile ilkel duyularını harekete geçiriyordu Şiddet ihtiyacıyla gürlüyor. O son, nihai teslimiyeti işaretleme ihtiyacı.

"Gittiğini fark ettiğimde aklımı kaçırdım," diye kulağına fısıldadı ve onun şaşkınlıkla titrediğini hissetti.

"Hayatımda hiç ulumadım, Charity. Ama senin kaybolduğunu fark ettiğim an, kurtlar bile öfkemi anladı."

İlkel çağrıya cevap vermişlerdi. Dağda ilerleyen cipi takip etmişler, sonra da haberini getirmişlerdi. durduğu yer. İlkel içgüdü, keskin, yanıp sönen, hayvanlarla hiç beklemediği bir iletişim.

"Korkmuştum," diye fısıldadı. "Beni bulman için dua ettim, Aiden."

"Ve yaptım," diye homurdandı. Sesinde yankılanan titreşimi durduramıyordu. "Bunu şimdi bitirmeliyim Charity. Bitirmek zorundayım. çiftleşmeyi tamamla. Şimdi."

Bunu açıklayamadı. Hiçbir anlamı yoktu. Anal seks eylemi gebe kalmaya yardımcı olmazdı. Menisindeki hormon hiçbir şekilde onu daha fazla işaretleyecek hiçbir şeyi etkilemeyecekti. Yine de, bunu inkar edemezdi. Dürtü. Onu anında yüzüstü çevirmek, kalçalarını kaldırmak ve hemen üzerine binmek istiyordu. Onun kendisine ait olduğundan emin olmak istiyordu,

Tamamen ona aitti, aralarındaki cinselliğe boyun eğiyor, paylaştıkları çiftleşmeyi kabul ediyordu. Ve bu ezici ihtiyacın oradan doğmuş olmasından korkuyordu. İhtiyaç, ezici ihtiyaç eşinin sadece kendisine ait olduğuna kendini inandırma dürtüsü. Onun her ihtiyacına boyun eğeceğini. Kendini vereceğini, hayır Ona ne kadar ihtiyacı olursa olsun.

Dudakları onun dudaklarını kaplarken, içgüdüsel olarak ona sahip olmak için savaştı.

Çabucak. Dili kızın ağzını yokladı, dişlerini, dudaklarını yaladı, kız onu kendine çekip dilinin kenarındaki şişmiş bezleri emene kadar şiddetle hırladı.

Hormonun salgılandığını hissettiğinde inledi, birkaç dakika içinde onun ihtiyaçlarının kendisinininkileri aşacağı düşüncesiyle aleti sarsıldı.

uyarılma, tufanda ikisini de yakacak bir cehenneme dönüşüyordu.

"Aiden, bekle." Kadın ondan uzaklaştı, nefes nefese kalmıştı, kontrol için savaşıyordu. Onun kontrol için savaştığını biliyordu. Vücudunun tepkilerini analiz etmek, cinselliklerinin eylemlerini ve tepkilerini anlamak için savaşıyordu.

O gece yatağında bilim adamını istemiyordu. Kadını istiyordu, eşini... Kadının ateşi onu yakıyor, suları ihtiyacıyla birlikte akıyordu. Ona hırladı, parmakları saçlarına dolanırken dudakları bir hırıltıyla kalktı, dudakları onu tekrar ele geçirirken onu hareketsiz tuttu.

Dilini ağzına almayı reddettiğinde, sıcak bir nefesle ayrılana kadar dudaklarını ısırdı. Vücudunun daha da ısındığını hissedebiliyor, uyarılmışlığının zengin, kadınsı kokusunu alabiliyordu. etrafını sarıyor, onu şehvetinin kokusunda boğuyordu.

Sonunda onu serbest bırakmasına izin verirken başı eğildi, dudakları onunkilerin üzerinde gezindi. Nefes nefese kalmıştı, elleri adamın omuzlarını yoğururken sert uçlu göğüslerini adamın çıplak göğüslerine sürtüyordu

bir eli karnından aşağıya doğru kayarak shaftını kavrarken Sikini. Yüzünü buruşturdu, parmağı ağır damarları ve nabız gibi atan eti okşarken başını geriye attı. Arzusunun verdiği ıstırap Daha önce hiç bilmediği bir şeydi. Vücudunu sıkılaştırdı, damarlarında dolaştı ve söylentilerini duyduğu her şeyi aşan bir zevkle omurgasını karıncalandırdı.

"Yeter." Parmaklarını kavradı ve onu yatağa doğru iterken muhtaç bedeninden geri çekti.

"Bu senin için, Charity. Hepsi senin için. Daha sonra bana verebilirsin."

"Hayır." Ona baktı, gözleri şaşkındı, arzusundan neredeyse kararmıştı. "Sana dokunmam gerek, Aiden."

"Henüz değil, aşkım," diyerek onu nazikçe yatıştırdı ve yanına geçerek avuçlarıyla şişmiş göğsünü büyük bir nezaketle kavradı. "Rahatla, Hayırseverlik. Sadece hisset bebeğim. Benim için. Vücuduna getirebileceğim tüm hisleri hisset."

Sonra daha fazla direnemedi. Başını eğdi, ağzı dikkatini bekleyen uzun meme ucunu kapladı. Vücudunun sarsıldığını hissetti, dudaklarından kaçan fırtınalı çılgılığı duydu ve gece bitmeden çiftleşmeyi bir daha asla reddetmeyeceğini biliyordu.

Bölüm Otuz Bir

Charity, Aiden mağaralara gelene kadar ne kadar korktuğunu fark etmemişti. Güçlü kolları onu sarmış, kaslı vücudu onu korumuş, ona güven veren, onu koruyan bir şekilde sarılmıştı. Aiden içeri girene, onu bekleyene, ona yaslanmasına ihtiyaç duyana kadar onun gücüne ne kadar ihtiyacı olduğunu fark etmemişti.

Ve şimdi çok daha fazlasına ihtiyacı vardı. Adamın başının, eliyle kavradığı göğsüne doğru inişini izlerken titredi. Vücudunun neredeyse şiddetli bir şekilde sarsılmasını ya da ağzının sıcaklığı sert ucu çevrelediğinde nefesini tutamamasını engelleyemedi.

Dili göğüs ucunun etrafında kıvrıldı, elleri adamın omuzlarını kavrarken boğazından umutsuz bir inilti çıkardı. Adamın istediği gibi hissetmekten başka bir şey yapamıyordu. Adamın kızgın duyuları üzerinde yarattığı cinsellik ve zevk dalgasına kapılmaktan başka bir şey yapamıyordu.

Uzun, bilgili parmakları kızın hassas göğüslerini yoğururken, dili de derin emişlerle eş zamanlı olarak sert, sivri ucu yalıyordu. Ağzının hareketleri. Sonra onun üzerinde daha fazla hareket etti, elleri göğüslerinin tümseklerini birbirine bastırdı, ağzı her ikisini de kaplarken iki sert meme ucunu birbirine çekti.

"Aiden, lanet olsun sana. Beni öldürüyorsun." Nefes almak için, akıl sağlığı için savaşıyordu ama elleri onun saçlarına kilitlenmiş, onu kendine yakın tutuyordu

vücudu sıcak okşamaya daha da yaklaşırken ona doğru eğildi. Başı içinde bir kabarıırken yatağın üzerinde savruldu. Lav gibi sıcak bir gelgit dalgası gibi, rahminin içinde daha güçlü, daha fazla oluşmaya başladı. her zamankinden yoğun. Sularının amından kaydığını, çıplak kıvrımlarını sıcak bal gibi ıslattığını hissedebiliyordu. Klitorisi zonklıyor, dikkat çekmek için yalvarıyordu. Vajinası spazmodik olarak kasıldı, onun horozunun sert zonklayan uzunluğunu talep ediyordu. Adam dudaklarından önce meme uçlarını son bir kez yalarken kadın bu ihtiyaçla inledi alçalmaya başladı.

Köpek dişleri karnının terden nemli derisini tırmalarken parmakları adamın saçlarında kenetlendi. Sonra adam nabız gibi atan klitorisine sıcak bir hava üflerken nefesi boğazında düğümlendi.

"Lütfen" diye fısıldadı, kalçalarını ona doğru kaldırdı, küçük sinir merkezindeki diline havaya ihtiyaç duyduğu kadar çaresizce ihtiyaç duyuyordu. Nefes al.

"Önce senin tadına bakmak istiyorum," diye fısıldadı yavaşça kalçalarının arasında ilerlerken, gözleri karanlık, arzudan bulutlanmıştı. dizlerini bükmesi ve kendini ona açması için onu cesaretlendirdi. Vücudunda kabaran hislerin pençesinde çaresizce onu izledi. Uzun zarif parmaklarının kalçalarını okşamasını izledi, sonra başı aşağı indi. Dili şişti ve sonra yavaşça amının dar, sırlıklam yarığında gezindi.

Ürperdi. Vücudu, duyularını saran zevkin yoğunluğuyla titredi. Başı yatağa düştü, kalçaları ona doğru kalkarken gözleri kapandı.

"Daha fazla," diye yalvardı, nefes nefese, neredeyse yitirmiş bir halde üzerine yıkılan hislerin pençesinde. Isı amcığında titreşti, rahminde dolaştı, göğüslerini sardı. Görülmemiş gibi, alaycı parmakları vücudunu okşayarak alevleri daha da körükledi.

Elleri kadının kalçalarında gezindi ve adam yavaşça ziyafet çektiği nemli et kıvrımlarına yaklaşırken oradaki kaslar titredi

. Dili hassaslaşmış yarıktaki gezindi.

Alaycı bir şekilde, şişmiş klitorisini daire içine aldı, sonra vajinasının sıkışık girişini çevrelemek için tekrar aşağı doğru titreşti. Yavaş, dikkatli bir sekiz rakamı gibi, alaycı, baştan çıkarıcı bir ateş dansı gibi, okşadı ve yaladı.

Amcığının ipeksi suları, onu açık tutarak, anüsünün girişine doğru sıcak bir şekilde kaymalarına izin verdi. Ne olacağını biliyordu. Beyni, dudaklarının ve dilinin emici, yalayıcı okşamaları arasında kaybolan bir uyarı sesi çıkardı. Ve daha fazla dayanamayacağını düşündü. Daha da kötüsü. Ona aksini gösterene kadar ihtiyacının zirvesine ulaştığını düşündü.

Dili klitorisini baştan çıkarırken elinin hareket ettiğini hissetti. Uzun, zarif bir parmak açgözlü amının dar girişine kaydı. Parmağını içine hapsetmek için kalçalarını sıkıya çalıştı ama adamın geniş omuzları onu açık tutarken, uyarı hırıltısı kızın ateşli bir tepkiyle titremesine neden oldu. Onu daha derine çekmek için savaşıırken kalçaları kalktı. İçeride. Onun hareket etmesine, parmağını içine sokarak rahminde sarmal halinde dönen gergin ihtiyacı serbest bırakmasına ihtiyacı vardı. Yine de adam sadece alay etti, onu daha yukarı çekti, çılgınlıkları etraflarında yankılanırken ateşi umutsuz bir seviyeye çıkardı. O kadar çaresizdi ki, orgazmın kıyısına o kadar yakın duruyordu ki, anüsüne doğru kayan ve yavaşça içeri doğru bastıran parmak için doğal olarak açıldı.

"Aiden," diye adını sayıklıyordu, çünkü adamın doldurduğunu, yavaşça gerdiğini ve hazırladığını hissediyordu. Daha da korkutucu olanı, adam içeri ve dışarı okşarken onu yıkayan anı, yoğun zevkti, onu istila edilme hissine alıştıırıyordu.

"Çok güzelsin Charity," diye . "O kadar kızarmış ve duyarlısın ki, kontrolümü kaybetmem gerektiğinde neredeyse kontrolümü kaybetmeme neden ."

Kasları parmaklarına kenetlenirken, ikinci bir parmağın birincisine katıldığını ve dar derinliklerinde çalıştığını hissetti. Zevk/acı dalgaları, rahminde yanmakta olduğunu hissettiği doruğa yaklaşmak için savaştığını sağladı. Adamın pençesinde iki büküm oldu, elleri

Gerçekliğe tutunmak için mücadele ederken başını altındaki battaniyeye yasladı.

Şimdi anüsüne doğru her vuruşa karşı baskı yapıyordu, Nefes nefese, girişin titreşimlerini hissederek açlıktan kıvranıyordu. amcık. Keşke onu doldursa, akıl sağlığını yok etmeye karar vermeden önce onu orgazm edene kadar sikse.

"Buna dayanamıyorum." Çığlık atmak istiyordu ama nefesi ancak yalvarırcasına inlemeye yetiyordu. "Lütfen, Aiden. Benimle daha fazla böyle dalga geçme."

"Balından saatlerce yudumlayabilirim," diye fısıldadı, kadın onun altında titrerken amının sıkılaştığını hissediyordu.

Sonra dili kızın içine daldı, hassaslaşmış kasları ayırdı. ve yaklaşan titremelerini üzerine gönderdi. Dili geri çekildiğinde, parmakları onun kalçalarının arasından kalktı. Anüsünün sıcak derinliklerinden kayıyordu.

"Benim için dön," diye . "Daha dayanamayacağım, Charity. Şimdi bana teslim ol."

Gözleri büyüdü. Kelimeler, ses tonu, daha ilkeldi her zamankinden fazla. Yüz hatları vahşi bir şehvetle kazınmıştı, gözleri açlıkla parlıyordu, kaçırılmayacak bir ihtiyaç. Bu cinsel fetişle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey cinsel teslimiyetle ilgiliydi. Arzuları artık içgüdüsel oldu. Onun eşiydi ve bunu ona kanıtlamaya hazırlanıyordu. Yavaşça döndü. Kalbi göğsünde hızla çarpıyordu; şehvet damarlarında çarpıyor, onu kendi ihtiyaçlarıyla yakıyordu. Ve işte Aiden oradaydı, elleri onu döndürürken hızla arkasından ilerliyordu. Çok az ön hazırlık vardı. İhtiyaç, sinir uçlarını yakan bir ateş gibiydi ve onları serbest bırakma dürtüsünde boğuyordu. Sert eller, önünde titreyen poposunun kıvrımlarını yumuşattı. Biri sırtını okşayarak yukarı doğru hareket etti. Omuzlarının arasına baskı uygulamadan önce omurgasını indirmesini istediğini belirtti. Vücudunun üst kısmı yastıklanmıştı.

Şiltenin üzerinde, arkası kalkık, adamın ateşli bakışları önünde korunmasızdı.

Otuz İkinci Bölüm

Şehvet sararken mum ışığı odanın üzerinde titriyordu. Charity gergin olması, korkudan titremesi gerektiğini biliyordu. Yapmak üzere olduğu şeyi yapamayacağını biliyordu. gerçekten yapılabilirdi. Aletinin kalın boyu çok büyük, anüsü ise çok küçüktü. Parmakları altındaki çarşafta sıkıştı. O anda içine dolan erotik, cinsel gerilimi inkâr edemiyordu. düşündüm.

"Çok güzel," diye fısıldadı Charity, kalçalarının kıvrımları üzerinde gezinen parmaklara karşılık olarak amının yandığını hissederken, başparmakları aralarındaki yarıktan aşağı kayıyordu. Charity vücudunun yandığını hissedebiliyordu. Uyarılma ürpertileri kaslarını sarstı, Aiden arkasındaki pozisyona geçerken onu zayıflatıyordu.

"Yavaş ve sakın ol bebeğim," diye fısıldadı adam, sikinin başının anüsünün girişine sürtündüğünü hissettiğinde.

Vücudunun daha az çaresiz görünmesini tercih ederdi. ama kaslarının gevşediğini, açgözlü vücudunun ona açılmaya çalıştığını hissedebiliyordu. Charity, adamın sikinin başının esnediğini ve zonkladığını hissettiğinde çaresizlik içinde inledi, ardından anüsünün girişine vuran sıvının sıcak nabzını hissettiğinde şaşkınlıkla sarsıldı.

"Sakin ol." Sesi gırtlaktan geliyordu. Bir eli kalçasının yan tarafına kenetlendi; onu hareketsiz tutarak sikinin sadece ucuyla durakladı girişte gömülü.

Şaşırtıcı, şok edici bir şekilde, Charity kaygan sıvının kaslarını yavaşça gevşetirken onu kayganlaştırıyordu. Vücuduna olduğunu anlamaya yetecek kadar akıl sağlığını için savaşması gerektiğini biliyordu ama içinde büyüyen uyarılma

kendine ait bir aklı vardı. Girişinin daha da gevşediğini hissettiğinde onun horozunun kadifemsi tepesine doğru bastırdı, baş olarak ağladı İçine gömüldü, onu gerdi, aletinin genişliğine uyum sağlamak için gerildikçe oradaki hassas, denenmemiş kasları yaktı.

Adam durakladı. Onun nefes alışını duyabiliyordu, kendi kontrolü için savaştığını anladığında ses kulaklarında sert ve sıcaktı. Daha sonra sıvının bir başka darbesi onu doldurdu, ipeksi ateş anüsüne doğru alevlendi, sinir uçlarını tutuşturdu, kaslarını daha da gevşetirken bile onları hassaslaştırdı. Ateşli bir zevk/acı dalgası hassaslaşmış bedenine saldırırken, adamın karanlık kanalın derinliklerine doğru kaydığını hissetti. Sıvının sert, sıcak darbeleri her bir kası gevşetiyor gibi görünüyordu ve vücudunun onu geren istilacının boyutuna uyum sağlamasına izin veriyordu. lezzetli bir şekilde. Kaslarını Aiden'ın sikinin etrafında sıktı ve sırayla okşarken onun zevkle inlediğini duydu.

Elleri kalçalarını kavradı, parmakları etini yoğururken, onun daha derine, daha derine kaydığını hissetti, ta ki son bir hamleyle gömülene kadar. Kışının sıcak derinliklerinde kabzası. Charity onun kendisini sardığını hissettiğinde titriyordu. Üst bedeni sırtına doğru alçaldı, dili üzerinde gezinirken dişleri omzundaki izi kazıyordu Sakinleştirici bir şekilde.

"Tanrım, çok ateşlisin Charity," diye kulağına. "O kadar ateşlisin ki sikim yanıyor."

Kalçaları esnedi, bir kez daha öne doğru itmeden önce sikini birkaç santim geriye çekti. Charity, vücudundaki alevlerin daha yüksek, daha sıcak yandığını hissederken derin, yasak okşamaya haykırdı. Düşünemiyordu, rahminde çalkalanan uyarılmanın derinliğine anlam veremiyordu.

"Evet, sık beni bebeğim," nefes nefese kaldı. "Ah kahretsin Charity. Beni öldürüyorsun."

Sözcükler rahmine yumruk gibi bir tepki göndermiş, adamın sikinden aldığı zevkin gücüyle onu şok etmişti

kıçına gömülmüş.

Onunla doluydu. Eti onun etrafında öyle sıkı gerilmişti ki
Öyle ki, adamın sikinin her darbesinin amcığının içinde zonkladığını
hissedebiliyordu.

Hâlâ kıçına akan sıvı onu kayganlaştırmış, iyice yağlamıştı.

Adam onun içinde hareket etmeye başladığında kaslarında herhangi bir
gerilme olmadı.

"Aiden. "Kaslarını onun ereksiyonunun etrafında esnetti. Canını
acıtıyordu ama bu aldığı en inanılmaz zevkti.

hiç bir şeydi.

"İşte, bebeğim," diye homurdandı, ona doğru geri itti, kalın horozu anal
kanalını kolayca aldı. "Bunu güzel ve kolay bir şekilde yapacağız
bebeğim."

İlk başta, yavaş ve nazikçe, her ikisini de daha fazlasına ihtiyaç duyarak
soluk soluğa bıraktı. Ama birkaç dakika içinde, itme kuvvetleri artmaya
başladığında çığlıkları odayı dolduruyordu. horozu içinde ileri geri okşadı,
dönüşümlü olarak oradaki sinir uçlarını yatıştırdı ve alevlendirdi.

yavaş ve kolay vuruşlarla onu becerdi. Ama içinde büyüyen ihtiyaçlar
böylesine kolay bir sahiplenmeyle giderilmeyi reddediyordu. Anüsündeki
kasları sıktı, adamın sikini sıktı ve okşadı.

Nefes alış veriş daha da sertleşti. Artık neredeyse nefes nefese kalmıştı
ve onları ele geçirmeye başlayan uyarılma çılgınlığında ona katılıyordu.

"Dur," diye . "Tanrı aşkına, Charity. Sikimi böyle sağımaya devam
edersen bunun sorumlusu ben olmayacağım..." İniltisi sertti,
tekrar sıkılaştığında kırıldı, kalçaları onun altında dalgalanırken
Her itişin getirdiği zevk/acı dolu sıcak vuruşlardan daha fazlası için savaştı.

"Daha fazla," diye inledi, sahiplenmeye geri bastırarak. "Daha sert,
Aiden. Tanrım, daha sert sik beni." Buna inanamıyordu. Böylesine bir
yoğunluğu, böylesine bir zevk ve acıyı bir arada yaşayabilmesinin imkânı
yoktu.

Aleti kadının kıcına girerek kasları bir vuruşla ayırdı.
Sıkıştırıcı bir acı, ardından acı veren bir zevkle yıldırım darbesiyle sıcak derinliğe batmak.

Daha hızlı hareket etmeye başladı. Aletini yavaşça geri çekti.
sıkıca kavradı, çığlıkları etraflarındaki buharlı havada birbirine karıştı.
Ama tekrar ileri ittiğinde, Charity hislerin yoğunluğuyla çığlık atmamak için savaştı. Sert, güçlü vuruşlar, daha fazlası için o kadar yoğun bir itici ihtiyaç uyandırdı ki onun çaresiz kaldı.

Daha sonra nasıl kızaracağını biliyordu.
çaresizce yalvarmaya başladı. Adam onun içinde hareket etmeye başladığında, itişlerinin hızı arttığında bile, çaresizlik içinde yalvardı.
Charity içindeki açlığa engel olamıyordu. Yoğun zevk,
Bu eylemin saf erotizmini kavramak, anlamlandırmak onun için çok zordu. Tek bildiği, her darbenin, her sert itişin onu daha da yaklaştırdığı, ulaşmaya can attığı zevkin doruğuna çıkardığıydı.

Sırtı eğilmiş, kalçaları geriye doğru eğilmiş, kasları
Kaygan sıvının daha fazlası açgözlü kıcına fışkırırken horozu kazığa oturttu. Aleti kadının içinde kabarıyor, onu derin ve itici bir ritimle beceriyordu.

Adam bir elini vücudunun altına sokup parmaklarını vücuduna götürürken kadın titriyor, sarsılıyor ve çığlık atıyordu.
Her vuruşta anal kanalına işkence ederek daha sert ve daha hızlı bir şekilde ona vurmaya başladığında şişmiş klitoris. Yanıyordu, acı verici bir ihtiyaç cehennemi vücudunu yakana kadar zevk alıyordu.

Onun okşayan parmaklarının klitorisini daha da yakınlaştırdığını hissedebiliyordu.

Kıcına giren sert darbeler onu akılsız, delice bir şehvete sürüklüyordu.
Aletin ucundan gelen sıcak sıvının her darbesi onu daha fazlası için acıktırıyor, sıcak, kabaran patlama için çaresiz bırakıyordu.
onun yerine spermini içine akıttı.

"Şimdi, Charity. Şimdi, bebeğim." Parmakları sinir demetini dikkatle okşadı, sadece doğru basınç, iki hızlı vuruş ve kız patladı.

Onun ateşli çığlığını duymadan, dişlerinin omzuna kilitlendiğini hissetmeden bir saniye önce kıcının sıkıldığını, etinin üzerinde gerildiğini hissetti. Ve o

Dehşete düşmüş olmalıydı. Düğümün kalın şişliğini zaten aşırı dolu olan kıcının içinde hissederken korkudan çığlık atmalıydı. Yapardı... Bunun yerine, şişmiş düğüm amını dolduruyor gibi görünürken, oradaki kaslarını sıkarken, rahmine doğru basamaklı bir his dalgası gönderirken, kör edici zevkle çığlık attı. İçini sarsan orgazm onu mahvetti. Hiç bitmeyen, titreyen bir şehvet cehennemi, zevk/acı, ateşli

Hayal edebileceği hiçbir şeye benzemeyen bir tatmin. O hissetti Sperminin anüsüne fişkırması. Vücudunun sert, neredeyse acımasız bir sarsıntısı, tohumu içine akarken sabitleme düğümünü çekiştirdi. İlki daha hafifleden bir başka doruk dalgası onu bir kez daha his uçurumuna fırlattı. Bu hiç bitmeyecekti. Gücsüzce ağlıyordu, vücudunun bu ilkel ele geçirmeye verdiği tepkinin pençesinde çaresizdi. Kırılgan anüsü nasıl da Onun büyüklüğünün yanı sıra bilmediği sert şişliği de barındırıyordu, umursamıyordu. Her santimini açgözlü bir zevkle alıyordu, çünkü amcığı onun her tohum patlamasından defalarca patlıyordu. horoz, düğümün her sert zonklaması hassaslaşmış amına yankılandı.

Zayıf bir şekilde onun altına , şişliğin yavaşça geri çekildiğini hissederken yankılanan orgazmının titremeleri hala onu yırtıyordu. O zaman ondan geri çekildi, horozu hassas

Neredeyse acı veren zevkten zayıf bir şekilde inlerken doku. Adam yataktan sandalyeye geçerken kadın sersemlemiş ve gücsüz bir halde yatıyordu.

Odanın karşısındaki metal leğende duran bir sürahi su. Suyun büyük kâseye döküldüğünü, sıçrama seslerini ve ardından sessizlik. Saniyeler sonra adamın elleri ona dokundu ve adam soğuk bezi kalçalarının arasından geçirip onu nazikçe temizlerken kadın inledi.

Aiden şefkatliydi, onu temizlerken nasıl olacağını bildiği kadar nazikti. İri elleri talepkâr değildi ya da herhangi bir şekilde bir tepki uyandırmaya çalışmıyordu. Ama biri yine de geldi. Birkaç dakika içinde hareket ediyordu.

Elinin altında, uykulu inlemeleri ihtiyacını işaret ediyordu. Yorgundu, yıpranmıştı ama hemen verdiği tepki onunkini tetikledi.

Adam kadının kalçalarının arasına girerken hiçbir ön hazırlık yapmadı. Aleti yıkanıyor, nefesi onunki kadar ağırlaşıyor ve onu tekrar elde etme dürtüsü onu hızla çıldırtıyordu. Onun içine doğru itti Sırılsıklam olmuş etrafında sıkılaştıkça inlediğini duydum. Onun yorgunluğunun da ihtiyacı kadar derin olduğunu biliyordu ve birini hafifletmek için hızla hareket etti, böylece diğeri onu geçebilirdi.

"Tanrım, çok sıkısın Charity," diye fısıldadı, elleri Vücudunun onu ele geçirdiği yere bakarken kalçalarını kavradı. "O kadar sıcak ve ıslaksın ki içinde boğulabilirim."

"Boğul," diye zayıfça inledi. "Becer beni, Aiden. Şimdi. Sertçe." Amcığı onun ereksiyonunun etrafında kenetlenirken, ihtiyacı ve uyarılmışlığıyla inliyordu.

Ona doğru eğildi, onu vücuduna doğru tutarken içine pompaladı. Yumruk gibi sıkı ısı sikini sıkıştırırken gözleri kapandı. Kaygan ateş, sikinden gelen kayganlaştırıcı sıvının nabzı onu daha sıcak, daha ıslak yapıyordu ama sıkılaştıran kaslar adamın etini asla bırakmıyordu. Kadının içine girerken nefesi kesiliyordu. Onun ereksiyon acımasızca sertleşmiş, hassaslaşmış ve sadece

Sarsıcı titremelerin vücuduna hücum ettiğini ve kendi doruk noktasının onu ele geçirdiğini hissettiğinde patlamasına saniyeler kalmıştı.

Onu hızla takip etti, horozunun şiştiğini hissettiğinde zevk çılgınlığını zar zor tuttu, onu doldurdu, içine kilitlenirken vücudunu kavislendirdi, yavaşça onun altında dururken tohumları vücudunun zengin derinliklerine püskürdü.

Elleri onu yatıştırdı, sikini onun sıkı kavrayışından çekip yanına yığılmadan önce bile uykuya dalmasını sağladı.

O zamana kadar bildiği hiçbir şeye benzemeyen bir tatmin duygusu kapladı içini. Vücuduna yerleşti, ruhunu ısıttı. Ve ona bakarken, onu sevdiğini biliyordu. Onu yıllar önce bile sevdiğini biliyordu.

Daha önce, ondan nefret ettiğini düşündüğü zamanlarda. Onu bedenine yaklaştıırken yanağından öptü ve yavaşça dinlenmeye çekildi. O güvende olduğu sürece uyuyabilirdi.

Otuz Üçüncü Bölüm

Kokusu kesinlikle değişmişti. Aiden, saatler sonra uyandıktan sonra yatağında uzanmış, tavana bakarken duyuları yavaş yavaş Vücudundaki değişim. Sırtını göğsüne yasladı, kolları onu sardı ve onu sıcak tuttu, rahatlattı ve gebe kalmanın gerçekleştiğini fark etti. Bir kokudan ziyade ona dağlarda kopan bir fırtınayı hatırlattı, bu fırtına Ona baharı, ılık, kabaran yaşamı hatırlattı. Eli düz karnına doğru ilerlerken gözleri kapandı, parmakları etin sıcak genişliği boyunca yayıldı.

Gerçeğin üzerine izin verirken gözleri kapandı. Onu daha önce de sevmişti, şiddetle, hararetle, ama şimdi hissettiği şey Bunalmış duygular ancak zar zor fark ediliyordu. Odanın öbür ucundaki kaba masaya, taş duvara baktı, kaşlarını çattı ve sisteminde sık sık ortaya çıkan kafa karıştırıcı dürtüleri merak etti.

Nadiren şefkat görmüştü. Yumuşaklığa hiç ihtiyacı yoktu. Yine Charity'ye başka türlü davranamayacağını fark etti. İçindeki her şey Onun için yumuşamıştı ve bu onu dehşete düşürmüştü. Onu hem dehşete düşürdü hem de heyecanlandırdı. Onun yüzüne baktı ve kalbinin sıkışmasından dolayı hafifçe iç çekti.

Wolfe ve Jacob'la kaç kez alay etmişti.

eşlerine karşı tutumları? Hope'un düğün isteğine boyun eğdiği için

Wolfe'la alay etmişti. Yine de burada yatıyordu,

Charity'nin böyle bir şey isteyip istemediğini bilmek, ne kadar

Kendisini aşağılayanların, ona kızanların sosyal uygulamalarını yapacaktı. Gebe kalmıştı. Bu bilgiyi ayak tabanlarına kadar hissedebiliyordu. Ona sarıldığı son saatlerde, vücudunda bir değişim meydana gelmişti. Bunu ne tetiklemişti, eğer bir şey tetiklemişse bile. kesin. Ama bunu düşündükçe, onu en temel şekilde ele geçirme ihtiyacının ağır bastığını düşündükçe, belki de içgüdüsel olarak bunu bildiğini düşündü. Bu sürecin çok uzun sürmeyeceğini biliyordu. yavaş yavaş geliyor, vücudu tohumunu kabul ediyordu ve onu son bir şekilde işaretlemesi, ona nasıl

sıkıca bağlanmışlardı.

Artık anlamlıydı. Wolfe ve Jacob, Aiden'ın şimdi gördüğü şeyi henüz görmemişlerdi. Eşlerini anal yoldan alma ihtiyacının, vücutlarında meydana gelen değişikliklerle hiçbir ilgisi yoktu. Bunun nedeni Yumurtlama sırasında duyuları o kadar gelişmişti ki, eşlerinin mükemmel doğurganlığa doğru evrim geçirdiğinin o kadar farkındaydılar ki aşırı yüklenme. Cinsel boyun eğme ihtiyacı, aksi takdirde bu kadar zorunlu olmayacak bir arzuyu ortaya çıkardı. İlkeldi. Hayvani. Ve özür dilemedi. Derin bir iç çekerek kendini ondan uzaklaştırdı, kalın yorganı vücuduna doladı ve ayağa kalktı. Şafağa sadece saatler vardı ve yapılacak çok şey vardı. Şafak Burada öğrendiği bilgiler kendisinin, Wolfe'un ve Jacob'ın uygulamak için zaman bulmaya çalıştığı birkaç planı değiştirdi. Aynı zamanda Irk Yasası ve onu uygulamak için ne kadar ileri gitmeye istekli oldukları sorusunu da gündeme getirdi. Onlara ihanet eden kadın anlaşılmış ve görünüşe göre onlara isteyerek ihanet etmişti. Bir kadını, özellikle de bu kadar genç birini öldürme düşüncesi ona iğrenç geliyordu. Yavaşça giyindi, Irkların yaşamlarının gerçekliği ruhunda ağır bir yük oluşturuyordu. DNA'ları onları farklı, hayvani olarak işaretlerken dünyaya nasıl uyum sağlayacaklardı? Onlar olarak görülmüyorlardı Tamamen insani, onlara yardım edenler tarafından bile. Korkularının ve güvensizliklerinin kokusunu alıyordu. Bu tür temel insani tepkiler her zaman eninde sonunda kan dökülmesiyle sonuçlanırdı.

Charity'ye son bir kez daha baktı, vücudundaki her kas onu kısa bir süre için bile terk etme ihtiyacını protesto ediyordu. Sonra Küçük mağaradan hızlı adımlarla çıkarken, kadının ruhuna kadar kolay girmesine hâlâ biraz şaşırmış bir şekilde başını salladı.

Birbirine bağlanan tüneller ve mağaralar, yaklaşık bir asır önceki bir altın madenciliği girişiminin ürünüydü. Bir zamanlar bölgenin içinden geçen zengin damarlardan her damla cevher çıkarılmıştı. Dağ, yerini Çakalların yavaş yavaş yuva olarak işaretlediği mağaralar ve tünellerden oluşan bir sisteme bıraktı. Ana tünel daha genişti. ve Kurt ve Çakal Irklarının isteksiz bir dostluk içinde kaynaştığı ana mağaraya geri götürüldü. Savaşları artık aynıydı ama hâlâ cevaplanması gereken sorular vardı.

Mağaralarda yaşayan Çakal Irkları, yaratıcılarının kaprislerine itaat eden Konsey melezlerinin kötü kokusundan yoksundu. Aiden sık sık bu adamların kötülüğünün, etraflarını bir aura gibi saran ölüm kokusunu ürettiğinden şüphelenirdi. Utanç verici. Del-Rey'in Çakalları, tüm Irklar gibi, vahşi, evcilleşmemiş ama katliam kokusu içermeyen kendilerine özgü bir kokuya sahipti. Bu koku kafa karıştırıcı, farklı Irklar arasında uygulanmaya başlayan doğa kanunları ve neredeyse içgüdüsel olan sahip oldukları onur kuralları. Çoğu Irkın akraba olduğu Kurt ve Kedigillerin aksine Çakallar doğaları gereği pek onur tanımazlardı. Çakalların ruhu olmadığı bilinirdi. Ancak bu örnekte, bu sürünün Çakal Irkları ile insan ruhunun kendisi eksikliği telafi etmiş gibi görünüyordu.

"Aiden, Wolfe yerleşkedeki durumu kontrol altına aldı. Kadın izleniyor ve istasyonundaki tüm röleler takip . Birkaç saat önce Charity'nin ölümüyle ilgili bir rapor yayınladı," diye rapor verdi Hawke, sesi karanlık ve korku doluydu Tehdit. Aiden teslimiyet içinde içini çekti. "Bir saat içinde yola çıkmaya hazır olun." Del-Rey'e döndü. Del-Rey duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, karanlık ve duygusuz gözlerle Aiden'i izliyordu.

"Yerleşkeye dönebilirsiniz," dedi ona. "Yine de kaçırdığınız kadın sorunu size sorun yaratabilir. Onu geri vermek zorunda kalabilirsiniz."

Del-Rey gülümsedi ama bu daha çok bir hırıltı gibiydi. "Bunun sanmıyorum, Aiden. Artık bilmem gereken şeyi biliyorum. Biz burada kalacağız. Belki sürülerimiz birlikte çalışabilir. Böyle bir birlikteliğin hepimize fayda sağlayacağına inanıyorum."

Aiden kısaca başını salladı. "Sana burada bazı ekipmanlar bulmaya çalışacağız. Önce Wolfe'la tartışacağım birkaç fikrim var. Dikkatli hareket etmeliyiz Del-Rey. Dünya kamuoyu, bizim için çalıştığı kadar kolay bir şekilde Irkların aleyhine dönebilir."

Diğer adam başını onaylarcasına eğdi. Aiden onunla çalışmanın, Irkları çılgına çeviren hükümet irtibat görevlileriyle çalışmaktan daha zor olabileceğini hissediyordu.

"O zaman yakında sizinle irtibata geçerim. İhtiyacınız olan malzeme, ekipman gibi şeylerin bir listesini çıkarın. Birbirimize karşı çalışmak yerine birbirimize yardım etmeyi deneyelim. Adamlarınızdan birini Bileşik; benimkilerden birini de koordinasyon için burada bırakacağım. Şu anda zamanın çok önemli olduğunu hissediyorum."

Del-Rey kambur pozisyonundan doğrulurken başını salladı ve eşyalarını toplamaya başlamak üzere birkaç adamının yanına gitti.

Aiden ona sessizce, "Hawke, Wolfe'la bağlantı kur," dedi. "Charity ile gitmeden önce o kadının güvenliğini sağlamak istiyorum. Onunla kendi aramızda ilgileneceğiz. geri dönün."

Hawke'ın gözleri parladı, yüz ifadesi emre itiraz edecekmiş gibi sertleşti, sonra aniden başını sallayıp arkasını döndü. Diğer adamın aklında ne varsa beklemek zorundaydı.

"Nikki." Doktor masada oturmuş toplantıyı izliyordu. Meraklı, karanlık gözler. Ayağa kalktı ve yavaşça ona doğru yürüdü.

Onun yüz ifadesini dikkatle izlediğini fark etti, kendi yüz ifadesi de kasvetli ve yoğundu.

"Charity? "Boğazı . Orospu çocuğu, bu aşırı duygu yüklemesi kızgınlıktan da öteydi.

"Hamile kaldı," dedi biraz fazla yüksek sesle. "Yakında olacağını tahmin etmiştim."

Dudakları kasvetli bir şekilde kıpırdarken onu sorgulayarak izledi.

"Vücudunda çok hızlı ve çok fazla değişiklik oldu." Omuz silkti. "Umalım da

Gebe kalmak dokunulmaya karşı olan acizliğini hafifletiyor. Bunu yakından izlememiz gerekecek, Aiden." Onun korkularını, endişelerini görebiliyordu. Başını salladı.

kısa bir süre, kendi korkularına karşı çenesini sıktı. "Yakında buradan ayrılacağız. Tıbbi malzeme konusunda neye ihtiyaçları olduğunu öğrenin ki onları bir araya getirebilelim. Onlara şu anda hayal edebileceğimizden fazla ihtiyacımız olabilir. Onu güvende tutmalıyız." Ve işte en büyük korkusu buydu.

"Evet, öyle," diye yorgunca iç geçirdi. "Onun güvenliği, Aiden, Sürü'nün nihai hedefi olmalı. Çabucak bitireceğim. Siparişinizi zaten bekliyordum. Zaman zaman siz Irklar'ın oldukça öngörülebilir."

"Ve son derece sinir bozucu olabildiklerini fark ettim." Aiden döndü Charity'nin sesini duyunca şaşırdı. Giyinmiş ve dövüşmeye hazır bir şekilde odanın girişinde duruyordu. Yüzü kızarmış, gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Bana ne zaman söyleyecektin?" diye sordu ona zoraki bir sabır tonuyla, diğer yolcular yüzleşmeyi izlemek için dönerken.

Sırıttı. Kadının bakışlarındaki belli belirsiz duyguyu, ondan özenle sakladığını düşündüğü aşkı görebiliyordu. Umursamazca omuz silkti.

"Bana ne zaman söyleyecektin?" Sesini sert tutmaya çalıştı. "Saldırıdan önce yumurtlama döneminde olduğundan şüphelendiğin gerçeğini bilmediğimi mi sanıyorsun? Gel Charity, ben erkek olabilirim, ama aptal değilim."

Yüzü kızardı. "Emin değilim."

"Elbette öyleydin," diye söze Nikki. "Aksi takdirde yapmak istediğim sınav konusunda bu kadar suskun olmazdın. Gerçekten Charity, tek yapman gereken bir şey söylemekti." Sesi yumuşak bir şekilde alaycıydı.

Charity kollarını göğsünde kavuştururken kaşlarını çatarak arkadaşına sertçe baktı.

"Belki de lanet olası bir çiftleşmeden daha fazlasını bekliyordum," öfkeyle söylendi, ancak ona bir bakış daha fırlatırken sözlerinin ardındaki acıyı duyabiliyordu. "Bunu kabul ettiğimi söylemedim. Aiden," diye ısırdı. "Eşin olduğumu söylüyorsun. Değilim."

Sonra kıkırdadı. Kendisini izleyen adamlara ya da onların yüzleşmeye olan ilgilerine pek aldırmış etmeden hızla kadına doğru ilerledi. Onu belinden yakaladı, vücuduna doğru çekerek henüz tam olarak gevşememiş olan ereksiyonu hissetmesini sağladı.

"Sen benim kalbimsin diyorum," dedi açıkça. "Ve eğer doğru hatırlıyorsan, bunu sana ikimiz de değişimden şüphelenmeden önce söylemiştim, Charity."

Kaşlarını çattı. "Biri olmalı, çünkü belli ki sende yok," diyerek ondan uzaklaşmaya çalıştı.

Başını salladı, ona bakarken kafası biraz daha karışmıştı.

"Seni seviyorum Charity, daha ne istiyorsun?" Kız aniden kollarında hareketsiz kalınca kaşlarını çatı.

"Sen ne?" diye fısıldadı belli belirsiz. "Tekrar söyle."

Ona gülümsedi, eğleniyordu, ona duyduğu aşkla öylesine doluydu ki bazen tüm bunları nasıl tutabildiğini merak ediyordu.

"Seni seviyorum dostum," diye hırladı başını burnu onunkine değene kadar eğerken. "Yüzündeki burun kadar açık olanı gör. Sen benim kalbimsin Charity. Ruhumsun. Eşimsin."

Şafak kadar yavaş, bir yaz sabahı kadar nazik gülümsemesi yüzüne yayıldı, gözlerini kısmaya çalışsa da gözdağı verse de, hiçbir şey onun içinde yayıldığını gördüğü neşeyi durduramazdı.

"İyi. Sanırım o zaman eşim olmana izin vereceğim." Ondan uzaklaşmaya çalıştı.

" sanmıyorum." Onu geri çekti. "Kendimi medeclare yaptıktan sonra bundan biraz daha fazlasını bekliyorum

Coyotes'in önünde." Kıs kıs gülen seslerin farkındaydı arkasından. Omzunun üzerinden baktı, bakışlarını ona çevirirken dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Evet, biraz eğleniyorlar," dedi yumuşak bir sesle. "Ama onların da günü gelecek."

"Beklediğim şey bu değildi." Adamın eli kızın arkasına kayarak uyarıcı bir şekilde okşadı. "Elbette söyleyecek daha çok şeyin var?"

"Şey," diye . "Seni ne kadar sevdiğimi söyledim ama şu anda kıcımlı okşayan elin biraz fazla kibirli. Kendine gel."

Kaşları çatıldı. Kız içini neşeyle doldurmuştu ama ona karşı üstünlük sağlamanın hiç de kolay olmayacağını biliyordu. Onu daha yakına kaldırırken eli kalçasının cazip kıvrımında sıkılaştı. Kadın Kalçası amının yumuşak tümseğine bastırırken nefesi kesildi. Onun sıcaklığını hissedebiliyor, sonra da kokusunu alabiliyordu. Doğal, muhtaç, bir Kafasına herhangi bir uyuşturucudan daha hızlı giden baş döndürücü bir koku.

"Seni seviyorum," diye nefes aldı, aniden ciddileşmişti, gözleri duyguyla nemlenmiş, kadife gibi yumuşaktı. "Her zaman sevdim, Aiden."

Kolları onu sımsıkı sarmış, başını eğerek ruhunu dağılayan bir öpücükle dudaklarını yakalamıştı. Gözleri onunkilere bakarken dudaklarının dudaklarına değmesinden daha fazlası değildi bu. Ruhların buluşmasından daha fazlası değildi. O anda Aiden, onu harekete geçiren tek şeyin çok uzun zaman önce verdiği aşk hediyesi olduğunu biliyordu. Bilmeden, içgüdüsel olarak karanlık köşelerini sadece onun aydınlatabileceğini biliyordu. ve onun ne olduğunu. Ve kadın onu doldurdu, öyle bir duygu ve ihtiyaçla aydınlattı ki neredeyse dizlerinin üzerine çökecekti.

"Bir dinleyicimiz var," diye fısıldadı onun dudaklarına.

"Siktir et onları," diye homurdandı elleri kızın sırtını düzeltirken, kalbi kızla, ona verdiği pek çok hediyeyle övünüyordu.

"Hayır." Sonra güldü, neşesi yüzüne yayıldı. "Onun yerine beni becer. Sonra. Belki yine bir pufun üzerinde?"

"Pufu sevmiştin," diye mırıldandı, düşüncesi vücudunu gererken. Kolunu Rey'in etrafında tutarak hızla dönüp onu izleyen kıs kıs gülen gruba baktı. "Pekâlâ Rey, bilgilendirici oldu. Ama artık gitme vaktimiz geldi. Listelerinizi bir araya getirin, fırsat bulduğunuzda ziyaret edin." Charity arkasından gülerken onu tünele doğru çekti. "Hawke, Birini buraya atayın ve kışınızı cipe götürün yoksa sizi almadan giderim."

Eve gitme vakti gelmişti. Ama bu kadar kısa sürede başka bir pufu nereden bulacağını bilse şaşardı. Belki de

Doğaçlama diye düşündü. Elbette benzer bir şey vardı. Sonsöz

Onu tek başına bir odaya kilitlemişlerdi. Çelikte çevrili bir odaya. Kapı yok. Penceresi yoktu. Dışarıyı göremiyordu ama iki taraflı büyük ayna içeriği görebilmesini sağlıyordu. Hawke'ın gördüğü şey ruhunu ısırdı. Kadın ince ve ufak tefekti, üzerinde yattığı katlanabilir karyoladan sessizce bakıyordu. İri mavi gözleri nemle parlıyordu ama gözyaşı yoktu. orada kapalı kaldığı saatler boyunca düşmüştü. Boyun eğmişlik ve kabullenmişlik bir acı pelerini gibi üzerine çökmüştü.

Yerleşkeye döner dönmez onu izlemek için küçük, karanlık odaya . Onu görmeye ihtiyacı vardı.

karşı karşıya kaldığı kararı uygulayabileceğini düşündü. Ordu ihanetinden haberdar edilmemişti. Bu Faith'in işiydi ve uzun bir bakıştan sonra, Faith'ten ihaneti ertelemesini istediğinde mesajını aldığı anda başıyla onaylamıştı. Şimdi burada duruyordu, sadece izliyor, uzun odanın sonundaki kapıyı geçemiyor ve ona bunu yapması için izin veremiyordu.

Acaba eğitilme şeklindeki bir farklılık mıydı? Diğer Irkların çoğunun karşılaştığı adaletsiz zulümleri yaşamamıştı. O yaratılmış, gözlemlenmiş, test edilmiş ve eğitilmişti. profesyoneller. Gerçek cevapların özenli tedaviden geldiğini anlayan erkekler ve kadınlar tarafından. Bu onun için yeterli olmamıştı. Gönderildiği görevler kanlıydı, acımasızdı ve kendisinden merhametten yoksun bir şekilde görev yapması bekleniyordu.

Kendisine emredileni yapmıştı ama her zaman kaçmak için en iyi fırsatı göz önünde bulundurmuştu. Zamanı geldiğinde bunu memnuniyetle kabul etmişti. Ama bu gibi kötü muamelelerin acı hatıralarını taşımıyordu.

Wolfe, Jacob ve diğer Irklar'ın elindeydi. O anladı. O kabul etti. Hayatlarının şu anda dünya görüşünün dengesine bağlı olduğunu ve bu gelgitin her an değişebileceğini biliyordu. O istekliydi

Onu evlat edinenler için canını vermeye hazırdı. O istekliydi daha büyük özgürlükleri için savaşmak. Ama eşini öldürmek istemiyordu.

Hay sikeyim! Onu ne zaman eşi olarak kabul ettiğini merak etti. Ne zaman Sonunda vücudunun zihni üzerinde yarattığı ince talebe boyun mu eğmişti?

Yanağını fırçaladı ve sonunda düşen bir damla gözyaşını sildi. Halkı onu kilit tuttuklarını bilmiyordu. Emri kesin konuşmuştu. Onu gizlice hapsedin. Kimse kaçırıldığını ya da nerede tutulduğunu bilmesin.

Kızın odasının kapısının açılmasını izledi. Hazır olda durdu. Wolfe ve eşi Hope odaya girerken yavaşça, temkinli bir şekilde gözlerini kırıştırdı. Güçlü bir çifttiler. Hope'un uzun boyu, çarpıcı yakışıklılığı Hafif Asyalı görüntüsü Wolfe'un odaya girmesinden önce onu soğukkanlı ve dokunulmaz gösteriyordu. Wolfe on beş santimden daha uzun, ağır kaslıydı ve hesaba katılması gereken tehlikeli bir güçtü. Koyu teni ve uzun siyah saçları Amerikan yerlilerine benziyordu. Mavi gözleri ve acımasız kesik ağzı onu ilkel bir şekilde gösteriyordu. Tehlikeli.

"Jessica." Wolfe, Hope'la birlikte karyoladan birkaç adım ötedeki masaya doğru yürüyüp otururken başıyla onu işaret etti. "Oturun lütfen."

Wolfe onu izlerken masanın altındaki fazla sandalyeyi ayağıyla itti. Hawke, Wolfe'un

gözlerinde parlayan korku. Bir an için soluklaştı, alt dudağı titreyerek yürüyüp yerine oturdu.

İleriye baktı, meydan okurcasına değil, daha ziyade kasvetli bir şekilde. Kaderini kabullenmişti.

"Jessica, bize neden ihanet ettiğini söylemek ister misin?" Hope'un Sesi nazik ve yumuşaktı. Hawke, Jessica'nın bu şefkatli sestten ürkmelerini izledi.

Ses tonu. Sonra Wolfe'a baktı. Adam onu dikkatle izliyordu, yüz ifadesi soğuk ve yasaklayıcıydı.

"Hiçbir mazeretim yok." Sesi boğuktu, dökülmemiş gözyaşları yüzünden pürüzlüydü.

İçini acı kapladı ve hiç değilse onu korkularından korumak için odaya koşma ihtiyacıyla nefesini kesti. Hawke o sırada Jacob'ın yürüyüp yanında durduğunun farkındaydı. Sessizce cama doğru ilerledi ve düşünceli bir şekilde olanları izledi.

"Charity'nin öldüğüne dair bir mesaj gönderdiniz. Cesedi bizzat gördüğünüzü söylediniz. Hope ve Faith'i çok zayıf bir bahaneyle iletişim binasına çektin." Wolfe'un ses tonu, kızın öfkeyle irkilmesine neden oldu. "Cesedimizi görmek istediğine inanmıyorum.

Kadınlar zarar gördü Jessica. Yine de babana kişisel evlerimizin koordinatlarını verdin ve bu saldırıya izin verdin. Neden?"

Dişlerini gösterdi, ağzının kenarındaki keskin köpek dişleri bakışlarını çekti. Hawke onun daha da solgunlaşmasını izlerken, kız hastalıklı bir gerginlikle yutkundtu. Kremi teni artık bembeyazdı, lacivert gözleri korkudan neredeyse simsiyahtı. Bakışları Hope'a kaydı.

"Elimden geleni yaptım," diye fısıldadı belli belirsiz. "Hasarı en aza indirmek için."

Wolfe yavaşça, tehlikeli bir şekilde öne doğru eğildi. Yumuşak bir hareket dalgası onu sarsmış, boğazından korku dolu bir inilti kopmuştu.

"yı imzaladın," dedi sertçe, kadın karşısında titrerken. "Sonuçlarını biliyordun."

Hawke'in elleri, onu koruma ihtiyacı vücudunu sararken yumruk haline geldi.

"Sonuçlarını biliyordum." Tüm baygınlığına rağmen sesi güçlüydü. "Onları kabul ediyorum."

"Ölüm," dedi Wolfe vahşice ısırarak. "Ölüm, Jessica. Bir idam. Buna hazır mıydın?"

Başını çevirip sürü liderine bakmadan önce gözleri kısa bir süreliğine kapandı, pişmanlık ve dayanılmaz acı gözlerinde parlıyordu.

"Buna hazırlıklıydım Sürü Lideri," diye fısıldadı. "Sonuçlarının ölüm olduğunu biliyordum."

O anda Hawke ruhunun paramparça olduğunu hissetti.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

